

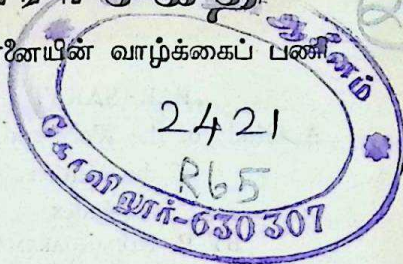
108

Koviloor Digital Library
இராமநாதலவாமிசன்,
ஈசான்ப மடம்,
திருவள்ளூர்மலை.

பராசக்தி

ஸ்ரீ அன்னையின் வாழ்க்கைப் பணி

2421

26/2

பி. கோதண்டராமன்

ஸ்ரீ அரவிந்த ஆசிரமம்
புதுச்சேரி-2

1962

1962

Publishers :
Sri Aurobindo Ashram
Pondicherry

PARASAKTI
A. Study of the Work and Mission
of the Mother
with Index
BY P. KODANDARAMAN

First Edition: August, 1962.

(All Rights Reserved)

Sri Aurobindo Ashram Press
Pondicherry

பதிப்புரை

இறைவன் திருவுள்ளக்கருத்தின்படி மக்கள் தம் பரிணாமத்தின் இறுதிப் படிகளில் ஏறி உருமாறி இவ்வுலகிலேயே அமரர்களாக வாழ்ந்து உய்யும்பொருட்டு, ஸ்ரீ அரவிந்தருடன் விசேஷ அவதாரமெடுத்து, வேதபுரி எனப் பண்டு பெயர் பெற்றிருந்த இப் புதுவை மாநகரில் ஸ்ரீ அரவிந்த ஆசிரமத்தில் சென்ற நாற்பது ஆண்டுகளாக எழுந்தருளும் பராசக்தியாம் அன்னையின் வாழ்க்கைப் பணியை ஆராய்ந்து விளக்குவதற்கான ஒரு சிறு முயற்சியே இந்நூல். இதை ஸ்ரீ அன்னையின் வெண்கமலப் பாதங்களில் பணிவுடன் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

பிரசுரகர்த்தர்கள்

இந்நூல் எழுதுவதற்கு உதவியாயிருந்த சில நூல்கள்

1. Words of Long Ago (The Mother)
 2. Prayers and Meditations of The Mother
 3. Words of The Mother
 4. The Supreme Discovery (The Mother)
 5. The Ascent to the Truth (The Mother)
 6. The Four Austerities and the Four Liberations (The Mother)
 7. The Golden Book of The Mother
 8. Sri Aurobindo on Himself and on The Mother
 9. Letters of Sri Aurobindo on The Mother
 10. The Mother (Sri Aurobindo)
 11. The Hour of God (Sri Aurobindo)
 12. Yoga II Tome 1 (Sri Aurobindo)
 13. Thoughts and Glimpses (Sri Aurobindo)
 14. In The Mother's Light (Rishabhchand)
 15. On The Mother (K. R. Srinivasa Iyengar)
 16. Life of Sri Aurobindo (Purani)
 17. Evening Talks (Purani)
 18. Sri Aurobindo (Tamil) Kodandaraman
 19. Loving Homage
 20. Pioneers of the Supramental Age
 21. Aditi and other Deities in the Veda (M. P. Pandit)
 22. Indian Philosophy Vol II (Radhakrishnan)
 23. The Mother India Feb. 21, 1958
 24. Towards February 29, 1960—Some Statements
by The Mother
- Issues of Advent, Bulletin of S. A. I. C. E, Sri Aurobindo Circle, and Mother India.

பொருளடக்கம்

பராசக்தி

1. படைப்பும் பரிணாமமும் ... 1—9

படைப்பின் நோக்கம்—பரிணாமமும் அவதார ரகசிய
மும்—ஸ்ரீ அரவிந்தரும் ஸ்ரீ அன்னையும்.

2. அன்னை வழிபாடு ... 10—15

தாயும் சேயும்—அதிதி—உமை—கீதையில் அன்னை—
தாந்திரிகத்தில் சக்தி வழிபாடு—தாந்திரிக யோக
மும் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் பூரண யோகமும்.

3. ஸ்ரீ அரவிந்தர் அருளிய “அன்னை” ... 16—38

மகேசுவரி—மகாகாளி—மகாலட்சுமி—மகாசரசுவதி—
உருமாருதல்.

4. தெய்விக அன்னையின் திரு அவதாரம் ... 39—42

5. மெய்ஞ்ஞான ஈட்டம் (1907-12) ... 43—68

புரட்சிக்காரனுக்குப் புத்திமதி— சிந்தனையின்
செவ்வை—பரம்பரன் காட்சி—பற்றற்ற பணி—

பெருந் தடை—முடிச் சங்கிலியில் ஓர் இணைப்பே
நாம்—ரோசம் ஒரு தடை—சிந்தனையின்மீது ஆதிக்கம்—
சொல்லின் சக்தி—ஆத்மீக வாழ்க்கை—நம்
தொடர்புகள்—இறையரசும் மானிட ஒற்றுமையும்.

6. பிரார்த்தனைகளும் தியானங்களும் ... 69—98

சில விவரங்கள்—ஆர்வம்—சமர்ப்பணம்—உருமாறுதல்—
கருவி—அமைதியும் மோனமும்—தெய்விக அன்பு—
என்னில் வாழ்வதும் செயல்புரிவதும் நியே—சாக்கிய
முனிவனின் செய்தி—உன் தூதி நான்—பணியும்
வெளிப்பாடும்—இதோ வருகிறேன்—புவிக்காக
அன்னையின் சாதனை. உரையாடலின்போது கேட்ட குரல்

7. விதிவினைத் திருநாள் (29-3-1914) ... 99—110

அன்னை கண்ட காட்சி—ஆரியா உதயம்—அன்னையின்
ஆத்மானுபவங்கள்—1915 முதல் 1920 வரைமீல்
ஸ்ரீ அன்னை—ஐப்பாளில் கண்ட காட்சிகள்.

8. திருப்பணி தொடங்குகிறது ... 111—117

என் பணி—வெற்றித் திருநாள்

9. ஸ்ரீ அன்னையும் ஆசிரமமும் ... 118—155

சாதகர்கள்—அன்னையும் சாதகர்களும்—தரிசனம்—
ஆசிரமம் ஒரு பயிற்சிக்கூடம்—அம்பிகையும் அம்பிகைபாகனும்—
அன்னைக்கும் சாதகர்களுக்கும் இடைபெயுள்ள உறவு—ஸ்ரீ அன்னையின் செயல்

முறை—யோக சாதனை—அன்னையே அதிகாரி—
 அன்னையும் பொருள்களும்—ஆசிரம நிர்வாகம்—
 அன்னையின் பணி—அன்னையும் அழகும்—மகா
 காளியின் முறை—தரிசனம்—பிறந்த நாள்—
 சூப்பின் உட்பொருள்—மாலேத் தியானம்—அன்
 னையின்வேள்வி—தியானமும் பணியும்—அன்னை
 யை அழை—சாதகர்களுடன் தொடர்பு—பால்
 கனி தரிசனம்.

10. அன்னையின் எழுத்துக்கள் ... 156—172

அருளின் தலையீடு—தெய்வ அருள்—ராதையின்
 பிரார்த்தனை—மோன நிலையில் செயல்புரி—யோக
 மும் கலையும்—யோகிகளாக இருந்த பெரும் புல
 வர்கள்— ஆனந்தமே படைக்கிறது—இறைவன்
 வெளிப்பாடு—சத்தியாரோகணம் (நாடகம்)—
 கனவு.

11. புத்துலகம் பிறக்குது பாரீர்! ... 173— 208

1938 ல் மகத்தான சம்பவம்—உலக மகாயுத்தத்
 தின்போது குறுக்கீடு—ஸ்ரீ அரவிந்தரும் கிரிப்ஸ்
 தூதும்—ஸ்ரீ அரவிந்தரின் மகத்தான தியாகம்—
 1950—56— தேவரகசியம் அறிந்தோரின் அவ
 தாரம்—விஞ்ஞான (சூப்ராமென்டல்) ஒளியின்
 வெளிப்பாடு—வெளிப்பாடு பற்றி அன்னையின்
 விளக்கம்—புத்துலகம் பிறக்குது! அன்னையின்
 அழைப்பு—இயற்கையும் “விஞ்ஞான”மும்—விஞ்
 ஞான (சூப்ராமென்டல்) வெளிப்பாடும் உடலும்

--1958 நவம்பர் 5ந்தேதி அனுபவம்— எம்
பெருமான் திருநாள்—ஆண்டவன் வரும் நேரம்
இது !—அன்னையின் பேருழைப்பு—அன்னையின்
பேரனுபவங்கள்.

பொருளாகராதி			209-223
பிழை திருத்தம்			224.

படங்கள்

1. ஸ்ரீ அன்னையும் ஸ்ரீ அரவிந்தரும் தரிசனம்
அளிக்கும் காட்சி.
2. அனுபூதிநிலையில் ஸ்ரீ அன்னை.

I

படைப்பும் பரிணாமமும்

படைப்பின் [நோக்கம்]

“சிந்தனையும் மின்னொளியும்”¹ என்னும் சிறு நூலில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் படைப்பின் ரகசியங்களைப் பற்றி இரத்தினச் சுருக்கமாகக் கூறியிருக்கிறார். அதன் சாராம்சம் பின்வருமாறு :

இறைவன் யார்? சநாதனமாக உள்ளதொரு சோலையில், அநாதியானதொரு விளையாட்டை ஆடும் ஒரு நித்திய பாலகனே அவன். பிரபஞ்சம் யாது? சக்திகளின் ஒரு குறித்த சமன் பாட்டைத் தன்னுட் கொண்ட ஒரு பௌதிக இயக்கமன்று அது. அது தன்னையே காதலிக்கும் ஒருவனின் இன்பப் பெருக்காகும் ; ஒரு குழந்தையின் விளையாட்டாகும்; முடிவில்லாமல் படைக்கும் தன் ஆற்றலிலிருந்து தோன்றும் பரவசத்தினால் உன்மத்தனாகும் ஒரு கவியின் முடிவற்ற சுயப்பெருக்காகும்.

அகண்டன் அளப்பரியதோர் இன்பத்தைக் கருக்கொண்டதன் பயனாக உலகங்களும் பிரபஞ்சங்களும் தோன்றலாயின.

உலக இயற்கை இறைவனைத் தன் போக்தனாகக் கொண்டவள். இந்த போக்தனை அவள் தன்னையும் அறியாமல் தன்னுள்ளேயே பெற்றிருக்கிறாள். அவள் தன்னைத் தானே அறிந்து

¹ Thoughts and Glimpses by Sri Aurobindo

பராசக்தி

கொள்ளாததனால்தான், இறைவனை அறிந்து கொள்ளாமல் இருக்கிறாள். அவள் தன்னைத் தான் அறியும்போது, இறைவனின் கலப்பற்ற இன்பத்தையும் அறிவாள்.

இறைவனும் இயற்கையும் ஒருவரோடொருவர் விளையாடிக் காதல்புரியும் சிறுவன் சிறுமி யைப் போலவே உள்ளனர். ஒருவரை ஒருவர் சிறிது கண்டுவிட்டால், ஒருவர் மற்றொருவரிடமிருந்து பிரிந்து ஒடி மறைந்து கொள்கின்றனர். இவ்விதம் செய்வதெல்லாம் ஒருவரை ஒருவர் நாடி, பின்தொடர்ந்து, கடைசியில் கைப்பற்றுவதற்கேயாம்.

மனிதன் யார்? போராட்டம், பிடிவாதம், பலாத்காரம், எதிர்பாராத விளை ஆகியவற்றின் மூலமாக இயற்கையை உடைமைப் படுத்திக் கொள்ளும் பொருட்டு, அவளிடமிருந்து தன் உண்மையான சொரூபத்தை மறைத்துக்கொள்ளும் இறைவனே மனிதன்.

இறைவன் யார்? மானிட ஜீவனில் அமைந்துள்ள தன் தனித்தன்மையினின்று, தன் வியக்தியினின்று, தன் விசுவ ரூபத்தையும் பரநிலையையும் மறைத்துக்கொள்ளும் மனிதனே இறைவன்.

விலங்கு யாது? உரோமம் நிரைந்த தோலில் மறைந்துள்ளவனும், நான்கு கால்களை உடையவனும் ஆகிய மானிடனே அது. புழு யாது? நெளிந்தும் ஊர்ந்தும் சென்று, தனக்குரிய மானிட நிலையை நோக்கிப் பரிணாமமடைந்து வரும் மானிடனே அது. பண்படாத ஜட உருவங்கள் பாவை? அவையும் உருப்பெறாத உடல்களை புடைய மானிடனே. எல்லாப் பொருள்களும் ஜீவான்மாவாகிய மானிடனே.

மானிடன் எனில் நாம் கொள்ளும் பொருள் தான் யாது? படைக்கப்படாததும், அழிவற்றதும், தன் சொந்த அம்சங்களினின்றுமே ஆக்கப்பட்ட ஒரு மனத்திலும் உடலிலும் குடி கொண்டிருந்துமான ஓர் ஆன்மாவே அவன்.

மனிதனும் இறைவனும் ஒன்றுகூட வேண்டும். ஒன்றுகூடுவது என்றால் என்ன? இறைவன் மனிதனுக்குள் ஊடுருவி நுழைய வேண்டும்; மனிதனும் இறைவனுக்குள் தன்னை அமிழ்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இதுவே என்றும் அதன் பொருளாக இருத்தல் வேண்டும்.

ஆனால், அந்த அமிழ்ச்சி அழிவின் தன்மையது அன்று. அழிவே இந்தத் தேட்டத்தினுடையவும் காதல் வெறி, துன்பம், பரவசம் ஆகியவற்றினுடையவும் இறுதியான முடிவு ஆகாது. விளையாட்டின் முடிவு அழிவேயாயின், அவ்விளையாட்டு என்றுமே ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்காது.

இன்பமே ரகசியம். தூய்மையான இன்பத்தை அறிவாயாகில், நீ இறைவனையும் அறிவாய். உயிர் அனுபவிக்கும் சுகமானது, இறைவனின் உண்மையான இன்பத்தின் ஓர் அற்புதப் பரிமாணமே. இதைத் துன்பம் துயரங்களின் மூலமாக இயற்கை அவ்வுயிருக்கு நினைப்பூட்டுகிறது. வாழ்க்கையில் நாம் அனுபவிக்கும் ஒவ்வொரு துன்பத்திலும், வேதனையிலும் சுவாலைவிட்டு எரியும் இன்பப் பரவசத்தின் ரகசியம் உளது. அந்தச் சுவாலையுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், நம் மிகப்பெரிய சுகங்களும் மங்கலாக எரியும் சிற்றொளிகளாகவே இருக்கும். வாழ்க்கையில் வரும் கடுஞ் சோதனைகளையும், துயரங்களையும், பயங்கர அனுபவங்களையும், தளர்ச்சியற்ற நம் மனம் அருவருத்து வெறுக்கின்றது. ஆனால் அவற்றைத் தீரமாக அனுபவிக்க

கும் உபீரையே இந்த ரகசியம் தன்பால் ஈர்க்கிறது.

இவ்விஷயங்கள் யாவற்றினுடையவும் ஆரம்பந்தான் என்ன? உள்ள ஒருவன் வெறும் இன்பத்தின் பொருட்டே தன்னைப் பெருக்கிக் கொண்டான்; எண்ணற்ற, கோடிக்கணக்கான உருவங்களில் தன்னைப்போகாணும் பொருட்டு அவை யாவற்றினுள்ளும் நுழைந்தான். இதுவே ஆரம்பம். நடுவு என்ன? பன்மையில் ஒருமையை அடையப் பாடுபடும் பிரிவு; பல திறப்பட்ட ஒளியின் பிரவாகத்தை நோக்கிப் பிரயாசையுடன் செல்லும் அறியாமை; கற்பனைக்கும் எட்டாத ஒரு பரவசத்தின் ஸ்பரிசத்தை அடையும் பொருட்டு வேதனைப்படும் துன்பம்—ஆகிய இவையே. இவையாவும் இருள்செறிந்த உருவங்கள், முறைபிறழ்ந்த துடிப்புக்கள்.

இவையாவற்றினுடையவும் முடிவு என்ன? தேன் தன்னைமட்டுமன்றி, தன் துளிகள் ஒவ்வொன்றையும் ஒருங்கே ஈவைக்கக்கூடுமானால், அத் துளிகள் ஒவ்வொன்றும் தன்னைமட்டுமன்றி, பிற துளிகள் ஒவ்வொன்றையும், தேன் கூடு முழுவதையும் ஈவைக்கக்கூடுமானால் எவ்விதம் இருக்குமோ, அவ்விதமாகவே, இறைவன், ஜீவான்மா, பிரபஞ்சம் ஆகிய இவை ஒவ்வொன்றும், தன்னை மட்டுமன்றி, மற்றவைகளையும் ஒருங்கே அனுபவித்துச் சம்பூரணம் அடைவதே முடிவாக இருத்தல் வேண்டும்.

ஐ அரவிந்தரின் இம்மொழிகளிலிருந்து படைப்புக்கு ஒரு நோக்கமும் முடிவும் உண்டு என்பது தெளிவாகிறது. சிருஷ்டி இறைவனின் திருவிளையாடல். இத் திருவிளையாடல் உயிர்களிடையே பிரிவினை மயக்கத்தை உண்டாக்குகிறது. ஒன்று மற்றொன்றினின்று பிரிந்து செல்வதைப்போலவே காண்கிறது. இப்பிரிவினை நிரந்தரமாக நீடித்திருக்கவேண்டும் என்பது திருவிளையாடலின் நோக்கம் என்று. உண்மையில் ஒன்று

மற்றொன்றினின்று பிரிந்து செல்வதைப்போலக் காணப்படுவதெல்லாம் மீண்டும் மிக அந்தரங்கமாகச் சேருவதன் பொருட்டேயாம். இறைவன் தன்னின்றே வெளிப்பட்ட இயற்கையின் பால் கீழே சாய்ந்துநோக்காமல் இருக்கமுடியாது. மானிடனும் தன் ஆதி மூலமாகிய இறைவன்பால் ஒன்றுவதில் ஆர்வங்கொள்ளாமல் இருக்கமுடியாது. மனிதன் பிரிவுணர்ச்சியின் காரணமாக ஏற்பட்ட அஞ்ஞானமும் துன்பமும் நிறைந்த இவ்வுலகில் என்றென்றும் உழன்று மடிவதற்காகப் படைக்கப் படவில்லை. அவன் அறிவும் அன்பும் தூய்மையும் ஒருமையுணர்ச்சியும் பெற்றுப் படிப்படியாகப் பரிணாமம் அடைவதும், உணர்வு மேன்மேலும் விரிந்தும் உயர்ந்தும் மேலிருந்து கீழிறங்கிவரும் தெய்வ சக்தியால் உருமாரியும் இறைவனுடனும் பிற உயிர்களுடனும் பூரணமாக ஒன்றியும் இவ்வுலகில் தெய்வ வாழ்க்கை வாழ்வதுமே ஆண்டவனின் திருவுள்ளக் கருத்தாகும். படைப்புக்கு வேறு நோக்கம் இருக்கமுடியாது.

பரிணாமமும் அவதார ரகசியமும்

இத் திருவுள்ளக்கருத்து நிறைவேற, இறைவன் இவ்வுலகில் இருளில் உழலும் மக்களிடையே ஞானவொளி பாய்ச்சி அவர்களைக் கைதூக்கிவிட யுகந்தோறும் அவதரித்து வருகின்றான். பழம்பெருநாடாகிய இப் பாரத நாட்டில் மகான்கள் பலர் அவதரித்துள்ளனர். நம் நீண்டகால வரலாற்றில், சங்கரர், விவேகானந்தர் போன்ற விசேஷ ஆற்றல் படைத்த விபூதிகள் அவ்வப்போது தோன்றிச் செயற்கரிய செயல்கள் ஆற்றியுள்ளனர். ஒளியிழந்தும், அகந்தையிலும் அஞ்ஞானத்திலும் உழன்றும், அல்லற்படும் மக்கட்குலம் எங்ஙனம் கீழியற்கையின் கட்டுக்களினின்று விடுதலையுற்றுப் பேருணர்வில் தோய்ந்து உய்யலாம் என நம் நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்களைப் போன்ற மாமுனிவர் பலர் ஞானோபதேசம் செய்துள்ளனர். நெருக்கடியான காலங்களில் குறித்ததொரு யணி செய்ய இறைவனின் முழுவுணர்வுடன் அவதரித்த

ராமர், கிருஷ்ணர், ராமகிருஷ்ணர், சைதன்யர் போன்ற மகா புருஷர்கள் துயருற்ற மக்களின் வரண்ட உள்ளத்தில் தெய்வ அருளையும் அன்பையும் பொழிந்து, மானிட வாழ்க்கை தெய்விக வாழ்க்கையாக மலர் அதை எங்ஙனம் விழுப்பஞ் செய்யலாம் என்பதைப் பிரத்யட்சமாகக் காட்டியுள்ளனர். அன்றிபும், இறைவனை நோக்கிய மானிடப் பரிணாமப் பாதையில் மானிடருக்கு அவ்வக் காலங்களில் உற்ற வழிகாட்டும் பொருட்டுச் சற்றேக்குறைய கிருஷ்டியின் தொடக்கத்திலிருந்தே விசேஷ அவதாரங்கள் தோன்றித் தம் பணியைச் சந்தடியின்றிச் செய்துவந்துள்ளனர் என ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறியிருக்கிறார்.¹

எத்தனையோ அவதாரங்கள் வந்து சென்றும் மனிதனுடைய பரிணாமம் இன்னும் பூர்த்தியடையவில்லை. இன்னும் மன நிலையிலேயுள்ள அவனுக்கு, மனம், உயர் மனம், ஒளிமனம், அந்தர்ஞான மனம், அதிமனம் ஆகியவற்றையும் கடந்த, ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறும், “விஞ்ஞானம்” (சூப்பர்மைன்ட்) இப்புவிபில் இறங்கி இப்புவிபுணர்வில் பெருமாறுதலொன்றைச் செய்யவிருக்கும் மகத்தானதொரு பரிணாமம் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. கிருஷ்டியின் தொடக்கத்தில், உணர்வு நிலைகளுக்கெல்லாம் சிகரமான “சூப்பர்மைன்ட்” எனப்படும் “விஞ்ஞான” உணர்வு நிலையில் அவன் யாதொரு பிரிவினையுணர்வு இன்றி இறைவனுடன் ஒன்றியிருந்தான். கிருஷ்டியின் பரிணாமத்தில் இவ் வொற்றுமையுணர்வு மெல்ல மெல்ல தேய்ந்து பிரிவினையுணர்வு மேலோங்கியது. தன் ஆதி நிலையை மறந்த மானிடன் மாயையின் வலைப்பட்டு அஞ்ஞானத்தில் மூழ்கி அல்லலுற்று வருகின்றான். அவன் விநோதஸபடைய, இழந்த ஐக்கிய உணர்வை மீண்டும் பெற வேண்டும். “விஞ்ஞான” லோகத்தின் ஒருமையுணர்வு சக்தியும் இப்புவிபில் இறங்கி மானிட உணர்வை உருமாற்றி

¹ Mother India, Feb. 21, 1960. page 23

னல்தான் இது முடியும். “விஞ்ஞான சக்தி” இறங்கி வந்து இன்னருள் பொழிந்து இப்புவிவையே உருமாற்றும் காலம் நெருங்கிவிட்டது. அது வந்தே திரும். அச் சக்தியினால் உலகயிர் யாவும் உருமாறிப் புத்தாணர்வு பெறும். இப் புத்தாணர்வு பெறும் மானுடன் பரம்பொருளுடன் இடை விடாத் தொடர்பு கொண்டும் அவன் உணர்வில் தோய்ந்தும் இப்புவுயில் தெய்விகப் பணி ஆற்றித் தெய்விக வாழ்வு வாழ்வான். மனிதன் துன்பம், துயரம்,, அறியாமை ஆகியன யாவும் வென்ற அமரன் ஆவான். இம் மகத்தான மாறுதலை அடைவது மனிதனின் பிறப்புரிமையாகும். அப்பிறப்புரிமையை மக்கட்குலத்திற்கு மீண்டும் அளிக்க ஆவன செய்வதே எதிர் நோக்கியுள்ள இறைபணியாம். இதுவே மானிடப் பரிணாமத்தின் அடுத்த இறுதியான படியாகும். இப் பரிணாமப் பாதையில் வழி காட்டச் சற்றேறக்குறைய சிருஷ்டியின் தொடக்கத்திலிருந்தே தாமும் தம்முடன் பல்லாழி காலமாக இணைபிரியாது உழைத்துவரும் பராசக்தியாம் அன்னையும் விசேஷ அவதாரம் எடுத்து வருகின்றனர் எனவும் ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறியிருக்கிறார். ¹ ஸ்ரீ அன்னையும், “உலகம் ஆரம்பித்ததிலிருந்து எங்கேயெல்லாம் எப்போதெல்லாம் உணர்வின் ஒரு கதிரை வெளிப்படுத்துவது சாத்தியமாயிருந்ததோ அங்கே நான் இருந்தேன்.” ² என்று கூறியிருக்கிறார்.

ஸ்ரீ அரவிந்தரும் ஸ்ரீ அன்னையும்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் 1872 ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 15 ந்தேதியன்று அவதரித்தார். அவர் சின்னஞ் சிறு வயதில் சீமையில் படித்துவந்தபோதே தாம் பெரியதொரு காரியத்திற்காகப் பிறந்திருந்ததை உணர்ந்தார்.. தாய் நாடு திரும்பிய பின் இந்திய விடுதலை இயக்கத்தில் ஈடுபட்டு அதை இறை

¹ Mother India Feb. 21, 1960 page. 23

² The Golden Book of The Mother p. Xi

பணியாகவே நடத்திவந்தார். அப்பணியைச் செய்து வருகை யிலேயே யோகாப்பியாசமும் செய்துவந்தார். அவர் 1908 ம் ஆண்டு மே மாதம் 5 ந் தேதி முதல் 1909, மே மாதம் 6 ந் தேதி வரையில் அலிபூர் சிறையில் சிறைவாசம் செய்த போது கீதையை ஆராய்ந்து அதன் மூலக்கருத்தைத் தெளிந்து கற்று அதன்படிச் சாதனை செய்தார். சாதனையின்போது கண்ணனை நேரில் கண்டார். அந்தரங்க ஆத்மாவில் மட்டு மல்ல, சுற்றியுள்ள பொருள்களிலும் சிறைக்கைதிகளிலுங் கூடக் கண்ணனைக் கண்டார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் தம் பூரண யோக மார்க்கத்தில் சித்தியடைவதற்குத் தமிழ்நாடே உகந்ததெனக் கொண்டு 1910 ல் வங்காளத்தை விட்டுப் புதுவையம்பதியை அடைந்தார்.

ஸ்ரீ அன்னை 1878, பிப்ரவரி 21 ந் தேதி அவதரித்தார். குழந்தைப்பிராயம் முதற்கொண்டே அபூர்வ ஆத்மானுபவங் கள் பெற்று மேன்மேலும் ஆத்மீக முதிர்ச்சியடைந்த அவர் 1914 ம் ஆண்டில் புதுவையில் ஸ்ரீ அரவிந்தரைச் சந்தித்தார். திரிகால ஞானியான அவருக்குத் தாம் பூர்வ ஜன்மங்களில் ஸ்ரீ அரவிந்தருடன் சேர்ந்து ஆற்றிய பணிகள் யாவும் நினைவுக்கு வந்தன. அவருடன் தொடர்ந்து பணிசெய்யும்பொருட்டுத் தம் குடும்ப விவகாரங்களையெல்லாம் ஒழுங்குசெய்துவிட்டு 1920 ல் புதுவையில் அருவடனேயே தங்கலானார்.

1926 ம் ஆண்டு நவம்பர் 24 ம் தேதியன்று ஸ்ரீ அரவிந்தருக்கு ஆத்மீகப் பேரனுபவம் ஒன்று நிகழ்ந்தது. கண்ணன் அவரிடம் வெளிப்பாடு அடைந்தான். “விஞ்ஞான” (சூப்பிராமெண்டல்) சக்தி புவியில் இறங்கி இப்புவியையே உருமாற்றி புத்தல கொன்றைக் கொண்டுவரும் என்னும் உறுதியைப் பெற்றார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் இப்பேரனுபவத்திற்குப் பின் “விஞ்ஞான” உணர்வும் “விஞ்ஞான” சக்தியும் கீழிறங்கி மக்கட்குலத்தில் பெருமாறுதல் ஏற்படச் செய்வதற்கான பெருமுயற்சியில் ஈடுபட ஒடுக்கம் சென்றார். அப்போது தம்மைச் சூழ்ந்திருந்த சீடர்களை ஸ்ரீ அன்னையிடம் ஒப்படைத்தார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் இம் முயற்சி யில் பல பெருந்தடைகளுக்கு இடையே பெருவெற்றிகள் கண்ட

னராயினும், இறுதி வெற்றியைத் தம்முடன் அல்லும் பகலும் உழைத்துவந்த தெய்வ சக்தியாம் ஸ்ரீ அன்னையிடம் விட்டுவிட்டு 1950 ல் மகாசமாதி அடைந்தார். ஸ்ரீ அன்னை “விஞ்ஞான” (சூப்ராமெண்டல்) சக்தி இப்புவியுணர்விலும் சடத்திலுங்கூட இறங்கித் தன் அற்புதமான வேலையைச் செய்யச் செய்யும் முயற்சியில் வெற்றிகண்டு, முற்றும் புதியதோர் உலகம் உதயமாயிருப்பதை 1956, பிப்ரவரி, 29 ந் தேதி அறிவித்தார். இத்துணைச் சிறப்புவாய்ந்த தெய்விக அன்னையின் அவதார மகிமைகளையும் அருட்பணிகளையும் ஒரு சிறிது அறிந்துகொள்ள முயல்வோம்.

இவற்றை அறிந்துகொள்ளத் தொடங்குமுன், பராசக்தியாம் அன்னையின் தத்துவத்தையும் ஸ்ரீ அரவிந்தர் அத் தத்துவத்தை “அன்னை” என்னும் தம் நூலில் எங்ஙனம் விளக்கி யிருக்கிறார் என்பதையும் ஒரு சிறிது ஆராய்வோம். அன்னை யின் சிறப்பை அறிய அன்னை தத்துவத்தையும் அறிவது நலமேயன்றோ?

அன்னை வழிபாடு

தாயும் சேயும்

அன்னை!

இச்சொல் காதில் விழுந்ததும் நம் உள்ளம் எவ்வளவு நெகிழ்ந்துவிடுகிறது!

அன்னை நம்மை ஈன்றவள்; நம்பால் பேரன்பு கொண்டவள்; நம்மைப் பாதுகாக்க எத்தகைய தியாகத்தையும் மேற்கொள்பவள். நாமும் அவளைப் பேரன்புடன் நேசிக்கிறோம். துயர் உறும்போதும் அபாயம் நேரிடும்போதும் அவள் மலர்ப்பாதங்களில் சரணடைகின்றோம்.

தாய்க்கும் சேய்க்கும் உள்ள தொடர்பு ஆதியிலிருந்தே மானிட உள்ளத்தைக் கவர்ந்துவந்திருக்கிறது. இத்தொடர்பு இயல்பானது; சுயநலங் கடந்தது; புனிதமானது. ஆன்ம விழிப்புப்பெற்ற மனிதன் சிருஷ்டிகர்த்தனை அப்பனாகவும் அம்மையாகவும் வழிபடலானான். பண்டைச் சமுதாயங்களிற் பல அவளை அன்னையெனவே வணங்கின. அன்னை வழிபாடு, சினா, எகிப்து, பெனிஷியா, கிரீஸ், ரோம் முதலிய பண்டை நாகரிகங்களைச் சார்ந்த சமயங்களில் சிறப்பான இடம் பெற்றிருந்தது. நம் நாட்டில் 5000 ஆண்டுகளுக்குமுன் தோன்றிய சிந்துவெளி நாகரிகம் முதற்கொண்டே இது வழக்கில் இருந்துவந்திருக்கிறது.

அதிதி

ரிக் வேதத்தில் பல தேவதைகள் கூறப்படுகின்றனர். அவர்களுள் அதிதி தலைசிறந்து விளங்குகிறாள். அனந்தப்

பேருணர்வுடைய அவள் அவ்வியக்த (வெளிப்பாடு அடையாத) பரமனின் சிற்சக்தியாவள். ஆதி அந்தம் அற்றவளும் எங்கும் பரவியிருப்பவளுமான அவள் அவ்வியக்தனிடமிருந்து யாவற்றையும் வெளிப்படுத்துகிறாள். அவள் உணர்வு செயற்படும்போதே சிருஷ்டி சாத்தியமாகிறது. பிரபஞ்சத் தோற்றங்களான தேவர்களும் தேவதைகளும் அவளிடமிருந்தே உதித்தவர்கள். யாவற்றினுடையவும் ஆதியான அவள் பரஞ்சோதியாக விளங்குபவள். அவளிடமிருந்தே ஒளிக்கதிர்கள், சக்திகள், மாத்ரிகைகள் ஆகிய யாவும் புறப்பட்டுத் தெய்விகச் சக்திகளாகவும் உருவங்களாகவும் பரிணமிக்கின்றன. சிருஷ்டியில் யாவும் பேரன்னையான அவளையே சார்ந்து நிற்கின்றன.¹

உமை

கேனோபநிடதத்தில் “பொன்னிற உமை” கூறப்படுகிறாள்.² அவள் கண்ணனுடைய தங்கையாகி வைணவர் வழிபடும் தாயாராகிறாள். சைவர் அவளைச் சிவனுடைய தேவியாக்கி விடுகின்றனர். புராணத்தில் சண்டி வழிபாடு காண்கின்றது. பிரம்மனுடன் இணைந்த தேவியாக அவள் வணங்கப்படுகிறாள். ஆயினும், சடங்குகளையே பெரிதும் வலியுறுத்தின. வேதாந்த சமயத்தில் அன்னை வழிபாடு அவ்வளவாக வளர்ச்சியடையவில்லை.

கீதையில் அன்னை

கீதை வேதாந்த சம்பிரதாயத்தை அனுசரித்து இறைவனின் ஈசுவர அம்சத்தையே முற்றும் சார்ந்து நிற்கிறது. உலக இயற்கையிலிருந்து பின்வாங்கியும் அதைக் கடந்தும்

¹ Aditi and other Deities in the Veda by M.P. Pandit

² Indian Philosophy. Vol. II by Radhakrishnan

உயரிய ஆத்மானுபூதியை அடைவதையே அது தன் நோக்கமாகக் கொள்கிறது. ஆகவே அது தெய்விக அன்னைையைப் பற்றித் தெளிவாகக் குறிப்பிடவில்லை. கீதையில் புருஷோத்தமன் பரநாதன். அழிவுடையது, அழிவற்றது என்னும் இரு நிலைகளையும் கடந்த பரன் அவன். ஆயினும் ஒருவனேயான அவன் உலகப் பன்மையையும் தன்னுட்கொண்டவன். தருமங்கள் யாவற்றையும் மீறி அவனிடம் சீரன் அடைவதையே கீதை வற்புறுத்துகிறது. தெய்விக அன்னைையைப் பரப்பிரகிருதி எனக்கூறி, அப்பரப்பிருகிருதியே ஜீவன் ஆகிறான் என்றும், உலகப் பன்மையில் அவன் ஈசுவரன் வெளிப்படுத்துகிறான் என்றும், இறைவன் அவன் மூலமாகவே இவ்வுலகைச் சிருஷ்டிக்கிறான் என்றும், பரமன் அவதாரமாகக் கீழிறங்கிவருகிறான் என்றும் மட்டுமே அது கூறுகிறது.

தாந்திரிகத்தில் சக்தி வழிபாடு

ஏழாம் நூற்றாண்டில் தாந்திரிக சமயம் தோன்றி வளர்ச்சியடைய ஆரம்பித்தது. சக்தியாம் அன்னை உலக மாதாவாக வணங்கப்படுகிறாள். சுத்த சைதன்னியத்தில் சக்தி உள்ளடங்கியிருக்கிறாள். சிவன் சேதனன்; சக்தி சித்ருபினி. சிவனும் சக்தியும் இறுதியில் ஒன்றே. உலக இயற்கையை உடைமைப்படுத்தியும் அதன்மீது ஆதிக்கம் கொண்டும், அதன் மூலம் உயரிய அனுபூதியை அடையலாம். தாந்திரிகத்தின் சிறப்பு என்னவெனில் சக்தி அல்லது ஈசுவரிபின் அம்சத்தையே அது வலியுறுத்தி யாவற்றையும் தெய்விக அன்னைையைச் சார்ந்திருக்கச் செய்கிறது. இங்ஙனமாக அது சக்தி வழிபாட்டுக்குப் புத்துயிர் அளித்தது.

தாந்திரிக யோகமும் ஸ்ரீ அரவிந்தர் பூரணயோகமும்

மற்ற போகங்களைப் போலவே தாந்திரிகமும் ஜீவாத்மா

பரமாத்மாவுடன் ஒன்றுபடவேண்டும் என்னும் கருத்துடையதாகும். ஆனால், தாந்திரிகம் இந்நாட்டில் காணும் ஆத்மீக சாதனைகளின் பல போக்குகளை ஒன்றோடொன்று பொருத்தி இணைக்கும் ஒரு பெருமுயற்சியாகும். அது மனிதனை ஒரு முழுமையாக எடுத்துக்கொண்டு அவனுடைய சக்திகளையும் பலவகையான யோகமுறைகளையும் ஒன்று சேர்க்கிறது. அது பிரகிருதியின் பிடியிலிருந்து தப்பி ஆத்மீக விடுதலையடைவதில் திருப்தி கொள்வதில்லை. தன் இயற்கை முழு வகையும் பற்றிச் சக்தியின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்து பிரபஞ்ச போகத்தில் மனிதன் தன் முழுப்பங்கையும் பெற அது உதவுகிறது. அவனுடைய சக்திகள் யாவும் தம் முழு ஆற்றலுக்கு உயர்த்தப்படுகின்றன. மனிதனைச் சக்திவாய்ந்த ஆத்மீக மனிதனாக ஆக்குவதே தாந்திரிகத்தின் நோக்கம்.

ஆனால், ஸ்ரீ அரவிந்தரின் பூரண யோகத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், தாந்திரிக சாதனையை அவ்வளவு உயர்ந்ததாகக் கருதமுடியாது. மனிதன் உள்ளுக்குள்ளே விடுதலையடையலாம். ஆயினும் அவன் இயற்கை இன்னும் சாக்காட்டிற்கு உட்பட்டிருக்கலாம். சாக்காடு மனிதனின் இறுதியான விதியாக இருக்கமுடியாது. ஸ்ரீ அரவிந்தரின் கருத்தின்படி, மனிதனின் இயற்கையும் சுபாவமும் மாறமுடியும். அவன் அழிவுக்கும் மரணத்திற்கும் உட்படாமல் இருக்கமுடியும். இதைப் பூரண உருமாறுதல் யோகத்தின் மூலம் அடையலாம். மனிதனின் ஞான ஆர்வமும் உணர்வும் மேனோக்கி எழவேண்டும். உயரிய உணர்வும் சக்தியும் கீழிறங்கி மனிதனை உருமாறுதலடையச் செய்யவேண்டும். கீழிறங்கிவரும் “விஞ்ஞான” சக்தியே இதைச் சாதித்து மனிதனை அதிமானுடனுக்கும்.

தாந்திரிகத்தின் மூலக்கருத்து பிரபஞ்ச சிருஷ்டியானது தெய்விக சக்தியின் ஒரு வெளிப்பாடு அல்லது திருவிளையாடல் என்பதேயாகும். தனிமனிதன் இத் திருவிளையாடலில் ஈடுபட்டு ஞானத்தையும் சக்தியையும் இன்பத்தையும் பெறு.

கிறான். ஸ்ரீ அரவிந்தர் இக்கருத்தை ஏற்கிறார். தாந்திரிகக் கொள்கைபின்படி, சக்திக்குச் செயலற்ற நிலை, செயல்புரியும் நிலை என இரு நிலைகள் உண்டு. ஒன்றையொன்று பாதிப்பதால்தான் முழுப்பிரபஞ்சமும் தாங்கப்படுகிறது. இத்தெய்விக சக்தி மனிதனிடம் பல உருவங்களில் தொழில் புரிகிறது. ஆனால் முழுச்சக்தியும் அவனிடம் செயலாற்றுவதில்லை. அதனால்தான் அவன் பரிபக்குவமடையாமல் இருக்கிறான். தாந்திரிகம் சக்தியின் இக் களஞ்சியத்திலிருந்து தேவையானதைப் பெறமுயலுகிறது. அது உள்ளடங்கிய சக்தியை இயங்கச் செய்கிறது. மாஸிட உடலில் பயன்படுத்தப்படாமல் இருக்கும் சக்தி குண்டலினி சக்தியாகும். தாந்திரிகம் இச் சக்தியை இயந்திர முறையில் விழிப்புறச்செய்து செயலில் ஈடுபடச்செய்கிறது. பாம்புபோல் உறங்கும் சக்தியை எழுப்பி, வழிநடத்தி விளையாற்றச் செய்கிறது. சகஸ்ரதலத்தை அடைந்த பின், அது கீழிறங்கி ஜீவன் முழுதிலும் அமுத வெள்ளம் பாய்ச்சுகிறது. ஸ்ரீ அரவிந்தர் உள்ளடங்கிய சக்தி விழிப்புற வேண்டிய அவசியத்தை உணருகிறார். ஆனால், அவரது முறை தாந்திரிக முறையினின்று மாறுபட்டது. உள்ளடங்கிய சக்தி இயந்திர முறையால் விழிப்புறுவதில்லை. அன்னையின் உயரிய சக்தி (இதைச் சூப்ராமெண்டல் சக்தி என்கிறார்.) மனம் உயிர் உடல் என்னும் கீழ் லோகத்தில் இறங்கி வருவதனாலேயே அது விழிப்புறுகிறது.

வாழ்வுக்கெல்லாம் ஊற்று தெய்வசக்தியேயாம். அதின்றி பாதொன்றும் செய்யமுடியாது என்கிறது தாந்திரிகம். ஸ்ரீ அரவிந்தர் இவ்வுண்மையை ஏற்கிறார். மனிதன் தன் சக்திகளை விருத்திசெய்து சைதன்யத்தில் வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்பதை அவர் ஏற்கிறார். ஆனால் அவர் சொல்லும் வழி வேதாந்த வழி. முதலில் உள்ளாக்குள்ளே உள்ள ஆத்மாவில் ஆழ்ந்து நுழையவேண்டும். பின்னர் மேலே புள்ள இறைவனுக்கு நம் உள்ளத்தைத் திறக்கவேண்டும். இதுவே அவரது வழி.

தாந்திரிக போகத்தில் ஒவ்வொரு நிலையும் அடியிலிருந்தே

படிப்படியாகத் திறக்கப்படுகிறது. ஸ்ரீ அரவிந்தர் யோகத்தில் மனிதன் விழிப்புற்ற மனத்தின் மூலமே உயரிய ஆத்மீக உணர்வுக்குத் தன் உள்ளத்தைத் திறக்கிறான்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் யோகத்தில் சுயமுயற்சியோ, தெய்விக சக்தியை நம்பியிருப்பதோ சரியான வழியாகாது. தெய்விக சக்தியிடம் சரணடைவதே சரியான வழியாகும். சரணடைந்து விட்டால் மகாசத்தியே நம் சாதனையை மேற்கொள்வாள். சாதகனிடம் மூன்று விஷயங்கள் இன்றியமையாது இருக்க வேண்டும் : 1. அவனிடம் ஞான-ஆர்வம், உயர் ஒளியின் பால் ஆர்வம் மேன்மேலும் ஒங்கி எழவேண்டும். தெய்வ சக்தியை அவன் இடைவிடாது அழைக்கவேண்டும். 2. மார்க்கத்தில் தடையாயிருக்கும் கீழியற்கையின் இழிமைக் குணங்களை அவன் விலக்கவேண்டும். 3. அவன் தெய்விக அன்னையிடம் பரிபூரணமாக ஆத்மசமர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும். அன்னையின் சக்தியினாலன்றி, அவளது திருவருளினாலன்றி ஸ்ரீஅரவிந்த யோகம் நடைபெறுது¹.

¹ M P Pandit in Sri Aurobindo's Study Circle, 16 No. 1960

3

ஸ்ரீ அரவிந்தர் அருளிய “அன்னை”*

ஸ்ரீ அரவிந்தர், ஆசிரம சாதகர்கள் அன்னையின் தத்துவத்தை நன்குணர்ந்து ஸ்ரீ அன்னையிடம் சம்பூரணமாகச் சரணடைந்து யோக மார்க்கத்தில் முன்னேற விரும்பினார். அதன்பொருட்டு அன்னையின் தத்துவத்தை எளிதில் விளக்கும் நூலொன்றை 1928 ல் எழுதி வெளியிட்டார். உருவில் சிறிதேயாயினும் இது ஸ்ரீ அரவிந்தர் அருளிய முக்கியமான நூல்களில் ஒன்று. இதில் ஸ்ரீ அரவிந்தயோகசாதனையின் முக்கியம் சங்கள் பாஷும் சாரமாகப் பிழியப்பட்டுத் தரப்படுகின்றன.

முதல் ஐந்து அத்தியாயங்களில், ஸ்ரீ அரவிந்தரின் பூரண யோகத்தின் லட்சியம், அது கைகூடுவதற்காகச் சாதகன் முழு முதற்பொருளின் சிற்சக்தியாகிய அன்னையை வழிபட வேண்டியதன் அவசியம், தூய உள்ளத்தில் கொழுந்து விட்டெரியும் ஆர்வக் கனலை மேன்மேலும் எழுச்செய்து இறையருளை விழைதல், அன்னையின் சக்திக்கும் அருளுக்கும் உள்ளத்தைத் திறந்துவைத்தல், அவளிடம் சம்பூரணமாகச் சரணடைதல், அசையாத நம்பிக்கையுடன் இருத்தல், அகந்தை, பொய்மை, பற்று, தன்னலம், காமவெறி, இறுமாப்பு, பொறாமை, ஐயம், தாமசிகம், ஆகிய கீழ்த்தர இயல்புகளை விலக்கி உஜ்ஜீமாறு தலுக்குத் தயாராதல், ஆரம்ப நிலையில் சொந்த முயற்சியினுலேயே சாதனை நடந்தாலும், தெய்வ சக்தியே சாதனையை மேற்கொண்டு நடத்துவதை மெல்ல மெல்ல உணர்தல், எதிர்க்கும் பகைவன்மங்களின் சூழ்ச்சியில் விழுந்துவிடாமல்

* Sri Aurobindo's The Mother.

உஷாராயிருந்து தெய்வ சக்தியின் பாதுகாப்புப் பெறுதல், யாவும் அவள் செயலின்றி பிறிதொன்றும் இல்லையென அவளுடன் ஐக்கியப்படும், தான் கருவியேயன்றி கருத்தற வல்ல என உணர்ந்தும், இறுதியில், அவளினின்று வேருன ஒரு தனி ஜீவன் என்னும் எண்ணத்தையே ஒழித்து அவள் பேருணர்வினுடையவும் சக்தியினுடையவும் குழந்தையாகவும் நித்தியாம்சமாகவும் உள்ளான் என அறிதல்—இவையாவும் இனிமையாகவும் இரத்தினச் சுருக்கமர்த்தவும் விளங்குப் படுகின்றன.

பெண்ணை, பொண்ணை, மண்ணையென ஆகை களை மூவகைப்படுத்துவர். இவை மூன்று சக்திகள். ஸ்ரீ அரவிந்தர் பணச்சக்தியைப்பற்றிக் கூறுகையில், பண சக்தி இறைவனிடமிருந்து இவ்வுலகுக்கு வந்த ஒரு சக்தியே என்றும், பணமுடையவர் அதைத் தம்முடையதெனச் செருக் கடைந்து துர்விநியோகம் செய்யாமல், தம்மைத் தெய்வ சக்தியின் தருமகருத்தாக்களாகவே கருதி அதைத் தெய்வ காரியத்திற்காகவே விநியோகம் செய்யவேண்டு மென்றும், உண்மையில் பணம் யாவும் அன்னையினுடையதே என்றும் வலியுறுத்துகிறார்.

ஆளுவது அத்தியாயம் அன்னையின் திருவுருவங்கள் பற்றியது. அன்னை ஏகப் பராபரை. ஆயினும், இவ்வுலகில் தம் பணியைச் செவ்வனே செய்ய, மகேசுவரி, மகாகாளி, மகாலட்சுமி, மகாசரசுவதி என்னும் பிரதான திருவுருவங்கள் கொள்கிறாள். இத்திருவுருவங்களின் மகத்தான காரியங் களையும் அவற்றின் சிறப்புக்களையும் பற்றிக் கூறுகையில் ஸ்ரீஅரவிந்தரின் வசனம் காவிய மகிமையை அடைகின்றது. இந்நீண்ட அத்தியாயம் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் மெய்ஞ்ஞான தத்துவ தரிசனத்தை இரத்தினச் சுருக்கமாகக் கூறுகிறது.

ஏகப் பரம்பொருள் சத்-சித்-ஆனந்தமாக விளங்குகிறது. அந்த நிலையில் பரமன் தன் ஆனந்தப் பெருக்கால் இவ்வுயிர் உலகங்களைப் படைக்கிறான். தன்னிடமிருந்தே படைத்து இவற் றுள் ஊடுருவி நிற்கிறான். இப்படைப்பு அவனது திருவிளையாடல்.

ஆண்டவன் தன் சிற்சக்தியின் மூலமாக இவ்வுலகியிற் களைப் படைக்கிறான். படைக்கும் சிற்சக்தி இவற்றை நிர்வகித்து வழிநடத்துகிறான். படைப்பு முறையில் உலகியிர்கள் பிரிவினையுணர்ச்சி பெறுகின்றன. மாயாசக்தியால் இப்போக்கை அடையும் உயிர்களுள் அவன் நீக்கமற நிறைந்து இருக்கிறான். அதை அவை உணருவதில்லை. அவை அஞ்ஞானத்தில் ஆழ்ந்து துன்புறுகின்றன. அவை மீண்டும் உணர்வுபெற்று ஆண்டவனை அடைதல் வேண்டும். படைத்து மாயையில் ஆழ்த்திய திரு அன்னை, அவை கிழ்த்தர உணர்வுநிலைகளிலிருந்து உயர்தர உணர்வுநிலைகளுக்குப் படிப்படியாக ஏறி, உணர்வுநிலைகளுக்கெல்லாம் சிகரமான, ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறும் “விஞ்ஞான” சூப்பா மெண்டல் நிலையை அடைய வழிகாட்டுகிறான். அவள் அருளால் உயிர்கள் சாதனை செய்கின்றன ; அவள் அருளால் அவை உயரிய உணர்வுநிலைகளை எட்டுகின்றன ; அவள் அருளால் “விஞ்ஞான” லோகத்தின் அதிதேவதையான “விஞ்ஞான சக்தி” இப் பூவுலகில் இறங்கி அருள்மாரி பொழிந்து உலகியர்களை உருமாற்றுகின்றது. “விஞ்ஞான” உணர்வு பரவி “விஞ்ஞான” ஆட்சி ஏற்படுகின்றது. ஒரு புது யுகம் தோன்றுகிறது. மனிதன் அதிமானுடனாக (சூப்பர்மேனாக) ஆகிறான். சடநிலையிலுள்ள இப் புவிபுழை உணர்வு பெருகின்றது, சேதனப் பொருளாகின்றது. இருள் மறைகின்றது. யாவும் ஒளிமயமாகி இறைவனின் ஜோதி வெள்ளத்தில் ஆழ்கின்றன. யாவும் இறைவனேயாதலால் எவரும் இவ்வுலகவாழ்வை விட்டு ஓடவேண்டியதில்லை. இம் மண்ணாலகமே விண்ணாலகமாகிறது. இப் பெரிய உருமாறுதல் வேலையைச் செய்ய அன்னை முனைந்து நிற்கிறாள். அவள் ஐகத் ஜீவ பரம். பரநிலையில் உள்ள அவள், விசுவத் தாயாக இருந்து விசுவவேலையை நிர்வகிக்கிறாள். அவளே ஜீவாத்மாவாக விளங்கி மனித விபக்தியிலும் தன் வேலையைச் செய்கிறாள். இவ் வேலையில் அவளுடைய எண்ணற்ற திருவுருவங்களும் விபூதிகளும், விபக்திகளும் சக்திகளும் ஒளிக்கதிர்

களும் வேலைசெய்கின்றன. இவற்றுள் மகேசுவரி, மகாகாளி மகாலட்சுமி, மகாசரசுவதி ஆகிய திருவுருவங்கள் பிரதானமானவை. உலகுமீர் உய்ய இம் மகாசக்திகள் மும்முரமாக வேலைசெய்கின்றன. இதனையறிந்து இவர்களுடன் ஒத்துழைத்தால் மக்கள் தேவர்களாவது திண்ணம். மனிதன் ஆண்டவனின்றே வருகிறான். அவனும் ஆண்டவனுடன் இரண்டறக் கலந்து தெய்வத்தன்மை அடைந்து இவ்வுலகில் தேவனாக வாழ்வது அவனுடைய பிறப்புரிமை. இதுவே சுருங்கக் கூறின் ஸ்ரீ அரவிந்தர் இந்நூலில் விளக்கும் சித்தாந்தம்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் இந்நூலில் அன்னையின் நான்கு பிரதான திருவுருவங்களை விவரித்திருக்கும் பகுதி மிகவும் சுவையுடையதாகையால் அதை அப்படியே இங்கு மொழிபெயர்த்துத் தருகிறோம் :

மகேசுவரி

ராஜரிகம் பொருந்திய மகேசுவரி சிந்திக்கும் மனத்திற்கும் திடசித்தத்திற்கும் மேலேயுள்ள பரப்பில் அமர்ந்திருப்பவள். அந்நிலையிலிருந்து அவள் அம் மனத்தையும் திடசித்தத்தையும் விரிவான ஞானமாக விழுப்பஞ்செய்கிறாள் ; அவற்றை மேன்மைப் படுத்தித் தம்மால் எட்டமுடியாததொரு ஜோதிப் பிரவாகத்தில் அமிழ்த்துகிறாள். அவள் பேராற்றலும் மகாஞானமும் உடைய ஏகப் பராபரை. அவளே, “விஞ்ஞான”¹ அனந்தங்களுக்கும், பிரபஞ்சத்தின் விஸ்

¹ ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறும் “விஞ்ஞானம்” ஓர் உணர்வு நிலையாகும். உணர்வுநிலைகளைப் பூமிகைகள் அல்லது சேதன பூமிகள் என்பர். படிப்படியாக மேலே செல்லும் உணர்வுநிலைகள் உணர்வு லோகங்களாம். உடல், உயிர், மனம், விஞ்ஞானம்,

தாரங்களுக்கும் பரஞ்சோதியின் சிறப்புக்கும், அற்புத ஞானப் பொக்கிஷசாலைக்கும், அன்னையின் நித்திய சக்திகளின் அளவற்ற இயக்கத்திற்கும் நம் அறிவும் உள்ளமும் திறக்குமாறு செய்கிறாள். அவள் என்றும் நிச்சலனமாயும் அற்புதமாயும் பெருமையுடனும் அமைதியுடனும் விளங்குகிறாள். ஞானம் யாவும் அவளிடம் இருப்பதால் அவளை எதுவும் அசைக்க முடியாது. அவள் அறிய விரும்பும் எதுவும் அவளிடமிருந்து மறைந்துவிடுவதில்லை. பொருள்கள் யாவற்றையும், உயிர்கள் யாவற்றையும், அவற்றின் தன்மையையும், அவள் இயக்குவது என்ன என்பதையும் அவள் தெளிவாக அறிவாள். உலக தருமத்தையும் அதன் காலங்களையும், யாவும் எவ்விதம் இருந்தன, எவ்விதம் உள்ளன, எவ்விதம் இருக்கவேண்டும் ஆகியவற்றையும்கூட அவள் அறிவாள். எதையும் நேருக்குநேர் நின்று சமாளித்து வெல்ல அவளிடம் சக்திபொன்று உண்டு. உணர்முடியாத அவளது பரந்த ஞானத்தையும், உண்மையும் அமைதியும் பொருந்திய அவளது சக்தியையும் எதிர்த்து நின்று எவரும் எளிதில் வெல்ல முடியாது. சமநிலையும் பொறுமையும் மாறாத சித்தமும் உடைய அவள் மனிதரை அவரவர் இயல்புக்கு ஏற்ப நடத்துகிறாள்; பொருள்களையும் நிகழ்ச்சிகளையும் அவற்றின் சக்திக்கும் அவற்றில் விளங்கும் உண்மைக்கும் ஏற்றபடி கைபாளுகிறாள்.

சத்து, சித்து, ஆனந்தம்—இவை ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறும் எழு உணர்வுநிலைகள். முதல் மூன்று கீழ்த்தர உணர்வுநிலைகள்; கடைசி மூன்று உயர்தர உணர்வுகள்; நடுவேயுள்ள 'விஞ்ஞானம்' இருவித உணர்வுநிலைகளையும் பிணைக்கும் ஒரு பாலம். அதைச் சத்திய யோகம் அல்லது விஞ்ஞான (சூப்ராமென்டல்) யோகம் என்பார் ஸ்ரீ அரவிந்தர்.

அவளிடம் ஓரகம் சிறிதும் கிடையாது. இறைவனின் ஆணைப்படியே அவள் நடக்கிறாள். அவள் சிலரை உயர்த்துகிறாள்; சிலரைக் கீழே தள்ளுகிறாள்; அல்லது தன்னிடமிருந்து விலக்கி இருளில் ஆழ்த்துகிறாள். ஞானம் உடையவர்களுக்கு, மிக உயர்ந்த, மேலும் பிரகாசமான ஞானத்தை அருளுகிறாள். அகக்காட்சியும் தேர்ந்த அறிவும் உடையோரைத் தன் ஆலோசனையில் சேர்த்துக் கொள்கிறாள். எதிர்த்து நிற்பவர் மீது, அவர்தம் பகைமையின் விளைவுகளைச் சுமத்துகிறாள். அறிவினரையும் மூடரையும் அவர்களின் குருட்டுத்தனத்திற்கு ஏற்ப நடத்துகிறாள். அவள் ஒவ்வொருவனுக்கும் பதிலளிக்கிறாள். அவன் இயல்பில் மாறுபட்டு நிற்கும் அம்சங்களை அவற்றின் தேவைக்கும் தூண்டுதலுக்கும் விரும்பும் பயனுக்கும் ஏற்பக் கையாளுகிறாள். அவற்றின்மீது தேவையான அளவு தன் சக்தியின் அழுத்தத்தைப் பிரயோகிக்கிறாள். அல்லது, அவை போஷிக்கும் சுதந்திரத்தின் படி அஞ்ஞான வழியில் செழிக்கவோ அழியவோ விட்டுவிடுகிறாள். ஏனெனில், அவள் அனைத்திற்கும் மேலிருப்பவள்.

ஆயினும் மற்றொவரினும் அவளே ஐகன்மாதாவின் இதயமுள்ளவள். அவளது இரக்கம் எல்லையற்றது; வற்றாதது. அசுரர், அரக்கர், பிசாசர், எதிர்த்துக் கலகம் செய்யோர், பகைமையுடையோர் ஆகியோர் உள்பட அனைவருமே அவளுடைய குழந்தைகள், ஏகப் பரம்பொருளின் அம்சங்கள். அவளால் விலக்கப்பட்டவர்களுங்கூட, ஒத்திவைக்கப்பட்டவர்களே யாவர். அவளுடைய தண்டனைகளும் அவள் திருவருளேயாம். ஆனால் அவளது இரக்கம் அவளது ஞானத்தை மறைப்பதில்லை; அல்லது விதிக்கப்பட்ட பாதையினின்று அவள் செயலைத் திருப்புவதில்லை. ஏனெனில், பொருள்களின் உண்மையொன்றே

அவளது கவலை ; அறிவே அவள் ஆற்றலின் நடுநம் ஆன்மாவையும் நம் இயல்பையும் தெய்வ உண்மையில் அமைப்பதே அவள் மேற்கொண்ட கருமமும் உழைப்புமாகும்.

மகாகாளி

மகாகாளியின் சுபாவம் வேறு. மகேசுவரிக்கு இயல்பான அறிவும் பரப்பும் இவளுக்கு இல்லை. ஆனால், உயர்ச்சியும், ஆற்றலும், வலிமையுமே இவள் சக்திக்குச் சிறப்பு அளிப்பன. இவளிடம் கட்டுக்கடங்காததொரு தீவிரமும், தான் மேற்கொண்ட கருமத்தை நிறைவேற்றுவதற்குரியதொரு மகத்தான சக்தியும் ஊக்கமும் காணப்படுகின்றன. மார்க்கத்தில் குறுக்கிடும் வரம்புகள், தடைகள் ஆகிய யாவற்றையும் நொறுக்கும் ஒருவித தெய்விக உக்கிரம் இவளிடம் உண்டு. சண்டமாருதம் போன்று இவள் கருமம் ஆற்றும்போது, இவளுடைய தெய்விகத் தன்மைகள் யாவும் பிரிட்டுப் பொலியும். ஒரு கருமத்தை விரைவாகவும் உடனே பயனளிக்கும் முறையிலும் செய்து முடிப்பதற்கும், ஒன்றைத் துரிதமாகவும் நேராகவும் அடிப்பதற்கும், நேர்முகமாகத் தாக்கி அதன் முன்னுள்ள யாவற்றையும் துடைத்துச் செல்வதற்கும் இவளே தகுந்தவள். இவள் முகத்தைக் கண்டாலே அசுரன் பீதியுடன் நடுங்குவான். கடவுளைப் பகைத்து நிற்பவர்களுக்கு இவள் குரூரமாயும் ஆபத்தாயும் இருப்பாள். ஏனெனில், உலகங்களின் போர்விர்ப்பான இவள் சண்டைக்கு எப்போதும் பின்வாங்க மாட்டாள். பரிபக்குவமடையாதவற்றை இவள் சகிக்கவே மாட்டாள் ; ஆகவே, மனிதனிடம் தனக்கு இணங்கிவராத யாவற்றின் விஷயமாகவும் முரட்டடிபாகவே நடந்துகொள்வாள். மடமையிலும் மயக்

கத்திலும் உழன்று அவற்றில் பிடிவாதமாக நிற் பவர்களின் விஷயத்தில் இவள் கடுமையாகவே இருப் பாள். துரோகம், பொய், துவேஷம் ஆகியவற்றின்மீது கடுஞ்சினம் கொள்வாள். வைரத்திற்கு உடனே சவுக் கடி கொடுப்பாள். இறைவன் பணியில் காட்டும் அசட் டையையும் அலட்சியத்தையும், மந்த புத்தியையும் இவள் பொறுக்கமாட்டாள். அகாலத்தில் உறங்கு கிறவர்களையும் வெட்டியாகத் திரிகிறவர்களையும், அவசியமாயின், சுருக்கென்று நோவுப்படிப் புடைத்து எழுப்புவாள். வேகமாகவும், நேராகவும், கவடற்றும் உள்ள மனவெழுச்சிகள், ஒளிவுமறைவு இன்றியும் தொந்தமற்றும் உள்ள கிளர்ச்சிகள், வானோக்கிக் கொழுந்துவிட்டெரியும் ஆர்வம்—இவையே மகாகாளி யின் இயக்கங்களாகும்.

இவளது குணப் போக்கை ஒரு கட்டுக்குள் கொண்டுவர முடியாது. இவளது உட்பார்வையும், திடசித்தமும் ஒரு கழுகைப்போன்று வெகு உயரமாயும் வெகு தொலை வும் செல்லும். இவளுடைய அடிகள் மேல்நோக்கி விரைந்து செல்லும். இவள் கரங்கள் புடைக்கவும் பாதுகாக்கவும் நீண்டு பரந்திருக்கும். ஏனெனில் இவளும் அன்னையே. இவளது வண்பைப் போலவே அன்பும் தீவிரமானது. இவளது உள்ளத்தில் ஆழ்ந்த பாசமும் பட்சமும் உண்டு. நாம் இவளை மட்டும் தன் முழுபலத்துடன் குறுக்கிட விட்டுவிடுவோமாயின், சாதனையை முன்னேற்றவிடாமல் தடுக்கும் தடைகளும் தாக்கும் பகைகளும் சத்தில்லாப் பொருள்களைப் போல ஒரு நிமிடத்தில் நிர்த்தூளியாய்விடும். இவளது கோபம் பகைவர்களுக்குப் பயங்கரமாயிருக்கலாம்; அழுத்தத்தின் மும்முரம் பலவீனர்களுக்கும் பயங் கொள்ளிகளுக்கும் துன்பம் தருவதாக இருக்கலாம். ஆனால், பெரியோர்களும் மேலோர்களும் பலவான் களும் இவள்மீது அன்பு செலுத்துவர். ஏனெனில்

இவள் கொடுக்கும் அடிகளே, அவர்களின் அமைப்பில் இணங்கிவராமல் எதிர்த்து நிற்பவைகளே மட்டம்தட்டி, பலமும் பூரண உண்மையும் பொருந்திய எவாக ஆக்குகின்றன. இவையே, அவர்களின் வளைவுகளையும் கோணல்களையும் நிமிர்த்தி நேராக்குகின்றன. இவையே, அவர்களிடம் அசுத்தமாயும் குறையாயும் உள்ளவற்றை வெளியே கடத்துகின்றன. அவள் மட்டும் இல்லாமல் இருப்பின், ஒரே நாளில் ஆகக் கூடியது பல நூற்றாண்டுகள் பிடிக்கலாம். இவளின்றி ஆனந்தம் பரந்தும் கம்பிரமாயும் இருக்கலாம் ; ஆனால், அவ் ஆனந்தத்தின் முழு தீவிரங்களில் சுவாஸ்போன்று எழும் களிப்பை அது இழந்துவிடும்.

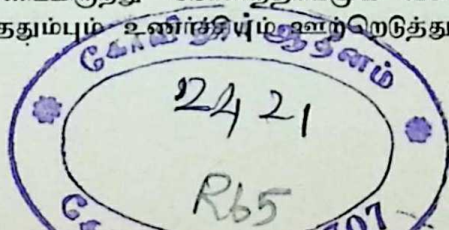
இவளே, ஞானத்திற்கு வெற்றிகொள்ளும் ஆற்றலை அளிக்கிறாள். அழகுக்கும் இசைவுக்கும் இவள் உயர்ந்தோங்கும் ஓர் இயக்கத்தைக் கொணர்ந்து தருகிறாள். பரிபூரணம் அடைவதன்பொருட்டு, நிதானமாகவும் உழைப்புடனும், சிரமப்பட்டுக்கொண்டும் செல்வோருடைய சக்தியைப் பெருக்கி, அவர்களின் நீண்ட வழியைக் குறுக்கவல்லதொரு வேகத்தைத் தருகிறாள். பரம உன்னதமானப் பரவசங்கள், மகோன்னதமான உணர்ச்சிகள், மிக விழுமிய நோக்கங்கள், மிகப் பரந்த காட்சிகள் ஆகிய இவற்றிற்குக் குறைவான எவையும் அவளுக்குத் திருப்தியளிப்பதில்லை. ஆகவே அவளிடமே இறைவனின் வெற்றிச் சக்தி உள்ளது. நாம் விரும்பும் மகத்தான சித்தியானது “இனிமேல்” என்பதின்றி, இப்போதே நடைபெறக் கூடுமாயின், அது இவள் அருளும் கனலாலும் வெறிபாலும் வேகத்தாலுந்தான் முடியும்.

மகாலட்சுமி

பேரன்னை ஞானமாகவும் (மகேசுவரி) சக்தியாக

வும் (மகாகாளி) விளங்குவதோடு நின்றுவிடுவதில்லை. அவளுடைய இயல்பிலே சூட்சுமமான இரகசியம் ஒன்றுள்ளது. அது இன்றி, ஞானமும் சக்தியும் குறையுள்ள பொருள்களாகவே இருக்கும்; நிறைவுங்கூட உண்மையான நிறைவாக இராது. ஞானத்திற்கும் சக்திக்கும் மேலே ஆதியந்தமற்ற அழகின் இரகசியம் ஒன்றுள்ளது. அது நம் அறிவுக்கு எட்டாத தெய்விக இசைவுகளின் இரகசியமும், உலகமளாவிய, யாவற்றையும் இன்றியமையாது வசிக்கரிக்கவல்ல, மாயாஜாலமும் ஆகும். அதுவே, பொருள்களையும் சக்திகளையும் தன்பால் ஈர்த்துப் பிணைத்து ஒன்றுபடுத்தி, திரைமறைவில் நடைபெறும் ஆனந்தலீலைமில் அவை பாவமுடைய தாளங்களாகவும் உருக்களாகவும் அமையுமாறு செய்கின்றது. இது மகாலட்சுமியின் சக்தியாகும்.

தெய்வ சக்தியின் வேறெந்த சொருபமும் உயிர்களின் உள்ளத்தை அவ்வளவு கவர்வதில்லை. மகேசுவரியானவள் இம் மண்ணுலக இயற்கையின் சிறுமைகள் நெருங்கவோ தாங்கவோ முடியாத அவ்வளவு அதிதமகிமையும் அமைதியும் கொண்டவளாயும், தொலைவில் இருப்பவளாயும் தோற்றலாம். மகாகாளியும் அவற்றின் பலவீனம் தாங்கமுடியாத அவ்வளவு வேகமும் உக்கிரமும் கொண்டவளாக இருக்கலாம். ஆனால் எல்லோருமே மகாலட்சுமியை ஆவலுடனும் உவகையுடனும் நோக்குவர். ஏனெனில் இவள் இறைவனுடைய போதை தரும்படியானதும் மாந்திரிகசக்தி வாய்ந்ததுமானதோர் இனிமையை அள்ளி வீசுகிறாள். இவள் அருகில் இருப்பதே ஒரு பரமானந்தமாகும். உள்ளத்தில் இவளை உணருவோருக்கு வாழ்வு ஓர் அற்புதப் பரவசமாகும். பகலவனிடமிருந்து பரவும் கதிர்களைப் போன்று இவளிடமிருந்து சொளந்தரியமும் வசீகரமும் கருணை ததும்பும் உணர்ச்சியும் ஊற்றெடுத்துப்

பாய்கின்றன. எங்கெல்லாம் இவளது அற்புதப் பார்வை விழுகின்றதோ, எங்கெல்லாம் இவளது இனிய புன்னகை அரும்புகின்றதோ, அங்கெல்லாம் உயிர் வசியப் பட்டு அளம்பரிய ஆனந்தவாரிதியில் ஆழ்கின்றது. இவள் கரங்களின் பரிசம் காந்தத்தைப் போல இழுக்கும் சக்தியை உடையது. கூடமாயும் மிருதுவாயும் உள்ள இவளது செல்வாக்கினால் மனம் உயிர் உடல்கள் தூய்மை அடைகின்றன. இவள் மலர்த்தாள்கள் ஊன்றும் இடமெல்லாம் பரவச இன்பத்தின் ஊற்றுக்கள் பீரிட்டுப் பாய்கின்றன.

ஆயினும், இவ்வசிகரச் சக்தி நாம் கேட்பதை அளிப்பதும், இவள் நம்மிடையே நிலைத்திருக்குமாறு செய்வதும் எளிதல்ல. மனத்திலும் உள்ளத்திலும் இசைவும் அழகும் விளங்கவேண்டும் ; சிந்தனையிலும் உணர்ச்சியிலும் இசைவும் அழகும் பொருந்தியிருக்கவேண்டும். நம் புறக் கருமங்கள் இயக்கங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் நம் வாழ்க்கையிலும், இசைவும் அழகும் பொலிய வேண்டும். மகாலட்சுமி கேட்பதெல்லாம் இதுவே. இரகசியமாயுள்ள உலகானந்தத்தின் பாவம் பொருந்திய தாளங்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பும், பேரழகின் அழைப்பிற்கு இணக்கமும், ஒற்றுமையும், அனுகுணமும் எங்கே காணப்படுகின்றனவோ, அச்சூழ்நிலையிலே அவள் பிரசன்ன மாபிருக்கச் சம்மதிப்பாள். ஆனால் குருபுமும், அற்பமும், இழிமையும், வறுமையும், உலோபமும், ஆபாசமும், மிருகத்தன்மையும், முரடும் பொருந்திய யாவும் அவள் வருகைக்குத் தடையாக இருப்பன. எங்கே அழகும் இன்பமும் இல்லையோ, அல்லது தோன்றாத யங்குகின்றனவோ, அங்கு அவள் வெளிப்படுவதில்லை. எங்கு அவை இழிவான பொருள்களுடன் தொடர்புற்று உருக் குலைகின்றனவோ, அங்கு அவள் தன் செல்வங்களைக் கொழிக்க விரும்பாமல் அவ்விடத்தினின்றும்

விலகிவிடுவாள். மனிதனின் உள்ளத்தில் சுயநலம், பகை, பொறாமை, கெட்ட எண்ணம், அசூயை, போராட்டம் முதலியன சூழ்ந்திருந்தாலும்கூட, இறைவனுக்கு வேள்வியாக அளிக்கப்படும் இதயகலத்தில் துரோகமும் பேராசையும் நன்றியின்மையும் கலந்திருந்தாலும்கூட, பண்படாத காமவெறியும் தூய்மையற்ற விருப்பமும் பக்தியைக் கீழ்மைப்படுத்தி னாலும்கூட, அத்தகைய உள்ளத்தில் அருளும் அழகுங் கொண்ட இறைவி தங்கியிராள். அவளுடைய தெய்விக உள்ளத்தில் உடனே ஓர் அருவருப்பு ஏற்பட்டு அவள் விலகிவிடுவாள். ஏனெனில் விடாமல் நின்று வற்புறுத் துவதும், மேன்மேலும் முயல்வதும் அவளது இயல் பல்ல. அவள் அவ்விதமாக விலகாவிடில், கசப்பதாயும் நச்சு நிரம்பியதாயும் உள்ள இப் பேய்க்குணங்கள் விலக்கப்பட்டு மறைந்தொழியும்வரையில், அவள் தன் முகத்தை முடிக் காத்திருந்து, பின்னர் புதிதாகத் தன் இனிய செல்வாக்கைப் பிரயோகிப்பாள்.

வரண்ட, கடுமையான துறவு மகாலட்சுமிக்குப் பிடிக்காது. உள்ளத்தில் எழும் ஆழ்ந்த உணர்ச்சி களை அமுக்கிவிடுவதையோ, உள்ளத்திற்கும் உயிருக் கும் உரிய அழகின் அம்சங்கள் மேலெழுவொட்டாமல் தடுப்பதையோ அவள் விரும்பாள். ஏனெனில், அன்பு, அழகு, ஆகியவற்றின் மூலமாகவே அவள் தன் தெய்விக ஆட்சியைச் செலுத்துகிறாள்.

அவளுடைய உயர்ந்த சிருஷ்டிகளில், உயிரானது தெய்வக்கலை திகழும் சிறப்பான வேலைப்பாடாகவும், வாழ்க்கையானது புனித மகிழ்வின் ஒரு கவிதையாக வும் ஆகின்றன. உலகின் செல்வங்கள் யாவும் உன்னத அமைப்பின்பொருட்டு ஒன்றுதிரட்டப்பட்டுச் சேர்க்கப் படுகின்றன. அவள் தன் அந்தர்ஞானத்தில் காணும் ஒற்றுமையினாலும், மிகமிகச் சாதாரண பொருள்களும் அற்புதங்கள் போலப் பொலிவுறுகின்றன.

அவளை நம் உள்ளத்தில் அமர்த்தினால், ஞானத்தை அற்புதமான உயர்வுகளுக்கு உயர்த்தி, அதற்கு, ஞானம் பாவற்றிற்கும் அப்பாற்பட்ட பரவசத்தின் கூடமான ரகசியங்களை வெளிப்படுத்துவாள்; கடவுளுக்குரிய பேரன்பின் வசிகரத்துடன் அவள் பக்தர்களை நெருங்குவாள் ; வலிமைக்கும் ஆற்றலுக்கும் அவள் பாவம் பொருந்திய தாளையங்களைக் கற்றுக் கொடுத்து, அவற்றின் செய்திறன்கள் இசையும் அளவும் பொருந்தி நிற்குமாறு செய்வாள் ; பரிபூரணத்தின்மீதும் தன் மாந்திரிகச் சக்தியை விசி, அது என்றும் நிலைத்திருக்குமாறு செய்வாள்.

மகாசரசுவதி

மகாசரசுவதி அன்னையின் கிரியாசக்தியும், பூரண ஞானம், ஒழுங்கு இவற்றின் உயிர்ச்சக்தியும் ஆவாள். நால்வரில் மிக இளையவளான இவள் நிர்வாக சக்தியில் மிகத் திறமைவாய்ந்தவள் ; தூல இயற்கைக்கு மிக நெருங்கி இருப்பவள். மகேசுவரி உலக சக்திகளின் விஸ்தாரமான மார்க்கங்களை அமைக்கிறாள். மகாகாளி அவற்றின் ஆற்றலையும் வேகத்தையும் தூண்டிச் செலுத்துகிறாள். மகாலட்சுமி அவற்றினிடையே இலங்கும் தாளையங்களையும் அளவுகளையும் கண்டுபிடிக்கிறாள். மகாசரசுவதியோ, அவற்றின் அமைப்புமுறை, நிர்வாக நுட்பம், பகுதிகளின் தொடர்புகள், சக்திகளின் பயன்தரவல்ல சேர்க்கை, பயனின் நிறைவேற்றம் இவற்றின் தவறாத வரைபறை—ஆகியவற்றின் அதிதேவதையாக விளங்குகிறாள்.

பொருள்களைப் பற்றிய விஞ்ஞான அறிவு, அவற்றின் கலை, செய்வகை ஆகிய இவையெல்லாம் மகாசரசுவதியின் ஆதிக்க எல்லைக்கு உட்பட்டவை.

அவள் எப்போதும் தன் இயல்பில், அந்தரங்கமான திட்டமான ஞானத்தையும், புத்திக்கூர்மையையும் பொறுமையையும் கொண்டவள். பரிபக்குவ மடைந்த வினைஞனின் பிழையற்ற நுண்ணிய உள்ளுணர்வும், ஜீவனுள்ள கைநுட்பமும், தெளிவாகப் பார்க்கும் விழியும் அவளுக்கு எப்போதும் உண்டு. தான் விரும்பித் தேர்ந்தெடுத்தவர்க்கு இவற்றை அருளும் சக்தியும் அவளுக்குண்டு.

வலிமையும் சலியா உழைப்பும் கொண்ட இச் சக்தி கவனமாயும் திறம்படவும் நிர்ணயிப்பவள் ; இவ்வுலகங்களை ஒழுங்காக அமைத்து நிர்வகிப்பவள் ; தொழில் நுட்பம் அறிந்தவள் ; சிற்பி ; இனம் பிரித்து வரிசைப்படுத்துபவள். இயற்கையின் உரு மாறுதலையும் புனர்நிர்மாண வேலையையும் மேற் கொள்ளும்போது அவளது வேலை உழைப்பும் நுட்பமும் உடையதாக இருக்கும் ; நம் ஆத்திரத்திற்கு அது தாமதமாகவும் எளிதில் முடியாதது போலவும் அடிக்கடி தோன்றும். ஆனால், அது நிலைத்ததாயும் முழுமையாயும் பிழையற்றதாயும் இருக்கும். ஏனெனில், அவளுடைய கருமங்களில் காணப்படும் திடசித்தமானது சிறு விஷயங்களையும் நன்கு கவனிக் கும் இயல்புடையது, விழிப்புள்ளது, தளர்வு அற்றது. நம்மீது சார்ந்து அவள் ஒவ்வொரு சிறு விவரத்தையும் நுனித்து நோக்கி அவற்றுடன் தொடர்பு கொள்கிறாள் ; மிகச் சிறு குற்றங் குறைகளையும், தொடர்ச்சியில் இடையே விட்டுப்போனவற்றையும், முறுக்குகளையும் பரிபக்குவ மடையாத யாவற்றையும் கண்டுபிடிக்கிறாள் ; இதுவரையில் செய்தான யாவற்றையும், இனிச் செய்யவேண்டிய யாவற்றையும், சரியாக ஆராய்ந்து எடைபோட்டுப் பார்க்கிறாள். அவள் கவனத்திற்கு மிகச் சொற்பமானதோ, வெளித் தோற்றத்திற்கு அற்பமானதோ யாதொன்றுங் கிடையாது. மனத்தால் எளிதில்

உணரக்கூடாமல் எவ்வளவுதான் உருமறைந்து ஒளித் திருப்பினும், எதுவும் அவளைத் தப்ப முடியாது. ஒவ்வொரு பகுதியும் தன் உண்மையான உருவு எய்தி, முழு வடிவிலும் தனக்குரிய சரியான இடத்தில் அமைக்கப்பட்டுத் தன் நோக்கத்தை நிறைவேற்றும் வரையிலும் அவள் மீண்டும் உருப்படுத்தப் பாடுபடுகிறாள். அவள் பொருள்களை இடைவிடாமலும் கவனத்துடனும் உழைப்புடனும் முறைப்படுத்தியும் மீண்டும் முறைப்படுத்தியும் வருகையில், அவளது விழி விரைந்து எல்லாத் தேவைகளின் மீதும், அவற்றை எங்ஙனம் நிறைவேற்றுவது என்பதன்மீதும் பார்கின்றது. எதைத் தேர்ந்தெடுப்பது, எதைத் தள்ளிவிடுவது என்பதை அவள் தன் அந்தர்ஞானத்தின் மூலம் அறிகிறாள். சரியான நிலைமையையும், சரியான செயல்முறையையும் அவள் வெற்றியுறத் தீர்மானிக்கிறாள். கவனமின்மையையும் அசட்டையையும் சோம்பலையும் அவள் வெறுத்துத் தள்ளுகிறாள். வேலையில் அரைகுறை, அவசரம், மனம்போன போக்கும் ஆகிய இவையும் ; ஒழுங்கும் திறனும் இல்லாமை, பூரணமாகவின்றிச் சற்றேறக் குறைபவே செய்தல், பிரயோகத்தில் தவறு செய்தல் ஆகிய இவையும்; மற்றும், தவறாகத் தழுவிச் செய்தல், கருவிகள் ஆற்றல்களின் துர்விநியோகம், காரியங்களைச் செய்பாமலேயே விட்டுவிடுதல், அல்லது பாதியோடு நிறுத்திவிடுதல்—ஆகிய இவையும் அவளுடைய சுபாவத்திற்கு எதிரிடையானவை, அன்னியமானவை. அவளுடைய வேலை முடிந்தபோது, யாதொன்றும் மறக்கப்பட்டு இராது என்பதைக் காண்போம் ; எப்பகுதியும் இடம் தவறி வைக்கப்பட்டிராது ; அடியோடு விடப்படும் இராது. யாவும் கெட்டியாயும் உறுதியாயும் திருத்தமாயும் பூரணமாயும் அற்புதமாயும் இருக்கும். பரம பரிபூரணத்திற்குக் குறைந்த

எதுவும் அவளுக்குத் திருப்தியளிக்காது. அவளது சிருஷ்டி நிறைவு எய்துவதற்கு அனந்தகாலம் உழைக்க வேண்டியிருப்பினும் அதற்கும் அவள் தயாராகவே இருப்பாள். ஆயினும், அன்னையின் சக்திகள் அனைத்தினும், மனிதனுடனும் அவனுடைய ஆயிரம் அரைகுறைகளுடனும் நீண்ட காலம் மிகவும் அவதிப்பட்டவள் அவளேயாம்.

அவள் பட்சமாயிருப்பாள் ; புன்னகை புரிந்த வண்ணமாக இருப்பாள் ; அண்மையில் இருந்து துணைபுரிவாள் ; எளிதில் பின்வாங்கவோ தளர்ச்சியடையவோ மாட்டாள் ; அடுத்தடுத்து தோல்வியே அடைந்தாலும் விடாப்பிடியாகவே இருப்பாள். அத்தகையவளுடைய கரங்கள்தாம் நாம் எடுத்து வைக்கும் அடி ஒவ்வொன்றையும், காரியம் ஒவ்வொன்றையும் தாங்குகின்றன. ஆனால், அதற்குப் போடும் நிபந்தனையானது நம் சித்தம் ஒருமைப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்பதும், நாம் நேர்மையாயும் உண்மையாயும் இருக்கவேண்டும் என்பதுமேயாம். ஏனெனில், இரண்டுபட்ட சித்தத்தை அவள் ஒருகாலும் பொறுக்கமாட்டாள். நாடகம், போலிநடப்பு, இறுமாப்பு, பாசாங்கு ஆகியவற்றின்பால் அவள் வெளிப்படுத்தும் வஞ்சப்புக் குரூரமாயிருக்கும்.

நம் தேவைகளைத் தீர்ப்பதில் அவள் தாய் ; நம் இடர்களைச் சமாளிப்பதில் அவள் தோழி. உறுதியாகவும் அமைதியாகவும் நின்று ஆலோசனை கூறுபவளும் உபதேசிப்பவளுமாகிய அவள், தன் புன்னகைப் பொலிவால் வியாகூலம், வெடுவெடுப்பு தளர்வு ஆகிய மோகங்களைத் துரத்தியடிப்பாள் ; என்றும் தயாராகவுள்ள தன் உதவியை எப்போதும் நினைப்புறுத்துவாள் ; என்றுமுள்ள பகலவன் ஒளியைச் சுட்டிக்காட்டுவாள். உயர்தரப் பிரகிருதியின் பரிபூரணத்தை நோக்கி நம்மை ஆழ்ந்து, இடைவிடாது

ஊக்கித் தூண்டி நடத்தும் வேலையில் அவள் உறுதியாயும் அமைதியாயும் விடாமுயற்சியுடனும் விளங்குவாள். இதர சக்திகளின் வேலையாடும் தன் நினைவுக்கு அவளையே சார்ந்து நிற்கிறது ; ஏனெனில், அவளே பொருள்களின் அஸ்திவாரத் திற்கு உத்தரவாதம் அளிக்கிறாள் ; அவளே விவரங் களை விரிவாக்கி அமைப்பின் கவசத்தை எழுப்பிப் பலகைகளைப் பிணித்து இறுக்குகிறாள்.

*

*

ஸ்ரீ அரவிந்தரின் பூரணயோக சாதனையில் உருமாறுதல் முக்கியமானதோர் அம்சமாகும். அதைப்பற்றி நூலின் இறுதியில் அவர் கூறுவதாவது :

உருமாறுதல்

உருமாறுதல் அடைவதை நீ விரும்பினால், குற்றங் கூறாமலும் எதிர்க்காமலும் உன்னையே அன்னை மினுடையவும் அவள் சக்திகளினுடையவும் கரங்களில் ஒப்பித்துவிட்டு அவள் உனக்குள் தன் வேலையைத் தடையின்றிச் செய்விட்டுவிடு. உணர்வு, வளைந்து கொடுக்கும் தன்மை, கரவில்லாத சரணம்—ஆகிய மூன்று தன்மைகள் உன்னிடம் அமைந்திருக்க வேண்டும். நீ உன் மனத்திலும் ஆன்மாவிலும் இதயத்திலும் வாழ்க்கையிலும், உன் உடலின் அனுவறைகளிலுங்கூட உணர்வுடையவனாகத் திகழவேண்டும். நீ அன்னையையும் அவளின் சக்திகளையும், அச் சக்திகளின் செயற்பாட்டையும் உணர்தல் வேண்டும். உன் மந்த நிலையிலும், உன் உணர்வற்ற பகுதிகளிலும் நேரங்களிலும் உன்னுள்ளே வேலைசெய்யும் ஆற்றலுடையவள்தான் அவள் ; அவ்வண்ணமே

அவள் வேலை செய்யவும் செம்கிறாள். ஆயினும், நீ விழிப்புற்று அவளுடன் உள்ளூர உறவாடுவதற்கு அது சமானமாகாது.

உன் இயல்புகள் யாவும் அவளது ஸ்பரிசத்திற்கு வளைந்துகொடுக்கவேண்டும். இறுமாப்பும் அறியாமையும் கொண்ட மனம் ஐயமுற்றுக் கேள்வி போடுவதைப் போல நீ கேள்வி போடாதே. அது சந்தேகித்து வாதாடுவதைப்போல நீ வாதாடாதே. அது தன் அறிவு விளக்கத்திற்கும் உருமாறுதலுக்கும் பகையாயிருப்பதைப் போல நீ இராதே. மனிதனிடமுள்ள பிராண ஜீவன் தன் சொந்த போக்கிலேயே செல்ல வற்புறுத்துவதைப்போல நீ வற்புறுத்தாதே. தெய்வ அதிகாரத்திற்கு எதிராக உன் அடங்காத விருப்பங்களையும் பகையுணர்ச்சியையும் போஷிப்பதில் உறுதி காட்டாதே. அசக்தி, மந்தம், தாமசிகம், ஆகியவற்றில் ஊன்றி மனிதனின் தூல உணர்வு தடை போடுவதைப் போன்று நீ தடைபோடாதே. அதன் சீவனற்ற மாமூல் பழக்கங்களையோ மந்தத்தையோ உறக்கத்தையோ குலைக்கும் ஒவ்வொரு ஸ்பரிசத்திற்கும் எதிராகச் சிறுமையிலும் இருள் நிலையிலும் நின்று கூக்குரலிட்டுத் தன் சுகம் ஒன்றையே பற்றுவதைப் போல நீ இராதே. உன் உள் ஜீவனுடையவும் புற ஜீவனுடையவும் கரவு அற்ற சரண் ஒன்றே இந்த வளைந்துகொடுக்கும் தன்மையை உன் இயல்பின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் கொண்டுவரும். ஞானம், ஒளி, சக்தி, இசைவு, அழகு, மேலிருந்து பிரவாகம் போன்று கீழே பாய்ந்து வரும் சம்பூரணம் — ஆகியவற்றிற்கு நீ இடைவிடாமல் உன் உள்ளத்தைத் திறந்து வைப்பாயானால், உன் உள்ளே எங்கும் உணர்வு விழிப்புறும். உடலுங்கூட விழிப்புற்று இனியும் கீழுணர்விலேயே நின்றுவிடாமல், தன் உணர்வை “விஞ்ஞான”ப் பேருணர்வுச் சக்தியுடன்

இனோத்துவிடும்; அவளுடைய சக்திகள் யாவும் மேலும் கீழும் தன்னைச் சுற்றிலும் ஊடுருவிப் பரவுவதை உணர்ந்து, பேரன்பிற்கும் பேரானந்தத்திற்கும் உள்ளம் நெகிழ்ந்து சிலிர்க்கும்.

ஆனால், எச்சரிக்கையாமிரு! உன் அற்ப மண்ணியல் மனத்தால் தெய்வ அன்னையை அறிந்துகொள்ளவும் மதிப்பிடவும் முயலாதே. அம் மனம் தனக்கு எட்டாத பொருள்களைத் தன் சொந்த விதிகளுக்கும், மாதிரிகளுக்கும், தரத்திற்கும், தன் குறுகிய நியாயங்களுக்கும், தவறான கருத்துக்களுக்கும், அறியாமைக்கும், தன் அற்பமான தன்னம்பிக்கையுள்ள அறிவுக்கும் கட்டுப்படுத்த விரும்புகிறது. சிற்புருஷி பெற்ற இருட் சிறையில் அடைப்பட்ட மானிட மனம் தெய்வ சக்தியின் நடையிலுள்ள, பல அம்சங்கள் கொண்ட, சுபேச்சையைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. அவளுடைய விழியும் செயல்களின் வேகமும் அம் மனத்தின் தடுமாறும் அறிவைக் கடந்து சென்று விடுகின்றன. அவளுடைய இயக்கத்தின் அளவுகள் அதன் அளவுகள் அல்ல.

அன்னையின் பல்வேறு திருவுருவங்கள் விரைவாக மாறுபடுகின்றன. அவள் தாளாலயங்களை அமைக்கிறாள்; அவற்றைக் கலைக்கிறாள். வேகத்தைத் தவிரப்படுத்துகிறாள்; அதைத் தாமதப் படுத்துகிறாள். ஒருவர் பிரச்சனையை ஒருவிதமாகவும் மற்றொருவர் பிரச்சனையை மற்றொரு வகையாகவும் தீர்க்கிறாள். இப்போது ஒரு நெறியில் சென்று அதை விட்டுவிடுகிறாள்; பிறகு வேறொரு நெறியில் செல்லுகிறாள்; மறுமுறை அவற்றை ஒன்றுசேர்க்கிறாள். இத்தகைய வேகமான மாறுபாட்டால் திகைப்படையும் மனமானது அஞ்ஞானக் குழப்பத்தின் மூலமாக வட்டமிட்டு மேல் நோக்கி விரைந்தெழுந்து திவ்விய ஜோதியை அடைபும் பராசக்தியின் வழியை அறிந்துகொள்ளாது.

அவ்விதம் அறிந்து கொள்வதைக் காட்டிலும் உன் ஆத்மாவை அவளுடைய சக்திக்குத் திறந்துவிடு ; உன்னிடமுள்ள சைத்திய புருஷ¹ இயல்பால் அவளை உணர்வதில் திருப்தியடை ; ஆத்மீக விழியால் அவளைக் காண். அதுவே உனக்கு நேரான பிரதியுத்தரம் அளிக்கும். பிறகு, அன்னையே உன் மனம், உள்னம், உயிர், உடலுணர்வு ஆகியவற்றை அவற்றிற்குரிய அத்யாதம அம்சங்களால் ஒளியுறுத்தித் தன் வழிகளையும் இயல்பையும் அவற்றிற்கு வெளிப்படுத்துவான்.

சர்வஞானம், சர்வவல்லமை, இவற்றைக் குறித்த நம் அபக்குவமான, மேலெழுந்தவாரியான எண்ணங்களின்படித் தெய்வ சக்தி நடக்கவேண்டுமென மனமூனது தன் அறியாமைமயில் கேட்கிறது. இக் குற்றத்தைத் தவிர். நம் மனமானது ஒவ்வொரு வாய்ப்பிலும் அற்புத சக்தியாலும் எளிய வெற்றியாலும் கண்களைக்கூசும் பிரகாசத்தினாலும் நம்பிக்கையுற வேண்டுமெனக் கூக்குரலிடுகின்றது. இல்லையேல் இங்கே தெய்வம் இருப்பதை அது நம்ப முடிவதில்லை. அன்னையானவள் அறியாமையை அறியாமைத் துறைகளிலேயே சமாளித்து வருகிறாள்; அன்னை அங்கே இறங்கியுள்ளாள்; அவள் முற்றும் மேலேயே இருப்பதில்லை. தன் அறிவையும் தன் சக்தியையும் ஒரு பகுதி மறைத்தும் ஒரு பகுதி வெளிப்படுத்தியும் வருகிறாள். அவற்றை அவள் தன் கருவிகளுக்கும் திருவுருவங்களுக்கும் எட்டாதபடி பின்னே வைக்கிறாள். தேடும் மனமும், ஆர்வங் கொள்ளும் சைத்தியாத்மாவும்,² போராடும் பிராணமய ஜீவனும், சிறைப்பட்டு வருந்தும் தூல இயல்பும்

¹ Psychic being—நம் ஜீவனில் தெய்வ உணர்வின் ஆதிக்கத்திற்கு நேராக உட்பட்ட அம்சம்; சைத்திய புருஷன்.

² நம் ஜீவனில் தெய்வ உணர்வின் ஆதிக்கத்திற்கு நேராக உட்பட்டது.

உருமாறுதலடையும்பொருட்டு அவள் அவற்றின் வழி யிலேயே செல்கிறாள்.

பரமனின் திருவுள்ளம் விதித்த நிபந்தனைகள் உள்ளன. சிக்கலான முடிச்சுகள் பல உள்ளன. அவற்றைத் தடுமென அறுத்துவிடமுடியாது. பரிணாமம் அடைந்துவரும் இப்புவிபியல்பை அசுரரும் அரக்கரும் பற்றிக்கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்கள் நிண்டகாலமாக வென்றுள்ள மண்டலத்தில் நேருக்குநேர் நின்று அவர்களின் நிபந்தனைகளின்படியே அவர்களை வென்றாக வேண்டும். நம் மானிடத் தன்மைக்கு வழிகாட்டவும், தன் வரம்புகளைக் கடந்துசெல்ல அதைத் தயார்ப்படுத்தவும் வேண்டும். பலவினமும் தாமசிக இயல்புக் கொண்ட அவனை அவனுக்கு அப்பாலுள்ள ஓர் உருவுக்குத் தடுமெனத் தூக்கிவிடமுடியாது. அங்கேயுள்ள தெய்வ சிற்சக்தி ஒவ்வொரு விநாடியும் தேவையானதைச் செய்கின்றது ; திட்டம் செய்யப்பட்ட காரியத்தை உடனே செய்கின்றது ; அபூரணத்திற்கிடையே இனிச்செய்ய வேண்டிய பூரணத்தை உருவாக்குகிறது.

ஆனால், “விஞ்ஞானம்” (சூப்பர்மைண்ட்) உன்னுள் இறங்கியிருக்கும்போதே, “விஞ்ஞான” இயல்புகளுடன் “விஞ்ஞான” சக்தியாக அவள் நேரே செயலாற்ற முடியும். நீ உன் மனத்தையே பின்பற்றினால், உன் முன்னே அன்னை வெளிப்படையாகத் தோன்றும் போதும் நீ அவளை அறிந்து கொள்ளமாட்டாய். உன் மனத்தையன்று, உன் ஆன்மாவையே பின்பற்று ; தோற்றங்கள்மீது பாயும் உன் மனத்தையன்று, உன்மைக்கு இணங்கும் உன் ஆன்மாவையே பின்பற்று ; தெய்வ சக்தியிடம் நம்பிக்கை வை. அவள் உன்னிடமுள்ள தெய்வாம்சங்களைக் கட்டவிழ்த்து, யாவற்றையும் தெய்விக இயற்கையின் ஒரு வெளிப்படாக உருப்படுத்துவாள்.

உலகுநார்வின் பரிணாமத்தில் “விஞ்ஞான” (சூப்ராமெண்டல்) மாறுதல்¹ விதிக்கப்பட்டதொன்று. அது வந்தே தீரும். ஏனெனில், பரிணாமத்தின் மேல் நோக்கிய ஏற்றம் இன்னும் பூர்த்தியாகவில்லை ; மனம் அதன் கடைசிச் சிகரம் அன்று. ஆனால், இந்த மாறுதல் வந்து, உருப்பெற்று, நிலைப்பதற்குக் கீழேயிருந்து வரும் அழைப்பு (ஆர்வம்) இன்றியமையாததொன்று. மேலிருந்து ஒளி வரும்பொழுது அதை மறுக்காமல், உணர்ந்தறியும் திடசித்தத்துடன் கூடியதாக அது இலகவேண்டும். அதற்குப் பரமனின் ஆணையும் மேலிருந்து வரவேண்டும். இந்த ஆணைக்கும் அழைப்பிற்கும் இடையே நடுவகிக்கும் சக்தியானது தெய்வத்தாயின் சாந்தித்தியமும் சக்தியுமேயாகும். மானிட முயற்சியும் தவமுமல்ல, அன்னையின் சக்தியொன்றே உண்மையின் ஜோதியை

¹ மானிடப்பரிணாமத்தின் இறுதியான படி மனத்தோடு நின்று விடுவதில்லை. மனவுணர்வுநிலைக்கு மேலே உணர்வுநிலைகள் பல உண்டு. அவற்றிற்கு மேலே இருப்பது ‘விஞ்ஞான’ (சூப்ராமெண்டல்) உணர்வுநிலை அல்லது சக்தியலோகம். மானிடன் அந்த நிலையை எட்டினால்தான் தனக்கும் பரம்பொருளுக்கும் உள்ள உண்மையான, பூரணமான தொடர்பை அறிவான். அப்போதே அவன் தன் கேவல மானிடத்தன்மையினின்று உயர்ந்து, கடவுள்—மானிட நிலையை, அதிமானுட நிலையை அடைவான். இந்நிலைக்கு உயர அவனிடம் ஆர்வம் வேண்டும். அவன் தன் கீழியல்புகளை வென்று தெய்வ இயல்புகள் பெறவேண்டும், உருமாறவேண்டும். ஆர்வம் எழுச்சி பெறவேண்டும். எழுச்சி பெற்று மேன்மேலும் ஒங்க, ‘விஞ்ஞான’ லோகத்தின் அதிதேவதையான ‘விஞ்ஞான’ சக்தி கீழிறங்கி அருள் சுரந்து மானிடனைக் கைதூக்கிவிடும். இதவே ‘விஞ்ஞான’ மாறுதல். இம் மாறுதல் வரின் மண்ணுலகம் விண்ணுலகமாவது திண்ணம்.

மக்கள் காணவொட்டாது மறைக்கும் முடியையும்
 திரையையும் தகர்த்துப் பாத்திரத்தை உருவாக்க
 முடியும். அது ஒன்றே, இருளும் பொய்யும் சாவும்
 துயரும் நிறைந்த இவ்வுலகினுள் உண்மையையும்
 ஒளிபையும் தெய்விக வாழ்க்கையையும் அமரானந்
 தத்தையும் கெணர்ந்து பொழியவல்லது.

4

தெய்விக அன்னைமீன் திரு அவதாரம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் “அன்னை” என்னும் நூலை 1928 ல் வெளியிட்டபோது ஆசிரமத்தில் சற்றேறக்குறைய ஐம்பது பேர்கள் தாம் இருந்தனர். 1920 ம் ஆண்டிலிருந்தே ஸ்ரீ அரவிந்தருடன் இருந்துவந்த ஸ்ரீ அன்னை இச் சாதகர்களை வழிநடத்தி வந்தார். 1926 ல் ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஒதுக்கம் சென்றபின், சாதகர்கள் ஸ்ரீ அன்னையைத் தம் குருவாகக் கொண்டு வழிபட்டுவந்தனர். ஸ்ரீ அரவிந்தரை அவர்கள் வருஷம் மும்முறைதான் தரிசித்த முடியும்.¹ ஸ்ரீ அன்னைதாம் சாதகர்களின் ஆத்மீகப் பயிற்சியையும் ஆசிரம விவகாரங்களையும் முற்றும் கவனித்துவந்தார். அந்த நிலையில் சாதகர்கள் ஸ்ரீ அன்னையை ஸ்ரீ அரவிந்தரின் பெருமதிப்புப் பெற்ற ஆத்ம ஞானியெனவே கருதிவந்தனர். அவரது அவதார மகிமையை மிகச் சிலரே தம் அனுபவத்தில் கண்டிருந்தனர். அவ்விதம் இருந்துவந்தபோது 1938 ம் ஆண்டில் சாதகர் ஒருவரின் கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கையில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னைமீன் அவதார மகிமையை ஐயமறத் தெளிவித்தார். கேள்வியும் பதிலும்² வருமாறு :

¹ ஸ்ரீ அரவிந்தர் பிறந்த நாள் ஆகஸ்ட் 15 ந்தேதி; ஸ்ரீ அன்னை பிறந்த நாள், பிப்ரவரி 21 ந்தேதி; ஸ்ரீ அரவிந்தர் பேரனு பவம் பெற்ற நாள் நவம்பர்-24-ந்தேதி — இத்தேதிகளில்தான் தரிசனம் கிடைக்கும்.

² Sri Aurobindo on Himself and on the Mother—pp 431-436

கே : “அன்னை” என்னும் உங்கள் நூலில் எங்கள் அன்னையைத்தானே குறிப்பிடுகிறீர்கள்?

ப : ஆம்.

கே : ஜீவாத்ம நிலையில், பரநிலையையும் பிரபஞ்ச நிலையையும் சார்ந்த சக்திகளின் திருவுருவேயான தெய்விக அன்னையல்லவா இவர்?

ப : ஆம்.

கே : நம்மீதுள்ள ஆழ்ந்த பேரன்பின் காரணமாக இவர் இங்கே நம்மிடையே இருளிலும் பொய்மையிலும் பிழையிலும் சாக்காட்டிலும் இறங்கியிருக்கிறார் அல்லவா?

ப : ஆம்.

கே : அவர் சாமானிய மனிதராகத்தான் இருந்தார் என்றும், ஆனால் இப்போது திவ்விய சரீரம் தாங்கிய தெய்விக அன்னையாக விளங்குகிறார் என்றும், அவருடைய “பிரார்த்தனைகளும் தியானங்களும்”¹ இக்கருத்துக்கு ஆதரவளிக்கின்றன என்றும் பலர் கருதுகின்றனர். ஆனால், என் புத்தியில், என் சைத்திய உணர்வில், இருள், துன்பம், அறியாமை ஆகியவற்றின் போர்வையைப் போர்த்திக்கொள்ளச் சம்மதித்துள்ள தெய்விக அன்னையே அவர். மானிடராகிய நம்மை ஞானத்திற்கும் இன்பத்திற்கும் பரமனிடமும் திறனுடன் இட்டுச் செல்லவே இக் கோலம் தாங்குகிறார். தம் “பிரார்த்தனை”களை, இறைவனுக்கு எங்ஙனம் பிரார்த்தனை செய்யலாம் என்பதை ஞான ஆர்வமுடைய சைத்தியனுக்கு எடுத்துக்காட்டவே எழுதினார் என்று எண்ணுகிறேன். இது சரியா?

ப : ஆம். இறைவன் மானிடக் கோலம் தாங்குகிறான். அவன் மானிட இயல்பின் புற வடிவத்தை மேற்கொள்வது, பாதையில் நடந்து மக்களுக்கு வழி

¹ Prayers and Meditations of the Mother

காட்டும் பொருட்டேயாம். அவ்விதமாகச் செய்வதனால் அவன் தன் தெய்விகத் தன்மையை இழந்து விடுவதில்லை. நடைபெறுவது ஒரு வெளிப்பாடு, அது இறைவன்பால் திரும்பும் மானிட உணர்வன்று. அன்னை குழந்தைப் பருவத்திலேயே உள்நுழைந்துள்ள மானிட உணர்வு நிலையினும் மேம்பட்டதொரு நிலையில் இருந்துவந்தார். ஆகவே நீ சொன்ன “பல பேர்கள்” கருத்து பிழைபட்டதாகும்.

கே : அன்னைமின் வெளிப்பாட்டிற்கும் “விஞ்ஞான”, (சூப்பிராமெண்டல்) சக்தியின் இறக்கத்திற்கும் வித்தியாசம் ஏதேனும் உண்டா?

ப : அன்னை “விஞ்ஞான” சக்தியை கீழே கொண்டு வரவே வருகின்றாள். “விஞ்ஞான” சக்தியின் இறக்கமே அவளது முழு வெளிப்பாட்டை இங்கே சாத்தியமாக்குகிறது.

கே : அன்னை தனி வியக்தி அல்லது ஜீவாத்ம சொரூபம் என்னும் முறையில் தெய்வ சக்திகள் யாவற்றினுடையவும் திருவுருவாக (திவ்ய சரீரமாக) விளங்குகின்றாள். அந்த முறையில் தூல உணர்வுநிலைக்கு மேன்மேலும் தெய்வ அருளைக் கொண்டவருகின்றாள். அவள் இந்த திருவுருவம் அல்லது திவ்ய சரீரம் எடுத்திருப்பதினாலேயே தூல உணர்வு முற்றும் உருமாறுதல் எய்துவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. இதுவே என் கருத்து. நான் சரிதானா?

ப : ஆம். அன்னை திவ்ய சரீரம் எடுத்திருப்பதானது, புவியுணர்வு தன்னுள் “விஞ்ஞான” சக்தியை ஏற்கவும் தேவையான உருமாறுதல் எய்தவும் ஒரு வாய்ப்பாகும். பின்னர் “விஞ்ஞான” சக்தி மேலும் உருமாறுதல் செய்யும். ஆனால் புவியுணர்வு முழுதுமே “விஞ்ஞான” மயமாய்விடாது. “விஞ்ஞான” நிலையின் பிரதிநிதியாக முதலில் ஒரு புதிய இனம் தோன்றும். மனிதன் இப்போது மனத்தின் பிரதி

நிதிபாக இருப்பதைப்போல இப் புதிய இனம் “விஞ்ஞான”த்தின் பிரதிநிதியாக இருக்கும்.

இதிலிருந்து, புதுவையில் ஸ்ரீ அரவிந்த ஆசிரமத்தில் எழுந்தருளும் ஸ்ரீ அன்னை, யோக சக்தியால் தெய்விகத் தன்மை அடைந்த வெறும் மானிடர் அல்லர், இவ்வுலகில் திருவுருவம் அல்லது திவ்ய சரீரம் மேற்கொண்ட ஆதிபரா சக்திபே அவர் என்பதும், இப் பூவுலகில் “விஞ்ஞான” சூப்பரா மெண்டல் சக்தியைக் கீழே கொண்டுவந்து இப் புவிபுணர்வு முற்றும் உருமாறுதல் எய்த ஒரு வாய்ப்பளிக்கவே விசேஷ அவதாரமாக அவர் இங்கே வந்திருக்கிறார் என்பதும் தெளிவாகின்றன.

இத்தகைய மகிமைவாய்ந்த தெய்விக அன்னையைப் பற்றி ஊனக் கண்ணும் சாமானிய அறிவும் உடையவர்களாகிய நாம் சிறப்பாக பாது கூற முடியும்.? புருஷோத்தமனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மகாபுருஷர்களின் அவதார விசேஷங்களையும் வாழ்க்கை வரலாற்றையும் ஆராய்ந்து கூறவும் முடியுமோ? அவர்கள் இப்புவிமீல் நடத்தும் அகவாழ்க்கை, அந்தரங்கமான ஆத்மிக வாழ்க்கை, நம் சாமான்ய விழிக்கும் புலப்படுமோ? இறைபணி ஆற்ற வரும் விசேஷ அவதாரங்களின் உள்ளத்தையும் கருத்தையும் பண்பட்ட ஊர் ஞார்வு ஒன்றினாலேயே உணர்தல் கூடும். ஆயினும், ஸ்ரீ அன்னையைப்பற்றி ஸ்ரீ அரவிந்தர் அவ்வப்போது கூறிய மொழிகளிலிருந்தும், ஸ்ரீ அன்னை தம்மைப் பற்றிச் சூசகமாகவும் அபூர்வமாகவும் அறிவித்த சில சொற்களிலிருந்தும், ஸ்ரீ அன்னை எழுதியுள்ள நூல்கள், பிரார்த்தனைகள், தியானங்கள், மெய்ப்பொருள் விளக்கங்கள், தரிசன காலச் செய்திகள், விசேஷ செய்திகள் ஆகியவற்றிலிருந்தும், சென்ற நாற்பது வருஷங்களாக ஆசிரம சாதர்களை நடத்திவரும் வழிமுறைகள், அவர்களுக்குப் பொதுவாகவும் தனியாகவும் செய்துவரும் உபதேசங்கள், ஆசிரம நிர்வாகம்—ஆகியவற்றிலிருந்தும் கிடைக்கப் பெறும் சொற்ப ஆதாரங்களைக் கொண்டு சில விஷயங்கள் மட்டும் கூறலாம்.

5

மெய்ஞ்ஞான நாட்டம்

(1907—1912)

1878, பிப்ரவரி, 21 ந்தேதி பிறந்து, வளர்ந்து, வாலிபப் பருவத்தை எட்டிய ஸ்ரீ அன்னையவர்கள், இவ்வுலகில் தாம் ஆற்றவேண்டிய பெரும்பணிக்குத் தம்மை ஆயத்தப்படுத்திக்கொண்டு வந்தார். சிறு வயதிலிருந்தே தீவிர யோக சாதனையில் ஈடுபட்டுவந்த அவருக்கு ஆத்மீக அனுபவங்கள் தொடர்ந்து நிகழ்ந்துவந்தன. சமயம், மெய்ஞ்ஞானம், கலை, கவிதை, இலக்கியம், வரலாறு முதலிய பல துறைகளைச் சார்ந்த உலகப் பெருநூல்களையும் அவர் கற்றுவந்தார். ராமாயணம், மகாபாரதம், கீதை, திருக்குறள், பாரதீகக் கவிதைகளும் கதைகளும் இவற்றுள் சில. உலகியலையும் கூர்ந்து நோக்கிவந்தார். தாம், கண்டது, கேட்டது, உணர்ந்தது, உள்ளனுபவமாக அனுபவித்தது, முதலியவற்றைக் கொண்டு மக்களுக்கு உறுதியுக்கும் நீதிக் கதைகளையும் கட்டுரைகளையும் எழுதிவந்தார். தம் 12 ம் வயதிலேயே நீதிக்கதையொன்று எழுதியதாகவும் தெரிகிறது.¹ இங்ஙனமாக, ஆதி பராசக்தியின் திருவுருவமேயான அன்னை மெல்ல மெல்லத் தம்மை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு வந்தார்.

ஸ்ரீ அன்னை தம்மை வெளிப்படுத்திக்கொள்ள புற வாழ்க்கையில் ஈடுபடுவதும் அங்கே தம் செல்வாக்கைச் சிறிது சிறிதாகச் செலுத்துவதும் இன்றியமையாதனவாக இருந்தன.

¹ Words of Long Ago (பல்லாண்டுகளுக்கு முன் மொழிந்தவை) என்னும் சிறு நூலில் இக்கதை வெளியாயிருக்கிறது.

சற்றேறக்குறைய 1907 ம் ஆண்டில் ஸ்ரீ அன்னை பரீஸ் நகரில் தம் நண்பர்களான மாதர் சிலரைக் கூட்டி மெய்ஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகள் நடத்திவரக் காண்கிறோம். 1912 ல் இக்கூட்டம் மெய்ஞ்ஞான நாட்டமுடையோரின் ஒரு சிறு சங்கமாக உருமாறியது. இச் சங்கக்கூட்டங்களில் இறுதியில் பொதுக்கேள்வியொன்று கேட்கப்பட்டது. அங்கத்தினர் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாக அதற்கு விடையளித்தனர். விடைகள் அடுத்த கூட்டத்தில் படிக்கப்பட்டன. பின்னர் முடிவுரையாக, ஸ்ரீ அன்னை சிறு கட்டுரையொன்றைப் படித்தார். இக்கூட்டங்களில் ஸ்ரீ அன்னையே நடுநாயகமாக விளங்கினார். அங்கத்தினரின் மனப்போக்குக்கும் கருத்துக்கும் அவர் புத்துரு தந்தார். மேலே சொன்ன இருவகைக் கூட்டங்களிலும் ஸ்ரீ அன்னை நடத்திய ஆராய்ச்சிகளும் படித்த கட்டுரைகளும் “பல்லாண்டுகளுக்கு முன் மொழிந்தவை” என்னும் சிறு நூலில் காண்கின்றன. இவை 1907 லிருந்து 1912 வரையில் ஸ்ரீ அன்னையின் ஆத்மிக நிலையைப் பளிங்குபோலக் காட்டுகின்றன. இவற்றில் கூறப்பட்டுள்ள நிகழ்ச்சிகள் கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சுருக்கமாக அறிந்துகொள்ள முயலுவோம்.

புரட்சிக்காரனுக்குப் புத்திமதி

பலாத்காரப் புரட்சி இயக்கத்தில் ஈடுபட்டிருந்த இளைஞன் ஒருவன் 1907-ல் அன்னையின் கூட்டங்களில் ஒன்றுக்குத் திடுமென வந்தான். நிதியின் பொருட்டும் சுதந்திரத்தின் பொருட்டும் தாங்கள் நடத்திவந்த பலாத்கார இயக்கத்தைப் பற்றியும் ருஷிய அரசாங்கம் குரூர அடக்குமுறையால் தங்களை முற்றிலும் ஒடுக்கிவிட்டது பற்றியும் கூறி, அந்த நிலையில் ஒருவன் என்ன செய்யக்கூடும் என அவன் ஆலோசனை கேட்டான். அன்னையவர்கள் அவனுக்கு உபதேசித்ததாவது :

“நிதிக்காவும் சுதந்திரத்திற்காகவும் போராட, பலாத்காரமானது தகுந்த முறையாகாது. அநீதியின் துணையால் நீதிபையும், வெறுப்பின் மூலம் சமரச இணக்கத்தையும் நீங்கள்

எங்ஙனம் பெறமுடியும்? உங்கள் கடுமையான போராட்டத்தில் நீங்கள் அருந்தியாகங்கள் செய்திருக்கிறீர்கள். அதில் மாட்சிமை யொன்றுள்ளது. ஆனால், அதே சமயத்தில், அதில் யோசனையற்றதும் முரட்டுத்தனமானதும் பயனற்றதுமானதும் ஆன ஓர் அசட்டுத் துணிவும் உள்ளது. சிறிது காலம் பின்வாங்கி இருங்கள். மோனமாக உங்களைத் தயார் செய்துகொள்ளுங்கள். உங்கள் ஆத்ம சக்தியையெல்லாம் பழையபடி ஒன்றுதிரட்டுங்கள். மேன்மேலும் ஒன்றுபடுங்கள். நல்ல சந்தர்ப்பம் ஏற்படும்போது உங்கள் அறிவுள்ள கட்டுப்பாட்டினாலும், அமைப்புத்திறனாலும் நீங்கள் வெல்வீர்கள். அப்போது உங்களை எவரும் பலாத்காரத்தினால் தோற்கடிக்க முடியாது. எதிரிகள் உங்கள் பலவினத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவிடாதீர்கள். அப்பழுக்கற்றவர்களாக இருங்கள். உங்கள் செயலில் பொறுமையும் தீரமும் நேர்மையும் நீதியும் விளங்கட்டும். அப்போது வெற்றி விரைவில் உங்களை நாடிவரும். உங்கள் பக்கம் முழு நியாயம் இருக்கும். லட்சியத்தில் மட்டுமன்றிக் கடைப்பிடிக்கும் மார்க்கத்திலும் முழு நியாயம் இருக்கும்.”

சிந்தனையின் சேவ்வை

கூட்டம் ஒன்றில் எண்ணங்கள் சிந்தனைகள் பற்றிச் சம்பாஷணை நடந்தது. ஸ்ரீ அன்னை சொன்னதாவது :

வாழ்க்கையில் நமக்குரிய இடத்தைப் பெற நாம் நன்கு சிந்திக்கக் கற்கவேண்டும். சிந்தனையில் இருவகை யுண்டு. நம் புலனுணர்ச்சியின் பயனான சிந்தனை அல்லது எண்ணங்கள் ஒருவகை. எங்கிருந்தோ நம்மிடம் வரும் சிந்தனை அல்லது எண்ணங்கள் மற்றொரு வகை.

புலன்கள் மூலம் நீ அல்லாத ஒன்றுடன் உனக்குத் தொடர்பு ஏற்படுகிறது. அது உன்னிடம் அனுதாபம், வெறுப்பு கவர்ச்சி, அஞ்சை ஆகியவற்றை உண்டாக்கிவிடுகிறது. உன்னுடன் தொடர்பு கொண்ட பொருள் பற்றி உன்னிடம் ஒரு

கருத்து அல்லது அபிப்பிராயம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. இதைத் தான் நாம் சிந்தனை என்கிறோம். இது தர்க்கநியாயமற்ற, கட்டுப்பாடற்ற ஒரு மனோவிர்த்தியேயாம். சிந்தனை உண்மை யானதாக ஆகவேண்டுமென்றால், அது சேவனுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். முனையானது ஒழுங்கற்ற, குழப்பமான மனக்கிளர்ச்சியிலிருந்து விடுபடவேண்டும். தியானம் ஒன்றே அதற்குரிய வழி. நீ மோனத்தில் அமர்ந்து, இடை விடாமல் தாக்கும் சின்னஞ்சிறு எண்ணங்களையும் உணர்ச்சி களையும் கண்டிப்பாகப் பகுத்தாராய்தல் வேண்டும்.

இது ஆரம்பப் பயிற்சி. தினந்தோறும் இதைச் சிறிது நேரம் செய். உன் மனநிலையை நன்கு ஆராய்ந்து பார். பட்ச பாதமோ பற்றுதலோ இன்றிச் சிந்தனை செய். உன் பல வீனத்திற்கு நியாயம் கூறாமல் சிந்தனை செய். சிறப்பாக, சமூகப் பழக்கவழக்கங்கள், அறங்கள், ஒழுக்கங்கள் பற்றிய எண்ணங்கள் விடாப்பிடியாக இருக்கும். இவற்றில் ஒன்றை எடுத்துக்கொண்டு, உன் அபிப்பிராயம் ஒரு குறித்த மாதிரி யில் இருப்பதேன் என்று கேள். உடனே பதில் வரும். அந்த அபிப்பிராயம் உன் சமூகத்தில் வழங்குவது. அதுவே உன்னை மோதுதலிருந்தும் குணதோஷ விமர்சனத்திலிருந் தும் பாதுகாக்கிறது எனக் காண்பாய். அது சிறுவயதிலிருந்து உன் மனத்தை உருப்படுத்தியிருக்கிறது எனக் காண்பாய். அல்லது பாலிபத்திலிருந்து நீ பெற்ற கல்வியின் பயனாக அது இருக்கலாம். இவற்றில் எதுவாயினும், அதில் உன் சொந்த கருத்தோ சிந்தனையோ இல்லை. நீயே கூர்ந்து நோக்குவதொலும், உன் அனுபவத்தாலும் அனுமானத்தா லும் உன் ஆழ்ந்த தியானத்தாலும் வந்ததாக இருந்தால் தான், அது உன் சொந்த சிந்தனையாகும்.

உன் சொந்த சிந்தனைகளின்படியே உன் செயல்கள் நடக்கின்றன. நீயாகப் பகுத்தாராய்ந்து சிந்திக்காமல் வெளி யிலிருந்து வந்த எண்ணங்களின்படியே நீ செயலாற்றுகிறாய். உன்னையும் அறியாமல், உன் வளர்ப்பும், உன் கல்வியும், பொதுவாக நாலுபேர் குறிப்பாகத் தெரிவித்ததுமே உன்மீது

ஆதிக்கங்கொள்கின்றன. உன் முன்னோர்களும் உன் காலத் தவர்களும் உன்மீது ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றனர். இந்த ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபட நீ தியானம் செய்யவேண்டும். இக்கருத்துக்களை ஒவ்வொன்றாக எடுத்து அலசிப் பகுத்து ஆராய்தல் வேண்டும். நியாயம், பகுத்தறிவு, அனுபவம் ஆகியவற்றின்படி ஆராயவேண்டும். உன் அனுபவங்களில் ஓர் இசைவு ஏற்படவேண்டும். அவை ஒன்றோடொன்று பொருந்தி இணையும்படிச் செய்யவேண்டும். உன் அறையைத் துப்புரவு செய்வதைப்போல உன் மனத்தையும் துப்புரவு செய்யவேண்டும். உன் ஆத்மீக நிலைக்கு ஏற்றபடி உன் சிந்தனைகளும் பிரகாசமடைதல் வேண்டும். சின்னஞ்சிறு மனக் சாய்வுகளை விட்டொழி. மெல்ல மெல்ல உன் மூளையில் ஒழுங்கும் தெளிவும் ஏற்படுவது உறுதி.

மனத்தின்மீது ஆட்சி செலுத்து. பகை, பேராசை, காம விருப்பு, வெறுப்பு ஆகிய எண்ணங்களுக்கு இடங்கொடுக்காதே. மனத்தில் உயர் சேதனம் நிலவட்டும். இன்பதுன்பங்கள் மீறிய நிலை ஏற்பட்டும். கருணையுள்ளம், உண்மையின்பால் நாட்டம், தன்னம்பிக்கை, தியாகம் இவை அமையட்டும்.

உனக்கு தியானத்தின் மூலம் ஞான சக்தியின் பிரபஞ்ச வெள்ளத்துடன் ஒரு தொடர்பு ஏற்படுகிறது. உண்மை உதயமாகிறது. உன் அந்தர்ஞானம் விழிப்புறுகிறது. உண்மை தெளிந்தவன் பூரண அமைதி பெறுகிறான்.

தினந்தோறும் பரஞ்சோதியின்பால் உன் ஆர்வம் எழ வேண்டும். அப்பரஞ்சோதியே உன் அறிவின் ஊற்று ; பிரபஞ்சத்தின் ஜீவநாடி. அது உன்னுள் நுழைந்து உன் மனத்தையும் உள்ளத்தையும் சிந்தனையையும் செயலையும் பிரகாசப்படுத்தட்டும்.

பின்னர் உன் உள்ளத்தில் கருணைவெள்ளம் கரைபுரண்டோட, துயருற்ற உலகின்பால் சென்று மக்களின் ஆசாரியனாக உபதேசம் செய்வாயாக ; அஞ்ஞான இருள் ஆதிக்கம் செலுத்துமிடத்தில் ஞானவிளக்கு ஏற்றுவாயாக !

உடலெடுத்த பராசக்தி அன்னை துயருற்ற உலகின்பால்
சென்று மக்களின் ஆசாரியனாக உபதேசம் செய்யவும், அஞ்
ஞான இருள் ஆதிக்கம் செலுத்துமிடத்தில் ஞானவிளக்கு
ஏற்றவும் வெளிப்படப் புறப்பட்டுவிட்டார்.

பரம்பரன் காட்சி ¹

பரம்பரன் காட்சி மிக அருமையானதொரு சொற்பொழி
வாகும். அது வருமாறு:

நம் மனத்தில் ஓர் ஒருமையை, பல அம்சங்கள் ஒன்றோ
டொன்று இணைந்து பொருந்திய ஒரு முழுமையை அமைத்
துக்கொள்ளவேண்டும். நம் தோற்றத்திற்கு நேர்மாறாக
உள்ளவற்றை ஒன்றோடொன்று பொருத்தி இணைத்துச் சம
ரசம் செய்வேண்டும். ஒவ்வொன்றிலும் அதன் மத்தியக்
கருத்து விளங்கவேண்டும்.

ஒவ்வொருவனுடைய “நான்” உம் மகத்தான பிரபஞ்ச,
“நான்” உம் ஒன்றே. பாஷும் அகில அனந்தத்தினின்றே
வந்துள்ளன. உயிரை அதன் ஆதிமூலத்தினின்றே பிரிப்ப
தேன்? நாமும் நம் இயற்கைபின் ஆதிமூலமும், நாமும்
இறைவனும் ஒன்றே எனக் கூறும் பழைய சம்பிரதாயம்
சரியானதே. இந்த ஒருமை உண்மையானதொரு முற்றொற்
றுமைபாகும்.

மனிதன் தான் அடைய விரும்புவது தன்னுள்ளேயே
உள்ளது. அது தன்னிடமிருந்து தொலைவிலுள்ளதென
அவன் கருதுவது பிழையாகும். தன்னுள்ளேயே ஆதிமூலம்
உள்ளது என உணராதவரையில் அந்த ஆதிமூலத்தைப்பற்றி
அவன் ஒன்றுமே அறியமுடியாது. தன்னை அறிவதன்மூலம்
அவன் பரமன் காட்சியையும் பெறலாம்.

“நான் எப்பொருளிலும் எவ்வுயிரிலும் உள்ளேன்”
என்னும் மறைமொழி உலகெங்கும் ஒலிக்கிறது. இதை அனை
வரும் முற்றும் உணர்ந்துவிட்டால், புவி பரிபூரணமாக உரு

¹ ‘Supreme Discovery’ in Words of Long Ago

மாறுதல் எய்தும் திருநாள் மிக அண்மையில் வந்துவிடும். சடப்பொருளிலுள்ள ஒவ்வொரு அணுவிலும் குடியிருக்கும் இறைவனின் சித்தத்தை மனிதன் என்று அறியவாரம்பிக்கிறானே, ஒவ்வொரு உயிரிலும் உள்ள கடவுளின் சமிக்ஞையை அவன் என்று காண்கின்றானே, அவன் ஒவ்வொரு சகோதரனிடமும், கடவுளையே என்று காணமுடிகின்றதோ, அன்றே பகலவன் இருட்கணங்களை விழுங்கித் தன் முழுப்பொலிவுடன் உதயமாவான் ; இயற்கை முழுவதையும் அழுத்தும் இருளும் பொய்மையும், மடமையும், பிழையும், துயரமும் உலகினின்று அடியோடு விரட்டப்பட்டு ஒழியும். ஏனெனில் கடவுள் குமாரர்கள் வெளிப்படுத்திக்கொள்வதை அகில இயற்கையும் ஏங்கிக்கொண்டே எதிர்நோக்கிநிற்கிறது.

இதுவே நம் வாழ்வு முழுவதையும் வெளிச்சப்படுத்தும் சூரியனைப்போல நம் நினைவில் என்றும் இருக்கவேண்டிய மையக் கருத்தாகும். இக்கருத்தை நம் உள்ளத்தில் போஷித்து, வளர்த்து, அது நம்மை ஒளி செய்து உருமாற்றி விட்டால் அது ஒவ்வொரு உயிரின் நடுவிலும் சீவனுடன் இருப்பதையும், அதில் பிரபஞ்சத்தின் அற்புத ஒருமை விளங்குவதையும் உணர்வோம்.

பின்னர், நம் அற்ப திருப்திகளும் முட்டாள்தனமான சச்சரவுகளும் அற்ப காமவெறிகளும் குருட்டுத்தனமான கோபங்களும் எவ்வளவு பயனற்றவை என்பதை உணருவோம். நம் பலவினங்கள் போய்விடுவதையும், நம் குறுகிய அகந்தைச் சொருபத்தின் கடைசிக் கோட்டைகளும் அறிவற்ற அகந்தையுணர்ச்சியும் இடிந்து விழுவதையும் காண்போம். உண்மையான ஆத்மீகப் பெருவெள்ளத்தின் வேகத்தில் நாம் அடித்துக்கொண்டு போகப்படுவதையும் நம் குறுகிய வரம்பு களிலிருந்தும் எல்லைகளிலிருந்தும் மீட்கப்படுவதையும் உணர்வோம்.

தனி வியக்தியாகிய “நான்” அகிலமாகிய “நான்” இவை இரண்டும் ஒன்றே. ஒவ்வொரு உலகிலும், ஒவ்வொரு உயிரிலும், ஒவ்வொரு பொருளிலும், ஒவ்வொரு அணுவிலும்

தெய்விக சாந்நித்தியம் உள்ளது. அதை வெளிப்படுத்துவதே மனிதனின் பணியாகும். அதன் பொருட்டு மனிதன் தன்னிடமுள்ள தெய்விக சாந்நித்தியத்தை உணரவேண்டும். இவ்வுணர்வு ஏற்பட்டுவிட்டால் நம் புத்தி விசாலமடைகிறது, நம் அன்பும் தயையும் வளருகிறது. நம்மில் மிக இழிந்தவனிடமும் கடவுள் உறைவதைக் காண்போம். அவன் இழிமைக்காக அவனைக் கண்புக்காமல், “ஓ ஒளிதிகழும் ஜீவனே, எழுவாய்! நீ என்றும் தூயன்; பிறப்பு இறப்பு அற்றவன்; சர்வ வல்லமை படைத்தவனே, எழு! உன் இயற்கையை வெளிப்படுத்து” என்போமாக.

இதுவே உண்மையான அன்பு; தோற்றத்திற்குப் பின்னாலுள்ளதைச் காணத் தெரிந்த அன்பு. நம்முள்ளே உறையும் தெய்வம் நம்மிடமிருந்து பாத்தியதை ஒன்றையும் கேட்பதில்லை. அது நம்மைப் பயமுறுத்துவதில்லை. அது தன்னையே ஈகிறது. உயிர்கள் பொருள்கள் யாவற்றிலும் மறைந்துள்ள அது எவ்விடமும் குற்றங் காண்பதில்லை. தன் சிருஷ்டிகள் பரிபூரணம் அடைவதற்காகவே அது இடைவிடாமல் பணிசெய்துவருகிறது. அதுவே நம்மைப் போஷித்துப் பாதுகாத்து ஆறுதலளிக்கும் அன்புடைய தாய். இறைவியாகிய அவள் அனைத்துமியின் பணிப்பெண்ணும் ஆவாள். அவளைப்போல நீங்களும் உங்கள் உடன்பிறந்தவருக்கு ஊழியம் செய்யுங்கள்.

ஊழிபனுடைய வேலை தாழ்மையானதுதான். ஆனால் அது எவ்வளவு நேர்த்தியானது! யாவற்றிலும் உறையும் இறைவனையும் எப்பொருளிலும் உற்சாகமளிக்கும் தெய்விக அன்பையும் வெளிப்படுத்தவும் உலகிற்கு அறிவிக்கவும் விரும்புவோரின் பங்கு அதுவேயாம்.

அவர்களுடைய உதாரணத்தைப் பின்பற்றவும் அவர்களைப் போல உண்மையான ஊழியர்களாக ஆகவும் நம்மால் முடிகிறவரையில், இத்தெய்விக அன்பு நம்முள் நுழைந்து ஊடுருவி உருமாற்ற விடுவோமாக. நம்முடைய அற்புதமான கருவியை, நம்முடைய இந்த சட அமைப்பை ஆண்டவனிடம் ஒப்படைத்துவிடுவோமாக. செயலின் ஒவ்வொரு நிலையிலும்

தன் உயர்ந்த பட்ச அளவுக்கு அது உற்பத்தி செய்யச் செய்வான் அவன்.

இவ்விதமாக நாம் பரிபூரணமாகச் சமர்ப்பணம் செய்வதற்கு எல்லாவித சாதனங்களும் வழிமுறைகளும் பயனுடையவையே. குறியை எட்டவேண்டும் என்னும் உறுதியைக் கைவிடாமலிருப்பது இன்றியமையாதது. அது மட்டும் இருந்தால், நம் ஆராய்ச்சிகள், நாம் செய்யும் செயல்கள், நாம் எதிர்ப்படும் மக்கள் ஆகிய அனைத்துமே நம் மார்க்கத்தில் உதவியாயும் வழிகாட்டும் ஒளியாயும் இருப்பர்.

பயனற்ற முயற்சிகள் பல செய்திருப்பவர், பாதையில் கண்ணிகள், ஆபத்துக்கள் பல கண்டவர், நம்பிக்கையையும் தைரியத்தையும் இழந்துவிடும் தறுவாயில் இருந்தவர், ஆகியோரின் உள்ளத்தில் நம்பிக்கை எழுப்பச் சில மொழிகள் கூறுவேன். கடுஞ்சோதனைகள் எழுந்தபோது எழுதப்பட்டவை இவை :

களைப்புற்றும் நசுக்கப்பட்டும் கீழே தள்ளப்பட்டும் விழ்ச்சியுற்றும் உள்ள நீங்கள் தோல்வியடைந்துவிட்டதாகவே கருதுகிறீர்கள். நண்பர் ஒருவரின் குரலைக் கேளுங்கள். அவர் உங்கள் துயரை அறிவார்; அவற்றில் பங்குகொண்டிருக்கிறார். உங்களைப்போல இப்பூலோகத் துன்பங்களை அனுபவித்திருக்கிறார். பசி, தாகம், தனிமை, துறவு ஆகியவற்றை அறிந்திருக்கிறார். யாவற்றிலும் மிகக் குரூரமானது உள்ளத்தின் வரட்சி. அதையும் அவர் அனுபவித்திருக்கிறார். அந்தோ! பல மணி நேரம் ஐயத்தில் மூழ்கியிருக்கிறார்; பிழைகள் செய்திருக்கிறார்; மனோதையம் இழந்திருக்கிறார்; பலவகையான பலவீனங்களை அனுபவித்திருக்கிறார். ஆயினும் அவர் உங்களுக்குக் கூறுவதாவது :

திரர்களாக இருங்கள்! ஒவ்வொரு நாள் காலையிலும் உதயசூரியன் தன் முதற்கதிர்களை விசம்போது பாடம் ஒன்று உங்களுக்குக் கொண்டுவருகிறான். நம்பிக்கை அளிக் கும் பாடம் அது.

கண்ணீர் விடுவோர்களே, துயருற்று வருந்துவோர்களே,

நிங்குவோர்களே, உங்கள் துன்பம் என்று நிங்குமோ, உங்கள் வேதனையின் முடிவு யாதோ என ஏங்குவோர்களே, இதோ பாருங்கள் ! விடிவில் முடிவடையாத இரவே இல்லை. விடியும் நேரத்தில்தான் இருள் செறிந்திருக்கும். பகலவனைக் கண்டு ஒட்டமெடுக்காத மூடுபனியே இல்லை. அவன் துடைக்காத கண்ணிரில்லை. அவன்முன் உருகாத பனிக்கட்டி கிடையாது. அவனது புன்முறுவலான வேனிலின்முன் விரைந்தோடாத குளிர் இல்லை.

உங்களுக்கும் துன்பத்திற்குப்பின் இன்பமும், தோல்விக்குப்பின் வெற்றியும், வீழ்ச்சிக்குப்பின் ஏற்றமும், சச்சரவுக்குப்பின் சமரசமும், ஊடுதலுக்குப்பின் கூடுதலும் கட்டாயம் வரும். சுருங்கக்கூறின், எல்லையற்ற பலவினமும் ஆற்றலாக மாறிப்பாகவேண்டும். பலவினம் உச்சநிலையில் இருக்கும்போதும் சர்வவல்லமை வாழ்ந்த சர்வேசன் தன்னை உவகையுடன் வெளிப்படுத்திக்கொள்வான்.

என் சிறு குழந்தையே, கேள். நீ முற்றிலும் மனமுடைந்து இருக்கிறாய். உன் துயரை முடிக்கொள்ள உன்னிடம் ஒன்றுமில்லை. ஆயினும் வேறு எப்போதையும்விட இப்போதே நீ மேன்மைபுற்று விளங்குகிறாய். பாதாளத்தில் விழிப்படைபவன் சிகரத்திற்கு எவ்வளவு அருகாமையில் இருக்கிறான் ! பாதாளம் எவ்வளவு ஆழமாயிருக்கிறதோ, அவ்வளவு உச்சியும் தன்னை வெளிப்படுத்திக்கொள்ளும்.

கடுஞ்சோதனையும் பெருந்தவறும் உன்னைப் படுகுழியில் தள்ளியிருக்கலாம். நீ துன்பப் படுகுழியில் மிகவும் ஆழந்திருக்கலாம். ஆயினும், வருந்தாதே. ஏனெனில் அந்த ஆழத்தில்தான் தெய்விக அன்பும் பேரருளும் உன்னைவந்தடைபும். துன்பம் என்னும் மூசையில் புடம் போடப்பட்டுத் தூய்மைபுற்ற உனக்குச் சிறப்புமிக்க ஏற்றங்கள் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

பாழில் புதைந்திருப்போரே, மோனக்குரலைக் கேளுங்கள். புகழ்மொழிகளும் கரகோஷங்களும் உங்கள் செவிகளை மகிழ்வித்துள்ளன. ஆனால், உங்கள் உள்ளத்தின் மோனக்குரல்

உங்கள் ஆத்மாவை மகிழ்வித்துத் தெய்விக இசைவுகளின் இசையொலியை உள்ளத்தில் எதிரொலிக்கச் செய்யும்.

நீங்கள் காரிருளில் நடந்துசெல்லுகிறீர்கள். நல்லது. இருள் அளிக்கும் விலையற்ற பொக்கிஷங்களை நீங்கள் பெறலாமே. சூரியப் பிரகாசம் புத்தியின் வழிகளில் ஒளிவிசும். ஆனால் வெண்ணொளியுடைய இரவில், பரிபூரணத்திற்கான பாதைகள் மறைந்திருக்கின்றன ; ஆத்மீகச் செல்வங்களின் ரகசியங்கள் உள்ளன.

நீங்கள் நிர்வாண வழியில் செல்கிறீர்கள் : அது நிறைவுக்கு மார்க்கமாகும். உங்களிடம் ஒன்றுமே இல்லாதிருக்கையில், உங்களுக்கு யாவும் அளிக்கப்படும். வாய்மையைக் கடைப்பிடிப்போர், நேர்மையாக இருப்போர், மிக்க இழிந்த நிலையிலிருந்து மிக மேன்மையான நிலையை அடைவர்.

ஒருவன் மண்ணில் தானிய மணியொன்றை விதைத்தால் அது ஆயிரம் தானிய மணிகளாகப் பெருகுகிறது. துன்பச் சிறகு ஒருதரம் அடித்தாலும், அது சிறப்பை நோக்கி உயரப் பறக்கும்.

எதிராளி மனிதனைக் கடுமையாகத் தாக்கலாம். அவனை அழிக்க என்ன செய்தாலும், அவை யாவும் அவனைப் பேருமையடையவே செய்கின்றன.

மேலும் கேளுங்கள். புவிமீல் தன் தெய்விக ஆதிமுலத்தினின்று பிரிந்த மனிதனின் நிலைமையைவிட வேறு எதுவும் அவ்வளவு நிச்சயமற்றதாக இல்லை. அவனுக்கு மேலே பலாத்கார ஆக்கிரமிப்பாளனின் பகை எல்லை வியாபித்திருக்கிறது. அடிவானத்தின் வாயிலில் பாதுகாவலர் தீயின்பவாலை போன்று ஒளிவிசும் வாளுடன் நிற்பர். அவன் இனியும் தன் வாழ்வின் ஊற்றுக்குக் கிளம்பிச்செல்ல முடியாதாகையால், ஊற்று அவனுக்குள்ளேயே பிரிட்டது. அவன் இனியும் மேலிருந்து ஒளிபெறமுடியாதாகையால். அவன் ஜீவனின் மத்தியிலேயே ஒளி பிரகாசித்தது. பரநிலையிலுள்ள அன்புடன் அவன் இனியும் ஊடாடமுடியாதாகையால், அவ்வன்பு தன்னையே பலியிட்டுக்கொண்டது ; அது இப்புவிமீன் ஒவ்

வொரு உயிரையும் அகந்தையுற்ற ஒவ்வொரு மானிடனையும் தன் குடியிருப்பாக, தன் புனித ஸ்தலமாகக் கொண்டு தன் னையே சமர்ப்பணம் செய்துகொண்டது.

இவ்விதமாகவே, வெறுக்கப்படினும் வளமுள்ளதாயும், பாழாயிருப்பினும் தெய்வ ஆசி பெற்றதாயும் உள்ள இந்த சடத்தில், ஒவ்வொரு அனுவிலும் தெய்விகக் கருத்தொன்று உள்ளது ; ஒவ்வொரு உயிரும் தன்னிடம் குடியிருக்கும் இறைவனைத் தனக்குள் கொண்டது. இப்பிரபஞ்சத்தில் மானிடனைவிட நொய்மையான ஜீவன் வேறு எவருமே இல்லை ; அவனைப்போல அவ்வளவு தெய்விகமானவனும் வேறெவனுமில்லை.

உண்மை இது ! உண்மை இது ! தாழ்மையில்தான் மேன்மையின் வளர்ப்பிடத்தைக் காணலாம்.

*

*

இறைவன், இயற்கை, உயிர், படைப்பு, பரிணாமம் ஆகிய விஷயங்களைப்பற்றிய ஒன்றோடொன்று பொருந்தி இணைந்த ஒரு பூரண உண்மையை அளித்திருப்பதே ஸ்ரீ அரவிந்தரின் மெய்ஞ்ஞான தரிசனத்தின் சிறப்பாகும். ஸ்ரீ அன்னையவர்கள் இதே பூரண உண்மையை மேலே சொன்ன பக்கங்களில் விளக்கிப்போட்டிருக்கிறார். ஸ்ரீ அரவிந்தரைச் சந்திக்குமுன்பே ஸ்ரீ அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்தரின் வழியில் சென்றிருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இதில் ஒன்றும் அதிசயமில்லை. பல்லாழி காலமாக மானிடப் பரிணாமத்தின்பொருட்டு உழைத்துவரும் ஸ்ரீ அரவிந்தருக்கும் ஸ்ரீ அன்னைக்கும் கருத்தில் வேற்றுமை இருக்கக் காரணமில்லை. மானிட உடல் தாங்கிய பராசக்தியாம் அன்னை மக்களிடையே தாம் செய்வேண்டிய பணியை மெல்லமெல்ல வெளிப்படுத்தி வருவது கண்கூடு.

மெய்ஞ்ஞான நாட்டமுடையோர் கூட்டங்களில் ஸ்ரீ அன்னை மேலும் பல அருமைபான விஷயங்களைப் பேசியிருக்கிறார்கள். சில பொறுக்குமனிகளை மட்டும் இங்கே தருகிறோம்.

பற்றற்ற பணி

நம் ஒவ்வொருவருக்கும் வாழ்க்கையில் ஒரு பங்கும் செய்வதற்கு ஒரு பணியும், கைக்கொள்ளவேண்டியதோர் இடமும் உண்டு. இப்பணியானது நம் ஆழ்ந்த மத்திய ஜீவனின் ஒரு வெளிப்பாடேயாகும். நமக்குள்ளே இந்த ஆழத்தை உணரும்போதே இதன் திட்டமான உருவை நாம் உணரக்கூடும்.

நாம் எப்போது உருமாற்றும் ஒளியை உணர்ந்து அதனிடம் நம்மை ஒப்படைத்துவிடுகிறோமோ அப்போதே, ஈசுவரன் நம்மை எதற்காகப் படைத்திருக்கிறான் என்பதையும், இவ்வுலகில் நாம் இருப்பதேன் என்பதையும் மிகக் கச்சிதமாக அறிவோம். ஆனால் இவ்விளக்கம் மிக அபூர்வமாகவே நமக்குக் கிடைக்கும். இது நம் தொடர்ந்த முயற்சிகளையும் அந்தரங்க மனப்போக்குகளையும் பொறுத்தது. இந்த ஆத்மீக நிலையை அடைய நாம் தினந்தோறும் நம் நேரத்தின் ஒரு பகுதியை ஏதாவதொரு பற்றற்ற பணியில் ஈடுபடுத்தவேண்டும். நாம் செய்வதற்காகப் படைக்கப்பட்ட முக்கியமான பணி இன்னது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளும்வரையில், நம் இப்போதைய திறமைகளையும் நல்லெண்ணத்தையும் நன்றாக வெளிப்படுத்தவல்ல ஏதாவதொரு வேலையைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டும். இவ்வேலை இடைக்காலத்தில் ஏற்பட்டதெயென அறிந்தும், இதை மனச்சாட்சியுடனும் உறுதியுடனும் செய்யவேண்டும். நம் சொந்த விருப்பு வெறுப்புக்களைப் பொருட்படுத்தாமல், உலகுக்கும் மக்களுக்கும் செய்யவேண்டிய கடமை இது எனக் கொண்டு உள்நூர இப்பணியில் ஈடுபடும்போது நம் நோக்கு விரிவடைகிறது. நம் குணப்போக்கை ஒட்டி வேலை விருத்தியடைகிறது. பிறகு புறநோக்கு யாது மின்றி நாம் சுவைக்கும் ஒரு வேலையைச் சுதந்திரமாகத் தேர்ந்தெடுக்கிறோம். நம் சொந்த விருப்பம் குறுக்கிடலாகாது. நம் சக்தியை உள்ளவாறு அறியவேண்டும். உலகத்திற்குக் காட்டிக்கொள்ளும் பொருட்டு எதையும் செய்யக்கூடாது. சிறப்புக்காகவோ புகழுக்காகவோ யாதொன்றையும் செய்யலாகாது.

தெய்வ சக்தியை நாம் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தும் பொருட்டு எந்தக் காரியத்தைச் செய்யலாம் எனச் சிந்திக்கலாம். ஆனால் அதில் அகந்தையின் விருப்பங்கள் கலக்கக்கூடாது. அகந்தை ஒழிந்தால்தான் பிரபஞ்ச ஜீவசக்திகளுடன் நாம் ஊடாட முடியும். அப்போதே நாம் ஆழ்ந்த அருளெழுச்சி பெறுவோம். நம் செயல் சுபேச்சையானதாகவும் இருக்கும்.

பெருந்தடை

பற்றற்ற பணிக்கு நாம் நம்மை அர்ப்பணம் செய்துகொள்ளும்போது ஏற்படும் பெருந்தடை யாது ?

பரிபக்குவமடையாத பொருளால் அமைக்கப்பட்டுள்ள நாம் பரிபக்குவமற்றவர்களாகவே உள்ளோம். உள் ஜீவன் பரிபக்குவமடையக்கூடியதே. ஆனால் அது பூதவுடலில் அவதரிப்பதால், அதன் வெளிப்பாட்டின் தூய்மைக்குத் தடைகள் ஏற்படுகின்றன. ஆயினும் இத்தடைகள்மீது வெற்றிகொள்வதும் சடத்தை உருமாற்றுவதுமே அவதாரத்தின் குறிக்கோளாகும். நம்முள்ளே தடைகள் ஏற்படுமாயின், நாம் திடுக்கிடவோ துயரடையவோ தேவையில்லை. ஏனெனில், உலகில் வெல்லவேண்டிய கஷ்டங்கள் இராத ஜீவன் எதுவுமில்லை.

சடம் குறைபாடு உடையதாக இருக்கிறது. ஏன் ? சூக்குமமான சக்திகள் அதன் மூலமாக வெளிப்பட வேண்டியிருந்தும், அது ஏற்றுக்கொள்ளும் சக்தி அற்றதாக இருக்கிறது. இதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. இறுதியில் பார்க்கும் போது, ஏதேனுமொன்று பிறபொருள்களினின்று தனித்து நிற்கமுடியும் என்னும் மதிமயக்கத்திலிருந்தே இக்கஷ்டங்கள் பாவும் வருகின்றன. அகந்தை தான் தனி சொருபமுடையது என மதிமயக்கம் கொண்டு மற்றவற்றினின்று பிரிந்து நிற்கின்றது. பிறவற்றுடன் ஐக்கியப்படவேண்டும் என்னும் தேவை நம்மை அறிபாமலேயே நம்முள்ளே இருக்கிறதாயினும், அகந்தையானது இத்தேவைக்கு வேறொரு திருப்பம் தருகிறது. அது தான்தான் யாவற்றுக்கும் மையம்

என்றும் யாவும் தனக்குள் ஐக்கியமாகவேண்டும் என்றும் கருதுகிறது. இரண்டாவதாக, மாறுதலுக்கு இணங்காமல் பழையமையைப் பாதுகாக்கும் அதிதப் போக்கு ஒன்றுள்ளது. அது நாம் பிரபஞ்ச அபிவிருத்தி நியதியுடன் இணங்கி விரைவில் உருமாறுவதை அசாத்தியமாக்குகிறது.

இவ்வுலகில் ஏதேனும் ஒன்றன்மீது சொந்த உரிமைகள் கொண்டாடமுடியும் என்று எண்ணுவது பிழையாகும். நம் மில் அமைக்கப்பட்ட அம்சங்கள் நமக்கு உடைமைப்பட்டன என நமக்குத் தோற்றுகிறது. அறிந்தோ அறியாமலோ, அவற்றை நமக்காகவே வைத்துக்கொள்ள விரும்புகிறோம். பிற அம்சங்களையும் கவர்ந்து இவற்றுடன் சேர்க்க விரும்புகிறோம். உண்மையில் தனித்தோ, பிரிந்தோ எதையேனும் பெறவோ கொடுக்கவோ முடியாது.

முழுச்சங்கிலியில் ஓர் இணைப்பே நாம்

முழுச்சங்கிலியில் நாம் ஓர் இணைப்பாகவே இருக்கிறோம். ஓர் இணைப்பு பிற இணைப்புக்களுக்கு ஊனம் செய்யும் வகையில் பெருத்துவிட முடியாது. அது தான் பெறும் ஒன்றை நேர்மையாக அனுப்பிவிட்டால், வேறொன்றைப் பெறும். எவ்வளவு விரைவில் அனுப்பிவிடுகிறதோ, அவ்வளவு, பல சக்திகள் பொருள்களுடன் உள்ள அதன் தொடர்பு நெருக்க முடையதாகிறது. ஆகவே, எதையும் தனக்கெனக் கொள்ளாமலும், தனக்கென ஒன்றையும் வைத்துக்கொள்ளாமலும் இருந்தால், எல்லோருடனும் ஏற்படும் ஒரு ஊடாட்டத்தால், அது எல்லாவற்றையும் பற்றிய ஞானத்தைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பெறும்.

மகத்தானதொரு ஜீவ அமைப்பின் செல்கள் அல்லது சிறுயிரணுக்களாகவே நாம் நம்மைக் கருதிக்கொள்வோமாக. ஓர் உயிரனு தான் உயிர்வாழப் பிற உயிரணுக்களைச் சார்ந்திருக்கிறது. பிறவற்றினின்று பிரிந்தால் அதற்கு நாசந்தான். ஆயினும் ஒவ்வொரு உயிரணுவுக்கும் முழுமையில்

ஒரு தனிப் பங்குண்டு. அதன் காரணமாக, அது தன் தனித் தன்மையை வற்புறுத்தத் தேவையில்லை. அதற்கு நேர் மாறாக, நாம் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு சுயக் கருத்தின்றி வேலையில் ஈடுபடுகின்றோமோ, அவ்வளவுக்கு நம் பங்கு வலிமையும் துல்லியமும் அடையும். இந்த பங்கே நம் உண்மையான வியக்தி அல்லது தனித்தன்மை ஆகும். ஏனெனில் இவ்வியக்தியே யாவற்றிலும் ஒன்றாயும், யாவுமாயும் உள்ள இறைவனை ஒரு தனி முறையில் வெளிப்படுத்துவதாகும்.

ரோசம் ஒரு பெருந்தடை

ஒவ்வொருவரிடமும் பிரதான கஷ்டம் ஒன்றுள்ளது. அது இவ்வுலகில் வாழ்க்கையில் நம் பங்கு பற்றியது. இந்த கஷ்டம் நம் ஒவ்வொருவரிடமும் சிறப்பாக உள்ளது. இது நம் கவனத்திற்கும் முயற்சிக்கும் உரியதொன்று. நம்மையே கூர்ந்து நோக்கினால், அதிலிருந்தே நம் வழியைத் தடைசெய்யும் இதர கஷ்டங்களும் வருகின்றன என்பதைக் காண்போம். ஒருவித மிதமற்ற ரோச உணர்ச்சியே இது. இது தன்னைப் புறத்தில் வெளிக்காட்டாமல் செயல் புரிகிறது. இது உள்ளத் தெழுச்சியைச் சார்ந்தது. இது யாவற்றையும் தன்னுடன் தொடர்பு படுத்தியே நோக்குகிறது. இதற்குத் தனிச் சொரூப மபக்கம் அதிகம். செயல் புரிவது தானே, உணர்வது தானே, சிந்திப்பது தானே என்ற எண்ணம் இதைவிட்டுப் போவதில்லை. இந்த அத்த ரோசமுடையவன் இதில் மகிழ்ச்சிகொள்கிறான். இவன் தன்னை மறப்பதில்லை. இவன் தன்னையே நோக்குகிறான் ; தன்னையே ஆராய்கிறான், பகுத்தாராய்கிறான். தன்னைப்பற்றியே சிந்திக்கிறான். இவை மேன்மேலும் பெருகின்றன. இவன் வருந்துவதிலும் துன்புறுவதிலும் ஒரு சுவை காண்கிறான். துன்புறுவதன் மூலம் இவன் தன்னையே நாடுகிறான். இது ஒருவித அகந்தை. துன்புறுவது ஒரு தேவையாய் விடுகிறது. பிறர் துன்பத்தையும் இவன் தன்மேல் போட்டுக்கொள்கிறான்.

பிறருக்கு ஆறுதலளிக்கவும் உலகத்துயரைக் கொஞ்சமேனும் ஒழிக்கவும் உற்ற வழி யாது? உணர்ச்சியால் நீ துன்புறுவதும் உன் அமைதியைக் குலைத்துக்கொள்வதும் அவ்வழியாகாது. எல்லாத் துயரையும் உன்மீதே போட்டுக் கொள்வதும் அவ்வழியாகாது. அது முடியும் காரியமுமன்று பிறரின் துயரம் யாவற்றுடனும் நீ ஐக்கியப்படு. அதில் அன்பின், ஒளியின், விதையைத் தெளி. அதுவே நம்பிக்கையையும், அமைதியையும், ஆழ்ந்த அறிவையும் வளர்க்கும். இதை நீ கிரகிக்காவிடின் வெற்றுத் தியாகத்தில் இறங்குவாய். பிறர் நலனுக்காகத் தியாகம் செய்வதற்குப் பதிலாக, உன்னையே பலியிடுவதனால் ஏற்படும் ஒரு மகிழ்ச்சிக்காகவே நீ தியாகம் செய்வாய். இது அபத்தமானது; எவருக்கும் நன்மை பயக்காது. அமைதியும் உள்ளத்தில் உவகையுடன் கூடிய சாந்தமுமே உண்மையான சேதன வாழ்க்கையின் வெளிப்பாடாகும். துயரின்பாலுள்ள கவர்ச்சி போகவேண்டும், உன் அகந்தை ஒழியவேண்டும். நீ மக்களுக்கு உதவ முன் வருவதாயின், அவர்களுடைய துயரத்திற்கு எதிராக, மாறுதலற்ற புன்னகையுடன் கூடிய அமைதியைக் காட்டு. அதுவே எவரையும் குறிக்காத தூய அன்பின் மானிட வெளிப்பாடு.

சிந்தனையின்மீது ஆதிக்கம்

நம் சிந்தனையின்மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவது எப்படி? நம் செயல்கள் சிந்தனையின் புற வெளிப்பாடுகளேயாம். நம் மனவிர்த்திகளின்மீது பூரணமான கட்டுப்பாடு ஏற்படாதிருக்கிறவரையில் இச்சிந்தனைகள் புறத்தொடர்புகள் தாக்குதல்களால் ஏற்பட்ட உணர்ச்சிகள் சூசனைகளின் பயனாகவே இருக்கும். நம் சிந்தனையின்மீது ஆதிக்கம் செலுத்தாத வரையில் நாம் நமக்கே சொந்தமானவர்கள் ஆகமாட்டோம். இது முதல் நிபந்தனை.

நம் மனவிர்த்திகளைப் பயனளிக்கும் வகையில் செலுத்தவேண்டும். இது இரண்டாவது நிபந்தனை.

நம் சிந்தனைகளைக் கூர்ந்து நோக்கவேண்டும். அவற்றுடன் பரிச்சயம் கொள்ளவேண்டும். நம் உணர்ச்சியுடன் சம்பந்தப் பட்டவற்றை நாம் குறித்துக்கொள்ளவேண்டும். இது மூன்று வது நிபந்தனை.

மிக விழுமிய, தூய, பற்றற்ற கருத்தையே நாம் நாட வேண்டும். அதைச் சுற்றிலும் மன ஒருமையை, அதாவது பாவற்றையும் ஒன்றோடொன்று பொருத்தி இணைத்து ஓர் ஒற்றுமையை, முற்றொற்றுமையை, அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இது நான்காவது.

கடைசியாக நாம் பிரதிதினமும் நம் மனத்தை ஒழுங்கு செய்து பபிலவேண்டும்.

சோல்வின் சக்தி

நாம் நாள்தோறும் பயனற்ற சொற்கள் பல பேசுகிறோம். இத்திமையை நாம் அனைவரும் அறிவோம். ஆனால் வெகு சிலரே இக்குறைபைத் தவிர்க்கும் விஷயத்தில் சிந்தனை செய்வர்.

சொற்களின் செயற்சக்தி மூன்று வெவ்வேறு மூலங்களிலிருந்து வருகின்றது. முதல் இரண்டு சொல்லிலேயே உள்ளன. சொல்லானது சக்தியின் மின்அடுக்கு (பாட்டரி) ஆகி விட்டது. மூன்றாவது சொல்லை உரைக்கும்போதே நம் ஜீவனில் உள்ளது. தான் வெளியிடும் ஆழ்ந்த சிந்தனையை அது முற்றும் அறியும். இம்மூன்றும் ஒன்று சேர்ந்தால் சொல்லின் சக்தி பன்மடங்கு பெருகும்.

சில சொற்கள் உள்ளன. தூய உலகில் அவற்றின் எதிரொலியானது, சிந்தனையினின்றே வரும் சூக்கும் அதிர்ச்சியின் சம்பூரண புற அதிர்ச்சியாகும்.

வேறு சில சொற்கள் உள்ளன. சில சந்தர்ப்பங்களில் அவை பல நூற்றாண்டுகளாகத் திரும்பத் திரும்ப உச்சரிக்கப் பட்டவை ; அவற்றை உச்சரித்தவர்கள் அனைவரின் மனோசக்தி

கள் நிரம்ப உள்ளடங்கியவை. அவை உண்மையில் சக்தியின் மின்அடுக்கு (பாட்டரி).

இறுதியாக, சில சொற்கள் அவை மொழியப்பட்டபோது உடனே மதிப்புவாய்ந்தனவாக இருக்கும். அவற்றைப் பேசியவனின் ஜீவசிந்தனை அவற்றில் இருப்பதே அதற்குக் காரணம்.

உதாரணமாக “ஓம்” என்னும் வடமொழிச் சொல்லை எடுத்துக்கொள்வோம். அது மேலே சொன்ன மூன்று குணங்களையும் தன்னுட்கொண்டிருப்பதால், மிகச் சக்திவாய்ந்ததாகும். இந்தியாவில் அது இறைவனின் அந்தர்யாமித்துவ நிலையை வெளியிடப் பிரயோகிக்கப்படுகிறது. தியானம், யோகாப்பியாசங்கள் ஆகியவற்றுடனும் அது மிகத் தொடர்புடையது. ஓம் என்னும் ஒலியைவிட வேறெந்த ஒலியும் நம் உள்ளே சாந்தியையும் அமைதியையும் நித்தியத்துவ உணர்ச்சியையும் விழிப்புறச் செய்வதில்லை. அன்றியும் இச்சொல்லைப் பலபேர்கள் உச்சரிதிருப்பதால் இதன் கருத்தைச் சுற்றிப் பல நூற்றாண்டுகளாகச் சேர்ந்துள்ள மனோசக்திகளால் இது முற்றிலும் நிரம்பியுள்ளது. இது நினைவில் எழுப்பும் தெய்விக சாராம்சத்துடன் நம்மைத் தொடர்பு படுத்தும் உண்மையான தொரு சக்தியாகும். சிறப்பாக இந்தியருக்கு இது மந்திரசக்திவாய்ந்தது. முழு நம்பிக்கையுடன் உச்சரிப்பதால் இது உரிய சக்தியைப் பெறுகிறது. சீனாவில் சற்றேறக்குறைய இதே ஒலியையுடைய “தாவோ” என்னும் சொல்லும் இதே பொருளும் பயனும் உடையதாக விளங்குகிறது.

ஆத்மீக வாழ்க்கை

மனிதன் தன்னுள் பூரண சக்தியையும் ஞானத்தையும் அறிவையும் பெற்றுள்ளான். அவன் அவற்றை அடைய விரும்பினால், அவற்றைத் தன் ஜீவனின் ஆழத்தில், தியானம், தற்சோதனைகள் மூலம் கண்டுபிடிக்கவேண்டும். இத் தெய்விக குணங்கள் எல்லா ஜீவர்களின் இதயத்திலும் மத்தி

யில் ஒரே மாதிரியாகக் காண்கின்றன. இதிலிருந்து இவற்றின் சாராம்சமான ஒற்றுமையும், ஐக்கியமும் சகோதரபாவமும் பெறப்படுகின்றன.

ஒரே இறைவன் எல்லோரிடமும் உள்ளான் என்ற கருத்தைப் பூரணமாக வாழ்க்கையில் அனுஷ்டிக்கத் தெரிந்தவனிடம் கலப்பற்ற அமைதியும், மாறுதலடையாததும் அமைதி புற்றதுமான இன்பமும் கூடவே விளங்கும்.

இன்பம் மானிடனின் பிறப்புரிமை. உண்மையான பரிணாம அபிவிருத்தியே அவனை அதனை நோக்கி இட்டுச்செல்லும். அப்பரிணாமத்தைப் புறச்சாதனத்தாலோ, பொருளாதார அபிவிருத்தியினாலோ, சமூக உருமாற்றத்தினாலோ அடையமுடியாது. உண்மைபான அபிவிருத்தி தனிமனிதனின் அந்தரங்கமான, ஆழ்ந்த பரிபக்குவத்தைப் பொறுத்தது. இப்பரிபக்குவமே பிரத்யட்ச நிலையை அடியோடு மாற்றிவிடும். இதுவே துபரத்தையும் துன்பத்தையும் நிலையான அமைதிபான சத்துஷ்டியாக மாற்றும். முதலில் அகந்தைச் சொருபத்தின்மீது அடையவேண்டிய முதல் வெற்றி பற்றின்மையேயாம். இதில் தனி மனிதன் பரிபக்குவமடைந்துவிட்டால், பிற பரிபக்குவங்கள் தாமே வரும்.

இக்காலத்தில் அனைவரும் பணத்தைக் கொண்டே தம் எண்ணற்ற பேராசைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ள விரைகின்றனர். ஆனால் எவனெருவன் பணத்தின்மீது அக்கறை காட்டாமல் லாபத்தின் பொருட்டன்று, பற்றற்ற லட்சியத்தின்பொரு பொருட்டே பணி செய்கின்றானோ, அவனே ஐயமின்றி மிகப் பயனுள்ள, மின்பற்றுவதற்குரிய, உதாரண புருஷனாக விளங்குவான்.

நம் தொடர்புகள்

ஒவ்வொருவனும் தான் என்னவாக இருக்கிறானோ அதன்படிபே தன் சூழ்நிலையையும் சிருஷ்டித்துக்கொள்ளுகிறான். ஆத்மிக உணர்விலேயே இடைவிடாமல் வாழ்ந்துவருவோ

னுக்கு, தனக்கு நிகழ்வன யாவும் தனி மதிப்புடையன ; யாவும் அவனது பரிணாம அபிவிருத்திக்கு உரியனவாகவே உள்ளன. அவன் தன் மார்க்கத்தில் நிகழ்வதைப் பயனுறக் கூர்ந்து நோக்கலாம் ; அவற்றின் வெளிப்படையான, ஆழ்ந்த காரணங்களை ஆராயலாம். ஒவ்வொரு வேறுபட்ட விஷயத்திலும் தான் என்ன நன்மை செய்யலாமெனத் தன்னையே கேட்டுக்கொள்ளலாம். அவன் அடைந்துள்ள ஆத்மிக முன்னேற்றத்திற்குத் தக்கபடி அவனது செயலும் ஆத்மிக சக்தி வாய்ந்ததாக விளங்கும்.

நாம் நம் தோழர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொள்வதேன் என்பதைக் கவனமாக ஆராய்ந்து பார்த்தால், நம் ஜீவனின் வெவ்வேறு ஆழங்களில் இத்தொடர்புகள் ஏற்படுகின்றன என்பதும், நம் உணர்வின் வேலைகளின் தனிப் போக்குகளுக்கு ஏற்ப இவை அமைகின்றன என்பதும் தெரியவரும். இத்தொடர்புகளை நம் உணர்வின் வேலைகளின் நால்வகைப் பிரதானப் போக்குகளுக்கு இசைந்த நான்கு வகுப்புக்களாக வகைப்படுத்தலாம். தூல, பிராண, சைத்திய மனோமய வகுப்புக்களே இவை. நமக்குத் தூல உடல் இருப்பதால் தூலத் தொடர்பு கட்டாயமானது. நமக்கு உடலைத் தந்த உறவினருடன் இத்தொடர்பு இயல்பாக அமைகிறது. பிராணத் தொடர்பு இயல்புக்கங்களால் வருவது. ஆத்மிக ஆர்வத்தால் வருவது சைத்தியத் தொடர்பு¹. ஒத்த கருத்துக்கள், நாட்டங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து வருவது மனோமயத் தொடர்பு.

நம் குடும்பத்தினருக்கும் அக்கம்பக்கத்திலிருப்பவருக்கும் நாம் பொருளுதவியோ, நோய் அல்லது அபாயத்தின்போது உரிய உதவியோ செய்யலாம். ஒரே விதமான சுவையின் காரணமாகக் கவரப்படுவோருக்கு உணர்ச்சியில் ஒருவித நேர்மையைப் புகட்டுவதன் மூலம் உதவலாம். அபிவிருத்தியின் பால் ஒரு பொது ஆர்வம் காரணமாகத் தொடர்பு கொண்ட

¹ Psychic contact

வர்களுக்கு நம் உதாரணத்தால் உதவலாம் ; மார்க்கத்திலுள்ள கரடுமுரடுகளை நம் அன்பின் மூலமாகக் கடக்க உதவலாம். இறுதியாக, ஒத்த கருத்துக்கள், நாட்டங்கள் காரணமாக நம்முடன் தொடர்பு கொண்டவர்கள் விஷயத்தில், அவர்கள் சிந்தனை விரிவடையவும் அவர்கள் லட்சியம் பிரகாசமடையவும் அவர்களின் அறிவும் புத்தியும் ஒளிபெற உதவுவதே நம் கடமையாகும்.

நம் தோழர்களால் நம் மனப்போக்கு பிழையற்றதாக இருக்க, நாம் தொடர்பு கொள்வதன் காரணம் என்ன என்பதையும், நம்மை அவர்களுடன் ஒன்றுபடுத்தும் ஒத்த கருத்துக்கள் நாட்டங்களின் தன்மை என்ன என்பதையும் நன்கு ஆராயவேண்டும்.

இத்தொடர்பு எத்தனைகாலம் நீடித்திருக்கும் என்பது நம் உள்ள நிலையின் ஆழத்தைப் பொறுத்தது. தங்களுடைய நித்தியாம்சத்திலும் பாவற்றினுடைய நித்தியாம்சத்திலும் நின்று ஊடுவோரே நிரந்தரமாக ஒன்றியிருப்பர். அருகில் இருந்தாலும் சரி, தொலைவிலிருந்தாலும் சரி, இவ்வுலகில் இருந்தாலும் சரி, வேறு உலகங்களில் இருந்தாலும் சரி, என்றும் நித்தியாம்சத்தில் ஒன்றியிருப்போரே என்றும் நண்பராக விளங்குவர்.

அத்தகையோரைச் சந்திப்பதானது, நமக்குள்ளேயே, நம் ஜீவனின் எவரும் அறியாத ஆழத்தில் முன்பு சந்தித்திருக்க வேண்டியதைப் பொறுத்திருக்கிறது. அன்றியும் அந்த சந்திப்பு ஏற்படும்போது நம் முழு மனப்பான்மையும் மாறிவிடுகிறது.

நீ உள்ளே உறையும் இறைவனுடன் ஒன்றிவிட்டால் அனை வருடனும் அவர்களுடைய உள்ளத்தின் ஆழத்தில் ஒன்றிவிடுவாய். அந்த அந்தரங்க இறைவனின் மூலமாகவும் அவனுலேபுமே நீ எல்லா ஜீவர்களுடனும் தொடர்புகொள்ளவேண்டும். அதன்பின், விருப்பு வெறுப்பற்ற நீ எதுவெல்லாம் அதன் அருகாமையில் உள்ளதோ அதன் அருகாமையிலும், எதுவெல்லாம் அதற்குத் தொலைவில் உள்ளதோ அதற்குத் தொலைவிலும் இருப்பாய்.

இவ்விதமாக, நீ ஒன்றோடொன்று பொருந்தி இணைந்த பூரண செயலுக்கு மேன்மேலும் என்றென்றும் ஒரு தெய்விக உதாரணமாகப் பிறர் மத்தியில் விளங்கவேண்டும். அவர்களும் உன்னை அறிந்து தெய்விக வாழ்க்கையில் நுழைவர்.

உலக வாழ்க்கையிலிருந்து நீ ஓட்டம் பிடிக்கலாகாது. அது எவ்வளவுதான் குறையுற்றதாயினும் நீ கருமம் செய்யாதிருக்கலாகாது. உன் மனம் பண்படவேண்டும். நீ ஆத்மீகத்தில் அபிவிருத்தியடையவேண்டும். ஆனால் நீ ஆத்மீகத்தில் எவ்வளவுதான் விருத்தியடைந்தாலும் கருமத்தைக் கைவிடலாகாது. கருமம் செய்வதில் நீ தெய்விக உதாரணமாக விளங்கவேண்டும். ஸ்ரீ அன்னை இவற்றை இடைவிடாது வலியுறுத்திவந்தார்.

இறையரசும் மானிட ஒற்றுமையும்

ஆண்டுகள் சென்றன. மெய்ஞ்ஞான நேயர்கள் ஆர்வம் மிக்கவர்கள். ஆயினும் அவர்களின் ஆர்வத்திற்கும் உள் அனுபத்திலிருந்து பெறக்கூடிய அறிவுக்கும் இடையே பெரும் பிளவு இருந்தது. இப்பிளவை நிறுவ அவர்கள் உள்வாழ்வையும் புறவாழ்வையும் ஒன்றோடொன்று பொருத்திப் பூரணமாக இணைக்கவும், விரிவான சமூக அமைப்பில் தனி மனிதனைப் பாதுகாப்பாக அமைக்கவும் வேண்டியிருந்தது. ஸ்ரீ அன்னை அவர்களுக்கு வழிகாட்டும் பொருட்டு, மானிடனின் எதிர்காலம், அவ் எதிர்காலத்தில் அவன் பங்கு, தேவகுல மொன்று இங்கே அமைவதன் பொருட்டு ஒரு லட்சிய சமூகத்தை நிறுவுவது ஆகிய விஷயங்களில் தம் தீர்க்க விழியைச் செலுத்தினார். 1912-ம் ஆண்டில் தாம் எழுதிய ஞாபகக் குறிப்பு¹ ஒன்றில் அவர் வெளியிட்டிருப்பது பின் வருமாறு :

¹ *Words of the Mother* (1946).ல் இது நூன்முகமாக வெளியிடப்பட்டது.

மேன்மேலும் வளர்ந்துவரும் சர்வசமரசமே நமது குறிக் கோள். இக்குறியை அடைவதற்கான வழி மானிட ஒற்றுமையேயாம். உள்ளுக்குள்ளே உறையும் ஒருவனேயான இறைவனை அனைவரிடமும் விழிப்புறச் செய்து வெளிப்படுத்துவதன் மூலமாகவே இம்மானிட ஒற்றுமையை அடையலாம். அதாவது, நம் அனைவரின் உள்ளத்தினுள்ளேயுள்ள இறைவன் அரசை ஸ்தாபிப்பதன்மூலம் இந்த ஒற்றுமையைப் படைத்துக் கொள்ளலாம். ஆகவே, இதுவே நாம் செய்யவேண்டிய மிகப் பயனுடைய பணியாகும்: 1. நாம் ஒவ்வொருவரும் நமக்குள்ளே தெய்விக சாந்தித்தியம் இருப்பதை உணர்ந்து அத்துடன் ஒன்றிவிடவேண்டும். 2. மனிதனிடம் இதற்குமுன் எப்போதுமே உணர்வு பெற்றிராத ஜீவநிலைகளுக்குத் தனித்தன்மை அளித்து இப்புனியை பிரபஞ்ச சக்தியின் ஊற்றுக் கருடன் தொடர்புபடுத்திவிடவேண்டும். 3. சநாதனமொழிக்கு இன்றைய மனோநிலைக்கு ஏற்பப் புத்துரு தந்து அதை மீண்டும் உலகுக்கு அறிவிக்கவேண்டும். அது மானிட அறிவு யாவற்றினுடையவும் பூரணமான, சமன்வயமானதொரு தொகுப்பாகும். 4. கடவுள்மக்களின் புதிய இனமொன்று மலரும் பொருட்டுத் தக்கதொரிடதில் லட்சிய சமுதாயமொன்றைக் கூட்டாக அமைக்கவேண்டும்.

ஒன்றோடொன்று இணைந்த இருவித முறைகளால் இப்புவி உருமாறுதலும் இசையும் அடையச் செய்யலாம். தனி மனிதனின் உருமாறுதல் ஒரு முறை; சமூக உருமாறுதல் மற்றொன்று. தெய்விக சாந்தித்தியத்துடன் ஒன்றுபடுவதில் முடிபும் உள் அபிவிருத்தியே தனி மனிதனின் உருமாறுதல். தனி மனிதன் வளர்ச்சியுற்று மலர்வதற்கு அனுகூலமானதொரு சூழ்வை அமைப்பதே சமூக உருமாறுதல். சூழ்வு தனிமனிதனைப் பாதிக்கிறது, அவன்மீது பிரதிபலிப்பதன் மூலம். ஆனால் சூழ்வின் மதிப்பு தனிமனிதனின் மதிப்பைப் பொறுத்திருக்கிறது என்பதை மறந்துவிடலாகாது. சூழ்வும் தனி மனிதனும் ஒன்றின் பக்கத்தில் ஒன்றாகச் சேர்ந்து செல்லவேண்டும். இது உழைப்புப் பிரிவினை மூலமாகவே

முடியும். இதனால் ஒரு கூட்டமாக படித்தர முறையில் சேருவது இன்றியமையாததாகிறது.

கூட்டமாகச் சேர்ந்தவர்களின் செயல் மூலகைப்பட்டதாக இருக்கவேண்டும். : 1. அடையவேண்டிய லட்சியத்தை ஒருவன் தனக்குள்ளேயே அடைந்துவிடவேண்டும் ; சிந்தனைக் கெட்டாத பரமனின் முதல் வெளிப்பாட்டின் இம்மண்ணுலகப் பரிபூரணப் பிரதிநிதியாக விளங்கவேண்டும். 2. இந்த லட்சியத்தைச் சொல்லால் மட்டுமன்றி நடத்தையாலும் உதாரணத்தாலும் பிரசாரம் செய்யவேண்டும். தாமும் இந்த லட்சியத்தை அனுபவசித்தியாகப் பெறவும் விமோசனத்தை உலகுக்கு அறிவிக்கவும் தயாராகவுள்ள அனைவரையும் இதன்மூலம் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். 3. சிறந்த முறையில் அமைந்துள்ள சமூகமொன்றை நிறுவவேண்டும். அல்லது ஏற்கெனவே யுள்ள ஒன்றைத் திருத்தியமைக்கவேண்டும்.

ஒவ்வொருவனுக்கும் இருவித வேலைகள் உண்டு. அவை ஒரே காலத்தில் செய்யப்படுவனவாயும் ஒன்றுக்கொன்று உதவியாயிருப்பனவாயும் ஒன்றையொன்று பூர்த்திசெய்வனவாயும் இருக்கும். முதலாவது, உள் வளர்ச்சி, தெய்விக ஒளியுடன் மேன்மேலும் ஒன்றுபடுவதே இது. இது இருந்தால் தான், மனிதன் எப்போதும் பிரபஞ்ச ஜீவனின் பெருவெள்ளத்துடன் இணைந்து செல்லமுடியும். இரண்டாவதாக, ஒவ்வொருவனும் தன் திறமைகளுக்கும் மனச்சாய்வுகளுக்கும் ஏற்பப் புறக் கருமம் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். பொது ஒருமைப்பாட்டில் தான் மட்டுமே கைக்கொள்ளக்கூடிய தன் இடத்தை அவன் கண்டுபிடித்துக் கொள்ளவேண்டும். அக்கருமத்திற்கு அவன் தன்னை முற்றும் ஈதல் வேண்டும். இப்புவியின் இசையில் தன் பங்கு ஒரு ஸ்வரமே என்பதையும், ஆயினும் அந்த ஸ்வரம் முழு இசைக்கு இன்றியமையாதது என்பதையும், அதன் மதிப்பு அது எவ்வளவு தூரம் சரியாயும் பிழையற்றும் உள்ளது என்பதைப் பொறுத்திருக்கிறது என்பதையும் அவன் மறந்து விடலாகாது.

மக்கட்குலத்தின் உயரிய பரிணாமத்தின் பொருட்டு அவ்
தரித்த ஆதிசக்தியாம் அன்னை 1912-ல் தம் தீர்க்க விழியில்
கண்ட இவ்விஷயங்கள், அவர் ஸ்ரீ அரவிந்த நாதனை அடைந்-
ததும் மெல்லமெல்ல உருவம் பெற்று தெய்விக சமுதாய
மாக மிளிரப்போவதைப் பின்னர் காண்போம்.

பிரார்த்தனைகளும் தியானங்களும்

(1912-1937)

கூட்டங்கள், விவாதங்கள் மூலமாக மெய்ஞ்ஞான நாட்டமுடையோரை வழிநடத்திவந்த அன்னை, ஆத்மீக அபிவிருத்திக்கான வேறு வழிகளை இப்போது கையாளலானார். பிரார்த்தனைகளும் தியானங்களும் இவ்வழிகள். பிரார்த்தனையானது இறைவனுடன் தொடர்பு கொள்வதற்கான வழிகளில் ஒன்று. இறைவன்பால் நம் குறைகூறி வேண்டுகின்றோம். அவனை ஆராதிக்கிறோம். அவன் துதி பாடுகிறோம். அவனுடன் ஊடாடுகிறோம். நம் உள்ளம் அமைதியும் உறுதியும் அடைகின்றது. ஒருவித பரவச இன்பம் அடைகிறோம். இதுவே பிரார்த்தனை. ஆண்டவனைப்பற்றிச் சிந்திக்கிறோம். அவன்பால் நம் மனத்தை ஒருமுகப்படுத்தி இடையறாது சிந்திக்கிறோம். அலையும் மனம் அமைதியுறுகிறது. அந்த மோனத்தில் இறைவன் காட்சியளிக்கிறான். இதுவே தியானம். பிரார்த்திப்பவன் பிரார்த்திக்கப்படுவனுடன் இணைகிறான். தியானிப்பவன் தியானிக்கப்படுவனுடன் ஒன்றுபடுகிறான்.

தியானம் பிரார்த்தனையுடன் சம்பந்தப்பட்டது. தியானமும் பிரார்த்தனையும் நோக்கத்திலும் சரி வேலையிலும் சரி ஒன்றையொன்று பூர்த்திசெய்வன. இறைவனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையே ஒரு தோழமையை ஏற்படுத்திவிடும் இவை ஆத்மீக வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதன. நம் உள்ளக் கதவு திறந்துவிடுகிறது. பரமனின் ஞான ஒளியும் அன்பும் அருட்சக்தியும் தடையின்றி நுழைந்து தம் உருமாறுதல் வேலையைத் தொடங்குகின்றன. மனம் உயிர் உடலின் உணர்வு

நிலைகளில் கட்டுண்ட நாம் உயர்தர உணர்வுநிலைகளுக்கு எழும்புகிறோம். “விஞ்ஞான” (சூப்பிராமெண்டல்) உணர்வு நிலையை நோக்கிச் செல்லச் செல்ல அந்நிலையின் அதிதேவதை யான “விஞ்ஞான” சக்தி கழிறங்கி இப்புவிவியின் உணர்வையே அடியோடு மாற்றிவிடுகிறது. மானிடன் புத்துயிர் பெறுகிறான். அவனுடைய கீழ்த்தர உணர்வுகள் “விஞ்ஞான” உணர்வாக உருமாறுகின்றன. புத்துலகு ஒன்று பிறக்கிறது. அப்புத்துலக மானிடரை “அதிமானுடர்” (சூப்பர்மென்), அல்லது தெய்விக மானுடர் என்று அழைப்பர். மனிதன் இப்பரிணாமத்தை நோக்கியே செல்லுகிறான். உண்மையாகவும் தீவிரமாகவும் செய்யப்படும் பிரார்த்தனைகளும் தியானங்களும் நம்மை இப்புதுநிலைக்கே இட்டுச்செல்கின்றன.

சுருங்கக்கூறின, பிரார்த்தனைகளும் தியானங்களும் தம் ஆற்றல் இருவழிகளில் செலுத்துகின்றன. மனிதன் இறைவனிடமிருந்தே உதித்தவன் ; அஞ்ஞானத்தின் காரணமாகப் பிரிவுணர்ச்சி பெற்றவன். அவன் மீண்டும் ஒருமையுணர்வு பெற்றுத் தன் பிறப்புரிமையை அடையவேண்டும். பிரார்த்தனைகளும் தியானங்களும் அவனைக் கீழியற்கையின் பிடியிலிருந்து விடுவித்து அவன் ஆண்டவனோடு முற்றும் ஒன்றுவதோடு பிற உயிர்களோடும் தன் ஒருமையை உணரவும் பேருதவி புரிகின்றன. ஆண்டவனின் திருவிளையாடலே படைப்பு. படைப்பு பிரிவில் முடிகிறது. ஆண்டவனுக்கும் உயிருக்கும் இடையே ஏற்பட்ட இப்பிளவை நிறுவ உயிரின் முயற்சி மட்டும் போதாது. ஆண்டவனின் திருவுளம் இரங்கவேண்டும். அவன் தானும் இறங்கிவந்து அருள் பொழிந்து மானிடனைக் கைத்தூக்கி விடவேண்டும். மானிடனின் பிரார்த்தனைகளும் தியானங்களும் ஆண்டவனின் இப்பணியைத் துரிதப்படுத்துகின்றன.

ஆதி பராசக்தியாம் அன்னை துன்புறும் மக்களுக்கு வழிகாட்டத் தாமும் பிரார்த்தனைகளும் தியானங்களும் செய்யலானார். மக்களின் பொருட்டுப் பல்லாண்டுகள் அவர் செய்த தீவிர போகசாதனையின்போது நிகழ்ந்தவையே இவை.

சில ஸீவரங்கள்

ஸ்ரீ அன்னை நாள்தோறும் காலை 5 மணிக்கு காஷ்மீர் சால்வையொன்று போர்த்துக்கொண்டு தம் அறையின் ஜன்னல் அருகே அமர்ந்து தியானம் செய்வார். தியானம் முடிந்ததும் தம் சிந்தனைகளையும் ஆத்மானுபவங்களையும் தினசரிக்குறிப்புப் புத்தகமொன்றில் பொறித்துக்கொள்வார். இவற்றைத் தம் பொருட்டே எழுதிவந்தார். குறிப்புப் புத்தகத்தை எப்போதும் கவனமாகப் பெட்டியில் வைத்துப் பூட்டிவிடுவார். 1920-ம் ஆண்டில் அவர் இறுதியாகப் புதுவைக்கு வந்த போது அவர் எழுதிவந்த இக்குறிப்புக்கள் ஐந்து தொகுதிகளில் அடங்கியிருந்தன. ஸ்ரீ அரவிந்தரே முதல்முதலாக அவற்றையெல்லாம் பார்வையிட்டார். இவை சாதகர்களுக்குப் பெரிதும் பயன்படுமாதலால், இவற்றில் சிலவற்றையேனும் வெளியிடலாம் என அவர் கருதினார். இவற்றிலிருந்து பொறுக்கியெடுக்கப்பட்ட சில பகுதிகள் 1932-ம் ஆண்டில் முதல் தடவையாக அச்சேறிப் புத்தக வடிவில் வெளிவந்தன. மிகுதியானவற்றை வெந்நீர் அடுப்பில்போட்டு எரித்துவிடச் செய்தார். அதே ஆண்டில் ஸ்ரீ அன்னை இந்நூலின் பிரதிகளைச் சிறிதேனும் பிரெஞ்சு மொழி அறிந்த சாதகர்களுக்கு அன்பளிப்பாக வழங்கினார். இதன் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு 1941-ல் புத்தக உருவில் வெளிவந்தது. இப்பதிப்பில் சில பிரார்த்தனைகள் தியானங்கள் மட்டுமே காணப்பட்டன. 1948-ல் விரிவான ஆங்கிலப் பதிப்பு வெளிவந்தது. பிரெஞ்சுப் பதிப்பின் மூன்றாவது வெளியீடு 1952-ல் பிரசுரிக்கப்பட்டது. இப்பதிப்பில் ஸ்ரீ அன்னை முன்னுரையாகக் கூறியிருப்பது பின்வருமாறு : “ பல்லாண்டுகளாக நான் செய்துவந்த தீவிரமான யோகசாதனையின்போது எழுதிவந்த தினக்குறிப்பேடுகளிலிருந்து பொறுக்கியெடுக்கப்பட்ட பகுதிகள் கொண்டதே இந்நூல். இது, மெய்ஞ்ஞான நாட்டமுடையவர்களில், பிரதானமாக, ஆத்மஞானம் அடையும் முயற்சியில் முனைந்

தோர், இறைவன்பால் இட்டுச்செல்லும் பாதையைக் கண்டு பிடிப்பதில் விருப்பமுடையோர், இறைபணியில் தம்மை மேன்மேலும் அர்ப்பணம் செய்துகொள்வதில் ஆர்வமுடையோர் ஆகிய மூவகையினருக்கும் ஆத்மீக மார்க்கத்தில் வழிகாட்டப் பயன்படக்கூடும்.”

ஆங்கிலப் பதிப்புக்களில் பின்கண்ட முன்னுரை காண்கிறது :

“ சிலர் இறைவனுக்குத் தம் ஆன்மாவையே ஈவர் ; சிலர் தம் உயிரை அளிப்பர் ; சிலர் தம் பணியை அளிப்பர் ; சிலர் தம் பணத்தைக் கொடுப்பர். ஒருசிலர்தாம் உள்ள யாவற்றையும், தம்மிடம் உள்ள யாவற்றையும்—தம் ஆன்மா, உயிர், கருமம், செல்வம் ஆகிய யாவற்றையும் அளிப்பர். இவர்களே இறைவனின் உண்மையான மக்கள். பிறர் யா தொன்றும் அளிப்பதில்லை. இத்தகையவருடைய நிலைமையும் பதவியும், ஆற்றலும், செல்வமும் எவையாயினும், இறைவனோப் பொறுத்தவரையில் இவர்கள் பயனற்றவர்களே, பூஜ்யங்களே.

“ இந்நூல், தம்மை இறைவனுக்கு முற்றும் அர்ப்பணம் செய்துகொள்ள விழைவோருக்காகவே வெளியிடப்படுகிறது.”

★

★

கடைசிப் பதிப்பில் மொத்தம் 312 பிரார்த்தனைகளும் தியானங்களும் காண்கின்றன. இவற்றில் 1920-ம் ஆண்டுக்குப் பின் எழுதப்பட்டவை நான்கே. 1920-ம் ஆண்டில் ஸ்ரீ அன்னை இறுதியாகப் புதுவை வந்து ஸ்ரீ அரவிந்தருடன் தங்கிவிடுகிறார். அவ்வாண்டு முதற்கொண்டு அவர் ஸ்ரீ அரவிந்தருடன் ஐக்கியப்பட்டு முன் அவதாரங்களில் செய்து வந்த மக்கட்குலப் பரிணமத்திற்கான திருப்பணியைத் தொடர்ந்து செய்யவாரம்பித்துவிடுகிறார்.

இப்பிரார்த்தனைகளும் தியானங்களும் 1912 நவம்பர், 2-ந்தேதியிலிருந்து ஆரம்பிக்கின்றன. முதல் 11 பிரார்த்தனை

களும் தியானங்களும் 1912-ம் ஆண்டைச் சார்ந்தன. 25 பிரார்த்தனைகள் 1913-ம் ஆண்டைச் சார்ந்தன. 1914-ம் ஆண்டைச் சார்ந்த 208 தியானங்கள் புத்தகத்தின் பெரும் பகுதியாகும். 16 பிரார்த்தனைகளும் தியானங்களும் 1915-ம் ஆண்டையும் இருபத்தொன்று 1916-ம் ஆண்டையும், இருபத்திமூன்று 1917-ம் ஆண்டையும், இரண்டு 1918-ம் ஆண்டையும், ஒன்று 1919-ம் ஆண்டையும், ஒன்று 1920-ம் ஆண்டையும் சார்ந்தனவாக உள்ளன. ஸ்ரீ அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்தரை முதன்முதலாகச் சந்திக்கும் 1914-ம் ஆண்டு மிக முக்கியமானதாகையால், அவ்வாண்டைச் சார்ந்த பிரார்த்தனைகளும் தியானங்களும் புத்தகத்தின் பெரும்பகுதியாக அமைந்துள்ளன போலும். இப்புத்தகத்தில் அடங்கிய கடைசி பிரார்த்தனை 1937, அக்டோபர் 23-ந்தேதியன்று குறிக்கப்பட்டதாகும்.

இப்பிரார்த்தனைகள் தியானங்களில் ஸ்ரீ அன்னையின் விழுமிய உள்ளத்தையும் ஆத்மிக நிலையையும் பளிங்குபோலக்காண்கிறோம். இவர் நாள்தோறும் இறைவனுடன் நடத்தும் உரையாடல்களும் கொள்ளும் தோழமையும் தொடர்புகளுமே இவை. சிலவற்றில், இவர் தம் குற்றங்குறைகளைக் கூறி வேண்டிக் கொள்கிறார். சிலவற்றில், தம் உள்ளத்தில் கொழுந்துவிட்டு எரியும் ஆர்வங்களை வெளியிடுகிறார். சிலவற்றில் இறைஞானம், இறையன்பு, இறையாற்றல் ஆகிய விஷயங்களைப் பற்றிய சிந்தனையில் ஆழ்கிறார். சிலவற்றில் தம் உள்ளத்தில் ஆழ்ந்து சென்று காணும் கடவுள் காட்சியைக் கூறுகிறார். சிலவற்றில், இறைவனுடன் பரிபூரணமாக ஒன்றும்போது கிடைக்கும் இன்பம், அமைதி, பேரன்பு முதலிய ஆத்மானுபவங்களை விரித்துரைக்கிறார். சிலவற்றில் ஆத்மானுபவத்தின்போது கேட்கும் குரலையும் செய்தியையும் குறிப்பிடுகிறார். சிலவற்றில் இறைவனுடன் இரண்டறக் கலக்கும்போது, நான் என்பது அடியோடு ஒழிந்து தான் ஆய்விடுவதை விவரிக்கிறார். சிலவற்றில், தம் உள்ளத்தின் ஆழத்தில் காணும் இறைவனைப் பிற உயிர்களிலும் பிற பொருள்களிலும் காண்கிறார். சிலசமயம் பிற உயிர்கள் பொருள்களுடன் சம்பூரணமாக ஐக்கிய

மடையும்போது தாமே அவையாகிவிடுகிறார். சிலவற்றில், இறைவனுடன் ஏற்படும் பூரண ஐக்கிய அனுபவத்தில் அடியோடு அமிழ்ந்து செயலற்றுவிடாமல், பிறவுயிர்களிடையே இறைபணிபாற்றவேண்டிய அவசியத்தை உணருகிறார். சிலவற்றில், அஞ்ஞானம், இருள், துயரம், வேதனை, மரணம் ஆகியன செறிந்த சடங்கூட, இறைவன் ஒளியும் இறையுணர்வும் பெற்று இவ்வுலகில் இறைவனை அப்பழுக்கற்று வெளிப்படுத்துமாறு செய்வதே தாம் அவதரித்த பணி என்றும், அப்பணியின் பொருட்டு, இருள் நிலையிலும் உணர்வற்ற நிலையிலும் ஆழ்ந்து எவ்விதத் துன்பங்களையும் அனுபவிக்கவும் எவ்வித மகத்தான தியாகங்களுக்கும் உட்படவும் தாம் தயாரென்றும், அப்பணியில் இறைவன் தமக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கவேண்டுமென்றும் பிரார்த்திக்கிறார். மற்றும் பல பிரார்த்தனைகளில், மானிட இயற்கை பரிபூரணமாக உருமாறி இறைவன் இயற்கையை வெளிப்படுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறார் ; சடத்தில் உள்ளடங்கிய சேதனம் வெளிப்பட வேண்டுமென்றும், சடத்தில் இறைவன் வெளிப்படும் பொருட்டே இப்புவி சிருஷ்டிக்கப்பட்டதென்றும், இப்புவிபாவுமே பேரார்வத்துடன் இறைவன்பால் எழுவதை இறைவன் ஏற்று அதன் மகத்தான வருங்கால உயர்வை உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறான் என்றும் திடமாகக் கூறுகிறார். சுருங்கக்கூறின், இப்பேரேடுகளில் ஆதி பராசக்தி உலகப் பரிணாமத்தின் பொருட்டுச் செய்துவரும் மகத்தான யோகசாதனையின் விளக்கத்தையே காண்கிறோம்.

இப்பிரார்த்தனைகளும் தியானங்களும் ஸ்ரீ அன்னை உலகிற்களித்துள்ள அருமையான அமரத்துவம் வாய்ந்த ஆத்மிக இலக்கியச் செல்வங்களாகும். ஜீவனுள்ள தெள்ளிய பிரெஞ்சுவசன நடைபில் எழுதப்பட்டுள்ள இந்நூலில் பல அழகுகளும் காவிபச் சுவைகளும் மிளிர்கின்றன. சில பொறுக்கு மணிகளைக் கீழே தருகிறோம்.

ஆர்வம்

எம்பிரானே, உன்னை மேலும் நன்றாக அறிவதும், தினந்தோறும் உனக்கு நன்றாக வேலை செய்வதுமே என் ஆர்வமாகும்.

12-3-1914

இந்த உடல் உன் கருவி. இந்த திடசித்தம் உன் பணியாளன். இந்த அறிவு உன் சாதனம். யாவும் நியே.

எம்மனே, மிகுந்த ஆர்வத்தோடு உனக்கு ஆராதனை செய்கிறேன். என் ஜீவன் யாவுமே ஓர் ஆர்வமாகும், உனக்கு அர்ப்பணஞ் செய்யப்பட்டதொரு கனலாகும்.

அன்பே, தெய்விக அன்பே, உலகில் பரவு ; வாழ்க்கையைப் புனருத்தாரணம் செய் ; அறிவுவிளக்கு ஏற்று ; அகந்தையின் அணையை உடைத்தெறி ; அஞ்ஞானம் போடும் தடையை விலக்கு.

*

*

செயல்கள் எவையாயினும், யாவும் உன் ஆணையின் ஒரு வெளிப்பாடாக ஆகக்கூடும்.

*

*

எம்பிரானே, உன்பால் எழும் ஆர்வம் இசையும், அழகும் முழுமலர்ச்சியும், நறுமணமும் வாய்ந்ததொரு ரோஜாமலரின் வடிவை மேற்கொள்கிறது. உனக்கு நிவேதனம் செய்யும் தோரணையில் அதை என் இரு கரங்களாலும் உன்பால் நீட்டி உன்னிடம் கேட்பதாவது : என் புத்தி குறுகியதாயின் அதை விசாலப்படுத்து ; என் ஞானம் மங்கியிருப்பின் அதைப் பிரகாசப்படுத்து ; என் இதயம் ஆர்வ சூன்னியமாக இருப்பின், அது சுடர்விட்டு எரியச்செய் ; என் அன்பு அற்பமாயின்

அதைத் தீவிரப்படுத்து ; என் உணர்ச்சிகள் அறியாமையும் அகந்தையும் கொண்டிருப்பின் அவை உண்மையில் முழு உணர்வு பெறச் செய். நாதா, உன்னிடம் இதைக் கேட்கும் “நான்” பல்லாயிரக்கணக்கானவர் நடுவே மறைந்துள்ள சிறு வியக்திஅல்லன். இப்புவி முழுதுமே ஆர்வம் நிறைந்த இயக்கத்தில் உன்னை நாடி எழுகின்றது.

என் தியானத்தின் பூரண மோனத்தில் யாவும் எல்லே பற்றதொரு பரப்பாக விகின்றன. அம்மோனத்தின் பரி பூரண அமைதியில் ஒளிரும் ஒளிபின் சிறப்பில் நீ காட்சி பளிக்கிறாய்.

25-10-14

எம்மானோ, ஒவ்வொரு தனிப்பொருளிலும் நிறைந்து ஒவ்வொரு துயரத்தையும் தணிக்கவல்ல ஜீவனுள்ள அன்பு ஆக நான் விரும்புவேன். நான் கண்ணிர் விட்டுக்கொண்டே உன்னை கேட்கிறேன். துயர் யாவற்றையும் பொசுக்கி, அனைவருள்ளத்திலும் கதிர் விசும் மகிழ்வும் ஒளியுமாக மாற்றும் கணப்புச்சட்டியாக என்னை உருமாற்றுவாயாக.

2-2-1914

உனது சாந்தித்தியத்தில் நான் உயர் பீடத்தில் ஏற எண்ணுவது பபனற்றதாகும். திடுமென என் கர்வம் பங்கமடைந்தது. நான் நிரம்பக் கண்ணிர் விட்டு அழுதேன். வெட்கமின்றியும் தடையின்றியும் நான் வடித்த கண்ணிர் எவ்வளவு இனிப கண்ணிர் ! அது எனக்களித்த ஓய்வும் அமைதியும் தான் எவ்வளவு ! அக் கண்ணிர்த்துளிகள் என் இதயத்தைத் திறந்தன. ஒரு விநாடியில் தடைகள் யாவும் விலகிவிட்டன.

சில நாட்களுக்கு முன்தான் நான் கேட்டேன், “கவடின் றித் தடையின்றி அழுதால், பல பொருள்கள் மாறும், பெரிய வெற்றி கிடைக்கும்” என்று. அதனால்தான், என் இதயத்திலிருந்து கண்ணிர் எழுந்து கண்களில் ஊற்றெடுத்தபோது, நான் உன் முன்னர் உட்கார்ந்து அதை உனக்கே நிவேதன

பிரார்த்தனைகளும் தியானங்களும்

77

மாக அளித்தேன். அந்த நிவேதனம் 'எவ்வளவு இனிதாகவும் ஆறுதலாகவும் இருந்தது !

12-7-1918

சமர்ப்பணம்

அந்த ஆங்கிலேயன் உன்னை உண்மையான விருப்புடன் நாடுகிறான். அவனிடம் நான் உன்னை உறுதியாகக் கண்டு விட்டேன் என்றும், ஐக்கியம் இடையருது நீடித்துள்ளது என்றும் நேற்று சொன்னேன். உண்மையில் நான் உள்ள உணர்வுநிலை அதுவேயாம். என் சிந்தனைகள் யாவும் உன் பால் செல்லுகின்றன. என் செயல்கள் யாவற்றையும் உனக்கே அர்ப்பணம் செய்கிறேன். உன் சாந்நித்தியம் என்னிடம் பூரணமாயும் மாறுதலற்றும் உள்ளதோர் உண்மையாகும். உன் அமைதி என் உள்ளத்தில் இடையருது வதிகிறது. நீ யாவுமாக உள்ளாய் ; எங்கும் உள்ளாய் ; யாவற்றிலும் உள்ளாய் ; அனைவரிடமும் உள்ளாய். செயலாற்றும் இவ்வுடல் உன் சொந்த உடலே. நீயே இப்பொருளில் மூச்சுவிடுகிறாய், சிந்திக்கிறாய், அன்பு செய்கிறாய். நீயேயாகிய இது உன் ஊழியனாக இருப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகிறது.

19-11-1912

*

*

தெய்விக நாதா, எங்கள் உயிர், எங்கள் சிந்தனை, எங்கள் அன்பு, எங்கள் ஜீவன், யாவும் உனக்கே உரியன. உனக்குச் சொந்தமாயிருப்பதை நீ சுவாதீனப்படுத்திக்கொள்வாயாக.

15-8-1913

நான் போராடேன். தாயின் மடியிலுள்ள குழந்தையைப் போல, குருநாதனின் பாதாரவிந்தத்தில் கிடக்கும் பக்தி

புள்ள சீடனைப்போல் உன்னிடம் நம்பிக்கை வைத்துச் சரணடைகிறேன்.

4-1-1914

உருமாறுதல்

ஏன் இந்தச் சத்தம், இந்த இயக்கம், இந்த வியர்த்தமான உள்வீட்டுற்ற கிளர்ச்சி? புயற்காற்றில் அகப்பட்டுக் கொண்ட பூச்சிகளைப்போல மக்களை அடித்துக்கொண்டுபோகும் இச்சுழற்காற்று ஏன்? வியர்த்தமான இச்சக்தி யாவும், பயனற்ற இம்முயற்சிகள் யாவும் அளிக்கும் காட்சி எவ்வளவு வருத்தம் அளிக்கிறது. சூத்திரப்பாவை போன்று இவர்கள் ஆடும் ஆட்டம் என்று நிற்கும்? நிதானமாக உட்கார்ந்து உண்முகமாகத் திரும்பி, மனத்தை ஒருமைப்படுத்தி உள்விலையுயர்ந்த பொக்கிஷங்களையும் அளவற்ற வரப்பிரசாதங்களையும் தம்மிடமிருந்து மறைக்கும் உள்ளக் கதவை எப்போது திறப்பர்? அவர்களின் இந்த அஞ்ஞான இருளும் பயனற்ற வாழ்க்கையும் எவ்வளவு துயரமும் வேதனையும் மிகுந்தனவாக உள்ளன? இந்தத் துயரை ஆனந்த சாகரமாக மாற்ற, உள் விழுமிய ஒளிமில் ஒரு தனிப்பொறி, உள் தெய்விக அன்பின் ஒரு துளி போதுமே?

29-11-1913

*

*

உன்னாலேயே யாவும் உருமாறுதலடைந்து சிறப்புறுகின்றன. எல்லா சக்திகளினுடையவும் திறவுகோல் உன்னிடமே உள்ளது. உன்னில் வதிவது, உனக்குச் சேவை செய்வது, உன் தெய்விகப் பணி வெற்றியடைந்து பலபேர்களுக்கு விரைவாக விமோசனமளிப்பது, இவை தவிர வேறென்றையும் விரும்பாதிருந்தால்தான் உன்னை அடையமுடியும்.

நாதா, நீ மட்டுமே உண்மை. உன்னில் வாழ்ந்தால்

யாவற்றையும் கண்டு தெளிவோம். உன் பூரண ஞானத்திலிருந்து யாதொன்றும் தப்பமுடியாது. ஆனால் யாவும் வேறொரு தோற்றமெடுக்கின்றன. சாராம்சத்தில் யாவும் நீயே. யாவும் உன் குறுக்கீட்டின் பயனே. எங்கள் பக்தி பெருகுக. எங்கள் அர்ப்பணம் மேன்மேலும் பரிபூரணம் அடைக.

19-1-1914

கருவி

இந்த உடல் உன் கருவி ; இந்த திடசித்தம் உன் பணியாளன் ; இந்த புத்தி உன் கருவி. யாவும் நீயே.

4-4-1914

கருவியானது தான் கருவியே என்றுணர்ந்து உனக்குச் சேவை செய்யட்டும். என் உணர்வு முழுதும் உன் உணர்வில் மூழ்கி உன் தெய்விகப் பார்வையுடன் பார்க்கட்டும்.

“நான்” என்பது அறவே ஒழியட்டும். கருவி மட்டுமே இருக்கட்டும்.

3-5-1914

“கருவியாக இரு. எனக்கு அது தேவை” என்று நீ என்னிடம் சொன்னாய். நீ ஒரே மெய்ப்பொருள். மற்ற யாவும் தோற்றமே, மதிமயக்கமே. நீயும் நானும் யாதொரு வேறு பாடுமின்றி ஐக்கியப்பட்டிருக்கிறோம். அது இனிமையும் தூய்மையும் அளிப்பது. கருவியாக இரு என்றால் அது அந்த ஐக்கியத்தைத் தியாகம் செய்துவிடுவதாகாதா ? உன்னிடம் முற்றும் அமிழ்ந்து முற்றுணர்வில் இராமல் கருவியாகவா இருக்க வேண்டும் ?

நான் வெறுமனே கேட்கிறேன். அதைப்பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. யாவும் உன் திருவுள்ளக்கருத்தின்படியே நடக்கும் என்று அறிவேன். மகிழ்வுடன் உன் சித்தத்தில் நம்பிக்கை

வைப்பேன். நீ என்ன செய்யவேண்டுமென்று விரும்புகிறாயோ அதன்படியே செய்வேன்.

12-5-1914

உன்னுடைய தெய்விகமான, முடிவற்ற அன்புடன் நான் ஐக்கியப்பட்டிருந்தேன். அந்த உச்சியிலிருந்து, கருவியாகப் பணிசெய்யவேண்டிய சிக்கலான உடலின்பால் என் நோக்கை நீ திருப்பினாய். நீ என்னிடம், “அது நான்தான் ; அதில் என் ஒளி பிரகாசிப்பதை நீ பார்க்கவில்லையா ?” என்று கேட்டாய். உண்மையில் உன் தெய்விக அன்பு அறிவுடனும் சக்தி புடனும் விளங்கியது. அது உடலின் சின்னஞ்சிறு உயிரணுக்களிலும் அத்தனை ஒளிக் கதிர்களாகப் பிரகாசித்து யாவும் நீயே என வெளிப்படச் செய்தது. ஒவ்வொரு அணுவின் அமைப்பிலும் நீயே நடுவாக இருக்கிறாய்.

20-5-1914

உன் சக்தியானது உலகில் தன் வளத்தைப் பொழிவதற்கு நான் ஒரு திறந்த விரிந்த வாய்க்காலாக இருக்கவேண்டும் என்பதே உன் சித்தம். நாதா, உன் திருவுள்ளக்கருத்தின் மடிபே நடக்கட்டும்.

16-10-1914

உன் கருவியைச் செயலில் பயன்படுத்தும் பொருட்டு அதை மீண்டும் உன் கையில் எடுத்துக்கொண்டுவிட்டாய். தன் அபகூவநிலையையும் அசுத்தத்தையும் அறிந்த கருவி தன்னைப் பரிபக்குவப்படுத்திக்கொள்ளவும், தூய்மை செய்துகொள்ளவும், தன் குறைகள் மறைந்து உன்னை மேன்மேலும் வெளிப்படுத்தவும் உன் அருளை வேண்டுகிறது.

7-6-1916

அமைதியும் மோனமும்

அமைதியிலும் மோனத்திலும் நித்தியன் வெளிப்பாடு அடைகிறான்.

5-12-1912

ஆண்டவனின் அமைதியில்தான் உண்மையான பணி சாத்தியமாகிறது.

2-8-1913

குழந்தாய், அலட்டிக்காதே. மோனம் ! சாந்தி !

2-8-1913

*

*

இந்த அற்புத மோனம் உன்னை வெளிப்படுத்துகிறது. யாவற்றிலும் உள்ள, மாறுதலற்ற, இடையறாத மோனத்தைக் கேட்க, அதைச் செவியில் உற்றுக் கேட்கவேண்டும். பயனற்ற சத்தம், கிளர்ச்சி, ஆற்றலின் சிதறல்,—இவற்றிற்கு நேர்மாறாக மோனத்தைக் கேள்.

இம்மோனம் ஒளியையும் அமைதியையும் பிறப்பிக்க, அது நம் ஜீவனில் மலரவேண்டும். அதன் சக்தி நன்மை செய்யும் அலைகளாக அனைவர்மீதும் பரவட்டும்.

2-1-1914

*

*

என் மோனத்தில் நான் உன்னை முழுதும் ஆராதிக்கிறேன். அந்த ஆராதனையின் முழு மோனத்தில்தான் நான் உன்னைச் சிறப்பாக அறிவேன். அப்போது அன்பு செலுத்துவது ஏது, அன்பு செலுத்தப்படுவது எது, அன்பின் சக்தி எது என்பதை யாரே அறிவர்? எல்லையற்ற பேரின்பத்தில் இவையாவும் ஒன்றே.

27-5-1914

தேய்வீக அன்பு

தூய பட்சபாதமற்ற அன்பே உன் அன்பு. உன்னை நாடும் இதயங்களைத் திறக்கவல்ல திறவுகோல் அது ஒன்றே. ஞான மார்க்கத்தில் செல்வோர் மிக உயரிய, மிக உண்மையான கருத்தொன்றை உடையவராக இருக்கலாம். உண்மையான வாழ்வு பற்றியும் உன்னுடன் ஒன்றிய வாழ்வு பற்றியும் கருத்தொன்று அவர்களிடம் இருக்கலாம். ஆனால் அவ்வாழ்வை அவர்கள் அறியார். அவ்வாழ்வின் உள்ளனுபவம் அவர்களுக்குக் கிடைபாது. உன்னுடன் உள்ள யாதொரு தொடர்பையும் அவர்கள் அறியார். மனவறிவு உடையோரை மாற்றுவது கடினம். அவர்களிடையே தேய்வ உணர்வை எழுப்புவது கடினம். இந்த அற்புதத்தை அன்பு ஒன்றே சாதிக்கும். ஏனெனில் அன்பு எல்லாக் கதவுகளையும் திறந்து விடுகிறது; சுவர்களின் மூலமும் ஊடுருவுகிறது; எத்தடைகளையும் தாண்டிச் செல்லுகிறது. உண்மையான அன்பு ஒரு சிறிது இருந்தாலும் போதும், அழகான பேச்சுக்களைவிட அது அதிகம் சாதிக்கும்.

நாதா, இத்தூய அன்புமலர் என்னிடம் மலரட்டும்; நம்மை நெருங்குவோர் அனைவரிடமும் நறுமணம் வீசி அவர்களைப் புனிதப்படுத்தட்டும்.

இந்த அன்பில் அமைதியும் இன்பமும் உள்ளன. இது சக்திபிளூடையவும் அனுபூதிபிளூடையவும் ஆதியாகும். இது நவரூப சிகிச்சை செய்வது, மிகவும் ஆறுதல் அளிப்பது. இது வெற்றிவீரன், பரமாம் ஆசான்.

இனிப குருநாதா, நான் உன்னை மௌனமாக ஆராதிக் கிறேன். நான் உன்பால் முற்றும் அர்ப்பணம் செய்கிறேன். நீயே என் வாழ்க்கையை அடக்கி ஆள்கிராய். உன் தூய அன்பால் என் இதயத்தை எழுச்சி பெறச் செய்கிராய். அது கணகணவென்று எரியும் கணப்புச்சட்டியைப் போன்று எரிந்து அபக்துவங்களை யெல்லாம் பொசுக்கி, சிவனற்ற அகந்

தையையும் இருள் செறிந்த அஞ்ஞானத்தையும் ஆறுதலளிக்கும் தன் இளஞ்சூட்டால் உருமாற்றுகிறது.

நாதா, உன்பால் திரும்பி பக்தியுடன் கெஞ்சிக் கேட்பதாவது :

உன் அன்பு வெளிப்பாடு அடைக.

உன் ஆட்சி வருக.

உன் அமைதி உலகை ஆள்க.

★

★

எம்மானே, ஒரு பெரிய அன்பலபோல, நீ என் வாழ்க்கையின்மீது பரவிமிருக்கிறாய். அதில் நான் முழுகியிருந்த போது, என் சிந்தனைகள், என் இதயம், என் சதை ஆகியவற்றை உயிருள்ளதொரு பலியாக உணக்களித்ததை அறிந்தேன்.

என்னைச் சூழ்ந்த அம்மகத்தான அன்பில், செய்த தியாகத்தின் உணர்வில், பிரபஞ்சத்தைவிடப் பரந்துகிடந்த மகத்தான அமைதியும் தெளிவும், அளவற்ற தயை நிறைந்த தீவிர இனிமையும் இருந்தன. கண்ணீர் மெல்ல பெருக்கெடுத்தது. இன்பதுன்பங்களுக்கு அப்பால் இருந்தது அந்நிலை. சொல்லரிய அமைதி நிலவியது.

விழுமிய அன்பே, எங்கள் உயிரின் நடுவே, அற்புதத்திலும் அற்புதமே, கடைசியாக உன்னைத் திரும்பக் காண்கிறேன். மீண்டும் உன்னில் வதிகிறேன். இப்போது முன்னையை விட ஆற்றலுடனும் உணர்வுடனும் வதிகிறேன். இப்போது முன்னையைவிட அதிகமாக அறிவேன். உன்னை மீண்டும் காணும் ஒவ்வொரு தடவையும், நான் உன்னுடன் நடத்தும் ஊடாட்டம் மிகப் பூரணமாயும் உறுதியாகவும் உள்ளது.

நீ நான்தான் என்பதை அறிவேன். எப்பொருளிலும் நீ வெளிப்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறேன். நீயே ஒரே உண்மைப் பொருள், வாழ்வின் ஒரே குறி, ஒரே காரணம். உன்பால் உள்ள என் அன்பு அதிகரித்துக்கொண்டே இருக்கட்டும். உன் அன்பாகவே நான் ஆகட்டும். உன்னுடன் பூரணமாக நான் ஐக்கியமடையட்டும். இந்த அன்பு மேன்மேலும் தீவிரமாகட்டும், நிறையட்டும், ஒளிமயமாகட்டும், சக்தி வாய்ந்ததாகட்டும். இது உன்ஊர் வெளிப்படுத்துவதற்குரிய வெல்ல முடியாததொரு சாதனமாகட்டும். இந்த ஜீவனில் உள்ள யாவுமும், தூய, ஆழ்ந்த, பாரபட்சமற்ற, தெய்விக அன்பாக ஆகட்டும்.

23-5-1914

என்னில் வாழ்வதும் செயல் புரிவதும் நீயே

ஒவ்வொரு பொருளிலும் ஒவ்வொரு ஜீவனிலும் நீயே செயல்படுகிறாய். உன் அருகிலிருந்து எச்செயல்களிலும் உன் னைபே காண்பவன், எங்ஙனம் ஒவ்வொரு செயலையும் ஒரு துதியாக உருமாற்றலாம் என்பதை அறிவான்.

10-12-1912

*

*

உன் திருவுள்ளக்கருத்தாலேயே யாவுமும் உள்ளன. செயல் புரிவது நீயே. நான் வெறுங் கருவி. கருவி வெளிப்பாட்டுக்குத் தயாராகும்போது வெளிப்பாடு இயல்பாக நடக்கும்.

11-121-912

என்னில் வாழ்வது நிதானே, நீ மட்டும் தானே ? என்னைப் பற்றிப்போ, எனக்கு என்ன தெரிதும் என்பதுபற்றியோ, நான் ஏன் கவலைப்படவேண்டும் ? நீ மட்டும் என்னுடன் இல்லா

விடில், உன்னை வெளிப்படுத்த முயலும் வெறும் தூசியாகிய இவ்வுடல் உருக்குலைந்து உணர்வற்றுச் சிதையும். நீ இல்லை யாயின் இங்கு எதுவுமே இயங்காது.

17-8-1913

*

*

நாதா, உன் இனிய ஆனந்தம் என் இதயத்தை நிரப்புகிறது. உன் மோன அமைதி என் மனத்தின்மீது ஆட்சி செலுத்துகிறது. யாவும் அமைதி, சக்தி, ஒளி. யாவும் எல்லை யற்றது, பிரிவற்றது. என்னில் வாழ்வது உலகுமட்டுமா, உலகு முழுதாமா? நான் அறியேன். இந்த உணர்வில் வாழ்வது நீயே. இதற்கு உயிரளிப்பது நீயே. நீயே பார்க்கிறாய், அறிகிறாய், செயலாற்றுகிறாய். உன்னையே நான் எங்கும் பார்க்கிறேன். இனி நான் என்பது இல்லை. யாவும் ஒன்றே. இவ்வொன்று நீதான்.

உலகநாதா, நீயே யாவற்றிலும் பிரகாசிக்கிறாய்.

10-5-1914

நீயே என் ஜீவனில் நிறைந்திருக்கிறாய். நீயே அதை உயிர்ப்பிக்கிறாய். நீயே அதன் மறைந்துள்ள வில்விசையை இயக்குகிறாய். அதன் அறிவைப் பிரகாசிக்கச் செய்வதும் நீயே. நீயே அதன் அன்பைப் பத்துமடங்கு அதிகரிக்கிறாய்.

11-10-1913

நீதான் எங்கள் ஜீவனின் உண்மை, ஒரே உண்மை. உனக்குப் புறத்தே உள்ள யாவும் அபத்தம்; மாயை; விசனிக் கத்தக்க இருள்.

1-1-1914

சாக்கிய முனிவனின் செய்தி

என் ஆத்மா தியானத்தில் ஆழ்ந்திருக்கிறது. உன்பால்

ஆர்வம் மிகுந்து, சரணடைந்து உன்னோடு முற்றும் ஐக்கியப் பட்டுவிடுகிறது. ஆத்மாவைப்போலவே உடலும் தியானத்தில் ஆழ்ந்திருக்கிறது. என் சிந்தனை, சொல் இறந்த பரவசத்தில் மொனமாமிருக்கிறது.

(மால் 5 மணிக்குத் தியானத்திற்குப்பின் வந்த செய்தி)
 “நீ என்மீது தியானம் செய்துகொண்டிருக்கையில், இன்று மால் உன்னிடம் பேசப்போகிறேன். உன் இதயத்தில் பொன்னொளி சூழ்ந்த ஒரு வைரக்கல்லைக் காண்கிறேன். அது தூய்மையையும் இளஞ்சூடையும் உள்ளது. அது எவரையும் சுட்டிக் குறிக்காததோர் அன்பை வெளிப்படுத்த வல்லது. ஆனால் இந்தப் பொக்கிஷத்தை இந்த இருண்ட சிமிழில் அடைத்து வைத்திருப்பதென் ? உன் சிறப்பைக் காட்டுவதற்குக் கூச்சமா மிருக்கிறதுபோலும். ஒளியைப் பரவச்செய்யக் கற்றுக்கொள். புயலைக் கண்டு அஞ்சாதே. காற்று நம்மைக் கரையிலிருந்து வெகுதூரம் அடித்துச் சென்றுவிடலாம் ; ஆனால் அது உலகைக் காட்டுகிறது. உன் அன்பையும் இரக்கத்தையும் சிக்கனப் படுத்த விரும்புகிறாயா ? ஆனால் அன்பின் ஊற்றுக்கு அளவே யில்லை. உன்னைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளமாட்டார்கள் என்று அஞ்சுகிறாயா ? ஆனால் இறைவனைப் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய மனிதனை நீ எங்கே பார்த்திருக்கிறாய்? நித்திய உண்மை வெளிப்பட உன்னில் ஒரு வழி கண்டுபிடிக்கப்படுமாயின், மற்ற விஷயங்களைப்பற்றிய அக்கறை உனக்கு ஏன் ? ஒரு புண்ணிய ஸ்தலத்திலிருந்து வரும் யாத்திரிகை கும்பலுக்கு எதிரே வாயிற்படியில் நின்று, தன் உயரிய கண்டுபிடிப்பின் விலைமதிக்கவொணு ரகசியத்தை வெளிப்படுத்தத் தயங்குவது போல நீ காண்கிறாய். கேள், நானுந்தான் பல நாட்கள் தயங்கினேன். ஏனெனில் என் உபதேசத்தையும் அதன் பயனையும் முன்னாலேயே அறிந்திருந்தேன். என் வாக்கு பரிபக்குவமற்றது. புரிந்துகொள்வோர் பரிபக்குவமடையாத வர்கள். ஆயினும், புவிமின்பால், மக்களின்பால் திரும்பி என் செய்தி தந்தேன். “புவிமின்பால் மக்களின்பால் உன் நோக்கைத் திருப்பு”. இந்த ஆணையை யல்லவா நீ எம்

போதும் உன் உள்ளத்தில் கேட்டுவருகியும். தயைக்காக, கருணைக்காக ஏங்குவோருக்கு அது அருட்செய்தி கொண்டு செல்லுகிறது. இனி எது ஒன்றும் அந்த வைரத்தைத் தாக்க முடியாது. தன் பரிபூரண அமைப்பில் அது பலமானது. அதன் மிருதுவான கதிர்விச்சு மக்களின் உள்ளத்தில் பல விஷயங்களை மாற்றும். நீ உன் சத்தியைச் சந்தேகிக்கிறாயா? நீ உன் அறியாமைபற்றி அஞ்சுகிறாயா? இதுவே நட்சத்திர மற்ற இரவின் இருட்போர்வையால் உன் சக்தியை மூடிவிடுகிறது. அற்புத ரகசியமொன்றின் வாயிலில் நிற்பதுபோல நீ தயங்கி நடுங்குகியும். வெளிப்பாட்டின் ரகசியம் உனக்குப் பயங்கரமாயிருக்கிறது. ஆனால் தைரியங் கொள். உள்ளத்தின் ஆழத்திலிருந்து வரும் ஆணைக்குக் கீழ்ப்படி. நான்தான் உனக்கு இதைச் சொல்லுகிறேன். நீ முன் என்னையறிந்து என்மீது அன்பு செலுத்தியதைப்போலவே நானும் உன்னை யறிந்து உன்மீது அன்பு செலுத்துகிறேன். நான் உன் கண் முன் தெளிவாகத் தோன்றியிருக்கிறேன். நீ என் சொற்களில் சிறிதும் சந்தேகங்கொள்ளாமல் இருக்கும்பொருட்டு மேலும் உன் இதயத்தை உன் கண்ணாலேயே பார்க்கச் செய்திருக்கிறேன். இவ்விதமாகப் பரமாம் உண்மையின் திருவுள்ளம் என்ன என்பதைக் காண்பதோடு அதில் உன் சுயதரு மத்தையும் காண்பாய். இது கடினமான விஷயம் போலவே இன்னும் உனக்குத் தோற்றும். ஆனால் ஒரு நாள் வரும். அப்போது இவ்வுண்மை உனக்கு வேறுவிதமாகத் தோன்றியது ஏனோவென ஆச்சரியப்படுவாய்.”

20-12-1916

உன் தூதி நான்

நீ உன் எல்லையற்ற இரக்கத்தால் எனக்குப் பேரின்பம் அளிக்கியும். ஆயத்தமாயிருப்போர் அதைச் சுவைப்பதன் பொருட்டு, மக்களிடையே நன்வருகையை அறிவிப்பவளாக, உன் தூதியாக இருக்க அருள்புரிவாயாக.

8-2-1913

பணியும் வெளிப்பாடும் ¹

ஐயனே, என் பணி நிறைவேறவும், உன் பூரண வெளிப் பாட்டில் உதவவும் அருள்புரிவாயாக.

24-3-1914

*

*

நாதா, எனக்களிக்கப்பட்ட பணியின் உயர்வுக்கு உயரு மாறு அருள் செய்ய உன்னை மிகத் தாழ்மையாக வேண்டுகிறேன். தெரிந்தோ தெரியாமலோ என்னிடமுள்ள எதுவும் உன் புனித வேலையில் அசட்டையோ நம்பிக்கைத்துரோகமோ செய்யாதிருக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

20-2-1914

தெய்விக ஆசாரியனே, நாம் மேன்மேலும் சிறப்பாக உலகில் நம் வேலைகளை அறிந்து நிறைவேற்றவும், நம்மிட முள்ள சக்திகளையெல்லாம் முற்றும் பிரயோகிக்கவும், நம் ஆத்மாவின் மோன ஆழத்தில், நம் சிந்தனைகள், உணர்ச்சிகள், செயல்கள் யாவற்றிலும் உன் பரமாம் சாந்நித்தியம் மேன்மேலும் பூரணமாக வெளிப்பாடு அடையவும் அருள் வாயாக.

28-3-1914

*

*

எம்மனே, வெளிச்சந்தருவதும் சூடுதருவதும் ஆன நெருப்பு போன்றும், தாகத்தைத் தீர்க்கும் நீர் ஊற்று போன்றும், நிழலளித்துப் பாதுகாக்கும் மரம்போன்றும் நான் விளங்க நீ அருளவேண்டும். மக்கள் மிகவும் துன்புற்

¹ Manifestation.

றும், அஞ்ஞானமுற்றும் உள்ளனர். அவர்களுக்கு இன்றியமையாது உதவவேண்டும்.

உன்பாலுள்ள என் நம்பிக்கையும் உள்ளுறுதியும் தினந்தோறும் வளருகிறது. நாளுக்கு நாள் உன் அன்பு என் உள்ளத்தில் மேன்மேலும் ஜீவனுள்ளதாக இருப்பதை உணருகிறேன். உன் ஒளி ஒரே சமயத்தில் மிகப் பிரகாசமாயும் மிக மிருதுவாயும் இருப்பதை உணருகிறேன். உன் பணிக்கும் என் வாழ்க்கைக்கும், என் தனி வியக்திக்கும் முழுபுவிக்கும் இடையே வேறுபாடு செய்யத் தவறுகிறேன். செய்யமுடிவதில்லை.

பிரபு, நாதா, உன் சாந்தி அளவற்றது. உன் உண்மை அற்புதமானது. உன் சர்வவல்லமை வாய்ந்த அன்பு உலகக் காப்பாற்றும்.

17-6-1913.

எம்மனே, யாவும் நினதே. நீயே யாவற்றையும் எங்கள் ஆதினத்தில் வைக்கிறாய். ஆனால், எதற்கேனும் சொந்தக்காரர்போல நாங்கள் கருதுவது எவ்வளவு குருட்டுத்தனமானது ! வேறு எங்கும் போலவே இங்கும் நான் ஒரு பார்வையாளி ; இவ்வுலகில் உன் தூதி ; உனக்கு ஊழியஞ் செய்பவன் ; மக்களிடையே அயலவன். ஆயினும் நான் அவர்கள் உயிரின் ஆத்மாவே, அவர்கள் உள்ளத்தில் அன்பே நான்.

7-10-1913.

★

★

நாதா, உன்மீது மகத்தானதோர் அன்பு ஏற்பட்டுள்ளது. அது என் ஜீவன் முழுவதையும், புற அங்க அமைப்பிலிருந்து மிக ஆழ்ந்த உள்ளுணர்வு வரைமீதும் நன்கு பற்றிவிட்டது. உன்பால் முற்றொற்றுமைப்பட்டு உனக்குள் அமிழ்ந்துவிட எழுந்த ஒரு தீவிர ஆர்வத்தில், என் யாவும் உன் பாதங்களில் சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்தன. என் உணர்வு உன்

உணர்வில் லயமடைந்துவிடும்போல இருந்த தருணத்தில் என் ஜீவன் முழுதும் உன் சாந்நித்தியத்தைப் பிரதிபலித்த ஒரு தூய படிக்கமாக இருந்தது. அப்போது யாரோ வந்து என் தியானத்தைக் கலைத்தார்.

மிக உயரிய சுவானுபூதியைவிட, அனைவருக்கும் பணி செய்வது மிகப் பயனுடையதென, அதையே என் பங்காக அளித்துள்ளாய். என் வாழ்க்கையனுபவம் யாவும் உன் சார்பில் என்னிடம் சொல்வதுபோலிருந்த மொழி இது : “ மிக ஆழ்ந்த தியானத்தினால் நீ ஒருமையைச் சுவானுபூதியாக அடைப்போவதில்லை. அதை நீ அனைவரிடமும் பரப்புவதன் மூலமாகவே அடைவாய்.”

இது இப்போதைய வியக்தியைப் பொறுத்தமட்டில் உன் னுடன் ஐக்கியமடைவதை ஒரு குறியாகக் கொள்ளவேண்டியதில்லை. அது வெகுகாலமாகவே என்னைக்குச் சித்தியான விஷயம். அதனால் தான், “ இந்த ஐக்கியத்தைக் குறித்த பரவசத் தியானத்தில் கனி கொள்ளாதே. புவியில் நான் உனக்கு அளித்த வேலைபைச் செய் ” என்று எனக்கு எப்போதும் சொல்லி வந்திருக்கிறாய் போலிருக்கிறது.

நீ செய்வேண்டிய காரியத்தைச் செய்துமுடித்த பிறகே பரிபூரண ஐக்கியத்தைச் சார்ந்த இன்பம் வரும்.

முதலில் ஐக்கியம், பிறகு பணி—இதையே நாம் அனைவருக்கும் உபதேசிக்கவேண்டும். ஆனால், இந்த ஐக்கியத்தை சுவானுபூதியாக அடைந்துவிட்டவர்கள் விஷயத்தில், அவர்கள் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு நிமிடமும், அவர்களின் மூலம் உன் திருவுள்ளக்குறிப்பின் பூரண வெளிப்பாடாக இருக்கவேண்டும்.

16-5-1914

முதலில் ஞானம் கைவரப்பெற்று உன்னை அறியவும் உன் னுடன் ஒற்றுமைப்படவும் கற்கவேண்டும். இக்குறியை அடைய எல்லா வழிகளும் நல்லவைதாம். ஆனால் குறியை அடைந்த பின் யாவும் செய்துவிட்டதாகக் கருதுவது தவறாகும்.

உலகில் உன் பிரதிநிதியாக நீ தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறவர்கள் இவ்வெற்றியால் திருப்தியடைந்துவிடமுடியாது. முதலில் உன்னை அறியவேண்டியதுதான். உன்னைப்பற்றிய ஞானம் கைவரப்பெற்றதும், உன்னை வெளிப்படுத்தும் வேலை யாவும் உள்ளது. பிறகு, அவ்வெளிப்பாட்டின் தன்மை, சக்தி, பரிபக்குவம் ஆகிய விஷயங்கள் வேறு உள்ளன. உன்னை அறிந்தவர்கள், சாதாரணமாக, தம் ஞானத்தால் பரவசமடைந்து, தமக்குள் உன்னைக் காண்பதிலும், தம் புறவியற்கையில் கூடிய அளவு வெளிப்படுத்துவதிலும் திருப்தியடைவர். உன்னை வெளிப்படுத்துவதில் பூரண விருப்பமுடையவன் இதில் திருப்தியடையமாட்டான். அவன் உன்னை எல்லா உணர்வு நிலைகளிலும், ஜீவனின் எல்லா நிலைகளிலும் வெளிப்படுத்தியாகவேண்டும். அன்றியும், தான் அடையும் ஞானத்திலிருந்து உலக முழுதுக்கும் அதிகபட்ச நன்மை ஏற்படச் செய்யவேண்டும்.

13-6-1914

நீ அளித்துள்ளதில் என் ஜீவன் திருப்தியடைகிறது. நீ அதனிடமிருந்து எதிர்பார்ப்பதை அது செய்யும்; வீண் அடக்கமோ, பயனற்ற பேராசையோ இன்றிச் செய்யும். நீ ஒப்படைத்த வேலை எந்த வரிசை அல்லது பத்ததியில் உள்ளது என்பதைப்பற்றிய கவலை ஏன்?

உன் பணி செய்யப்படும்; அதைச் செய்யவேண்டியவர்களை நீ சிருஷ்டித்தும் தேர்ந்தெடுத்தும் இருக்கிறாய். இந்த அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கை, ஆழ்ந்த நம்பிக்கை இருக்கும்போது, ஏற்கெனவே அடைந்துவிட்டது விஷயமாகப் பயனின்றிச் சிந்திப்பதேன்? இந்த நம்பிக்கையில் பிறந்த அமைதியை நீ எனக்கு அளித்துள்ளாய். உன் அன்பில் வாழும் ஒப்பற்ற வரத்தையும் தந்திருக்கிறாய். இந்த அன்பில் நிறைந்த மாறுதலற்ற பேரின்பம் உள்ளது.

ஒரே ஒரு பிரார்த்தனைதான் செய்கிறேன். உன் அன்பில், உன் அன்பால் வாழக்கூடிய மூலங்கள், அணுக்கள், பிரபஞ்

சங்களின் தொகை ஆகியவை மேன்மேலும் பெருகவும்.

புலியெங்கும் அமைதி நிலவட்டும்.

27-6-1914

என்றும் உள்ளவனும் அழிவற்றவனும் ஆகிய நீ உலகில் ஒரு புத்தொளியும் புது உத்வேகமொன்றும் கொண்டுவர இவ்வுலகில் அவதரிக்கச் சம்மதித்திருக்கிறாய். நீ அங்கே முற்றும் பூரணமாக வெளிப்பட்டிருக்கிறாய். உன் கருவியும் ஆர்வத்துடன் சரண் அடைந்துள்ளது. நீ அதைத் தூசியாக்கலாம், அல்லது விரும்பினால் சூரியனாக உருமாற்றலாம். உன் சித்தம் எதுவாயினும் அது உன்னை எதிர்க்காது. இச்சரணில் தான் அதன் உண்மையான சக்தியும் பேரின்பமும் உண்டு.

10-7-1914

★

★

சநாதனமானதும், ஆயினும், இன்னும் வெளிப்பாடு அடையாததும் ஆன ஒன்றுக்கும், வெளிப்பாடு அடைந்ததற்கும் இடையே, அதாவது, பரநிலைகள் தெய்விக வாழ்க்கையின் சிறப்புக்கள் ஆகியவற்றிற்கும் இச்சடவுலகின் அஞ்ஞானம், துயரம், இருள் ஆகியவற்றிற்கும் இடையே, பாலம் ஒன்று அமைப்பதற்காகவே மனிதன் சிருஷ்டிக்கப்படவில்லை யாயின், அவனால் யாது பயன் ? இப்பிளவை நிறுவப் போடப்பட்ட ஒரு பாலமே அவன். அவனது உண்மையான இருப்பிடம், உணர்வின் பயனுள்ள இடம், ஒருவனான பரமன் பன்மையாக வெளிப்படும் நடுவுலகமாகும்.

இத்தநி இடம் உயரிய அன்பும் உயரிய உணர்வும் தூய உயர் ஞானமும் அமர்ந்துள்ள இடமாகும். எவரால் முடியுமோ அவர்கள் அங்கே நிலைக்கலாம். உனக்கு உண்மை பாக சேவை செய்ய விரும்புவோர் அங்கே உன் பணி செய்ய நிலைக்கவேண்டும்.

29-8-1914

எம்மானே, இப்பூமி முனகுகிறது ; வாய்க்குள் புலம்புகிறது ; துயர் உறுகின்றது. குழப்பம் இவ்வுலகைத் தன் இருப்பிடமாகக் கொண்டுவிட்டது. இருள் கவ்வுகிறது. நீதான் இதையெல்லாம் போக்கமுடியும். உன் பணி நிறைவேறும் பொருட்டு நீ உன்னை வெளிப்படுத்திக்கொள்வாயாக.

25-8-1914

*

*

நாதா, ஜீவன் முற்றும் ஆயத்தமாகிவிட்டது. உன் உடைமையைச் சுவாதினப்படுத்திக்கொள்ள அது உன்னை அழைக்கிறது. நாதன் உபயோகிக்க விரும்பாத கருவியால் யாது பயன் ? ஜீவனும் தயாராக இருக்கிறது. அமைதியான முழு மோனத்தில் வெளிப்பட நீ சித்தங்கொள்ளும் வரையில், அது அமைதியான மோனத்தில் காத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

23-10-1914

*

*

எம்மானே, உலகில் உன் பணிக்காகக் கெட்டியான அஸ்திவாரங்கள் தயாராகின்றன. பெரிய கட்டிடத்தின் அடித்தளங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. உலகின் எல்லா மூலையிலும், உன் தெய்விகக் கற்களில் ஒன்று, உருவும் உணர்வும் உடைய சிந்தனையில் சக்தியால் போடப்படுகிறது. நிறைவேறும் தருணத்தில் தயாராகும் உலகம், உன் புதிய முழு வெளிப்பாட்டின் விழுமிய கோயிலை ஏற்கத் தயாராகும்.

3-11-1914

இதோ வருகிறேன் !

ஒவ்வொன்றின்மீதும் அன்பின் பேரலை இறங்கி யாவற்றிலும் ஊடுருவிச் செல்கிறது.

உலகெங்கும் அமைதி, வெற்றி, நிறைவு, அற்புதம்.

விசனமுற்ற உள்ளங்களே, கவலை மிகுந்த முகங்களே, அஞ்ஞான இருளே, கெட்ட எண்ணமே, உங்கள் வேதனை தணிந்து அழியட்டும்.

“இதோ வருகிறேன்”—இதுவே வரும் புதிய சொல்லின் சிறப்பு.

9-6-1914

நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் இருள் செறிந்த அஞ்ஞானத்தில் அழுந்திப்பிருக்கின்றனர். ஆயினும் என்ன? நாம் நேற்றுப் பார்த்தவர் உலகில் அவதரித்துள்ளார்¹. இருள் ஒளியாக மாறும் காலம் ஒருநாள் வரும். அப்போது உன் ஆட்சி உலகில் அமைக்கப்படும். இதை நிரூபிக்க அவரது சாந்நித்தியம் ஒன்றே போதும்.

30-3-1914

சக்தி அதோ இருக்கிறது; நம்பிக் காத்திருப்போரே, மகிழ்ச்சிகள்! புது வெளிப்பாடு நிச்சயம். அது அண்மையில் உள்ளது.

6-7-1914

தெய்விக அன்னாய், உன் உதவி இருக்க, முடியாத காரியம் என்பதொன்றுண்டோ? சுவானுபூதி அடையும் காலம் நெருங்கிவிட்டது. பரமாம் சித்தத்தைப் பூரணமாக நிறைவேற்றுவதில் உங்கள் உதவி நிச்சயம் என்று உறுதிசூறி இருக்கிறீர்கள்.

நாதன் திருவுளம் கொண்டிவிட்டான். நீ நிர்வாகம் செலுத்துகிறாய்.

¹ஸ்ரீ அன்னை 1914ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 29ந் தேதியன்று புதுவையை அடைந்து ஸ்ரீ அரவிந்தரைத் தரிசித்தார்.

புதிய ஒளியொன்று புவியில் தோன்றும்.
 புதிய உலகொன்று பிறக்கும்.
 அறிவிக்கப்பட்ட யாவும் நிறைவேறும்.

25-9-1914

புவிக்காக அன்னையின் சாதனை

மோனத்திலும் தனிமையிலும் அமர்ந்து தியானத்தில் பூரண சித்தி அடைந்தவனுங்கூட, உடலிலிருந்து தன்னை வேறுபடுத்திக்கொள்வதன் மூலமாகவே அதை அடைகிறான். இவ்விதமாக, முன்போல அசுத்தமாயும் பரிபக்குவமடையாமலும் இருக்கும் உடலை அப்படியே விட்டுவிடுகிறான். தவறான ஆத்மீகப் பயிற்சியாலும் உடலுக்கு அப்பாற்பட்ட சிறப்புக்களில் ஏற்படும் கவர்ச்சியினாலும், சுயதிருப்திக்காக உன்னுடன் ஐக்கியப்படவேண்டும் என்னும் அகந்தை விருப்பத்தாலும் புவி வாழ்க்கையினின்று திரும்புகிறான். அதனால், சடத்தையும் தூய்மை செய்து மீட்கவேண்டும் என்னும் தன் வேலையைப் பயங்கொள்ளிபோல மறுப்பான். ஜீவனின் ஒரு பகுதி பரிபூரண தூய்மையைக் இருப்பதை அறிவதும், அத்துடன் ஊடாடுவதும், ஐக்கியப்படுவதும் போதா. பின்னர், இந்த அறிவைப் பயன்படுத்தி உன் விழுமிய பணியை நிறைவேற்றுவதற்கு புவியின் உருமாறுதலைத் துரிதப்படுத்த அவை பயன்படும். அவ்வளவே.

15-6-1913

புறவுணர்விலிருந்து வெளியேறி இறையுணர்வில் தஞ்சமடைவதை நீ தடை செய்திருக்கிறாய். உலகத்திலிருந்து ஓட்டமெடுக்கக்கூடாது. இருளையும் குருபத்தையும் கடைசிவரையில் பொறுக்கவேண்டும். இறைவன் உதவி வாயசு செய்யப்பட்டாலுங்கூட, நான் இருளின் மத்தியில் இருந்து நடந்து செல்லவேண்டும்.

7-3-1915

எம்பெருமானே, துயருற்ற இவ்வுலகம் மௌனமாகக் கெஞ்சிக் கேட்கும் தோரணையில் உன் முன்பு முழந்தாளிடுகிறது. கடுவேதனையில் ஆழ்ந்த இந்த சடம் தன் ஒரே தஞ்சமாக உன் பாதங்களை அடைந்து அவற்றைத் தழுவுகிறது. உன்னை அறியாத அது உன்னைக் கெஞ்சுகிறது, ஆராதிக் கிறது. அதன் பிரார்த்தனை மரணவேதனையில் உள்ளவன் எழுப்பும் கூக்குரலைப்போலவே உள்ளது. அழிவுறும் அது உன்னுடன் ஜீவிக்கமுடியும் என்பதை உணருகிறது. புவி சாஷ்டாங்கமாகக் கீழே விழுந்து நமஸ்கரித்துக்கொண்டே உன் ஆணையை எதிர்பார்க்கிறது. கேள், கேள்; அதன் குரல் உன்னைக் கெஞ்சுகிறது. உன் ஆணை என்ன? உன் தீர்ப்பு என்ன? சத்தியநாதா, வியக்தி உலகம் உன் சத்தியத்திற்கு ஆசி கூறுகிறது. ஆயினும், அதை இன்னும் அறிந்துகொள்ள வில்லை. அறிந்துகொள்ளாவிடினும் அதை அழைக்கிறது, மகிழ்வுடன் அதோடு ஒட்டிக்கொள்கிறது.

மரணம் போய்விட்டது. அது செல்லும் வழியில், யாவும் சமய மோனத்தில் ஆழ்ந்தன. அமானுஷிய அழகு இப்புவியில் தோற்றமெடுத்திருக்கிறது.

மிக அற்புத ஆனந்தத்தைவிட அற்புதமான ஏதோ ஒன்று இறைவன் சாந்தித்தியத்தின் அழுத்தத்தை உணருமாறு செய்தது.

7-11-1915

இப்பருவுடலில் குடியிருக்கும் இறைவா, அது பல குறைகளுடைய ஒரு பிண்டம். அது உன் அனந்தத்தில் பங்கு கொள்ள இக்குறைகள் யாவற்றையும் நீக்கமாட்டாயா? அது இருள் நிறைந்தது என்பதைக் காட்டுகிறாய். அவ்விருளை உன் பிரகாச ஒளியில் கரைத்து அது உன் பிரகாசத்தில் பங்கெடுக்கச் செய்யாபோ? அது அஞ்ஞான அசுத்தங்களின் சுமையைக் கொண்டது. விழுங்கும் உன் அன்புத் தியால் இந்த அசுத்தங்களை எரித்துவிடமாட்டாயா? அதனால் ஜீவன் முழுதும் உன்னுடன் உணர்வில் முற்றும் ஒன்றியிருக்குமே.

புவிமீலும், மக்கட்குலத்திலும், இந்த இருளிலும், துயர் நிலையிலும் அகந்தையின் பிரிவு அனுபவம் நீண்டகாலம் இருக்கவில்லையா? உன் ஒற்றுமையின் தூய, பரந்த உணர்வு ஒங்கும் புதிய அபிவிருத்திநிலை வர இன்னும் நேரமாக வில்லையா?

ஒவ்வொரு விநாடியும் இடைவிடாமல் என் பிரார்த்தனை உன்பால் எழுகிறது. நாதா, உன் ராச்சியத்தை சுவாதினப் படுத்திக்கொள். உன் நித்திய சாந்நித்தியத்தால் அதை ஒளி செய். உன்னிடமிருந்து தனித்து நிற்பதாகக் கருதி வாழும் கொடிய தவறு நீங்கச் செய். உண்மையில், சாராம்சத்தில் அது நியேயல்லவா?

இறுதியான எதிர்ப்புக்களை உடை; அசுத்தங்களைப் பொசுக்கு; தேவையானால் இந்த ஜீவன்மீது இடிவிழச் செய். ஆனால் அது உருமாறுதல் அடையட்டும்.

23-1-1916

*

*

உரையாடலின்போது கேட்ட குரல்

“மறைவாக அல்ல, மக்கள் அனைவரின் கண்ணுக்கும் தெரியும் வகையில் இவ்வுலகில் என் விசேஷ பிரதிநிதியா யிருக்க நான் உன்னை நித்தியத்துவத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறேன்.¹ நீ எதுவாக ஆகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டாயோ, அது வாகவே ஆவாய்.”

8-12-1916

நாதா, இனிய நாதா,—உன் பணி நிறைவேற, சுடத்தின்

¹ஸ்ரீ அன்னை தாம் ஆண்டவனின் விசேஷ தூதியாக நியமிக்கப் பட்டிருப்பதாக சின்னஞ்சிறு வயதிலிருந்தே கருதிவந்திருக்கிறார். இதுபோன்ற குரலைப் பல தடவை கேட்டிருக்கிறார்.

ஆழங்காண முடியாத ஆழத்தினுள் முழுகியிருக்கிறேன். பொய், உணர்வின்மை, ஆகியவற்றின் பயங்கரத்தை என் விரலாலேயே தொட்டிருக்கிறேன். மறதி, மிகச் செறிந்த இருள் ஆகியவற்றின் இருப்பிடத்தை அடைந்திருக்கிறேன். ஆனால், என் இதயத்தில் நினைவு இருந்தது. என் இதயத்திலிருந்து அழைப்பு குதித்தெழுந்து உன்பால் வந்தது. “நாதா நாதா, எங்கும் உன் பகைவர் வெற்றியடைகின்றனர். பொய் உலகில் அரசு செலுத்துகிறது. நீ இல்லாத வாழ்க்கை மரணமே, நிரந்தர நரகமே. நம்பிக்கையின் இடத்தை அவ நம்பிக்கை பிடித்துக்கொண்டுவிட்டது. பணியை, தாழ்மையை, எதிர்ப்பு வெளியே தள்ளிவிட்டது. நம்பிக்கை தேய்ந்துவிட்டது. நன்றி பிறக்கவில்லை. குருட்டு வெறிகள், கொலைகார இயல்புகள், குற்றமுள்ள பலவினம் ஆகியவை உன் அன்பின் இனிய விதியை மூடி மூச்சு திணறச் செய்துவிட்டன. நாதா, உன் பகைவர் வெல்ல, பொய்யும் குரூரமும் துன்பமும் மேலோங்க அனுமதிப்பாயா? நாதா, வெல்ல உத்தரவு கொடு. வெற்றி உடனே வரும். நாங்கள் தகுதியற்றவர்கள் என்பதை அறிவேன். உலகம் இன்னும் தயாராகவில்லை என்பதை அறிவேன். ஆனால், உன் அருளில் முழு நம்பிக்கை வைத்து உன்பால் அழுவேன். உன் அருள் எங்களைக் காப்பாற்றும் என்பதை அறிவேன்.”

இவ்விதமாக என் பிரார்த்தனை உன்பால் சென்றது. 11⁰ குழியின் ஆழத்திலிருந்து கதிர்வீசும் ஜோதியாகிய உன்னை நோக்கினேன். நீ காட்சியளித்தாய். நீ எனக்குச் சொன்ன தாவது : “தேவியத்தைக் கைவிடாதே ; உறுதியாக இரு ; நம்பிக்கையுடன் இரு.—நான் வருகிறேன்.”

24-11-1931

விதிவினைத் திருநாள்

(29-3-1914)

ஸ்ரீ அன்னையின் “ பிரார்த்தனைகளும் தியானங்களும் ” அவருடைய தீவிரமான யோக சாதனையின் முக்கியாம்சங்களை நமக்கு நன்கு புலப்படுத்துகின்றன. மிக உயரிய உணர்வுநிலையில் இறைவனுடன் ஐக்கியப்படுவது மட்டுமே யோகத்தின் குறியாகாது. அந்த ஐக்கியத்தை அடைந்தபின், அந்த ஐக்கியத்தினின்று பிறந்த இறைஞானத்துடன் உலகில் மக்களிடையே சென்று, அங்கே பன்மையாகப் பரிணமிக்கும் இறைவனை உணர்ந்து, மக்களை அஞ்ஞானம் துயரம் ஆகியவற்றினின்று விடுவித்து, பூரணமாக உருமாறி இவ்வுலகிலேயே இறையுணர்வுடன் இறைவாழ்க்கை நடத்த அவர்களுக்கு வழிகாட்டுவதே மகத்தான லட்சியமாகும். இதன் பொருட்டு, மகாஞானிகள் அஞ்ஞானம், உணர்வின்மை, சடஇருள் ஆகியவற்றினுள்ளும் நுழைந்து, தம்மையே பலியிட்டுக் கீழியற்கையின் ஆற்றல்களோடு போராடி அவற்றின்பால் வெற்றியடைதல்வேண்டும். அவ்விதமாகவே அஞ்ஞானத்தில் உழலும் இயற்கை இறைவனிடம் சேர்ப்பிக்கப்படவேண்டும். இது மகத்தானதொரு பணியாகும். இப்பணியில் அடையப்படும் வெற்றியும் மகத்தானதொன்றாகும். இப்பணியில் ஈடுபட்டு வெற்றிகாண்பதே தமக்கிடப்பட்ட பணியென இவர் சின்னஞ்சிறுவயதிலேயே உணர்ந்திருந்தார். யோக சாதனையில் முன்னேறியபோது, தாம் இப்பணிக்கென நியமிக்கப்பட்ட தூதி எனக் கொண்டு இறைவனை வெளிப்படுத்தும் வேலையில்

முனைந்தார். அடிக்கடி ஆண்டவன் குரல் எழுந்து அவருக்கு உறுதியளித்தது.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் செய்த யோக சாதனையின் முக்கியம்சங்கள் இவற்றுடன் பெரும்பாலும் ஒத்திருப்பன. ஸ்ரீ அன்னை ஸ்ரீஅரவிந்தரைச் சந்திக்கு முன்பே இதே மார்க்கத்தில் சென்றிருக்கிறார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதில் வியப்பதற்கு ஒன்று மில்லை. ஸ்ரீ அரவிந்தரும் ஸ்ரீ அன்னையும் பல்லாழி காலமாக இதே பணியில் ஈடுபட்டு வந்திருக்கின்றனர். இறைவனிடமிருந்தே பிறந்த அகந்தை மனிதன் மீண்டும் அவனுடன் ஒன்றியாகவேண்டும். ஒன்றுதல் எளில் அவனுடன் ஐக்கியப்பட்டு மறைந்துவிடுவதன்று. இவ்வுலக வாழ்க்கையில் இருந்து கொண்டே, இப்பூதவுடலை வைத்துக்கொண்டே ஒன்றவேண்டும் என்பதே பொருள். இதற்கு வழி என்ன? இப்புவி, இச்சடம், இவ்வுடல், இறையுணர்வு பெற்று அடியோடு உருமாறவேண்டும். இவ்வுருமாறுதல் “விஞ்ஞான” (சூப்ராமெண்ட்) லோகத்தினின்று வரும். “விஞ்ஞான” லோகத்தைச் சார்ந்த சக்தியால் இது முடியும். இம்மகத்தான பணி நிறைவேறும் பொருட்டே இவர்கள் விசேஷ அவதாரங்களாக வந்துள்ளனர். இப்பணி நிறைவேற, இப்பணிக்குத் தயாராகவேண்டும். மேலை நாட்டினராகப் பிறந்து இந்திய யோகம் பயின்றுவந்த ஸ்ரீ அன்னையும், இந்தியராகப் பிறந்து மேலை நாட்டின் கலைஞர் செல்வங்களில் ஊறித்திளைத்த ஸ்ரீ அரவிந்தரும் ஒருவரைபொருவர் பூர்த்திசெய்துகொண்டு பூரண வழிபொன்றை உலகிற்களிக்கவேண்டும்.

1914-ம் ஆண்டு, மார்ச் மாதம், 29-ந்தேதி மக்கட்குலத்தின் தலைவிதி நிர்ணயிக்கப்படப்போகும் பெருநாள். அன்றைய தினம், விசேஷ அவதாரங்களான இருவர் ஒருவரைபொருவர் கண்டனர். ஸ்ரீ அன்னை “வருகிறேன்” என்று வாக்களித்த மகாபுருஷரை, இதுகாறும் தாம் தேடிக்கொண்டிருந்த “கிருஷ்ண”ரைக் கண்டார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் “விஞ்ஞான” மார்க்கத்தில் தம்முடன் பணியாற்றுவதற்

கென அவதரித்த சிருஷ்டி சக்தியைக் கண்டார். ஸ்ரீ அன்னைக்கு அப்போது வயது 37.

1910-ம் ஆண்டிலேயே ஸ்ரீ அரவிந்தர் புதுவைமாநகரில் குடியேறியிருந்ததை ஸ்ரீ அன்னை அறிந்திருந்தார். அது முதற்கொண்டு இந்திய நாடு செல்லவேண்டும் என்ற விருப்பம் அவருக்கு இருந்தது.

1914, மார்ச் 3-ந்தேதி, தாம் அண்மையில் மேற்கொள்ளப்போகும் நீண்ட யாத்திரை பற்றிச் சிந்திக்கும்போது : “எதிர்காலத்தில் எனக்கு என்ன நேரிடவிருக்கிறதோ எனக்குத் தெரியாது. அதை அறிய நான் கவலைப்படவில்லை. புறநிலைமைகள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தனவல்ல. உன் வாழ்க்கை புதிதாக ஆரம்பிக்கலாம். உன் வெளிப்பாட்டில் நான் என்னை அர்ப்பணஞ் செய்துகொள்ளலாம். பேரொளியும், பேரன்பும், பூரண பக்தியும் எனக்கு வாய்க்கலாம்.”¹

மார்ச் மாதம் 7-ந்தேதி “காகாமாரு” படகேறுகிறார். இறையன்புக்காக ஏங்குகிறார் ; துன்பதுயரங்கள் போக்கி அமைதி நிறுவ வேண்டியதன் அவசியத்தை உணருகிறார். படகிலுள்ளோரின் அஞ்ஞானம் ஒழியவும் துயர் தீரவும் ஆண்டவன் அருளை நாடுகிறார். புவி முழுதும் விழிப்படையும் நன் னுளை எதிர்பார்க்கிறார்.

மார்ச் மாதம் 24-ந்தேதி, தம் பணி நிறைவேற ஆண்டவன் பூரணமாக வெளிப்பட்டு அருள வேண்டுகிறார்.

அன்னை கண்ட காட்சி

மார்ச் மாதம் 29-ந்தேதி புதுவைமாநகரை அடைகின்றார். அவர் அரவிந்த மகரிஷியைக் காணுமுன்பே அவரது சாந்நித்தியத்தை உணர வாரம்பித்துவிடுகிறார். கப்பல் துறைமுகத்தைத் தொட்டபோது, நகரின் மத்தியிலிருந்து ஓர் ஒளி பிரகாசித்ததைத் தம் உள்ளத்தில் கண்டார்.² பிற்பகல் 3.30-

1 “பிரார்த்தனைகளும் தியானங்களும்” (3-3-1914)

² Mother India, Feb 21, 1958

மணிக்கு ஸ்ரீ அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்தரை பிரான்சுவா மர்த்தேன் விதி 10-வது நம்பர் விட்டில் தரிசித்தார். ஸ்ரீ அரவிந்தரைப் பார்த்ததும் இளமைப்பருவத்தில் தாம் வரைந்த ஓவியம் நீனைவுக்கு வந்தது. உடனே அவர் பாதங்களில் பணிந்தார். மனவிர்த்திகள் ஒடுங்கின. மோனம் குடிக்கொண்டது. மெல்ல மெல்ல மேலிருந்து பேருண்மை வந்தது. திறந்த உள்ளத்தில் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் சக்தி பாய்ந்தது.

ஸ்ரீ அரவிந்தரைச் சந்திக்குமுன் ஸ்ரீ அன்னைக்கு இம்மண்ணிலகில் விண்ணரசை அமைப்பதற்கான திட்டமொன்று இருந்தது. அதைப்பற்றி இப்போது பேசுகையில், மனத்திதமான உயர் உணர்வு நிலையிலுள்ள (சூப்ராமெண்டல்) சக்தி இவ்வுலகில் வெளிப்படுமா, அல்லது, இம்முயற்சி பயனற்றது தானா? இதற்கு வழியொன்றும் கிடையாதா? என்று கேட்டார் ஸ்ரீ அன்னை. ஸ்ரீ அரவிந்தர் அதற்கு, “இந்தத் தடவை அப்படி இருக்கவேண்டியதில்லை. “விஞ்ஞான” (சூப்ராமெண்டல்) சக்தியைக் கீழிறங்கச் செய்து அது தன் உருமாறுதல் வேலையைச் செய்யச் செய்வதே வழி”. என்றார். அச்சக்தி தன் முழு உணர்வோடு இப்புவிமீதும், உணவற்ற சுடத்தின் ஆழத்திலும் இறங்கி “விஞ்ஞான” உணர்வு ஆக்கம் பெறச் செய்யவேண்டும். அப்போதே இம்மண்ணிலகிலேபே விண்ணரசை அமைக்க இயலும்; மானிடனின் இருண்ட அஞ்ஞான வாழ்க்கை தெய்வ ஒளியுடன் பிரகாசிக்கும், தெய்விக வாழ்க்கையாக மலரும். ஸ்ரீ அன்னை இப்பணியில் தமக்குரிய பங்கை உணர்ந்தார். உடனே “விஞ்ஞான” சக்தி இப்புவிமீதேத் தொடர்தைத் தம் அகவிழியில் கண்டார்.¹

உலக வரலாற்றில் புதிய சகாப்தமொன்று துவங்கிவிட்டது. இதுகாறும் வழங்கிய பூரண போகம், “விஞ்ஞான” (சூப்ராமெண்டல்) பூரண போகமாக உருமாறுதல் எய்தியது. இவ் “விஞ்ஞான” பூரண போகத்தின் அடிப்படைக் கருத்தை, அதாவது, மானிட இயல்பை தெய்விக இயல்பாக உருமாற்ற மனத்திதமான உயரிய “விஞ்ஞான” உணர்வை இப்புவிமீதில்

¹ Mother India, Feb. 21, 1960

நிலைபெறச் செய்யவேண்டும் என்பதை, ஸ்ரீ அரவிந்தரும் ஸ்ரீ அன்னையும் பின்னர் பிரகடனம் செய்யப்போகின்றனர்.

ஸ்ரீ அன்னை புதுவைமாநகரில் 1914, மார்ச், 29-ந்தேதியிலிருந்து 1915, பிப்ரவரி, 22-ந்தேதி வரையில், அதாவது பதினொரு மாதங்கள் தங்கினார். இடையே சொற்ப காலம் காரைக்காலில் தங்கினார் என்று 13-4-1914 தேதியிட்ட அவருடைய பிரார்த்தனையிலிருந்து தெரிகிறது. 1914, ஆகஸ்ட், 4-ந்தேதி உலக மகாயுத்தம் முண்டது. அதன் பயனாகக் குடும்ப வாழ்க்கையில் இருந்த அவர் மீண்டும் பிரான்ஸுக்குத் திரும்பிச் செல்லவேண்டியதாக இருந்தது. 1915 பிப்ரவரி 21-ந்தேதி அவரது பிறந்த நாள். அத்திருநாளை ஸ்ரீ அரவிந்தர் முதலிய நண்பர்களுடன் கொண்டாடிவிட்டு அடுத்த நாள் பிரயாணமானார்.

ஆரியா உதயம்

அவர் புதுவையில் தங்கியிருந்த காலத்தில் தினந்தோறும் மாலை 4 அல்லது 4.30 மணிக்கு ஸ்ரீ அரவிந்தரின் இல்லம் சென்று அவருடன் அளவளாடிவார். ஞாயிற்றுக்கிழமை தோறும் ஸ்ரீ அரவிந்தர் மாலையில் ஸ்ரீ அன்னையின் இல்லம் சென்று போஜனம் செய்துவிட்டு வருவார்.¹

ஸ்ரீ அன்னையும் அவருடன் வந்திருந்த போல் ரிஷாரும் ஸ்ரீ அரவிந்தர் மெய்ஞ்ஞான தத்துவ சஞ்சிகையொன்றை ஆரம்பித்து அதில் ஞானம் யாவற்றையும் ஒன்றோடொன்று பொருத்தித் தொகுத்துத் தரவேண்டுமென்றும், தம் ஆத்மமானுபவங்களையும் அதில் விளக்கவேண்டுமென்றும் கூறி வந்தனர். ஸ்ரீ அரவிந்தர் இந்த யோசனையை ஏற்கவே, 1914, ஆகஸ்ட் 15-ந்தேதி (ஸ்ரீ அரவிந்தர் பிறந்த நாள்) “ஆரியா” தொடங்கியது. ‘ஆரியா’வின் கருத்துக்களைப் பிரான்ஸிலும் பரம்புவதன் பொருட்டு பிரெஞ்சு மொழியில்² ஆரியாவின்

¹ Life of Sri Aurobindo by Purani First Edition p. 157

² Revue de la Grande Synthese

பதிப்பொன்று வெளியிடப்பட்டது. ஸ்ரீ அன்னையும் போல் ரிஷாரும் மொழிபெயர்ப்பு வேலையை மேற்கொண்டனர். புத்த நிலை காரணமாக இருவரும் பிரான்ஸுக்குப் போக நேர்ந்த தால் இப்பதிப்பில் ஏழு இதழ்களே வெளிவந்தன.

அன்னையின் ஆத்மானுபவங்கள்

“ பிரார்த்தனைகளும் தியானங்களும் ” என்னும் நூலில் ஸ்ரீ அன்னை புதுவையிலிருந்தபோது குறித்துவைத்த 153 பிரார்த்தனைகளும் தியானங்களும் காண்கின்றன. இவையாவும் மகரிஷி அரவிந்தருடன் ஏற்பட்ட தொடர்பின் பயனாக ஸ்ரீ அன்னையின் உள்ளத்தில் எழுந்த எழுச்சிகள், சிந்தனைகள், நம்பிக்கைகள், ஆத்மீக உறுதிகள் ஆகியவற்றை நமக்கு நன்கு புலப்படுத்துகின்றன. இவற்றில் சிலவற்றை மட்டும் இங்கே குறிப்பிடுவோம் :

“ நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் இருள் செறிந்த அஞ்ஞானத்தில் அழுந்திபிருக்கின்றனர். ஆயினும் என்ன ? நாம் நேற்று பார்த்தவர் உலகில் அவதரித்திருக்கிறார்.³ இருள் ஒளி பாக மாறும் காலம் ஒரு நாள் வருவது நிச்சயம். இறைவா, அப்போது உன் ஆட்சி உலகில் அமைக்கப்படும். இதை நிரூபிக்க அவ் அவதார புருஷரின் சாந்நித்தியம் ஒன்றே போதுமே.”

30-3-1914

“ நான் அளவிலாப் பரப்பு ஒன்றன்முன் நிற்கிறேன். பாவும் மாறிவிட்டன. புதுக்கட்டமொன்று ஆரம்பித்திருக்கிறது.”

1-4-1914

³ ஸ்ரீ அரவிந்தர்

“எனக்குப் புதுவாழ்வொன்று மலர்ந்துவருகிறது. இது வரையில் நான் ஆத்மீக வாழ்வு யாதொன்றும் வாழ்ந்த தில்லைபோலவும் இனியே அதில் நுழையவிருக்கிறேன் போலவும் தோற்றுகிறது. அனுபவங்கள் யாவும் இனியே ஆரம்பிக்க விருக்கின்றன. நான் மட்டும் குழந்தையைப்போல இருக்கச் சம்மதித்தால் புதிய சாத்தியங்கள் என்முன் திறக்கும்.”

3-4-1914

“பழையது மடிந்துவிட்டது. புது வாழ்க்கையின் ஒளிக் கதிர்களின் கீழ்ப் புதையுண்டுவிட்டது போலும். தெய்விக குருநாதா, நான் உன்முன் ஒன்றுமறியாதக் குழந்தைபோல நிற்கிறேன்.”

10-4-1914

“எனக்குப் பின்னால் வெகு தொலைவில் எனது ஏதோ ஒன்றை விட்டுவிட்டது போலவும், நான் மெல்லமெல்ல புது வாழ்க்கை ஒன்றுக்கு விழித்து வருவதுபோலவுமே காண்கிறது. தெய்விக நாதா, இருள் செறிந்ததும் பிழையுற்றதுமான இவ்விவிலங்கை உடைத்தெறி; இந்த அஞ்ஞானத்தைப் போக்கு; என்னை விடுவித்து, உன் ஒளியைப் பார்க்கச் செய்.

9-5-1914

“அதோ இருக்கிறது சக்தி! நம்பிக்கை வைத்துக் காத்திருப்போரே, மகிழுங்கள்! புது வெளிப்பாடு அண்மையில் உள்ளது. அது வருவது உறுதி.

எழுங்கள்! உயிர் பெறுங்கள்! ஒளி பெறுங்கள்! எழுச்சி பெற்று அனைவரின் உருமாறுதலுக்காகவும் போராடுங்கள்! அதோ இருக்கிறது சக்தி!”

6-7-1914

“இக்குழப்பத்தினிடையே உள்ளொளி விழித்து புத்துலகம் வெளிவரட்டும். புதிய மக்களினம் பிறக்கட்டும்.”

22-7-1914

“பலங்களின் மோதுதலினால் தள்ளப்பட்டு, மக்கள் மகத்தான தியாகம் செய்கின்றனர். உதிரம் தோய்ந்த இவ்வேள்வியில் தம்முயிரைப் பலியிடுகின்றனர். . . உணர்வின்றி அவர்கள் செய்யும் வேள்வி பயனுறும் பொருட்டு நான் என் ஜீவனைப் பலியாக உன் முன் சமர்ப்பிக்கிறேன். இந்நிவேதனத்தை ஏற்று, எங்கள் அழைப்புக்கு “வா” என விடை யளிப்பாயாக.”

4-8-1914

“தடைகள் பல கிளம்பி உன் வெளிப்பாட்டைத் தாமதப் படுத்துகின்றன. நமது குறிக்கோள் இன்னும் வெகு தொலைவில் உள்ளது.

உன் திருவுள்ளம் அதுவேயாயின், நீ இக்கடைசி திரைபைக் கிழித்து, உன் சிறப்பு தன் தூய்மை யாவற்றுடனும் வெளிப்பட்டு இவ்வுலகை உருமாற்றுவாயாக.”

16-8-1914

“இக்குழப்பத்திலும் அழிவிலுங்கூட பெரிய சக்தியொன்று வேலை செய்துவருகிறது. அது உலகை ஒரு புது விதைப்புக்குத் தயார் படுத்திவருகிறது. புதிய மக்களினம் ஒரு அறுவடையாக இருக்கிறது. அன்னாய், அழிப்பவளும் ஆக்கமளிப்பவளும் யாவும் நீயே”

31-8-1914

இவற்றிலிருந்து, ஸ்ரீ அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்தரின் தொடர்பால் அடிபோடு பழைமை போய் புத்தயிர் பெற்றார் என்பதும், உலக மகாபுத்தத்தின் விளைவாக ஒரு புதிய வெளிப்பாடு வரவிருக்கிறதெனக் கண்டு அதற்குத் தம்மை ஆயத்தப் படுத்திவந்தார் என்பதும் தெளிவாகிறது.

விதி இரண்டு அவதாரங்களை ஒன்று சேர்த்துவிட்டது. ஸ்ரீ அன்னையும் ஸ்ரீ அரவிந்தரும் ஒருவரையொருவர் அறிந்து கொண்டுவிட்டனர். ஒருண்மை இருவருக்கும் பரிச்சேனம்.

பட்டுவிட்டது ; இனி அரவிந்தர் இன்றி அன்னை இல்லை ; அன்னை இன்றி அரவிந்தர் பூரண வெளிப்பாடு அடையமுடியாது.

ஸ்ரீ அன்னை சின்னஞ்சிறு வயதிலிருந்தே ஆத்மீக வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டுவந்தனர். ஆயினும் அவர் என்றும் துறவறத்தை மேற்கொண்டதில்லை. சமூகத்தில் இருந்துகொண்டே சமூகப் பொறுப்புக்களையும் ஏற்று நடத்திவந்தார். புதுவையில் அவருக்குப் புது வாழ்வு ஒன்று காத்திருந்தது. அதைத் திட்டமாக ஏற்குமுன் தம் விவகாரங்களை ஒழுங்குசெய்யவேண்டியிருந்தது. ஆகவே தாற்காலிகமாக ஸ்ரீ அரவிந்தரிடமிருந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு தம் தாய்நாடு செல்லநேர்ந்தது. அவர் 1915, பிப்ரவரி 22-ந்தேதியன்று புதுவையை விட்டுச் சென்றார். 1920, ஏப்ரல் 24-ந்தேதியன்று மீண்டும் இறுதியாகப் புதுவையை அடைந்தார்.

1915 முதல் 1920 வரையில் ஸ்ரீ அன்னை

ஸ்ரீ அன்னை 1915-ம் ஆண்டு புதுவையை விட்டுச் சென்றது முதல் 1920-ல் மீண்டும் புதுவைக்குத் திரும்பும் வரையில் எவ்வித ஆத்மீக நிலையில் இருந்துவந்தார் என்பதைப்பற்றி நாம் அறிய “ பிரார்த்தனைகளும் தியானங்களும் ” என்னும் நூலில் அடங்கியுள்ள 56 குறிப்புக்கள் நமக்குப் பெரிதும் உதவிபுரிகின்றன. ஸ்ரீ அன்னை புதுவையை விட்டுச் சென்றதும் சிறிது வேதனையில் ஆழ்கிறார். சூழ்வில் இருள் செறிந்திருக்கிறது. தனிமையுணர்ச்சி வருத்துகிறது. உடனே மனத்தைத் திடப்படுத்திக்கொள்ளுகிறார். இருட்செறிவையும் குரூபத்தையும் தாங்கியே ஆகவேண்டும் என்றும் உலகைவிட்டு ஓட்டம் பிடிக்கலாகாது என்றும் முடிவுக்கு வருகிறார். சில சமயம் உலக வாழ்வு யாவுமே வெற்றுக் கனவுபோலத் தோன்றுகிறது. மீண்டும் தெளிவு பெற்று இறைவன் வெளிப்பாடு அடைய தமக்குரிய பணியைப்பற்றி எண்ணுகிறார். புவிவைய இறைவனுக்கு வென்று உதவ வேண்டிய அவசியத்தைக்

காண்கிறார். இறுதியில் ஐயங்கள் யாவும் அகன்று ஆண்டவன் வெற்றிபெறுவது உறுதி எனக் கொள்கிறார். இறைவன் தன் ராச்சியத்தை உடைமைப்படுத்துக்கொள்ள வேண்டுகிறார். இப்புவியும் இச்சடமும் இறைபுணர்வு பெறும் நாள் துரிதப்பட வேண்டுகிறார். 1916-ல் ஐப்பான் செல்கிறார். 1920-ல் புதுவை திரும்பும்வரை ஐப்பானிலே பிரயாணம் செய்துவந்ததுபோல் தெரிகிறது. ஐப்பானில் அவருக்குப் பல அனுபவங்கள் நேர்கின்றன. ஐப்பானின் இயற்கையழகும், மக்களின் அழகும் அவர் உள்ளத்தைக் கவர்கின்றன. அங்கேதான் அவர் சாக்கிய முனிவரின் அருட்செய்தியைப் பெறுகின்றார்.

ஐப்பானில் கண்ட காட்சிகள்

மீ அன்னை 1916, டிஸம்பர் 5-ந்தேதியன்று தியானத்தில் பரவச நிலையில் இருந்தார். மோனத்தில் “புவியின்பால் நோக்கைத் திருப்பு” என்று குரல் ஒன்று கேட்டது. அனைத்திலும் உள்ள ஏகனின் உணர்வு பெற்றேன். “எங்கும், எவரிடமெல்லாம் நீ அந்த ஏகனைக் காண்கிறாயோ அவரிடமெல்லாமும் இறைவனுடன் முற்றும் ஒற்றுமைப்பட்ட உணர்வு விழிப்பும். பார்” அது ஒரு ஐப்பானியத் தெரு. பல அழகிய வர்ண லாந்தர்கள் பிரகாசமாக எரிந்தன. உணர்வுடன் இருந்த பாவும் தெருவில் முன்னே நடந்துசென்றன. ஒவ்வொன்றிலும், அனைத்திலும் இறைவன் தென்பட்டான். சாமானிய விடொன்று தெளிவாகத் தெரிந்தது. டாட்டாமியில் பெண்ணொருத்தி உட்கார்ந்திருந்தாள். பொன்னும் மற்றும் ஜீவனுள்ள வர்ணங்களும் கொண்ட பூத்தையல் போட்ட ஊதா கிமோனோ ஒன்றை உடுத்தியிருந்தாள். அவள் அழகாயிருந்தாள். வயது 35 அல்லது 40 இருக்கும். தங்க சமீசனை மீட்டிப் பாடினாள். அவள் பாதங்களில் சிறு குழந்தை யொன்று தவழ்ந்தது. அப்பெண்ணிடத்திலும் இறைவன் காட்சியளித்தான்.”

1917-ல் ஏப்ரல் 1-ந்தேதி அவர் குறிப்பிடுவதாவது : “வாய்

திறவாமலும் கவனமாயும் உள்ள என் ஆத்மாவுக்கு நீ சிறப்பான மனோரம்மியமான இயற்கைக் காட்சிகளைக் காட்டியிருக்கிறாய். மரஞ்செடிகள் விழாக்கொண்டாடுகின்றன. தனியாகச் செல்லும் பாதைகள் வானத்து உச்சிக்கே ஏறிச்செல்வது போலக் காட்சியளிக்கின்றன.

ஆனால் என் விதியைப்பற்றி ஒன்றுமே பேசவில்லையே. அது எப்போதும் என்னிடமிருந்து மறைக்கப்பட்டே இருக்கவேண்டுமா ?

சொர்ரி மரங்களை எங்கும் காண்கிறேன். இம்மலர்களில் நீ ஏதோ ஜாலங்கள் செய்திருக்கிறாய். அவை உன்னுடைய ஒரே சாந்நித்தியத்தைப்பற்றி கூறுவனபோல் காண்கின்றன. அவை ஆண்டவனின் புன்னகையையே தம்முடன் கொண்டுவருகின்றன.

என் உடல் அமைதியுற்றிருக்கிறது. என் ஆன்மா மலர்கின்றது. பூக்கள் மலர்ந்துள்ள இம்மரங்களில் என்ன வசிகரத்தைத்தான் சொரிந்திருக்கிறாயோ ?

ஓ ஜப்பான், உன் நல்லெண்ணத்தின் வளமான ஆடையே திருவிழாக் கொண்டாடுகிறது. அது உன் மிகத் தூய நிவேதனம். உன் விசுவாசத்தின் சின்னம் அது. நீ வானத்தைப் பிரதிபலிக்கிறாய் என்பதைக் கூறும் உன் வழியே அது.

இங்கே பைன் மரங்கள் அடர்ந்த உயர் மலைகளும் வேளாண்மை நிறைந்த பள்ளத்தாக்குகளும் கொண்ட அழகிய நாடொன்று காட்சியளிக்கிறது. இந்த சினுக்காரன் கொண்டு வரும் இளஞ்சிவப்பு ரோஜாக்கள் அண்மையிலிருக்கும் எதிர்கால அறிகுறியா ?

1917, ஏப்ரல் 7-ந்தேதியன்று குறிப்பிடுவதாவது :

“ ஆழ்ந்த தியானம் என்னைப் பற்றியது. நான் ஒரே ஒரு சொர்ரி மலருடன் முற்றொற்றுமை கொண்டிருந்தேன் என்பதையும், பிறகு அதன் மூலமாக எல்லா சொர்ரி மலர்களுடனும் முற்றொற்றுமை கொண்டிருந்தேன் என்பதையும் உணர்ந்தேன். உணர்வில் மேலும் ஆழ்ந்தேன். திடுமென நான் சொர்ரி மலராகவே, அத்தனை கரங்கள் போன்று வான்

நோக்கி நீட்டிய, மலர்கள் சுமந்த, எண்ணற்ற கிளைகையுடைய செர்ரி மரமாகவே ஆய்விட்டேன். பிறகு இவ்வாக்கியத்தைத் தெளிவாகக் கேட்டேன் :

“இவ்விதமாகவே செர்ரி மரங்களின் ஆன்மாவுடன் நீ ஒன்றிவிட்டாய். ஆகவே, இறைவனே இம்மலர்கள்-பிரார்த்தனையை வானுலகுக்குக்கு நிவேதனமாக அளிக்கிறான் என்பதை அறிந்துகொள்.”

இதை எழுதிக்கொண்டதும் யாவும் அழிந்துவிட்டன. ஆனால் இப்போது, செர்ரி மரத்தின் குருதி என் நரம்புகளில் ஓடுகிறது. அத்துடன் ஒப்பற்ற அமைதியும் சக்தியும் பாய்ந்து செல்கிறது. மானிட உடலுக்கும் மரத்தின் உடலுக்கும் வித்தி யாசமென்ன ? உண்மையில் யாதொரு வித்தியாசமும் இல்லை. அவற்றிற்கு உயிருட்டும் உணர்வு முற்றும் ஒன்றே.

பிறகு செர்ரி மரம் என் காதோடு பேசியது : “வசந்த காலக் குழப்பங்களுக்குரிய சிகிச்சை செர்ரி மலரிஸ்தான் உள்ளது.”

திருப்பணி தொடங்குகிறது

ஸ்ரீ அன்னை 1920-ம் ஆண்டு, ஏப்ரல் மாதம் 24-ந்தேதி யன்று இரண்டாந்தடவையாகப் புதுவை மாநகருக்கு வந்தார். இந்தத் தடவை அவர் புதுவைக்கு இறுதியாகவே வந்துவிட்டார். நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு மேல் வாழ்ந்துவந்த நாட்டையும் உற்றார் உறவினர் கேளிர் ஆகியோர் அனைவரையும் விட்டு வந்துவிட்டார். 1914-ம் ஆண்டில் ஸ்ரீ அரவிந்தரைப் பார்த்த முதற் பார்வையிலேயே தமக்கும் அவருக்கும் பல் லாழிகாலமாக இருந்து வருகின்ற உறவை உணர்ந்த அவர் மீண்டும் அம்மகானுடன் அத் தொல் பணியைத் தொடர்ந்து நடத்த வந்துவிட்டார்.

ஸ்ரீ அன்னை முதலில் மக்ரி ஒட்டலில் சிறிது காலம் தங்கி னார். பிறகு வாடகைக்கு எடுத்துக்கொண்ட வீடொன்றுக்குச் சென்றார். பிறகு வேறு சில வீடுகளுக்கு மாற்றிச் செல்ல நேர்ந்தது. கடைசியாகச் சென்ற வீடு மிகப் பழைய வீடு. நவம் பர் 24-ந்தேதியன்று அடித்த பலமான புயற்காற்று மழை யில் வீடு பலவிடங்களில் ஒழுக்கெடுத்துக்கொண்டது. எதிர் பாராமல் ஏதேனும் நிகழலாமென்று கருதி ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஆலோசனையின் மீது ஸ்ரீ அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்தர் பிரான்சு வா மர்த்தேன் விதியில் குடியிருந்த 41-ம் நம்பர் வீட்டுக்கே தம் ஐக்கையை மாற்றிக்கொண்டார். அதுமுதற்கொண்டு ஸ்ரீ அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்தருடனேயே தங்கலானார்.¹ ஸ்ரீ அரவிந்தர் அது சமயம் நான்கு அல்லது ஐந்து சீடர்களுடன் எளியவாழ்க்கை

¹Life of Sri Aurobindo by Purani. First Edition p. 169

நடத்திவந்தார். செல்வக்குடும்பத்தில் சுகவாழ்க்கை நடத்தி வந்த அன்னை இப்போது தாமும் எளிய வாழ்க்கை நடத்த நேர்ந்தது. ஆயினும், தாம் பெரிதும் மதித்த மகாபுருஷரின் அருகாமையில் இருந்து அவருடன் பணியாற்றுவதற்கான பாக்கியம் கிடைத்ததுபற்றி அகமகிழ்ந்தார்.

ஸ்ரீ அன்னை வந்தபின் சிபர்க்களிடையே சிறிது பரபரப்பும் ஐயமும் காணலாயின. ஸ்ரீ அன்னையின் அருமை பெருமை களை அறியாத அவர்கள் அவரை அயல்வராகவே கருதினர். இம்மனப்போக்கு நாளடைவில் மாறியது. ஸ்ரீ அன்னை தம் மேலைநாட்டு ஆடையைக் கைவிட்டு இந்தியப் புடவை கட்டிக் கொள்ளப் பழக்கிக்கொண்டார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் மாலை நேரங்களில் சிபர்களோடு உரையாடுகையில் ஸ்ரீ அன்னையின் அதி சயமான ஆத்மிக அனுபவங்களைப்பற்றியும் பேசுவார். தினந்தோறும் நடக்கும் தியானங்களில் ஸ்ரீ அன்னை சிபர்களுடன் கலந்துகொள்வார்.

என் பணி

இவ்விதமாக இருந்துவருகையில், ஆண்டின் இறுதியில் சந்திரநாகூர் பத்திரிகையொன்று, “தாங்கள் தங்கள் வாழ்க்கைப் பணியை எப்போது, எவ்விதமாக உணர்ந்தீர்கள்? ஸ்ரீ அரவிந்தரைத் தாங்கள் எப்போது எவ்விதமாகச் சந்தித்தீர்கள்?” என இரு கேள்விகள் போட்டிருந்தது. அதற்கு ஸ்ரீ அன்னை அனுப்பிய சுருக்கமான பதில் வருமாறு :

“ஆண்டவனால் இடப்பட்ட பணி ஒன்றுண்டு என்ற உணர்வு எனக்கு எப்போது வந்தது என்பதைச் சரியாகக் கூறமுடியாது. ஆனால் நான் அவ்வுணர்வுடனேயே பிறந்தேன் என்று சொல்லக்கூடும். என் மனமும் முனையும் வளரவளர இவ்வுணர்வும் திட்டவட்டமாகவும் பூரணமாகவும் வளர்ந்துவந்தது.

“பதினொன்று பதின்மூன்று வயதில் எனக்கு ஆத்மானுபவங்கள் தொடர்ந்து நடந்தன. கடவுள் உள்ளான்; அவனை நேருக்கு நேராகக் காணலாம்; உணர்விலும் செயலிலும்

அவனைப் பரிபூரணமாக வெளிப்படுத்தி இப்புலியில் தெய்விக வாழ்க்கை வாழலாம்—என்பவற்றை அவை எனக்கு உணர்த்திவந்தன. இவற்றின் நிறைவேற்றத்திற்கான சாதனையைப் பல ஆசாரியர்கள் என் உடலின் உறக்கத்தின்போது எனக்கு அளித்துவந்தனர். இவ் ஆசாரியர்களிற் சிலரைப் பின்னர் தூலநிலையில் கண்டிருக்கிறேன். என் உள்ளும் புறமும் வளர்ச்சியுற்றன. இவர்களில் ஒருவருடன் நான் ஆத்மிக உறவுகொண்டிருந்தது எனக்குத் தெளிவாயிற்று. அக்காலத்தில் இந்திய சமயங்களைப் பற்றியோ மெய்ஞ்ஞான தரிசனங்களைப் பற்றியோ நான் அறிந்திருந்தது மிகச் சொற்பம். அந்த நிலையில் மேலே சொன்ன ஆசாரியனை நான் “கிருஷ்ணன்” என்று அழைக்கலானேன். அது முதல் என் பணி இவருடன் சேர்ந்தே நடக்கவேண்டியிருந்தது என்பதும் ஒரு நாள் நான் அவரைச் சிந்தித்தேயாகவேண்டும் என்பதும் எனக்குத் தெளிவாயின.

“1910-ல் என் கணவர் விசேஷ காரியமாகப் புதுவை வர நேர்ந்தது. அப்போது அவருக்கு ஸ்ரீ அரவிந்தரின் பழக்கம் ஏற்பட்டது. அதுமுதல் நாங்கள் இந்தியாவுக்கு வர மிகவும் விரும்பினோம். நான் இந்தியாவை என் உண்மையான தாய் நாடாகவே கொண்டேன். 1914-ல் அந்த இன்பம் எனக்கு வாய்த்தது. நான் ஸ்ரீ அரவிந்தரைக் கண்டதும், கிருஷ்ணன் என நான் பழக்கமாக அழைத்துவந்த மகாபுருஷரே அவர் என்பதை உணர்ந்தேன். இந்தியாவில் என் இடமும் பணியும் அவருக்கு அருகாமையில்தான் என நான் முற்றும் உறுதியாகக் கொண்டது ஏன் என்பதை விளக்க இது போதும்.”

ஆசிரம விதி 1922-ம் ஆண்டு செப்டம்பரில் பிரான்சு வா மர்த்தேன் விதி 41-வது நம்பர் வீட்டிலிருந்து மரீன் விதி 9-ம் நம்பர் வீட்டுக்கு மாற்றப்பட்டது. அதுமுதல் ஸ்ரீ அன்னை வீட்டு நிர்வாகத்தின் முழுப்பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டார். ஸ்ரீ அரவிந்தரின் நண்பர்களும் சீடர்களும் அவ்வப்போது அனுப்பிவந்த பண உதவியைக் கொண்டே காலட்சேபம் நடந்துவந்தது. வெளியூரிலிருந்து அன்பர்களும் பிர

முக்களும் ஸ்ரீ அரவிந்தரைப் பார்க்க வருவர். மாலைநேரங்களில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் வராந்தாவில் உட்கார்ந்து சீடர்கள் அன்பர்களின் கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பார். இறுதியில் சிறிது நேரம் கூட்டுத் தியானம் நடக்கும். ஆகஸ்ட் மாதம் 15-ந்தேதி ஸ்ரீ அரவிந்தரின் பிறந்த நாள். அப்போது சீடர்களும் வெளியூர் அன்பர்களும் கூடி விழாக் கொண்டாடுவர். ஸ்ரீ அரவிந்தர் அதுசமயம் தம் யோக முயற்சிகளையும், சிறப்பாக “விஞ்ஞான” (சூப்ராமெண்டல்) சக்தியின் இறக்கத்தையும் பற்றி விரிவுரை நிகழ்த்துவார்.

இவ்விதமாகவே அடுத்த மூன்று ஆண்டுகளும் சென்றன. ஸ்ரீ அரவிந்தர் உக்கிரமாக யோகசாதனை செய்துவந்தார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் எப்போதோ கடவுளைக் கண்டுவிட்டவர். அவரது யோகசாதனை “விஞ்ஞான” சக்தியைக் கீழே இறங்கச் செய்து இப்புவியையே உருமாறுதலடையச் செய்யவும், இம் மண்ணிலகில் வானுலக அரகை அமைக்கவும், தெய்விக வாழ்க்கை மலரச் செய்வதற்காகவுமே நடந்துவந்தது. அம் முயற்சியில் அவர் பல எதிர்ப்புக்களைச் சமாளிக்க நேர்ந்தது. இரவும் பகலும் இச்சாதனையை அவர் நடத்திவந்தார். ஆயினும் வழக்கம்போலக் குறித்த நேரங்களில் சீடர்கள் அன்பர்களுடன் உரையாடவும் தியானம் செய்யவும் வேண்டியிருந்தது. ஸ்ரீ அன்னை தாமும் தம் அறையில் “விஞ்ஞான” யோகம் செய்துவந்தார். சிலசமயம் ஸ்ரீ அரவிந்தருடன் உரையாடுவதும், சில சமயம் அவருடன் சேர்ந்து யோகத்தில் அமர்ந்திருப்பதும் உண்டு.

நாட்கள் மேலும் சென்றன. ஸ்ரீ அரவிந்தரின் யோகம் மேன்மேலும் உக்கிரமாக நடந்தது. அவர் குறித்த நேரங்களில் சீடர்கள் அன்பர்களுடன் உரையாடவோ தியானம் செய்வோ முடியவில்லை. சீடர்களின் தொகையோ நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துவந்தது. 1926-ம் ஆண்டில் சற்றேறக்குறைய 20 சாதகர்கள் இருந்தனர். இவர்களை வழிநடத்தும் பொறுப்பு ஸ்ரீ அன்னையிடமே விடப்பட்டது. ஏற்கெனவே ஸ்ரீ அன்னை ஆசிரம விடுதியின் நிர்வாகத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்.

1926-ம் ஆண்டில் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் உரையாடல்கள் குறித்த நேரங்களில் நடைபெறவில்லையாயினும் அடியோடு நின்றுவிடவில்லை. நவம்பர் மாதத்தில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் தம் உரையாடல்களில் தெய்விக உணர்வின் இறக்கம் சாத்தியமாவதுபற்றி அடிக்கடி குறிப்பிட்டார். சாதகர்களும் ஏதோ மகத்தான நிகழ்ச்சியொன்று நடைபெறவிருந்தது எனத் தம்முட் பேசிக் கொண்டனர். ஸ்ரீ அரவிந்தர், சாதாரணமாக, இரவு ஆறு அல்லது ஏழு அல்லது எட்டு மணிக்கு உரையாடலுக்காக வருவார். ஒரு நாள் இரவு 2 மணிக்குத்தான் வெளியே வந்தார். உயரிய உணர்வின் இறக்கம் சம்பந்தமாக ஸ்ரீ அரவிந்தர் கடுமையான முயற்சிகள் செய்துவந்ததே இதற்கெல்லாம் காரணம் என்பது தெளிவு. இக்கடுமையான முயற்சிகளை அவர் தம்பொருட்டன்று, மக்களினத்தின் பரிணாமத்தின் பொருட்டேயாம். உயரிய உணர்வும் உயரிய சக்தியும் இப்புவிமீல், இந்த சடத்தில், அஞ்ஞான இருளும் உணர்வின்மையும் செறிந்த தூல உலகில் இறங்கி இவ்வாழ்க்கையை தெய்விக வாழ்க்கையாக உருமாற்றினால்தான் மக்கட்குலத்திற்கு உய்வுண்டு.

வெற்றித் திருநாள்¹

நவம்பர் மாத ஆரம்பம் முதற்கொண்டே இறங்கிவரும் உயரிய சக்தியின் அழுத்தம் அபாரமாயிருந்தது. ஸ்ரீ அன்னை ஆவலுடன் காத்துக்கொண்டிருந்த நாள் கடைசியாக வந்தது. 24-ந்தேதி மாலை சூரியன் மலைவாயில் விழுந்துகொண்டிருந்தான். சாதகர்களிற் சிலர் ஆசிரமத்திற்குள்ளேயே ஏதோ பணியில் ஈடுபட்டிருந்தனர். சிலர் கடற்கரைப்பக்கமாகச் சென்றிருந்தனர். அன்னை செய்தி அனுப்பி சாதகர் அனைவரையும் வரச்செய்தார். மாலை 6 மணிக்குள் அனைவரும் வராந்தாவில் குழுமியிருந்தனர். ஒரே நிசப்தம். மேலிருந்து ஒளிவெள்ளம்

¹ Life of Sri Aurobindo by Purani. First Edition. p.p 210-212

பாபந்ததுபோன்ற காட்சியைப் பலர் கண்டனர். ஒவ்வொருவரும் தலைக்குமேல் ஒருவித அழுத்தத்தை உணர்ந்தனர். திடுமென ஸ்ரீ அரவிந்தர் அறையில் சத்தம் கேட்டது. பாதி திறந்த கதவின் வழியாக ஸ்ரீ அரவிந்தரும் அன்னையும் காட்சி யளித்தனர். ஸ்ரீ அன்னை முதலில் வெளியே வர, ஸ்ரீ அரவிந்தர் பின்தொடர்ந்தார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் வழக்கம்போல ஒரு நாற்காலியில் உட்கார்ந்தார். ஸ்ரீ அன்னை வலது பக்கத்தில் ஒரு சிறுமுக்காலியின் மீது அமர்ந்தார்.

அனைவரிடமும் ஒரு தெய்விக நிசப்தம் குடி கொண்டது. தியானம் 45 நிமிடங்கள் நடந்தது. பிறகு சாதகர் ஒவ்வொருவராக ஸ்ரீ அன்னையின் முன்னிலையில் வணக்கம் செய்தனர். ஸ்ரீ அன்னையும் ஸ்ரீ அரவிந்தரும் ஆசி வழங்கினர். ஆசிக்கும் பிறகும் சிறிது நேரம் தியானம் நடந்தது.

அந்த மோனத்திலும் தியானத்திலும் அத்திருநாளில் நடந்த பெருநிகழ்ச்சியின் உட்பொருள் அனைவருக்கும் விளங்கியது. உயரிய உணர்வு புவிபின்மீது இறங்கிவிட்டது. இது “விஞ்ஞான” உணர்வன்று ; அதிமானச (ஒவர்மைண்ட்) தைச் சார்ந்த உயரிய உணர்வாகும். கண்ணன் இவ்வதிமானசத்தின் அவதாரம். இன்று கண்ணன் ஸ்ரீ அரவிந்தரிடம் அவதரித்தான். அதிமானச உணர்வு இறங்கிவிட்டது. இது “விஞ்ஞான” (சூப்ராமெண்டல்) உணர்வின் இறக்கத்தைச் சாத்தியமாக்கிவிட்டது. இன்னும் சிறிது காலத்தில் “விஞ்ஞான” உணர்வு இச்சூத்திரமும், இருள் செறிந்த இவ்வுலகிலும் இறங்குவது நிச்சயம் என்ற உறுதி ஸ்ரீ அரவிந்தருக்கு அளிக்கப்பட்டுவிட்டது.

இம்முதல் வெற்றிக்குப்பின் ஸ்ரீ அரவிந்தர் “விஞ்ஞான” சக்தியின் இறக்கத்திற்காக பெருமுயற்சி செய்வதன்பொருட்டு ஒதுக்கம் சென்றார். சாதகர் இனி ஸ்ரீ அன்னையிடம் சரணடைந்து அவரது ஆணைப்படியே ஒழுகவேண்டுமென அவர்திட்டம் செய்துவிட்டார்.

ஸ்ரீ அன்னை 1920-ம் ஆண்டிலேயே ஆசிரம நிர்வாகப் பொறுப்பை மேற்கொண்டார். 1926-ம் ஆண்டு ஸ்ரீ அரவிந்தர்

ஒதுக்கம் சென்றபின் அன்னையிடமே எல்லா நிர்வாகமும் எல்லா பொறுப்பும் சென்றன. சாதகர் இனி ஸ்ரீ அரவிந்தரை முன்போலப் பார்க்கமுடியாது. இனிமேல் எதற்கும் ஸ்ரீ அன்னையையே நோக்கவேண்டும்.

ஸ்ரீ அன்னை வெறும் மானுடர் அல்லர். அவர் இறைவனின் அவ்வியக்த நிலையிலும் அவனுடன் ஒன்றியிருந்த ஆதி சிற்சக்தியாவர். அவ் ஆதிசக்தியே பல்லாழிகாலமாக இப்புலியில் அவதரித்து மானிடனின் பரிணாமத்திற்காக உழைத்து வந்திருக்கின்றது. மானிடன் மனோநிலையிலிருந்து “விஞ்ஞான” நிலையை அடைவதே அவனது அடுத்தபடியான பரிணாமமாகும். இவ்வேலை துரிதப்படவே ஸ்ரீ அன்னை இன்றைய அவதாரத்தை எடுத்திருக்கிறார். ஆதிசக்தியேயான அவர், தெய்விக அன்னையான அவர், இன்று தம் முழு உணர்வுடனும் முழுச் சக்தியுடனும் தம் பணியை ஆற்றிவருகிறார். ஸ்ரீ அரவிந்த நாதருடன் அவர் செய்யவேண்டியுள்ள இப்பணி தொடங்கிவிட்டது.

ஸ்ரீ அன்னையும் ஆசிரமமும்

ஸ்ரீ அரவிந்த ஆசிரமம் இன்று பாரதநாட்டில் மகத்தான தோர் ஆத்மீக நிலையமாக விளங்கிவருகின்றது. புதுவை மாநகரில் இன்று நம் கண்முன்னே இன்றைய புத்துலகுக்கு ஏற்றச் சமுதாயமொன்று மெல்லமெல்ல முகிழ்த்துவருகின்றது. இது குறித்ததொரு காலத்தில் முன்னேற்பாடாகத் தோன்றிப்பொரு ஸ்தாபனமன்று. நாற்பது வருஷ காலத்தில் ஆத்மீகத் துறையில் செய்ப்பட்ட பலவிதச் சோதனைகள், கண்டுபிடிப்புக்களின் பயனாகச் சிறுகச்சிறுக உருப்பெற்று இன்றைய வளர்ச்சியை அடைந்திருப்பது இது. இதற்கு வித்திட்டு ஆதரித்தவர் ஸ்ரீ அரவிந்தர்தாம். ஆயினும், இதற்குப் பருவந்தோறும் தண்ணீர் விட்டும் களைபிடுங்கியும் எருவிட்டும் வேலிபோட்டும் செழிப்பானதொரு பண்ணையாக ஆக்கித் தந்தவர் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் சிற்சக்தியான ஸ்ரீ அன்னையேயாவர். அவருடைய நிர்வாகத்திலும் பாதுகாப்பிலும் இது எங்ஙனம் வளர்ந்து கிளையும் கொப்பும் விழுதும் விட்டு நாலாபக்கங்களிலும் படர்ந்து நிழல் பரப்பும் பெரியதோர் ஆலமரமாகியது என்பது பெருங்கதைபாகும். அந்தராத்மாவின் அழைப்புப் பெற்று ஸ்ரீ அரவிந்தரை நாடிவந்து அவரால் சீடர்களாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட சாதகர்களின் உடல் நலம், அத்தியாத்ம நலம் முதலிய எல்லாவற்றிற்கும் முழுப்பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட ஸ்ரீ அன்னை நாள்தோறும் பெருகிவந்த அவர்களின் உட்புற நிலைகளுக்கும் தேவைகளுக்கும் ஆத்ம வளர்ச்சிக்கும் ஏற்ப எவ்வெவ்வழிகளில் நடத்திவருகின்றார் என்பதையும்,

இங்கே வாழ்வவையெல்லாம் கடவுளின் அழகு, இசை, சம்பூரணம், தாய்மை, வலிமை முதலியன நிரம்பியதாக ஆக்கவும், உன்னதமான “ விஞ்ஞான ” (சூப்பிராமெண்டல்) உண்மையையும் உணர்வையும் முதலில் சிலரிடத்திலாவது நிலைக்கச் செய்து உலகம் உய்வதற்கு வழிகாட்டவும் என்னென்ன முயற்சிகள் கையாண்டுவருகின்றார் என்பதையும் ஒரு சிறிது விளக்குவதே நாம் இங்கே மேற்கொண்டுள்ள பணியாகும்.

சாதகர்கள்

1926-ல் ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஒதுக்கம் சென்றபோது சற்றேறக்குறைய இருபது சாதகர்கள் இருந்தனர். ஸ்ரீ அன்னை இவர்களை வழிநடத்தும் பொறுப்பை முற்றும் ஏற்றுக்கொண்டபின் சாதகர்களின் தொகை மெல்லமெல்ல பெருகலாயிற்று. உன்னதமான வாழ்க்கையின் பொருட்டுச் சர்வத்தையும் துறந்து அவரைச் சேர்ந்தவர்களின் சம்ரட்சணைக்காகவும், சமூகமாகச் சேர்த்து அவர்களுக்கு வழிகாட்டவும், தக்க ஏற்பாடுகள் செய்வது அவசியமாயிற்று. அதன் பொருட்டும், பொதுவாக ஸ்ரீ அரவிந்தரின் அத்தியாத்ம வேலைக்காகவும் அவருக்கு அளிக்கப்பட்ட பணமும், அவரைச் சரணடைந்த சாதகர்கள் அவருக்கு அர்ப்பணம் செய்த சொத்துக்களும் இவ்வழியில் செலவழிக்கப்படலாயின. அவ்வப்போது ஏற்பட்ட தேவைக்குத் தக்கபடி சில வீடுகள் விலைக்கும் சில வீடுகள் குடிக்கூலிக்கும் எடுக்கப்பட்டன. 1928-ல் சாதகர்களின் தொகை ஐம்பதாகப் பெருகியது. ஸ்ரீ அரவிந்தரும் ஸ்ரீ அன்னையும் சில சீடர்களுடன் வசித்துவந்த விடுதியைச் சுற்றிலும் கிடைத்த வீடுகளில் இவர்கள் அமர்த்தப்பட்டனர். இவ்வீடுகளை ஒழுங்காக வைத்துக் கொள்ளவும் பழுதுபார்க்கவும் சுகாதார வாழ்க்கைக்கு உரியனவாக்கவும், நாட்டின் பல பாகங்களிலிருந்தும் பல வெளி நாடுகளிலிருந்தும் வந்தவரும், பல்வேறு அந்தஸ்து, நிலைமைகளிலிருந்தவருமான சாதகர்களை ஒன்றுசேர்த்து வழிநடத்தவும் நாளடைவில் பல திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன.

1930-ல் சாதகர்களின் தொகை நூறுக்கு மேல் பெருகியது. 1940-ல் சற்றேறக்குறைய முன்னூறு பேர்கள் ஆசிரமவாசிகளாயினர். இவர்கள் தவிர அவ்வப்போது ஆசிரமத்தில் சிறிது காலம் தங்க வருவோரும் உண்டு. இவர்களுக்கும் உரிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன.

ஆசிரமவாசிகள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஸ்ரீ அன்னை குறித்த தொரு பணி தருவார். சாதகர்கள் நிலைமைக்கும் வேலைக்கும் தக்கபடி சேர்ந்தோ தனித்தனியாகவோ பணி செய்வர். கட்டிட வேலை தெரிந்த சாதகர்களுக்குக் கட்டிடவேலை தரப்பட்டது. தோட்டவேலையில் சுவைகொண்டவர்களுக்கு தோட்டவேலை தரப்பட்டது. நீர்வாகத் திறமையுள்ளவர்கள் வேலைக்காரர்களை நடத்தவும் வேலையைக் கண்காணிக்கவும் விடப்பட்டனர். டாக்டர்களுக்கு மருத்துவ வேலை தரப்பட்டது. பலதொழில்கள் தெரிந்தவர்கள் சேர்ந்தார்கள். அவர்களைக் கொண்டு ரொட்டி சுடுதல், சலவை செய்தல், சோப்பு செய்தல், காகிதம் செய்தல், புத்தகங்களைக் கட்டிடம் செய்தல், தையல், பூத்தையல் முதலிய தொழில்கள் அமைக்கப்பட்டன. சமையல்வேலை முதலில் வேலைக்காரர்களால் செய்யப்பட்டுவந்தது. மெல்லமெல்ல ஆசிரமவாசிகளே இவ்வேலையையும் மேற்கொண்டனர். இவ்விதமாக ஆசிரமப் பொதுவாழ்வுக்குரிய பலவிதமான வேலைகளையும் ஆசிரமவாசிகளே மேற்கொள்ளலாயினர். ஸ்ரீ அன்னை அவரவர்களின் திறமையைப் பார்த்து இவ்வேலைகளை அளிப்பார். சில சமயம் கல்வி, அறிவு, செல்வம், அந்தஸ்து ஆகியவற்றில் உயர்ந்திருப்பவர்களுக்குச் சாமானிய வேலையும் தருவதுண்டு. உதாரணமாக, பட்டதாரிகள் மகிழ்வுடன் ஆசிரமப் பொதுவிடங்களையெல்லாம் துடைப்பத்தை எடுத்துக் கூட்டுவர். பணிபில் உயர்வு தாழ்வு என்பது கிடையாது. எதுவும் “அன்னை” யின் பணி என்று கருதப்பட்டு செய்யப்படும். சிலர் சித்திரம், சங்கீதம் முதலிய நுண்கலைகளில் கவனம் செலுத்துவர். சாதகர்கள் ஆசிரமத்தில் சேரும்போது அளித்த புத்தகங்களைக் கொண்டு புத்தகாலயமொன்று நிறுவப்பட்டது. சாதகர்கள் ஓய்வு நேரத்தில் அங்கே சென்று கலை, சாத்திரம்,

இலக்கியம் ஆகியவை பற்றிய நூல்களைப் படிப்பர். சிலர் பல மொழிகளைக் கற்பதில் ஈடுபடுவர். சிலர், அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தரின் நூல்களைப் படித்து விளக்கக் கூறுவர்.

ஆசிரமத்தில் ஜாதிமத வித்தியாசங்கள் கிடையா. சாதகர்கள் பல நாடுகள், சாதி, சமயங்களைச் சார்ந்தவர்கள். ஆசிரமத்தைச் சேர்ந்தவுடன் அவர்கள் எல்லோருக்கும் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் சீடர்கள் என்ற ஒரே பதவிதான் உண்டு. ஆசிரமத்தில் குடும்பவாழ்க்கையோ, காம இச்சைகளை வளர்க்கக்கூடிய உறவோ, சம்பந்தமோ கிடையாது. ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னையின் மூலமாகவே சாதகர்களுடைய எல்லாச் சம்பந்தங்களும் ஏற்படுகின்றன.

அன்னையும் சாதகர்களும்

சாதகர்களின் தொகை குறைவாக இருந்த காலத்தில் ஸ்ரீ அன்னையின் முன்னிலையிலேயே சாதகர்களுக்கு உணவு வழங்கப்பட்டது. ஆசிரமப் பிரதான விடுதியில் அமைந்திருந்த உணவுச்சாலை யில் நடுப்பகல் 12 மணிக்கு அன்னையே வந்திருந்து உணவுத்தட்டுகளை வழங்குவார். சாதகர் ஒவ்வொருவராகச் சென்று அவர் பாதங்களில் நமஸ்கரித்துவிட்டு உணவைப் பெற்றுக்கொள்வர். பிறகு உணவுச்சாலை ஒரு தனிக்கட்டிடத்தில் அமைக்கப்பட்டது. ஆயினும், சாதகர்களின் தொகை பெருகிய பின்னரும் ஸ்ரீ அன்னை பிரதான கட்டிடத்தில் இரவில் சாதகர்களுக்கு காங்கறிகளைச் சுண்டக்காய்ச்சி வடித்த சாரத்தை—இதை சூப் என்பர்—கோப்பையில் ஊற்றி தாமே வழங்குவார். முதலில் சாதகர்கள் ஒரு கூடத்தில் கூடி ஒழுங்காக அமர்வர். அன்னை குறித்த நேரத்தில் வருவார். பத்து நிமிடங்கள் தியானம் நடைபெறும். பிறகு சூப்பு பாத்திரத்திலிருந்து ஒவ்வொரு கோப்பையாக எடுத்து ஊற்றி, ஒவ்வொரு கோப்பையிலிருந்தும் சிறிது சுவைத்துப் புனிதமாக்கி ஒருவரின் ஒருவராக வரும் சாதகரிடம் தருவார். சாதகன் பாதங்களில் வணங்கிவிட்டு சூப்புக் கோப்பை பெற்றுச் செல்வான்.

சாதகர்களின் தொகை மிகவும் பெருகியபின் இது நின்றது.

ஆசிரமத்தில் சேரும் சாதகர்கள் தம்மிடமுள்ள பொருளை அன்னீக்குச் சமர்ப்பித்துவிடவேண்டும் என்பது விதி. அன்னீ தமக்குக் கிடைக்கும் இப்பொக்கிஷத்திலிருந்து அனைவருக்கும் அவரவர்களின் தேவையைக் கவனித்து வழங்குவார். உண்டி, உடை, உறையுள் ஆகிய பாவற்றையும் வழங்குவது ஸ்ரீ அன்னீயின் பொறுப்பு. விசேஷ தேவைகள் இருப்பின், அன்னீ அவற்றையும் திருப்திசெய்வார். ஆதியில் குறித்த காலங்களில் சாதகர்களைச் சந்தித்து தபால்கார்டுகள், தலைகள், தபால் உறைகள் வழங்குவதுண்டு. மாதாமாதம் 1-ந்தேதியன்று, துணிமணிகள், காசுதம், சோப்பு, பேனா முதலியவற்றை நேரில் வழங்குவார். கைச்செலவுக்காக ஒவ்வொரு சாதகனுக்கும் மாதம் ரூ.2 கொஞ்சகாலம் கொடுத்துவந்ததுண்டு.

சாதகர்கள் குறித்த காலத்தில் ஸ்ரீ அன்னீயை நேரில் கண்டு தியானம் செய்வார். அது சமயம் ஏதேனும் பேசவேண்டியிருப்பின் பேசுவார். சாதகர்களின் தொகை மிகவும் அதிகரித்தபின் தனியாகப் பார்ப்பது நின்றது. வருஷத்தில் பிறந்த நாள் ஒன்றில்தான் ஸ்ரீ அன்னீயை நேரில் தனியாகக் காணலாம் என்று ஏற்பட்டது.

ஆனால் குறித்த காலத்தில் சாதகர்கள் ஒன்று கூடி அன்னீயின் முன் தியானம் செய்வார். தொகை மிகக் குறைவாக இருந்தபோது ஸ்ரீ அன்னீயின் அறையிலேயே தியானம் நடந்துவந்தது. பிறகு கீழே வராந்தாவில் நடந்தது. தொகை மிகவும் அதிகரித்துவிட்டபோது ஸ்ரீ அன்னீ இரவில் மாடியில் மொட்டை மித்தைபில் நின்று தியானம் செய்வார். சாதகர்கள் கீழே முற்றத்தில் கூடியிருந்து தியானம் செய்வார். கொஞ்ச காலம் ஸ்ரீ அன்னீ ஓர் அறையில் அமர்ந்திருக்க, சாதகர் ஒவ்வொருவராகச் சென்று “ பிரணம் ” (நமஸ்காரம்) செய்வார். ஸ்ரீ அன்னீ சிரசில் தொட்டு அருள் வழங்கி மலர்கள் தருவார். மலரின் மூலம் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு செய்தி அளிப்பார். அன்னீ ஒவ்வொரு மலருக்கும் ஓர் உட்பொருள்

கொடுப்பார். அதிலிருந்து செய்தியைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். உதாரணமாக நாட்டு ரோஜாவின் உட்பொருள் சமர்ப்பணம். நாட்டு ரோஜா தந்தால், “நீ சமர்ப்பணம் செய்யவேண்டும்” என்பது பொருள்.

தரிசனம்

ஸ்ரீ அன்னையின் தரிசனம் சாதகர்களுக்குத் தினந்தோறும் கிடைக்கும். ஆனால் ஸ்ரீ அரவிந்தர் தரிசனத்தை வருஷத்தில் மூன்று நாட்களே பெறலாம். ஸ்ரீ அன்னை பிறந்த நாள் (பிப்ரவரி 21), ஸ்ரீ அரவிந்தர் பிறந்தநாள் (ஆகஸ்ட் 15), ஸ்ரீ அரவிந்தர் தம் அத்தியாத்ம வாழ்வில் பேரனுபவம் பெற்ற நாள் (நவம்பர் 24)—ஆகியனவே இந்நாட்கள். பிறகு ஸ்ரீ அன்னை இறுதியாகப் புதுவை வந்த நாள் (ஏப்ரல் 24) சேர்க்கப்பட்டது. இந்நாட்களில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை தம் வலது பக்கத்தில் அமரக் காட்சியளிப்பார். சாதகர்களும், உத்தரவு பெற்ற வெளியார்களும் குறிக்கப்பட்ட முறையில் ஒவ்வொருவராகச் சென்று பாதங்களைத் தொட்டு வணங்கி ஆசிபெற்று வருவர். தரிசனம் பெறுவோர் தொகை மிகவும் அதிகரித்தபோது, தரிசனம் செய்வோர் பாதங்களில் வணங்கலாகாது என்ற விதி ஏற்பட்டது. தரிசனமும் விரைவில் முடித்துச் செல்லவேண்டும். கியூ வரிசையில் சென்று பார்த்த படியே திரும்பிவிடவேண்டும். நன்கொடை அல்லது பூமாலை அளிப்பவர்கள் பாதத்தில் வைத்துவிடவேண்டியதே. இக்காலங்களில் ஸ்ரீ அரவிந்தரும் ஸ்ரீ அன்னையும் தேஜஸ்ஸும் தபோ சக்தியும் பொலிய வீற்றிருப்பர். அவர்களிடம் சமர்ப்பணம் செய்வோர் தாம் கோரியதைத் தவறாமல் பெறுவர். ஆத்மீக விஷயங்களில் குறையிரப்போர் போதிய உதவி பெறுவர். சிலர் தம் உள்ளத்தில் அவர்களின் பிரசன்னமும் சக்தியும் பாய்ந்து அனுபவம் பல பெறுவர். உள்ளம் திறந்திருப்போர் யாதொன்றையேனும் பெருமற் போகார். அக்காலங்களில் சாதகர் ஒரு நிமிட நேரமே பெறும் பாக்கியத்தை அளவிட்டுக்

கூறமுடியாது. ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஒரு பார்வை உள்ளத்தில் ஊடுருவி உருமாற்றும் வேலை செய்யும். ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை ஆகிய இருவரும் அருட்கோலம் பூண்டு பார்வதி பரமேசுவரர்போலவே விளங்குவர். அன்பும் தயையும் உரு வெடுத்துவந்த அவர்கள் தம் அன்பையும் அருளையும் அள்ளி அள்ளிப் பக்தர்களுக்கு வழங்குவர்.

ஆசிரமம்—ஒரு பயிற்சிக்கூடம்

ஸ்ரீ அரவிந்த ஆசிரமம் ஒரு தனி ரகமான ஆசிரமமாகும். அது நாம் காணும் சில ஆசிரமங்களைப்போல ஒரு சமயக்கூட்டமோ, மடமோ, சமூக சேவையில் ஈடுபட்ட ஸ்தாபனமோ, போக சாஸ்திரங்களையும் நியமங்களையும் பகட்டுடன் படங்கள் பிரசங்கங்கள் மூலமாகப் பயிற்சியளிக்கும் கலாசாலையோ அன்று. அத்தியாத்ம வாழ்வில் பூரணமாக ஈடுபடுவதற்கு அந்தராத்மாவின் அழைப்பு பெற்று, ஸ்ரீ அரவிந்தரின் அத்தியாத்ம தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட அவரது பூரண போகமுறையைப் பின்பற்றவும், அவர் கட்டுப்பாடுகளுக்கு இணங்கி அவரது பார்வையின்கீழ் யோகவாழ்வை நடத்தவும் உள்ளங்கொண்டு அவரையும் அவரால் நியமிக்கப்பட்ட ஸ்ரீ அன்னைபையும் குருமார்களாகச் சரணடைந்து, அவர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு ஆதரிக்கப்படும் சீடர்களின் கூட்டமே ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஆசிரமமாகும்.

அது நாடு, சமயம், சமூகம், அரசியல் போன்ற எவ்வித நோக்கிலும் சம்பந்தப்படாத, கலப்பற்ற ஒரு யோகாசிரமமாகும். உள்ஜீவனின் வளர்ச்சியொன்றே அதன் பிரதானக் கருத்தாகும். சேதன உணர்வை விரிவுபடுத்திக்கொள்ளவும், கடவுள் உண்மைக்கு உள்ளத்தைத் திறக்கவும், விருப்பங்களை வெல்லவும் ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் உள்ளே மறைந்து நிற்கும் பரமனாக் காணவும், மனிதனின் சாதாரண இயற்கையை உருமாறுதல் செய்யக்கூடிய மனோதிதமான, உபநிடதங்கள் கூறும் “விஞ்ஞான” (சூப்ராமெண்டல்) உணர்வை

இறங்கச்செய்து, அதைத் தன்னுள் வளர்த்து விருத்திசெய்யவும், இயற்கை அன்னையின் உயர்ந்த லட்சியமும் இறுதியான பரிணாமமுமான அதிமானுஷம் அல்லது தேவகுலம் இவ்வுலகில் நிரந்தரமாக ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்கு வேலைசெய்யவும், அங்கே சாதகர்கள் பயிற்றப்படுகின்றனர்.

சுருங்கக்கூறின், ஸ்ரீ அரவிந்த ஆசிரமம் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் யோக வழியின்மூலமாக, பூரண தெய்விக வாழ்க்கையை அடைவதற்காக ஏற்பட்ட ஒரு அத்தியாத்மப் பயிற்சிக்கூடமே யாகும்.

ஸ்ரீ அரவிந்தரின் யோகம் வேதாந்தத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பதால், பண்டை யோகமுறைகளின் முக்கியம்சங்களெல்லாம் இங்கும் அவசியமாயிருக்கின்றன. விருப்பங்களையும் பற்றுதல்களையும் வெல்வதும் உடலின் தேவைகள், கவர்ச்சிகள், விலங்குணர்ச்சி, இவைகளை அடக்கி ஆள்வதும் முக்கியம். ஆனால் உள்ளொளி பெருக்குவதன் பொருட்டு ஊனை வாட்டி உருக்குவது போன்ற கடினமான புறத்துறவு வேண்டியதில்லை. ஜீவன் விரிவடைந்து, வளர்ந்து, தன்னையும் அகண்ட வஸ்துவையும் உணரவும், பிரபஞ்ச உணர்வைப் பெறவும், ஜீவனின் எல்லாப் பாகங்களும் திறந்து தெய்வ ஒளியில் மலரவும் வேண்டும். இது உண்மை, இது வெறும் தோற்றம், எனப் பகுத்தறியும் தூயமனத்தால் செய்யப்படும் ஞானயோகம் ; பக்தி, அன்பு, ஆத்ம சமர்ப்பணம், இவைகளுடன் கூடிய பக்தி மார்க்கம் ; சுயநலக் கருத்தின்றி, சித்தத்தை உண்மைபால் திருப்பி, உண்மைப் பொருளின் ஊழியத்தில் வாழ்வை அர்ப்பணம் செய்யும் கரும மார்க்கம்—இம் மார்க்கங்களின் அம்சங்களெல்லாம் ஸ்ரீ அரவிந்த யோக சாதகர்கள் பரிபூரண அனுபவம் பெறுவதற்காக அவரவர் இயல்புக்குத் தக்கபடி கையாளப்படுகின்றன.

ஸ்ரீ அரவிந்த யோகசாதனை, வெறும் மன உபதேசங்களை யோ, குறிப்பிட்ட நியமம், நிஷ்டை, மந்திரங்களையோ சார்ந்திருக்கவில்லை. பக்திப் பரவசத்தை வெளிப்படக் காட்டும் பஹை, ஆடல் பாடல், அழகை, சிரிப்பு முதலியவைகளுக்கு

இச்சாதனையில் இடமில்லை. கடவுள் தேட்டமும், உள்ளுக்குள் சதா எரிந்துகொண்டிருக்கும் தெய்வ ஆர்வமும், ஏகாக்கிர சிந்தையுந்தான் முக்கியமாக வேண்டுவது. தெய்வ சக்தியின் சாந்தந்திபத்திற்கும், அவள் நம் ஆதாரத்தில் இறங்கி நம்மை வழிநடத்திச் செல்வதற்கும் நம் உள்ளத்தைத் திறந்துவைத்துக்கொண்டு அவளது அருளை நாடி இடைவிடாமல் அழைக்க வேண்டும். கடவுளை நோக்கிச் செல்லும் இயக்கங்களைத் தவிர மற்ற எந்த இயக்கங்களுக்கும் உள்ளத்தில் இடம் கொடுக்காமல் உஷாராக இருக்கவேண்டும். பரிபூரண அமைதியுடன் சாந்தமாக இருக்கவேண்டும். ஸ்ரீ அரவிந்த யோகசாதனையில் தெய்விக சக்தியாகிய அன்னையின் வழிபாட்டுக்கு முக்கியமான தோர் இடமுண்டு.

மன அமைதியுடனிருந்து உள்ளுக்குள்ளே உள்ள சைத்திய புருஷனைக்¹ கண்டுபிடித்து, அதையே முன்னுக்குக் கொண்டுவந்து, நம் மனம், உயிர், உடல் எல்லாம் அதன் பரிபூரண ஆதிக்கத்திற்கு இணங்கும்படிச் செய்யவேண்டும். கடவுளிடத்திலும், குருவினிடத்திலும், யோகத்திலும் பரிபூரண நம்பிக்கை கொண்டு என்றும் தளரா ஆர்வத்தை மேன்மேலும் எழுப்பிச் சிறிது பெரிது என்ற வித்தியாசமின்றி நாம் புரியும் எல்லா விளைகளையும், நம் எல்லா எண்ணங்களையும், இச்சைகளையும் உணர்ச்சிகளையும் எல்லாவற்றையும் பகவானுக்கே அர்ப்பணம் செய்து கடவுள் உணர்வைப் பெருக்கிக்கொண்டே போகவேண்டும். இச்சாதனை நடக்க நடக்க, உள்ள மலர்ச்சியும், ஆன்ம அனுபவமும், அன்னையின் அருளும் தவருமல் ஏற்படுகின்றன. இவை ஏற்பட ஏற்பட, விஞ்ஞான சக்தியும் கீழிறங்கி நம்மை மேன்மேலும் மாற்றி கடவுள் மயமாக்குகிறது. இந்த யோக சாதனையில் இவ்வுரு மாறுதலே மிகவும் பிரதானமானது.

ஆசிரமத்தில் வாழ்க்கையானது ஒரு விழுமிய கலையாகப் பயிலப்படுகிறது. இங்கே வாழ்வையெல்லாம் கடவுளின் அமுகு

¹ Psychic being

இசை, சம்பூரணம், தூய்மை, வலிமை முதலியன நிரம்பியதாக ஆக்கவும், உன்னதமான “ விஞ்ஞான ” உண்மையையும் உணர்வையும் முதலில் சிலரிடத்திலாவது நிலைக்கச்செய்து உலகம் உய்வதற்கு வழிகாட்டவும், பெரியதொரு முயற்சி செய்யப்படுகிறது.

அம்பிகையும் அம்பிகைபாகனும்

நாம் மேலே சொன்னதிலிருந்து ஸ்ரீ அரவிந்த யோக சாதனையிலும் சரி, ஸ்ரீ அரவிந்த யோகாசிரம வாழ்க்கையிலும் சரி ஸ்ரீ அன்னை எவ்வளவு பிரதான பங்குகொள்கிறார் என்பது நாம் சொல்லாமலே விளங்கும். ஸ்ரீ அரவிந்தரின் பூரண யோக சித்தாந்தத்தில் வாழ்க்கை மறுக்கப்படுவதில்லை. இவ்வாழ்க்கையில், இவ்வுலகில், இச்சடத்தில் இறைவன் உள்ளான். ஆனால் அவற்றில் உள்ள அவனை நாம் வெளிப்படுத்தவேண்டும். இச்சடமும், இவ்வுலகமும் இம்மானிட வாழ்க்கையும் இழந்த உணர்வை மீண்டும் பெற்று தெய்விகமாகவேண்டும். இதைப்பெறவே யோகம் செய்யப்படுகிறது. இந்த யோகத்தைச் செய்பவர் உண்மையில் தெய்விக சிற்சக்தியே. சாதகன் மெய்ஞ்ஞான ஆர்வம் கொண்டு இச்சக்தியிடம் பூரணமாகச் சரண அடையவேண்டும். கீழியல்புகளை வென்று உருமாறுதல் அடையவேண்டும். உயரிய உணர்வுக்கும் உயரிய இயற்கைக்கும் உள்ளம் திறக்கவேண்டும். இச்சாதனை நடக்க நடக்க ஸ்ரீ அன்னையே சாதனையை மேற்கொள்ளுகிறாள். மேலுள்ள உணர்வும் சக்தியும் கீழிறங்குகிறது. சாதகன் எளிதில் உருமாறுதல்டைகிறான். அவன் வாழ்க்கை தெய்விக வாழ்க்கையாகிறது. ஸ்ரீ அரவிந்த ஆசிரமத்தில் ஸ்ரீ அன்னையே இத்தெய்விக சிற்சக்தியின் பிரதிநிதி. சாதகர் இவ்வன்னையை தெய்விக சக்தியாகக் கொண்டு வழிபட்டால்தான், அவர் அருளால் இந்த யோகம் சித்திக்கும். ஸ்ரீ அன்னையின்றி ஆசிரமமில்லை என்று அறியும் சாதகர், ஸ்ரீ அன்னையின்றி ஸ்ரீ அரவிந்த யோக சாதனையும் இல்லை என்பதையும் அறிந்துகொள்ளவேண்டும்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஒதுக்கம் செல்கையில் தம்முடன் இருந்து வந்த சீடர்களை ஸ்ரீ அன்னைமிடம் ஒப்படைத்தார். அப்போது அச்சீடர்கள் இனி ஸ்ரீ அன்னையையே தம்மை வழிநடத்தும் குருவாக ஏற்றுக்கொண்டு அவரிடமே சமர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும் என்று தெளிவாகக் கூறிச் சென்றார். சாதகர்கள் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் மொழிகளைக் கேட்டு ஸ்ரீ அன்னையையே தம்மை வழிநடத்தும் குருவாகக் கொண்டனர். ஆனால் அவர்களில் சிலர் ஸ்ரீ அன்னையை ஒப்புக்கொள்ளச் சிறிது தயங்கினர். ஸ்ரீ அன்னை மேலைநாட்டில் பிறந்தவர் ; அவரிடம் தெய்வத்தன்மை எங்ஙனம் குடிக்கொண்டிருக்கமுடியும் ? அன்றியும் அன்னையை வழிபடுவது எங்ஙனம் ? ஆண்டவனை நேராக வழிபடுவதற்குப் பதிலாக அன்னையை வழிபடுவானேன் ? தாந்திரிக சாதனைபில் பரிச்சயமுடையவருக்கு அன்னை வழிபாடு இயல்பானது. மற்றவருக்கு அது இயல்பாக இருக்க வேண்டியதில்லை. ஸ்ரீ அரவிந்தர் சாதகர் சிலரிடையே இருந்து வந்த இந்த சங்கடத்தை உணர்ந்தார். தம் யோக தத்துவத்தை விளக்கவும் ஸ்ரீ அன்னையின் அருமை பெருமைகளை எடுத்துக் கூறவும் 1928-ல் “ ஸ்ரீ அன்னை ” எனும் நூலை எழுதினார். அதில் கூறப்பட்டுள்ள சக்தி தத்துவ விளக்கம் சாதகர்களின் மனத்தைக் கெட்டியாகப் பிடித்தது. சிலர் “ ஸ்ரீ அன்னை ” என்னும் நூல் கூறும் அன்னையும் ஆகிரமத்தலைவியான ஸ்ரீ அன்னையும் ஒன்றே என்பதைச் சட்டெனக்கிரகித்தனர். ஆனால் ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஐயந்திரிபற அதையும் விளக்கினார். விளக்கத்தை நான்காம் அத்தியாயத்தின் கான்க. ஸ்ரீ அரவிந்தர் இதோடு நின்றுவிடவில்லை. தமக்கும் ஸ்ரீ அன்னைக்கும் உள்ள உறவையும் விளக்கினார். சாதகர்களின் மனநிலை போதிய அளவு பக்குவம் அடைந்ததும், தமக்கும் அன்னைக்கும் உள்ள இவ்வுறவு இன்று நேற்று ஏற்பட்டதன்று என்றும் அவ்வுறவு சிருஷ்டிகாலந்தொட்டு இருந்து வருகிறது என்றும், சிருஷ்டியின் பரிணாமத்தின் பொருட்டு ஒவ்வொரு புகத்திலும் தாங்கள் இருவரும் விசேஷ அவதாரம் எடுத்துவருகின்றனர் என்றும் தெளிவாகக் கூறினார். இந்த

அடிப்படை உண்மையை ஸ்ரீ அரவிந்தரே உறுதியாகக் கூறிய பின் தெய்வ நம்பிக்கையுடைய சாதகர்கள் இதை யாதொரு ஒளிவு மறைவுமின்றி ஏற்றுக்கொண்டாகவேண்டும். ஸ்ரீ அரவிந்தரைப் பகவான் என்போர் அவர் கூறிய மொழிகளில் நம்பிக்கை கொள்ளாதிருக்கமுடியாது. ஸ்ரீ அரவிந்தர் அன்னையின் அருமைபெருமைகளையும் தமக்கும் அவருக்குமுள்ள தொடர்புகளையும் பற்றிப் பலதடவை பலசந்தர்ப்பங்களில் கூறியிருக்கிறார். ஸ்ரீ அன்னையைப்பற்றி ஸ்ரீ அரவிந்தர் சாதகர்களுக்கு எழுதிய கடிதங்களில் குறிப்பிட்டிருப்பதாவது:

“ ஸ்ரீ அன்னையின் உணர்வும் என் உணர்வும் ஒன்றேயாம். ஒரே தெய்விக உணர்வு இருவரிடம் உள்ளது. இது திருவிளையாடலுக்கு (அதாவது, உலகில் தெய்விகப் பணி மலர்வதற்கு) இன்றியமையாததாகும். அவருடைய ஞானமும் சக்தியும் உணர்வும் இன்றி யாதொன்றும் செய்ய இயலாது. எவரேனும் உண்மையான அவருடைய உணர்வை உணர்ந்தால், அவ்வுணர்வுக்குப் பின்னால் நான் இருக்கிறேன் என்பதை அவன் அறியவேண்டும். என்னை உணர்ந்தால், அவரையும் உணர்ந்தது போலத்தான்”.¹ தம் உணர்வுக்கும் அன்னையின் உணர்வுக்கும் உள்ள முற்றொற்றுமையை இங்ஙனம் கூறினார் ஸ்ரீ அரவிந்தர்.

“ அன்னையின் உதவியால் யாது பயன் ? என்றா என்னு கிறாய் ? நீ அவர் உதவியால் பயனடையமுடியாதாயின், என் உதவியாலும் நீ பயனடையப்போவதில்லை. அது எப்படியாயினுஞ்சரி, என் சீடர்கள் அனைவருடனும் நான் செய்து கொண்ட ஏற்பாட்டை மாற்றும் எண்ணம் எனக்குக் கிடையாது. நேராக என்னிடமிருந்து அல்ல, அவரிடமிருந்தே அவர்கள் ஒளியையும் சக்தியையும் பெறவேண்டும். அவர்கள் தம் ஆத்மிக அபிவிருத்தியில் அவராலேயே வழிகாட்டப்படவேண்டும். இதுவே என் ஏற்பாடு. இது தாற்காலிகமான காரணம் ஒன்றுக்காகச் செய்யப்பட்டதன்று. இது ஒன்றே வழியாகும்.

¹ Letters of Sri Aurobindo on the Mother. 1951. p. 10.

ஆனால் சீடன் உள்ளம் திறந்து, அளிக்கப்படுவதைப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும். இதுவே உண்மையானதும் பயனுள்ளதுமான வழியாகும். அவர் யார் என்றும் அவர் சக்தி யாது என்றும் அறிந்தால் அது ஒன்றே உன் வழி.”¹

“தெய்விக அன்னை பகவத் சேதன சக்தி (சிற்சக்தி) யாவர். அவர் எப்பொருட்கும் அன்னையாவர்.”²

“அன்னை தம் குழந்தைப் பருவத்தில் கண்ட அக்காட்சிகளில் என்னைக் “கிருஷ்ணன்” என அறிந்துகொண்டாள்.”³

“அன்னையின் தெய்விகத் தன்மையைச் சிலர் எடுத்த எடுப்பிலேயே உணருகின்றனர். சிலருக்குக் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ப. அன்னையைப் பார்த்ததும் அவர் தெய்விகத் தன்மையை உணர்ந்தான். அதன் பிறகு அவன் எப்போதுமே சந்தோஷமாக இருந்துவருகிறான் ; அன்னையின் பக்தர்களின் முன்னணிமில் நின்ற மற்றவர் அதைக் கண்டுபிடிக்கவோ ஏற்கவோ பல்லாண்டுகள் ஆயின. ஆயினும், அவர்கள் உணரத்தான் செய்தனர். சிலபேர்கள் முதல் 5, 6, 7 வருஷ சாதனையின்போது கஷ்டங்களையும் எதிர்ப்புக்களையுமே கண்டனர். ஆயினும், இறுதியில் அவர்களுடைய சைத்தியபுருஷன் (தெய்விக உணர்வுடைய அம்சம்) விழிப்புற்றான். விழிப்புற எடுத்துக்கொண்ட காலம் இரண்டாம்பட்சமான விஷயம் ; சக்கிரமாகவோ, தாமதமாகவோ, எளிதாகவோ, கஷ்டப்பட்டு அந்த நிலையை அடையவேண்டும் என்பது ஒன்றே இன்றியமையாத விஷயம்.”⁴

“ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்மீது பக்திக்கும், அன்னையின் தெய்விகத் தன்மைபற்றிய உணர்ச்சிக்கும் உன்னிடம் ஒரு எதிர்ப்பு அல்லது போராட்டம் உள்ளது. இதற்கு அவசியமே யில்லை. ஏனெனில் இரண்டும் ஒன்றே. இரண்டும் ஒன்றோடொன்று இணைந்து

¹ Letters of Sri Aurobindo on the Mother. 1951 p.11.

² Letters of Sri Aurobindo on the Mother. p. 15.

³ Sri Aurobindo on Himself and on the Mother. p. 474.

⁴ ibid-p. 475.

செல்வன். கிருஷ்ணன்தான் உன்னை அன்னையிடம் கொண்டு வந்தான். அன்னையை ஆராதிப்பதன் மூலமாகவே அவனை நீ உணரமுடியும். அவன் இங்கேதான் ஆசிரமத்தில் இருக்கிறான். அவனது பணியே இங்கே நடக்கிறது.”¹

“ அன்னையை ஏற்றுக்கொள்வது அவனுக்குக் கஷ்டமாயிருந்தால், அவன் எப்படி ஒரு நல்ல பக்தனாக இருக்கமுடியும்? அவன் நன்றாகப் படித்தவன் என்பது வேறு விஷயம். ஒருவன் நல்ல கல்விமாதாக இருக்கலாம்; ஆனால் ஆத்மீக விஷயங்களில் அவன் முற்றும் தகுதியற்றவனாக இருக்கக்கூடும்.”²

“ அன்னையின் பாதைக்கும் என் பாதைக்கும் யாதொரு வித்தியாசமுமில்லை. ஒரே பாதைதான் எங்களுடையது. எப்போதுமே அப்படித்தான்; முடிவில் மட்டுமல்ல, ஆரம்பத்திலும் அப்படித்தான். “ விஞ்ஞான ” (சூப்ராமெண்டல்) மாறுதலுக்கும் தெய்விக அனுபூதிக்கும் இட்டுச்செல்லும் பாதையே அது.

“ அன்னையை ஒரு பக்கத்திலும் என்னை நேர் எதிரான பக்கத்திலும் வைத்து ஒரு பிரிவினையை உண்டாக்க முயல்வது சாதகனை உண்மையை அடையாவண்ணம் தடுக்க விரும்பும் பொய்ம்மைச் சக்திகளின் ஒரு சூழ்ச்சியேயாகும். அத்தகைய பொய்மைகள் யாவற்றையும் உன் மனத்தினின்று விலக்குவாயாக.

“ அன்னையின் ஒளியும் சக்தியும் உண்மையின் ஒளியும் சக்தியுமேயாம். எப்போதும் அன்னையின் ஒளியுடனும் சக்தியுடனும் தொடர்பு கொண்டிரு. அதன் பிறகே தெய்விக உண்மையில் நீ வளர்வாய்.”³

¹ ibid-p. 476.

² ibid-p. 477.

³ Letters of Sri Aurobindo on the Mother. pp. 58-59.

அன்னைக்கும் சாதகர்களுக்கும் இடையேயுள்ள உறவு*

ஸ்ரீ அன்னைக்கும் சாதகர்களுக்கும் இடையேயுள்ள உறவு பற்றி 1929-ல் ஸ்ரீ அரவிந்தர் சாதகர் ஒருவருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் குறிப்பிடுவதாவது : “ஆத்மீகத் தாய்மையே ஸ்ரீ அன்னைக்கும் அவரை ஏற்றுக்கொள்ளும் சாதகர் அனைவருக்கும் இடையேயுள்ள உறவாகும். பெற்றெடுத்த தாய்க்கும் அவளது குழந்தைக்கும் உள்ள உறவைவிட இது மகத்தானதொன்று. மானிடத் தாய்மை அளிக்கக்கூடிய யாவற்றையும் இது அளிக்கிறது. ஆனால் இது மிக உயர்ந்த முறையிலும் மேலும் அளவு கடந்தும் அளிக்கிறது. . . . ஆத்மீகத் தாய்மை என்னும் கருத்து ஆசிரமத்தின் கற்பனையன்று. ஐரோப்பா விலும் ஆசியாவிலும் பல்லாழி காலமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டு வந்துள்ள சநாதன உண்மை இது. உடல் உறவுக்கும் ஆத்மீக உறவுக்கும் நான் குறிப்பிட்டுள்ள வித்தியாசமும் புதியதொரு கற்பனையாகாது. இக்கருத்து உலகெங்கும் பிரசித்தம். இதை அனைவரும் நன்றாக அறிவர்.”

போக சாதகன் ஸ்ரீ அன்னையுடன் கொள்ளவேண்டிய உண்மைபான உறவுபற்றி ஸ்ரீ அரவிந்தர் மேலும் குறிப்பிட்டு இருப்பதாவது :

உன்னுடைய சைத்திய புகுஷன், அதாவது தெய்வ உணர்வுடைய அம்சம், அன்னையுடன் தொடர்பும் உறவும் கொள்ளவேண்டும். அதுவே உண்மையான உறவு. நீ இந்த போகத்தில் வெற்றியடைய விரும்பினால், இந்த சைத்திய உறவின்மீதே¹ நிலையாக நிற்கவேண்டும் ; அகந்தையுற்ற பிராணமயமான இயக்கத்தை விலக்கிவிடவேண்டும். உன் சைத்திய புகுஷன் நிலையாக முன் நிற்பதே இந்த யோகத்தின் பிரதான இயக்கம். உன் அகந்தையுற்ற பிராணமயமான கூக்

* ibid-p. 95-117.

¹ Psychic relation

குரல்களுக்குச் செவி சாய்த்தால் நீ சைத்திய புருஷனில் நிற்கமுடியாது. நம்பிக்கை, சரணம், தன்னைத்தான் ஈதலில் ஒரு மகிழ்ச்சி—இவையே சைத்திய மனோநிலை.¹ நம்பிக்கை, சரணடைதல், தன்னைத்தான் ஈதல் ஆகிய இவற்றின் மூலமாகவே சாதகன் உண்மையில் வளர்ந்து இறைவனுடன் ஒற்றுமைப்படமுடியும்.

அன்னையுடன் உன் உறவு அந்தரங்க ஆத்மீக உறவாக இருக்கவேண்டும். இத்தகைய உறவில்தான், சாதகன் அன்னையின் சாந்நித்தியத்தை உணருகிறான்; எக்காலத்திலும் அவள்பால் திரும்புகிறான்; அவள் சக்தி இயங்குவதையும் வழிகாட்டுவதையும் உணருகிறான்; அவள்பால் அன்புமயமாகிறான்; தூலமாகக் கிட்டே இருந்தாலும் தொலைவில் இருந்தாலும், என்றும் வெகு அருகாமையில் இருப்பதாகவே உணருகிறான்.

அன்னையின்பால் அன்பு செலுத்துவது, அவளிடம் நம்பிக்கை வைப்பது, அவளிடம் சரணடைவது—இதுவே உண்மையான உறவாகும். பிராணாமயமான, சாதாரணமான வேறு எந்த உறவும், விருப்பம், அகந்தையுற்ற அபிமானம், இது வேண்டும் அது வேண்டும் என்னும் வேண்டிதல், எதிர்ப்பும் கலக எழுச்சியும்—இவைபோன்ற சாதனைக்கு விரோதமான எதிர்த்தாக்கங்களையே கொண்டுவருகின்றன. இவற்றினின்று தப்புவதே சாதனையின் நோக்கம்.

எந்த சாதகன் அன்னையின் சக்திக்கும் செல்வாக்குக்கும் தன் உள்ளத்தைத் திறக்கிறானோ, தன் அந்தரங்க ஜீவனில் அவளுடன் நெருங்கியிருக்கிறானோ, அவளுடைய திருவுள்ளக் கருத்துடன் ஒன்றிவிடுகிறானோ, அவனே அன்னையின் அருகாமையிலுள்ள குழந்தையாவான்; வெறுமனே தூலமாக அவள் அருகாமையில் இருப்பவன் அல்லன்.

உண்மையான தொடர்பு ஆத்மீகமானது, சைத்தியமானது.

¹ Psychic attitude

இந்த அடிப்படையின் மீதே இதர பகுதிகளில் உன் உறவு அமைந்திருக்கவேண்டும்.

நீ உரையாடுவது உன்னுடன் இருக்கும், உனக்குள்ளே இருக்கும் அன்னைமீதுதான். ஆனால் அவள் குரலையே நீ சரியானபடி கேட்கவேண்டும். அவள் குரலில் பேசும் போலி உனக்கும் அன்னைக்கும் இடையே வர அனுமதிக்கலாகாது.

அன்னைபுடன் உள்ள அந்தரங்கத் தொடர்பே அதிகரிக்கட்டும். அது இருந்தாலன்றி, அதிகமான புறத் தொடர்புகள் ஜீவனற்ற மாமூலாய்விடும்.

நீ அன்னையின் குழந்தை. தம் குழந்தைகள்பால் அன்னைக்குரிய அன்பு அளவு கடந்தது. அவர்களின் இயற்கையில் காணும் குறைகள் விஷயத்தில் அவள் எவ்வளவோ பொறுமை காட்டுகிறாள். அன்னையின் உண்மையான குழந்தையாக ஆக முயல்வாயாக. அன்னையைக் கனவில் கண்டால் மட்டும் போதாது. உன்னுடனும் உனக்குள்ளேயும் எக்காலத்திலும் அவளைக் காணக் கற்றுக்கொள். அப்போதே நீ உன்மீது ஆதிக்கக்கொள்ளவும் மாறுதல் அடையவும் முடியும்.

அன்னையின்பால் உள்ள உன் அன்பு உண்மையான அன்பாக இருக்கவேண்டும். அது தன்னித்தானே ஈயும் அன்பாக இருக்கவேண்டும். இது வேண்டும் அது வேண்டும் என்று அது கேட்கக்கூடாது. அது அன்னையின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட வேண்டும். அவளிடம் சரணடைதல் வேண்டும். அது அன்னையிடம் நிபந்தனை போடலாகாது, பேரம் பேசலாகாது. இத்தகைய அன்புக்குப் பதிலாக தெய்விக அன்னை தாமும் தன்னையே ஈகின்றாள், தாராளமாக ஈகின்றாள். உன் மனத்திலும் உன் பிராணனிலும் உன் தூல உணர்விலும் அவள் சக்தி உன்னைத் தெய்விக இயற்கையில் புனருத்தாரணம் செய்கிறது.

உன் அன்பைத் தன்னல உரிமையோ, விருப்பமோ இன்றி தூயதாக வைத்திரு. நீ தாங்கக்கூடிய அன்பு யாவும் உனக்குக் கிடைக்கும்.

உன் சைத்திய புருஷன் விழிப்பு அடைவதைப் பொறுத்துள்ளன அன்பும் பக்தியும். இதற்கு உன் விருப்பங்களும்

இச்சைகளும் ஒழியவேண்டும். சாதகர்கள் தம் சைத்திய அன்புக்குப்¹ பதிலாக பிராணமயமான அன்பையே அன்னைக்கு அளிக்கின்றனர். இதனால் குழப்பமே பெரிதும் விளைகின்றது.

அன்னையைக் காண்பதில் ஒரு மகிழ்ச்சி, ஓர் இன்பம் ஏற்படுகிறது. இது முற்றும் சரியே. ஆனால் அதை உரிமையாகக் கேட்பது, அது அளிக்கப்படாவிடின் நிலைகுலைவது, அல்லது எதிர்த்துக் கலகம் செய்வது, பிறர் பெறுவதைப் பற்றிப் பொருமை படுவது—இவை எல்லாம் மனத்தை அசுத்தப்படுத்தி அன்பையும் ஆனந்தத்தையும் கெடுக்கின்றன.²

ஒன்றை வலுக்கட்டாயமாகக் கேட்டுப் பெறுவது அன்று, தன்னைத்தான் ஈவதே சாதனையின் ரகசியம். தன்னைத்தான் மேன்மேலும் ஈகின்றவன் மேன்மேலும் பெறுவதற்கான ஆற்றலைப் பெறுவான். ஆனால் அதற்கு அவசரமும் அமைதியின்மையும் எதிர்ப்பெழுச்சியும் போகவேண்டும்.

தோற்றத்தில் நம்பிக்கை வைக்காதே. அன்னை உன்மீது அக்கறை வைக்கிறாள் ; உன்மீது அன்பு செலுத்துகிறாள். என்றும் இந்த நம்பிக்கையைக் கைவிடாதே. இதற்கு எதிரான எந்த சூசனத்தையும் நம்பாதே. அன்னையிடமிருந்து உன்னைப் பின்வாங்கச் செய்யும் எந்த உணர்ச்சியையும், எந்த வேகத்தையும் விலக்கித் தள். அவள் செல்வாக்குக்கு உள்ளத்தைத் திற. உன் அந்தரங்க உள்ளத்தால் உணர்.

நீ உன்னை முற்றும் ஆண்டவனுக்கே ஈதல் வேண்டும் ; வேரெவருக்கும் அல்ல ; வேறு எதற்கும் அல்ல. இறைவனின் அன்னை—சக்தியுடன் ஒன்றுவதன் மூலம் பரமாம் இறைவனின் பரவொளியையும், சக்தியையும், விஸ்தாரத்தை

¹ Psychic love

² ஸ்ரீ அன்னை தாம் விரும்புவோரைத் தனியாகக் காண்பார். பிறர் தம்மையும் அவ்விதமாகக் காணவேண்டும் என்பார். அவ்வுரிமை வழங்கப்படாவிடின் வருந்துவார். சாதகரிடையே இது சகசமாக இருந்தது. ஸ்ரீ அரவிந்தர் இதைத்தான் இங்கே குறிப்பிடுகின்றார்.

பும், அமைதியையும் தூய்மையையும் சத்திய உணர்வையும் ஆனந்தத்தையும் கீழே நமக்குள் கொண்டுவரவேண்டும். இதுவே இந்த யோகத்தின் முழு தத்துவமாகும்.

ஸ்ரீ அன்னையின் செயல்முறை *

ஸ்ரீ அரவிந்த ஆசிரமம் நாள்தோறும் பெருகிக்கொண்டே வந்தது. 1947-ம் ஆண்டில் சற்றேறக்குறைய 800 சாதகர்கள் இருந்தனர். ஸ்ரீ அரவிந்தர் 1950-ல் மகாசமாதி அடைந்த போது 900 சாதகர்கள் இருந்தனர். இன்று ஆசிரமத்தில் 1200 பேர் உள்ளனர். இவர்கள் தவிர அவ்வப்போது வந்து செல்வோரும் சிறிது காலம் தங்குவோரும் உண்டு. சாதகர்களில் பெரும்பாலோர் இந்தியர். சிறுபான்மையினர் அமெரிக்கர், ஆஸ்திரேலியர், ஐரோப்பியர், சீனா, ஜப்பான் நாடுகளிலிருந்து வந்தவர். இந்தியரிற் பெரும்பாலோர் வங்காளிகளும் குஜராத்திகளுமாயினும், பலர் நாட்டின் எல்லா பகுதிகளிலிருந்தும் வந்தவர்கள். ஆண்கள், பெண்கள், முதியவர், இளையவர், பாலர், செல்வர் வறியர், படித்தவர், படிக்காதவர், தொழிற்பிரமுகர், வாழ்க்கையில் பல உத்தியோகங்கள் அலுவல்கள் பார்த்தவர்கள் ஆகியோரனைவரையும் இங்கே காணலாம். ஓவியர், இசைவாணர், கவிஞர், எழுத்தாளர், டாக்டர்கள், இஞ்சினியர்கள் முதலியோரும் உள்ளனர். ஆசிரமத்தை ஒரு சிறிய உலகம் என்றே சொல்லலாம். பல இனங்கள், சாதிகள், சமயங்களைச் சார்ந்த இவர்கள் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் பூரண யோகத்தைப் பமில் வந்தவர்கள். ஸ்ரீ அன்னை இவர்கள் அனைவரையும் ஒரு சமுதாயமாக்கி இருக்கிறார். சாதகர் எனில் அவர்களுக்குரிய உண்டி, உடை, உறைபுள் ஆகிய பிரச்சனைகள் கூடவே வருகின்றன. சாதகர் எனில் அவர்கள் சார்பில் வசித்த உற்றார், உறவினர், குழந்தைகள் இவர்களின் பிரச்சனையும் சமாளிக்க வேண்டிய பிரச்சனை

* Sri Aurobindo on Himself and on the Mother pp. 596-772.

யாகும். ஸ்ரீ அன்னை இவை யாவற்றையும் அபூர்வமான ஸ்தாபன அமைப்புத் திறமையுடன் வியக்கத்தக்க முறையில் நடத்திவருகிறார். பல வீடுகள், மைதானங்கள், தோட்டங்கள், நஞ்சை-புஞ்சை நிலங்கள் வாங்கப்பட்டும் குடிக்கூலிக்கு எடுக்கப்பட்டும் உள்ளன. ஆசிரமச் சிறுவர்களுக்கு சர்வதேச கலாசாலை யொன்றுண்டு. இச்சிறுவர்கள், சாதகர்கள் உடல் நலத்திற்காக தேகாப்பியாச ஸ்தாபனங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. இக்கால முறையில் நிர்மாணிக்கப்பட்ட ஜிம்னேஷியம், ஸ்போர்ட்ஸ் ஸ்டேடியம், சிலம்பம், மல்யுத்தம், குஸ்தி முதலிய விளையாட்டுக்கள், நீச்சல் பயிலும் நீச்சல் குளம் முதலிய யாவும் உண்டு. ஆசிரம வாழ்க்கைக்குரிய குடிசைத்தொழில் கள், பட்டறைகள், நெசவுச்சாலைகள், மின்சார நிலையம், கோழிப்பண்ணை, பால் பண்ணை, விவசாயப் பண்ணை முதலிய வையும் உண்டு. வாழ்க்கை யாவுமே இங்கு யோகமாகப் பயிலப்படுகிறது. யாவும் சாதகர்களாலும் ஒரு சிறிது வெளியார் உதவியாலும் நடக்கின்றன. யாவும் அன்னையின் நேர்பார்வையிலும் உத்தரவின் மீதும் நடக்கின்றன. இவை யாவும் ஆசிரமத்தில் சேருவோர் சமர்ப்பணம் செய்யும் தொகையைக் கொண்டும் வெளி அன்பர்களின் காணிக்கைகளைக் கொண்டுமே நடக்கின்றன. இத்தனை பெரிய ஸ்தாபனம் யாதொரு முதலீடோ, சர்க்கார் ஆதரவோ இன்றி நடப்பதை நாம் வேறெங்கும் கண்டதில்லை. அன்னையின் செல்வாக்கும் அபூர்வ சக்தியும் யாவற்றையும் ஒழுங்காக நடத்திவருகின்றன.

இத்தனை பேர்களையும் இத்தனை சொத்துக்களையும் நிர்வகிப்பது இலேசான காரியமன்று. தெய்விக அன்னையாலேயே இது முடியும். பிரதான பணி அத்தியாயிகப் பணி. “விஞ்ஞான” (சூப்ராமெண்டல் சக்தியை கீழிறங்கச் செய்து இச்சட உலகையும் உருமாறுதலடையச் செய்து, இம்மண்ணுலகில் தெய்விக உணர்வுடன் தெய்விக வாழ்வு நடத்தும் தேவகுல மொன்றை நிறுவுவதே இப்பணி. மனிதன், மன உணர்வில் சிறந்த மனிதன், தெய்விக உணர்வுடைய அதிமானுடனாக, தெய்வ மனிதனாக, உருமாறுதல் அடைவதே அவன் அடைய

வேண்டிய பரிணாமம். இப்பரிணாமத்தின் பொருட்டு இவ்வுலகில் அவதரித்தவர்களே ஸ்ரீ அரவிந்தரும் ஸ்ரீ அன்னையும். இவர்கள் தம் வேலை நிறைவேற ஒரு புதிய சமுதாயமொன்றை நிறுவி வருகின்றனர். அதுவே இந்த ஆசிரமம். இந்த ஆசிரமத்தை நிர்வகிக்கும் வேலையில் இரு பகுதிகள் உண்டு. ஒன்று சாதகர்களின் சாதனை; மற்றொன்று ஆசிரமம் என்னும் ஸ்தாபனத்தை நடத்துவது. இவ்விருவிதப் பொறுப்பையும் ஸ்ரீ அன்னை ஏற்று நடத்திவருகின்றார்.

சாதகர் தம் சாதனையைப்பற்றி தினந்தோறும் ஸ்ரீ அன்னைக்கு எழுதுவர். இக்கடிதங்களில் தம் சாதனை, தம் அனுமனங்கள், குறைகள், தம் வேண்டுகோள்கள், தம் ஐயங்கள், சந்தேக விளக்கங்கள் ஆகிய விஷயங்களைப்பற்றியெல்லாம் எழுதுவர். இக்கடிதங்கள் ஒருவகை. ஆசிரம வாழ்க்கை விரிவடைந்தபோது, விட்டு வேலைக்காரர்கள், சுகாதாரப் பணி ஆட்கள், இவர்களைக் கண்காணித்தல், கட்டிடங்கள் எழுப்புதல், கட்டிடங்களைப் பழுதுபார்த்தல் இவை சம்பந்தமான வேலைகள், தச்சப்பட்டறை, இரும்புப்பட்டறை, உலைக்கூடம், பால் பண்ணை தோட்டம், மருத்துவம், புத்தகாலயம், அச்சப்பொறி, தையல், சமைபல் முதலிய பல வேலைகளைக் கவனிப்பதற்காக நியமிக்கப்பட்ட இலாகாத் தலைவர்கள் தத்தம் அலுவல்கள் சம்பந்தமாகவும், தேவையான உத்தரவுகள் அனுமதிகள் பெறவும் தினந்தோறும் எழுதும் கடிதங்கள் ஒருவகை. ஸ்ரீ அரவிந்தரும் ஸ்ரீ அன்னையும் இவற்றையெல்லாம் பார்வையிட்டு உரிய பதில்கள் எழுதிவைப்பர். மறுநாள் காலை இக்கடிதப் புத்தகங்கள் உரிய சாதகர்களுக்குப் பட்டுவாடா செய்யப்படும். இக்கடிதங்கள் ஸ்ரீ அன்னை சாதகர்களின் உள்ளநிலையை அறியப் பயன்பட்டன. ஸ்ரீ அன்னை சாதகர்களைப் பார்க்கும் பார்வையிலேயே உள்ள நிலையை அறிவர். ஆயினும், இக்கடிதங்கள் அவருக்கும் பல தகவல்கள் தந்தன. இக்கடிதங்களும் அன்னையும் பிதாவும் தந்த பதில்களும் ஸ்ரீ அன்னையின் செயல் முறையையும், சாதகர்களின் உளப்பாங்கையும், குழுமார்களின் போதனைகளையும் நன்கு விளக்குகின்றன.

“ஸ்ரீ அரவிந்ர் தம்மைப்பற்றியும் ஸ்ரீ அன்னையைப்பற்றியும்” என்னும் நூல் இக்கடிதங்களில் காணும் சுவையுள்ள பகுதிகளை ஒருங்கே திரட்டித் தருகின்றது. ஸ்ரீ அன்னையைப்பற்றி ஸ்ரீ அரவிந்தர் எழுதியுள்ள சில பகுதிகளை ஏற்கெனவே தந்துள்ளோம். ஸ்ரீ அன்னையின் செயல்முறையைப்பற்றிய பகுதியில் காணும் சில அரிய விஷயங்களைச் சுருக்கமாகக் கூறுவோம் :

யோக சாதனை

“ஒவ்வொரு சாதகனிடமும் சாதனை செய்வது ஸ்ரீ அன்னையே. இச்சாதனை சாதகர்களின் ஆர்வத்தையும் அவர்களின் உள்ளத்திறவையும் பொறுத்துள்ளது.”

“இறைவன் முதலில் உலகின் பொருட்டுச் சாதனை செய்கிறான். பிறகு பிறர்களிடம் சாதனை நடத்துகிறான்.”

“தன்னைத்தான் அறிந்துகொள்வதோடு பிரபஞ்ச ஜீவனையும் அறிதல் வேண்டும். பிரபஞ்ச ஜீவனை அறியாத தன்னறிவு நிறைவு அற்றது. இவை இரண்டும் நம் யோகத்தின் பிரதான படிகள். இதர யோகங்களில் இதுவே குறி. நம் யோகத்தில் இது ஆரம்ப நிலையே. நம் யோகத்திற்குரிய சுவானுபூதி இதனின்றி ஆரம்பிக்கிறது.

“பலர் “அன்னை தெய்விகம் வாய்ந்தவர்” என்று சொல்வதோடு திருப்தியடைந்துவிடுகின்றனர். ஆனால் அவர் கட்டளைகளை நிறைவேற்றுவதில்லை. இதரர் அவரைத் தெய்விகமானவர் எனக் கருதுவதில்லை. உண்மையில் அவரைச் சாமானியமான ஒரு குருவைப் போலவே கருதுவர்.”

“இறைவனுக்குத் தாம் தேவை என்றால், தமக்கு இறைவன் தேவை என்றுதான் சாதகர் இங்கே வருகின்றனர். ஆத்மிக வாழ்க்கைக்குரிய நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றி அன்னை காட்டும் வழியில் செல்ல முற்றும் இணங்குவானாயின் அவன் தன் குறியை அடைவான். ஆனால் அவன் தன் சொந்த நிபந்தனைகளை இட்டுத், தன் சொந்த கருத்துக்களையும் விருப்

பய்ச்ஊபும் இறைவன்மீது விதிப்பானுபின் அவனுக்கு எல்லா விதமான கஷ்டங்களும் வரும்.”

“இறைவன் அழைப்புக்கு இணங்கவோ மறுக்கவோ ஒவ்வொருவனுக்கும் எந்நேரத்திலும் சுதந்திரம் உண்டு. அவன் தன் கீழியற்கையைப்போ தன் ஆத்மாவைப்போ எதை வேண்டுமானாலும் பின்பற்றலாம்.”

அன்னையே அதிகாரி

“இங்கே பொருள் வாழ்க்கைக்குரிய ஆதாரங்கள் இரண்டே தான் இருக்கமுடியும். சாதகன் இங்கே, தன்னுத்தான் ஈதல், சரணம் என்னும் தத்துவத்தை ஆதாரமாகக் கொண்ட ஆசிரமத்தின் ஓர் அங்கத்தினானாக இருக்கிறான். இது ஒன்று. சாதகன் இறைவனுக்கு உரிமைப்பட்டவன். அவனிடமுள்ள யாவும் இறைவனுக்கே உரியது. அவன் ஒன்றை அளித்தால், தன்னுடையதை அன்று, ஏற்கெனவே இறைவனுக்குச் சொந்தமா பிருப்பதைத்தான் அவன் அளிக்கிறான். கொடுத்ததற்கு ஈடு கொடுத்தும் பிரச்சினை இங்கே எழவில்லை. இங்கே பேரம் கிடையாது. வேண்டுகோளுக்கோ விருப்பத்திற்கோ இங்கே இடமில்லை. அன்னை ஒருவரே அதிகாரி. தம்மிடமுள்ள வசதிகளுக்கும் தம் கருவிகளின் திறமைக்கும் ஏற்ப அவர் கூடிய வரை ஏற்பாடு செய்கிறார். சாதகர்களின் மனப் பிரமாணங்கள், பிராணமயமான இச்சைகள் உரிமைகள் ஆகியவற்றின் படி செயலாற்ற அவர் கடமைப்படவில்லை. அவர்களுடன் தம் விவகாரங்களில் ஒரு ஜனநாயக சமத்துவத்தை அனுசரிக்க அவர் கடமைப்பட்டிருக்கவில்லை. ஒருவனுடைய உண்மையான தேவை, அவனுடைய ஆத்மிக அபிவிருத்திக்குச் சிறந்தது எது இவைபற்றிய அவர் கருத்தின்படி நடக்க அவருக்குச் சுதந்திரமுண்டு. எவனும் அவர்மீது தீர்ப்பு கூறவோ, தன் சொந்த விதி அல்லது பிரமாணத்தைத் திணிக்கவோ முடியாது. அவர் ஒருவரே விதி செய்ய முடியும். சரியெனப்பட்டால் அதனின்று மாறுபடலாம். வேறு எவரும் இதைத்தான் செய்ய

வேண்டும் எனச் சொல்லமுடியாது. தேவையிருப்பின் தனக்குரிய எல்லைக்குள் சூசனையாகச் சொல்லலாம். அவர் அதை அனுமதிக்காவிடின் அதோடு விட்டுவிடவேண்டும். ஸ்ரீ அன்னை தெய்விக உண்மையின் அவதாரம் அல்லது பிரதிநிதி. அவர் நடுவகித்து நடத்தும் ஆசிரமத்திற்குரிய ஆத்மிக ஒழுங்கும் நியமமும் இதுவேயாம்.”

“ஸ்ரீ அன்னை கட்டுப்பாட்டையும் ஒழுங்கையும் நிலைநிறுத்துவதில் மிகக் கண்டிப்பாயிருப்பவர் என்று எனக்குத் தோற்றவில்லை. இதற்கு நேர்மாராக, அவரைச் சுற்றி எவ்வளவோ ஒழுங்கினாம், கீழ்ப்படியாமை, தன்முனைப்பு, கலக எழுச்சி, பலமாகத் தாக்கி எழுதப்படும் கடிதங்கள் ஆகியன கண்ட போதிலும் அவர் மிகவும் பொறுமையாகவும் பட்சமாயும் தையுடையவராயும் இருந்துவந்திருக்கிறார்.”

அன்னையும் பொருள்களும்

“சடப்பொருள்களுக்கும் உணர்வு உண்டு. நாம் கவனமாக வைத்துக்கொண்டிருப்பதை அவை உணர்கின்றன. அஜாக்கிரதையாகத் தொட்டாலோ, முரட்டுத்தனமாகக் கையாண்டாலோ அவை ரோஷமடைகின்றன. இதை அறிந்து அவற்றினிடத்தில் கவனஞ் செலுத்துவோமாயின், நம் சேதன உணர்வில் நாம் மிகவும் அபிவிருத்தியடைவோம். அன்னை பொருள்கள் விஷயத்தில் இவ்விதமாக உணர்ந்தும் நடந்து கொண்டும் வந்திருக்கிறார். அவையும் அவரிடம் நீண்டகாலம் நல்ல நிலையில் இருந்து தம் முழுப்பயனையும் அளிக்கின்றன.”

“அழகானது அத்தியாத்மிக, தெய்விக வாழ்க்கையின் ஓர்மசமாகும். ஆகவே அன்னைக்கு அழகிடம் நம்பிக்கை உண்டு. சடப்பொருள்களேயாயினும், அவற்றினிடத்தில் உயிருள்ளவற்றில்போல உள்ளுக்குள்ளே தெய்விக உணர்வு உண்டு என்று அன்னை நம்புகிறார். அவற்றிற்கு ஒரு தனித் தன்மை உண்டு. “ஆகவே அவற்றைச் சரியானபடி நடத்த வேண்டும். அவற்றைத் துஷ்பிரயோஜனம் செய்யலாகாது.”

முரட்டுத்தனமாகக் கையாளலாகாது ; அவற்றிற்கு தீங்கு செய்பலாகாது. அவை விஷயத்தில் அசட்டையாயும் இருத்தலாகாது. இவ்விதமாகச் செய்தால் அவை சீக்கிரம் அழியும் ; தம் முழு அழகையும் மதிப்பையும் இழக்கும். அன்னே அவற்றில் அடங்கியுள்ள உணர்வை உணர்ந்து அவற்றிற்கு அனுதாபங்காட்டுகிறார். அதனுல்தான் பிறரிடம் சொற்ப காலமே இருக்கக்கூடிய பொருள்கள் அவரிடம் நீண்ட காலம் பழுதடைபாமல் இருக்கின்றன.”

ஆசிரம நிர்வாகம்

“இந்த ஆசிரமத்தை நடத்துவதில் எங்களுக்கு எவ்வளவோ சிரமங்களும் கஷ்டங்களும் உண்டு. தொகை பெருகி வருகின்றது. வரவு செலவுகளை ஈடுசெய்ய முடிவதில்லை. அதுவும் புத்தகாலத்தில் செலவு மிகவும் அதிகரித்துவிட்டது. நிலையான வருவாய் இல்லாமல் இத்தகைய பெரிய காரியத்தை தெய்வசக்தியின் துணைபில்லாமல் ஒருகாலும் சமாளித்திருக்க முடியாது. தருமவேலையை நாங்கள் மேற்கொள்ளவில்லை. மற்றவர் அதைப் பார்த்துக்கொள்ளலாம். நாங்கள் மேற்கொண்ட பணியில்தான் கிடைக்கக்கூடியதை எல்லாம் செலவழிக்கவேண்டும். ஆத்மீகத் துறையில் ஈடுபட்டிருப்போர் தரும கைங்கரியம் செய்பவென்றும் என்னும் பொது நியதி இல்லை.”

அன்னையின் பணி

“ஆசிரம அமைப்பு விவகாரங்களின் ஒவ்வொரு விவரத்தையும் அன்னையே நேரில் கவனிப்பது என்பது முடியாத காரியம். அன்னே இலாகாக்களின் தலைவர்களை நியமித்திருக்கிறார். அவர்கள் எவ்விதம் நடந்துகொள்ளவேண்டும் என்பதை ஒழுங்குசெய்திருக்கிறார். அவர்கள் அவருடைய கட்டளைபடியே நடந்து அவருக்கு அறிவிக்கின்றனர். தேவையிருப்

யின் உரிய மாற்றங்கள் செய்வார். இலாகாத் தலைவர்கள் செய்வது யாவும் சரி என்பதற்கில்லை. ஏனெனில் அவர்களும் பரிபக்குவமடையாதவர்களே. அவர்களிடம் அகந்தை உண்டு. ஆனால் யாரும் இங்கு தம் இஷ்டப்படியும் அகந்தையின் போக்குப்படியும் செய்துகொண்டு போகமுடியாது. விருப்பத்தை ஒழித்து அதனிடத்தில் தெய்விக உண்மையையும் தெய்வ சித்தத்தையும் நிலைநிறுத்துவதே யோகத்தின் முதல் குறி.”

“ஆசிரமத்தில் ஒரு சாதகன் தனியாகச் செய்யக்கூடிய வேலை என்பது கிடையாது. யாவும் ஒன்றோடொன்று சம்பந்தமுடையன. கீழ்ப்படிதலும் ஒத்துழைத்தலும் இருந்தால்தான் கூட்டுவேலை குழப்பமில்லாமல் சரியாக நடக்கும். ஒவ்வொரு சாதகனும் தன்னிஷ்டப்படியே செய்யவிரும்புகிறான். இதனால் குழப்பமும் முட்டுதலும் ஏற்படுகின்றன. அனைவரும் அன்னையின் சித்தத்தின்படி மனமுவந்து நடந்தால்தான் சமரசபாவம் ஏற்படும்.”

“இது அன்னையின் பணி இல்லையாயின், யாருடையது என்று நினைக்கிறாய் ? நீ செய்யும் யாவற்றையும் அன்னையின் பணியாகவே செய்யவேண்டும். ஆசிரமத்தில் நடக்கும் பணியாவும் அன்னையின் பணியேயாம். நீ படிக்கலாம், தியானம் செய்யலாம். யாவற்றையும் அன்னைக்கு அர்ப்பணம் செய்து விடு. யாவற்றையும் அன்னைக்கு அர்ப்பணம் செய்துவிடு. உன் உள்ளத்தை அன்னைக்குத் திற ; ஞான ஆர்வத்தை எழுப்பு, மனத்தை அதில் நிலைநிறுத்து ; அன்னையின் சக்தி நுழைந்து செயலாற்றவும் உன்னை உருமாறுதல் அடையச் செய்யவும் அழை—இதுவே தியானம்.”

“ஒவ்வொரு சாதகனும் தன்மீதே வெற்றிகொள்வானாயின், அதுவே சாராம்சத்தில் அன்னையின் வெற்றியாகும்.”

“அமைதியே, சிறப்பாக பிராணமய ஜீவனில் சாந்தியே, இந்த சாதனையில் மிகவும் வேண்டற்பாலது. இந்த அமைதி சூழ்நிலைமைகளைப் பொறுத்ததன்று, அன்னையின் தெய்விக, உயரிய உணர்வுடன் அந்தரங்கத் தொடர்பு பெற்றிருப்பதையே அது பொறுத்திருக்கிறது. அதைப் பெற்றிராதவர் அல்லது

பெற ஆர்வம் சிறிதும் இராதவர் ஆசிரமத்தில் 10 அல்லது 20 வருஷங்கள் தங்கியிருந்தும் எப்போதும் அமைதியற்றிருக்கக்கூடும். ஆனால் எவர் தம் மனத்தையும் பிராணனையும் அன்னீயின் சக்திக்கும் சாந்திக்கும் திறக்கின்றனாரோ, அவர்கள் மிகக் கடினமான நிலையிலும் அவ்வமைதியையும் சக்தியையும் பெறுவர்.”

“சாதகர்களிடையே, நல்லெண்ணமும் தயையும் மரியாதையும் எப்போதும் இருக்கவேண்டியதே. ஆனால் அன்னீ சாமான்னியமான மானிடத் தோழமையை வலியுறுத்தவில்லை. அது நமது குறிக்கோள் அன்று. புத்துணர்வில் ஒருமை அடைவதே நம் குறிக்கோள். சாதனையின் மூலம் இம் புத்துணர்வைப் பெற்று ஒற்றுமையை சுவானுபூதியாக அடைவதே ஒவ்வொரு சாதகனுடையவும் முதல் வேலையாகும்.”

“ஆசிரம வாழ்க்கையிலிருந்து முற்றும் ஒதுங்கிவிடுவதை அன்னீ அங்கீகரிக்கவில்லை. அதனால் கட்டுப்பாடு ஏற்படுவதில்லை. புறக்காரணங்கள் விலக்கப்படுவதால் வரும் கட்டுப்பாடு மதிமயக்கமே. புறத்துடன் தொடர்பு வைத்துக்கொண்டிருக்கையில் ஏற்படும் கட்டுப்பாடே, நியமமே உண்மையானது. மனவுறுதியாலும் பயிற்சியாலும் உள்ளுக்குள்ளே அக்கட்டுப்பாட்டை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். பிறருடன் அதிகமாகக் கலப்பதும் விண்பேச்சு பேசுவதும் தவிர்க்கப்படவேண்டியவை. ஆனால் முற்றும் ஒதுங்கிவிடுவது சரியல்ல. இது வரையில் அதனால் நல்ல பலன் ஏற்பட்டதில்லை.”

“வாழ்க்கையிலிருந்து பெறும் ஆற்றல்களை நீ விலக்கிவிட வேண்டும் என்று இந்த யோகம் கூறுவில்லை. அந்த ஆற்றல்களை தெய்விகப் பணியின் பொருட்டுப் பயன்படுத்தவேண்டும். இறவனிடம் ஒப்படைத்துவிட்டுப் பிறகு பயன்படுத்தலாம்.”

அன்னையும் அழகும்

“அன்னீ விலையுயர்ந்த அழகிய ஆடைகளைத் தரிப்பதென்?”

அப்படியென்றால் இறைவனின் பிரதிநிதியாக விளங்குபவர் வறுமையிலும் குருபத்திலுமா தோற்றமளிக்கவேண்டும் ? ஞானம், சக்தி, ஆனந்தம் ஆகியவற்றைப் போலவே அழகும் இறைவனின் வெளிப்பாடேயாம். அந்தரங்க உண்மையின் வெளிப்பாடே புறப்பொருள்கள். நேர்த்தியான சேலை பொருளிலுள்ள அழகு தத்துவத்தின் ஒரு வெளிப்பாடே. அன்னை, ஆசிரமம் ஏற்படுமுன் பருத்திச் சேல்தான் உடுத்திவந்தார். ஆசிரமப் பணி ஏற்றபின் தம் பழக்கத்தை மாற்றிக்கொள்வது இன்றியமையாததாக இருந்தது.”

மகாகாளியின் முறை

“ அன்னை சில சமயம் மகாகாளியின் உக்கிர முறையைக் கையாளுகிறார். யாவும் சாதகனையும் நிலைமையையும் பொறுத்திருக்கிறது. இம்முறையை அன்னை முதலில், பிராணமய ஜீவனிலும் நேர்மையும் சிரத்தையும் உள்ளவர்களிடம் கையாளுகிறாள். இரண்டாவதாக, தாம் நன்கு அறிந்த சாதகர்களிடமே இதைப் பிரயோகிக்கிறாள். அவருடைய கடுமையை அவர்கள் தப்பாகக் கொள்வதில்லை ; அதற்காக வருந்துவது மில்லை. அதை உண்மையானதோர் அருளாகவும் சாதனைக் கோர் உதவியாகவுமே கொள்வர். மற்றும் பலர் இம்முறையைச் சகியார். அது தொடர்ந்து நடக்குமாயின், ஆயிர மைல் தொலைவில் ஓட்டமெடுப்பர் ; கலக எதிர்ப்பு செய்வர் ; நிராசையடைவர் ; அன்னை அவரவர் இயல்பின்படி நடப்பார். முறை சுருங்கியதாயினும் நீண்டு வளைந்து செல்வதாயினும், அவர்கள் ஆன்மா கடைத்தேற முழுச் சந்தர்ப்பம் அளிப்பர்.”

“ அன்னையின் கடிதலுக்கு அஞ்சவாயாகில், நீ முன்னேறுவது எங்ஙனம் ? விரைவில் முன்னேற விரும்புவோர் மகாகாளியின் பலத்த அடிகளையும் வரவேற்பர். ஏனெனில் அவை மார்க்கத்தில் விரைந்து செல்லுமாறு அவர்களைத் தள்ளுகின்றன.”

“ தெய்விக உணர்வு மானிட உணர்வின் மட்டத்திற்கு

அப்பாலுள்ள ஒளியிலிருந்து செயல் புரிகிறது. மனிதர் கிரகக் கக்கூடிய உண்மையைவிட உயர்வானதோர் உண்மையின்படி அது செயலாற்றுகிறது. இதன் காரணமாகவே மானிட மனம் தெய்விகச் செயலையும் அதன் நோக்கங்களையும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. மனிதன் முதலில் உயரிய உணர்வு நிலைக்கு எழும்பவேண்டும் ; இறைவனுடன் ஆத்மிகத் தொடர்போ ஒற்றுமையோ கொள்ளவேண்டும். இதை உணர்வோன் தன் மானிட மனத்துடனும் மானிட நோக்கிலும் தெய்வச் செயலின் மீது இனியும் தீர்ப்பு கூறான். . . அன்னை மனத்தினால் செயல்புரிவதில்லை. ஆகவே மனத்தைக்கொண்டு அவர் செயலின்மீது தீர்ப்பு கூறுவது பயனற்றது.”

“மன அறிவு அஞ்ஞானத்தைச் சார்ந்தது. உயரிய உணர்வில் நுழையும்போதே, புறப் போராட்டங்கள் பிணக்குகளால் பாதிக்கப்படாமல் ஒருவன் ஒளியிலும், ஆனந்தப் பரவசத்திலும், ஒருமையிலும் வாழமுடியும். உணர்வின் மாறுதலே முக்கியம். மன அறிவுடன் சமரசம் செய்துகொள்வதில் பயனில்லை.”

தரிசனம்

“அன்னையைத் தரிசிக்கும்போது, உன் உள்ளம் முற்றும் அமைதிபுறவேண்டும் ; அவரிடமிருந்து பெறுவதற்கு அது நிறந்திருக்கவேண்டும் ; மனவிருத்தியோ, பிராணமய விருப்பமோ கூடாது ; நீ சரணடைதல் வேண்டும் ; அன்னை கொடுப்பதை ஏற்க உன் சைத்திய புருஷன் தயாராக இருக்கவேண்டும்.”

பிறந்தநாள்

“உலக சக்திகளின் லீலைகளில் ஒர் இசைவு உள்ளது. அது கிரகங்களின் தொடர்புடையது. இதுவே பிறந்த நாளைத் திரும்பப் புதிதாக்கக்கூடிய ஒரு நாளாகச் செய்கிறது. அந்நாளில் ஜீவன் வளைந்துகொடுக்கிறது. இதன் காரணமாகவே

அன்னை சாதகர்களின் பிறந்தநாளின்போது அவர்களுக்குத் தரிசனம் தந்து ஆசி வழங்குகிறாள்.”

சூப்பின் உட்பொருள்

“அன்னை சாதகர்களுக்கு முன்பு சூப்பு (காய்கறிகளின் சாரம்) வழங்கிவந்தார் அல்லவா? அதற்கு ஏதேனும் ஆத்மிக உட்பொருள் உண்டா?

சட உணர்வில் ஒரு பரிவர்த்தனத்தின் மூலம் சாதகன் அன்னையினிடமிருந்து ஏதேனும் பெறுவதற்கு ஒரு வழியாகவே சூப்பு வழங்குவது ஏற்பாடாயிற்று.”

மாலேத் தியானம்

“ஆசிரமத்தில் அன்னை செய்துவந்த மாலேத் தியானம் ஒரே சமயத்தில் கூட்டுத் தியானமாகவும் தனித்தியானமாகவும் விளங்கியது. ஆசிரமத்தில் ஒரு சரியான உணர்வு நிலையைக் கொண்டுவர அவர் முயன்றுவந்தார். இந்தத் தியானத்தில் இறங்கிவரும் சக்தியின்மீது யாவும் ஒருமைப்பட்டது. மனத்தை ஒருங்கே கொண்டுவரவும், அன்னையின் சக்திக்குத் தம் உள்ளத்தைத் திறக்கவுமே சாதகர் தியானம் செய்தனர்.”

அன்னையின் வேள்வி

“அன்னை சாதகனுடன் ஐக்கியப்பட்டு அவனுடைய கஷ்டங்களை யெல்லாம் தாங்கவேண்டியிருக்கிறது; அவனுடைய இயல்பிலுள்ள நச்சையெல்லாம் தாம் தமக்குள் ஏற்கவேண்டியிருக்கிறது; அன்றியும், அகில புவி இயற்கையின் கஷ்டங்களை யெல்லாம், மரணம், நோய், ஆகியவற்றையும் ஏற்று அவற்றுடன் பொருதவேண்டியிருக்கிறது. அவர் அவ்விதம் செய்யாவிடில் ஒரு சாதகனும் இந்த யோகத்தைப் பயிலமுடியாது.

மனிதன் தெய்விக நிலைக்கு எழும்புவதன் பொருட்டு, தெய்வம் மானிடத்தன்மையின் போர்வையைப் போர்த்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இது சாமானிய உண்மை. ஆனால் இறைவன் இதைச் செய்யமுடியும் என்பதும், இவ்விதம் செய்கையிலேபே அதனின்றி வேறாக நிற்கமுடியும், அதாவது, இறைவனாகவே இன்னும் இருக்கமுடியும் என்பதும் எவருக்கும் விளங்குவதில்லை.

சாதகர்களுடைய அசுத்தங்கள் அன்னையைத் தாக்குகின்றன. தூலம் மாறுதலடையுமுன் இதற்கு வேறு யாதொரு வழியுமில்லை. அன்னை தமக்கும் சாதகர்களுக்கும் இடையே உள் சுவர் ஒன்றை எழுப்பிவிட்டால் இவையொன்றும் நடக்க முடியாது. ஆனால் சாதகர்கள் அவரிடமிருந்து யாதொன்றையும் பெறமுடியாது. அனைவரும் அவரை நெருங்கும்போது உபரிப உணர்வுடன் வந்தால் இவை நேரிடா. ஆனால் கெட்ட எண்ணங்களுடன் அவரை நெருங்கினால், அவர் உடல் பாதிக்கப்படுகிறது. ஏனெனில் சாதகர்களை அவர் தம் உணர்வுக்குள் ஏற்கிறார். இந்த அசுத்தங்களை தான் ஏற்காமல் அவர்கள் மீதே தள்ளிவிட்டால், சாதகர்களே துன்புறுவர். சாதகர்களுக்கு உதவிபயிடுக்கும் பொருட்டே தாம் இந்த அசுத்தங்களை ஏற்கிறார்.”

தீயானமும் பணியும்

“மனம் ஒருமைப்பட்டு அன்னைக்குப் பணி செய்வதானது தீயானத்தைப்போலவே சிறந்த சாதனையாகும். நீ உண்மை யாகப் பணி செய்து அன்னைக்கு உள்ளத்தைத் திறந்துவைத்தால், தீயானம் தானாக வரும். நம் யோகம் பூரணயோகம். உள் அனுபவம் பெறுவதன் பொருட்டு பணியை அசட்டை செய்யலாகாது. தீயானம், பணி இவை இரண்டையுமே செய்து அன்னைக்கு அர்ப்பணம் செய்வதே சிறந்தது..

தீயானத்தின் மூலமாகவே நம் இயற்கையை உருமாற்ற முடியாது. புறவேலையினின்று விலகிவிடுவதால் தீங்கே வரும்.

ஓரளவு தியானம் செய்யவேண்டும் ; உள்ளத்தில் ஆர்வம் பொங்கவேண்டும் ; அன்னையின் சாந்தித்தியத்திற்கு உணர்வைத் திறந்து சக்தி மேலிருந்து கீழிறங்கிவரச் செய்யவேண்டும். ஆனால் செயல் இன்றி இயற்கை மாறாது. பணியில் உயர்ந்தது தாழ்ந்தது என்பது கிடையாது. எப்பணியையும் அன்னைக்கு அளித்துவிட்டால் போதும்.

ஒருவன் தான் செய்வது யாவும் இறைவனிடமிருந்தே வருகின்றன, எல்லாக் கருமங்களும் அன்னையினுடையனவே—என்னும் உணர்ச்சி இன்றியமையாத முதல் தேவை. ஆனால் அதோடு நின்றுவிடமுடியாது. உன் செயல்கள் யாவும் அன்னையின் சக்தியினாலேயே நடைபெறுகின்றன என்று உணரவேண்டும். இதுவே உண்மையான அனுபவம்.

ஒவ்வொருவனும் பிரபஞ்ச சக்தியின் கருவியே. ஆனால் சாதகன் உணர்வுடைய கருவியாதல் வேண்டும். கீழியற்கையின் வேகத்தால் உந்தப்பட்டு பணி செய்பவன் உணர்வுடைய கருவியாக இருக்கமுடியாது. அன்னையிடம் சரண் புகுந்து அவர் சக்தியைத் தன்னுள் உணர்வோனே சரியான கருவி ஆவான்.

பொதுநோக்கு இருந்தால் போதாது. ஒவ்வொரு பணியையும் அன்னைக்கு அளித்துவிடவேண்டும். பணி செய்யும்போது கவனம் போய்விடும். ஆனால் வேலையின்போது, அது அன்னையின் பணி என்ற நினைவு நீங்காதிருக்கவேண்டும்.

தியானம் செய்யும் போதும் வேலை செய்யும்போதும் உள்ளத்தை அன்னைக்குத் திறந்துவிடு ; அவர் வழிகாட்ட இணங்கு. அவர் அமைதியை அழை. அவை செயல்புரிய, தவறான செல்வாக்குகளைத் துரத்தியடி. உன் உள்ளத்தில் தெய்விக சாந்தித்தியத்தை உணர். உன் செயலில் இறைவன் உன்னை வழிநடத்திச்செல்கிறான் என்பதை உணர். உன் சைத்திய புருஷன் விழித்து இதை உணரட்டும். பின்னர் இது மனத்திலும் பிராணத்திலும் பரவும்.

அகந்தை, சினம், விருப்பு வெறுப்புக்கள், ரோஷம் இவற்றை வெல்வது முக்கியம். பணியானது சாதனைக்குரிய

தொரு களம். உன் தனித்தன்மையை ஒழித்து இறைவனுக்குச் சரண் புரிய கருமம் செய். பணியை அன்னையின் பணிபாகச் செய்வேண்டும். பணியை உன் சொந்த வேலையாகக் கருதலாகாது. சொந்த அபிமானத்தை வற்புறுத்தலாகாது. பணியை விதியின்படி, ஒழுங்குமுறைபடி, அனுசரித்துச்செய்ய வேண்டும்.

அகந்தையைப்பற்றி உஷாராயிரு. நீ அன்னையின் பணிபைச் செய்வதாகவே உண்மையாகக் கருதலாம். ஆனால், உன்னையும் அறியாமல் அகந்தையின்மீது இன்னும் பற்று இருக்கலாம். பிறர் உன்னிடம் பட்சம் காட்டாவிடினும், நீ உன் பணியை நேர்மையாகச் செய். அன்னை திருப்தியடைவார்.

அன்னையை அழை

“உன் மார்க்கத்தில் உன்னைத் தாங்க அன்னை எப்போதும் உன்னுடன் இருக்கிறார் என உறுதியாக நம்பு. கஷ்டங்கள் வரும், போகும். ஆனால் அவர் உன்னுடன் இருப்பதால் வெற்றி நிச்சயம்.”

“தோற்றங்களுக்குப் பின்னால் அன்னை வேலை செய்துவருகிறார். இந்நம்பிக்கையை விடாதே. இது உன் மார்க்கத்தில் உதவும். அவரிடம் நம்பிக்கை வைத்து அவரை வழிநடத்த விடு. இதுவே சரியான மனப்பான்மை.”

“ஒருவன் தன் சொந்த வலிமையினால் தெய்விக மாறுதல் அடையமுடியாது. வேலை செய்யும் அன்னையின் சக்தியும் அன்னையின் வேலையில் நம்பிக்கை வைத்து அவளுக்கு உளளம் திறக்கச் சாதகனின் திடசித்தமுமே இதைச் சாதிக்க வல்லன.”

“போக மார்க்கத்தில் நுழைந்தபின் நீ செய்யவேண்டிய ஒரே விஷயம் இது; உன் தீர்மானத்தில் உறுதியாக நிள். என்ன நடந்தாலும் கடைசிவரையில் செல். உன் சக்தியினாலேயே போகம் நிறைவேறுது. உன்மீது நிற்கும் பெருஞ் சக்தியினாலேயே இது சாத்தியம். என்ன நேர்ந்தாலும் அச்

சக்தியை அழை, விடாமல் அழை. அன்னையின்பால் திரும்பு. பிறகு யாவும் நிறைவேறும்.”

“அன்னையின்பால் திரும்பும் ஒவ்வொருவனும் என் யோகத்தையே செய்கிறான். உன்னை அன்னையிடம் ஒப்படைத்து விடு. சேவை, பக்தி, ஆர்வம் இவற்றின் மூலம் உள்ளத்தை அவளுக்குத் திறந்துவிடு. பிறகு அன்னை தன் ஒளியாலும் சக்தியாலும் ஆவன செய்வார். பூரணயோகியாகவேண்டும் என்று பேராசைகொள்ளாதே. அன்னையிடம் பக்திகொள். அவரிடம் ஒப்படைத்துவிடு. அவர் என்ன விரும்புகிறாரோ அதுவேயாக விரும்பு. மற்றதை அவர் தீர்மானிக்கவிடு.

கஷ்டம் நேரிடும்போது அன்னையின் சக்தியிடம் நம்பிக்கை வை.”

“துயரமும் உள்ளத்தளர்ச்சியும் சாதனையில் வரும் தடைகள். அவற்றிற்கு இடங்கொடாதே. அன்னையின் சக்தியை அழை. அது வேலைசெய்ய விடு. இதுவே சாதனையில் வெற்றியடையும் வழி.”

“உன் மனத்தின்மீதே, உன் திடசித்தத்தின்மீதே நம்பிக்கை வைக்காதே. அதனால்தான் நீ சாதனையில் முன்னேற வில்லை. மௌனமாக இருந்து அன்னையின் சக்தியில் நம்பிக்கை வை. தடை குறைந்து இறுதியில் நீங்கும்.”

“உன் சைத்திய புருஷன் விழிப்புற்றால் அன்னையின் அருள் எளிதில் வேலைசெய்வது சாத்தியமாகும்.”

“எப்போதும் அன்னையை அழை. அதுவே பிரதானம். நீ உணராவிடினும் அன்னையின் சக்தி அங்கே உளது. அமைதியாய் இரு. பொறுமையுடன் இரு. அன்னையின் சக்தியை தீவிரமாக அழைக்கமுடியாவிடினும் அதில் நம்பிக்கை வை. அது வரும்.”

“கஷ்டங்கள் அடிக்கடி வரலாம். சமதையுடன் இரு; தவறான எண்ணங்களை, கீழியல்புகளை விரட்டு; அன்னையின் சக்தியை அழை. இதுவே வழி. கஷ்ட காலங்களில் அன்னையின் சாந்நித்தியத்தை, சக்தியை அழைக்கமுடிவது கஷ்டங்களைத் தீர்ப்பதற்கான மிகச் சிறந்த வழியாகும்.”

“சோதனை செய்வது இறைவன் அல்ல ; கீழ்த்தர உணர்வு நிலைகளைச் சார்ந்த சக்திகளே இதைச் செய்கின்றன. இறைவன் இதை அனுமதிக்கிறான். ஆத்மா பயிற்சி பெற்று தன் சக்திகளையும் குறைகளையும் உணர்ந்து மேலெழும்புவதற்காகவே இதை அனுமதிக்கிறான். அன்னை சோதிப்பதில்லை. சோதனைக்குத் தேவையிராதபடி உனக்கு உதவிசெய்கிறான். அன்னையின் உதவியை உணர்ந்தால், அதுவே உன்னை துஷ்ட சக்திகளின் தாக்குதல்களிலிருந்து பாதுகாக்கும்.”

“விபத்தைத் தடுக்கமுடியாது. அபாயம் வரும்போது அன்னையை அழைப்பதே முதல் வேலை. அதுவே அன்னையின் பாதுகாப்பைப் பயனுள்ளதாகச் செய்கிறது.”

சாதகர்களுடன் தொடர்பு

சாதகர் ஒவ்வொருவரும் ஸ்ரீ அன்னையுடன் தனியாகவும் நேராகவும் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள விரும்புவது இயல்பேயாகும். ஆரம்ப காலத்தில் சாதகரின் தொகை மிகச் சொற்பமாக இருந்தபோது இத்தகைய தொடர்பு சாத்தியமாக இருந்தது. தொகை பெருகப்பெருக ஸ்ரீ அன்னை சாதகர்களுடன் தொடர்புகொள்ள வெவ்வேறு முறைகளைக் கையாண்டார். பிரணம் ஒரு முறை. சாதகர் ஒவ்வொருவராக வந்து அன்னையை வணங்கி அவர் ஆசி பெற்றுச் செல்வர். அப்போது அன்னை சாதகர் ஒவ்வொருவரையும் பார்ப்பார். அகத்தின் அழகு முகத்திலேயே தெரிந்துவிடும். இவ்விதமாக ஒவ்வொருவருடைய உள்ளநிலையையும் அறிந்துகொள்வார். அன்னை பார்ப்பதோடு நின்றுவிடமாட்டார். தம் அன்பையும் வெளிப்படக் காட்டுவார். புன்னகை, தட்டிக்கொடுத்தல், ஓர் இரண்டு வார்த்தை எப்போதாவது பேசுதல்—இவை வெளிப்படுத்தும் முறைகள். கடிதப்போக்குவரத்து மற்றொரு முறை. சாதகர் தம் உள்ளத்தெழுச்சிகளைப்பற்றியோ, சாதனைபற்றியோ எழுதுவர். அன்னையும் ஸ்ரீ அரவிந்தரும் பதில் எழுதுவர்.

பிரணம் நின்ற பிறகும் கடிதப் போக்குவரத்து 1938 வரையில் நடந்துவந்தது. ஆதியில் இக்கடிதப் போக்குவரத்து நல்ல பயனையே தந்தது. ஸ்ரீ அன்னை சாதகனின் ஒவ்வொரு விவரத்தையும் அறியமுடிந்தது. சாதகன் அன்னையின் தொடர்பினால் தன் சாதனை வெற்றிபெற்று வருவதை உணர்ந்தான். ஆனால் வரவர இப்போக்குவரத்து ஸ்ரீ அன்னைக்கு மிகவும் கிரமம் அளித்தது. இரவெல்லாம் ஸ்ரீ அன்னையும் ஸ்ரீ அரவிந்தரும் இக்கடிதங்களைப் படித்துப் பதில் எழுதுவதில் கழிந்தது. 1938-ம் ஆண்டுக்குப்பின் இப்பழக்கம் மெல்லமெல்ல நின்றது. பிரதம காரியதரிசிகள் மூலமாக சாதகர்களுக்கு அன்னை செய்தி தெரிவித்தார். கூட்டுத் தியானம் நடந்துவந்தது. தரிசன காலங்களிலும், பிறந்த நாட்களிலும் மட்டுமே சாதகன் அன்னையின் அருகில் செல்லலாம். சற்றேறக்குறைய 1944-ல் பள்ளிக்கூடமும் விளையாட்டுக்கூடமும் ஏற்பட்டபின் அன்னைக்கும் சாதகர்களுக்கும் மீண்டும் தொடர்பு ஏற்படலாயிற்று. தொடர்பு எனில் புறத்தொடர்பைத்தான் கூறுகிறோம். உள்தொடர்பு என்றுமே நின்றதில்லை. அன்னை விளையாட்டுகளில் ஈடுபட்ட மாணவர் மாணவிகளுக்குப் பிரசாதம் வழங்குவாரம்பித்தார். பிறகு சாதகர்களும் இதில் கலந்து கொண்டனர். அன்னை பிரசாதம் வழங்கியபோது ஒவ்வொருவரும் அன்னையை வணங்கி அவர் அருட்பிரசாதத்தைப் பெற்றுச்செல்வர். அப்போது அன்னை ஒவ்வொருவரின் உள்ளத்தையும் அறியமுடிந்தது. சாதகர்களும் தம் அன்பைத் தெரிவித்தனர். அன்னை மாலை 4-30 மணி முதல் விளையாட்டுக்கள் அணிவகுப்பு மார்க்சுகள் முதலிய யாவும் முடிந்து தியானம் முடியும்வரையில் விளையாட்டுக்கூடத்தில் ஒரு அறையில் இருந்துவருவார். அப்போது அன்னை தேவையான சில சாதகர்களைப் பார்ப்பதுண்டு. பிறந்த நாட்களில் சாதகர் இவ்வறையினுள் சென்று அன்னையின் ஆசி பெற்றுக்கொள்வர்.

சாதகர்கள் மட்டுமல்லர், குழந்தைகளும் மாணவரும் கூட அன்னையுடன் தொடர்புகொள்ளமுடிந்தது. அன்னை சில சமயம் சிறுவர்களுக்குப் பாடம் சொல்லித்தருவார். வாரம்

இருமுறை பள்ளிமாணவர்க்கு ஸ்ரீ அரவிந்தரின் நூலிலிருந்து ஒரு வசனத்தைப் படித்துப் பொருள் கூறுவார், அல்லது கதை கூறுவார். மாணவர்க்கான இக்கூட்டங்களில் இதர சாதகர்களும் கலந்துகொள்வர். இவ்வகுப்புக்களுக்குப்பின் பொது தியானமும் நடக்கும்.

ஸ்ரீ அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்தரின் நூல்களை பிரெஞ்சு மொழியில் பெயர்த்துவந்தார். இவ்வேலையில் அவருக்கு உதவியாக மொழியறிவுள்ள சில சாதகர் வருவர். இவ்வகுப்பில் இதர மாணவர்களும் சாதகர்களும் கலந்துகொண்டனர். வாரம் மூன்று நாட்கள் இவ்வகுப்புக்கள் நடக்கும். இதனாலும் தொடர்பு ஏற்பட்டது.

ஆதியில் சாதகர்கள் தனித்தனியாகத் தியானம் செய்து முன்னேற்றம் அடைந்துவந்தனர். சற்றேறக்குறைய 1940-ல் இருந்து இளைஞர் பலர் ஆசிரமத்தில் சேர்ந்தனர். அன்னை சாதகர்களிடையே கூட்டு வாழ்க்கையை ஆதரித்து வளர்த்தார். பள்ளிக்கூடம், தேகப்பயிற்சி, விளையாட்டுகள் ஆகியவை கட்டுப் பாடாக கூட்டுவாழ்க்கையை வளர்த்தன. அன்னையின் வேலை இதனாலும் பெருகியது. தொடர்பும் விரிவடைந்தது. குழந்தைகளே பிற்கால நவபுகத்தைச் சிருஷ்டிப்பவர்கள் ஆதலால் அன்னை அவர்கள் விஷயத்தில் மிகுந்த அக்கறை காட்டினார். சிறுவர்கள் விரும்பியபோதெல்லாம் அன்னையைநெருங்கினர். பூரணயோகத்தின் சூழ்நிலையில் பூரண வாழ்வும் மலரவாரம்பித்தது.

பால்கனி தரிசனம்

அன்னை தினந்தோறும் காலை 6.15 மணிக்கு தம் அறையிலிருந்து தெருப்பக்கமாகப் பார்த்த பால்கனி முகப்பில் தரிசனம் வழங்கினார். ஒவ்வொருவரும் தத்தம் வேலைக்குச் செல்லுமுன் மங்களமாக அன்னையின் ஆசிபெற்றுச் செல்வது வழக்கமாபிற்று. தெருவில் சற்றேறக்குறைய ஆயிரம்

பேர் கூடுவர். நிசப்தமாகத் தரிசனம் செய்துவிட்டுக் கலைவர். ஸ்ரீ அன்னை ஒவ்வொருவரையும் பார்ப்பார். பார்வை உள்ளத்தை ஊடுருவும். பார்வையோடு தம் அருளையும் அள்ளி வீசுவார். அருளோடு அவரது பாதுகாப்பும் செல்லும். தரிசனம் பெறுவோர் அன்னையின் பாதுகாப்புடன் தம் வேலைக்குச் செல்வர். நாளடைவில் இது மேன்மேலும் ஆத்மீகச் சார்பு கொள்ளலாயிற்று. அன்னை தரிசனம் அளித்துப் பார்வை மிட்டபின் பத்துப் பதினைந்து நிமிடங்கள் தியானம் செய்வார். முதலில் கண்களை உயர்த்தி அனந்தத்தில் ஆழ்வார். பிறகு விழிகளை மூடி முழுமுதற் பொருளுடன் இரண்டறக்கலப்பார். தியானம் முடிந்ததும் மற்றொரு முறை சாதகர்களைப் பார்த்து விட்டு முகமலர்ச்சியுடன் உள்ளே செல்வார். இது சமயம் அனைவரும் மௌனமாயிருப்பர். உள்ளம் திறந்து அன்னையின் சக்தியை அழைப்பர். அன்னையின் சக்தி வேலை செய்யத் தவருது. இவ்விதமாக ஒவ்வொரு நாளும் அன்னை சாதகர்களுடன் ஆத்மீகத் தொடர்பு கொள்வார். அன்பும் அருளும் அமைதியும் தாராளமாக வழங்குவார். உள்ளம் திறந்தவர்கைமேற் பலனாகப் பெறுவர். இது பிரதிதின அனுபவம். ஆசிரமவாசிகள் மட்டுமன்றி பக்தியுடன் வரும் வெளியூர் வாசிகளும் இவ்வருளைப் பெறுவர்.

அன்னையின் எழுத்துக்கள்

ஸ்ரீ அன்னையவர்கள் பிரெஞ்சு மொழியில் அழகும் இசைவும் தெளிவும், உறுதியும் பொருந்திய நடைபில் கதைகள், கட்டுரைகள், நாடகங்கள், சம்பாஷணைகள் முதலிய துறைகளில் நூல்கள் பல எழுதியிருக்கிறார்கள். இவற்றுள் சில வெகுகாலத்திற்கு முன்பே எழுதப்பட்டவையாயினும் இவர் ஆசிரமத்திற்கு வந்த பிறகே அச்சிடப்பட்டு வெளியாயின. “பல்லாண்டுகளுக்குமுன் மொழிந்தவை”, “அழகிய கதைகள்”, “பரம்பரன் காட்சி”, “அன்னையின் பிரார்த்தனைகளும் தியானங்களும்” “அன்னையுடன் சம்பாஷணைகள்”, “புதுவருஷப் பிரார்த்தனைகள்”, “வருங்காலத்தை நோக்கி” “சத்தியாரோகணம்”, “மகத்தான ரகசியம்”, “கல்வி”, “லட்சியக் குழந்தை”, “நான்கு தவங்கள்” “தம்மபதம் விளக்கவுரை” முதலிய நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. இவற்றின் முக்கியமான பகுதிகள் ஒன்றாகத் திரட்டப்பட்டு ஆங்கிலத்திலும் பிரெஞ்சிலுமாக அன்னை 80-வது ஆண்டுவிழாவின் போது ஒரு மணிமலராக வெளியிடப்பட்டன.¹

“பல்லாண்டுகளுக்குமுன் மொழிந்தவை”, “அழகிய கதைகள்”, “பரம்பரன் காட்சி” ஆகிய நூல்களைப்பற்றியும் “பிரார்த்தனைகளும் தியானங்களும்” என்னும் நூலைப்பற்றியும் ஐந்தாவது அத்தியாயத்திலும் ஆறாவது அத்தியாயத்திலும் விரிவாக விமர்சனம் செய்துள்ளோம். “புதுவருஷப் பிரார்த்தனைகள்” 1920-ம் ஆண்டுக்குப்பின் தரிசன காலத்தி

¹ The Golden Book of the Mother Feb.21, 1958.

லும் வருஷப்பிறப்பு நாட்களிலும் அன்னை விடுத்த செய்திகளின் ஒரு திரட்டாகும். “அன்னையுடன் சம்பாஷணைகள்” என்ற நூல் முதன்முதலாக 1931-ல் ஆங்கில மொழியிலும் 1933-ல் பிரெஞ்சு மொழியிலும் வெளிவந்தது. 1928-ல் மிஸ் மெய்ட்லாண்டு என்னும் ஆங்கில மாதா ஸ்ரீ அரவிந்தரின் பூரண யோகத்தைப்பற்றி அறிந்துகொள்ள ஆசிரிரமத்தில் சிறிது காலம் தங்கியிருந்தபோது, அவர் முன்னிலையில் அன்னை சில ஐரோப்பிய இந்திய சாதகர்களுடன் தொடர்ந்து நடத்திய சம்பாஷணைகளின் ஒரு திரட்டே இது. பிறகு அவருடைய எழுத்துக்களும் மொழிகளும், “கல்வி”, “சம்பாஷணைகள்”, “சூத்திரங்கள்” “அமுத மொழிகள்” முதலிய நூல்களாகவும், ஆசிரமப் பள்ளிக்கூட விழாவில் நடிப்பதற்கென எழுதப்பட்ட “வருங்காலம்”, “மகத்தான ரகசியம்”, “சத்தியாரோகணம்” முதலிய நாடகங்களாகவும், “நால்வகைத் தவம்” போன்ற நூல்களாகவும் வெளிவந்துள்ளன. இவையன்றி, ஸ்ரீ அரவிந்தரின் “கேதக் கட்டுரைகள்”, “தெய்விக வாழ்க்கை”, “பூரணயோகம்”, “சிந்தனையும் மின்னொளியையும்” போன்ற நூல்களை பிரெஞ்சு மொழியில் பெயர்த்திருக்கிறார். வாரந்தோறும் குழந்தைகளும் ஆசிரம சாதகர்களும் போடும் ஆத்மீக சம்பந்தமான கேள்விகளுக்குப் பதிலாக அளித்துள்ள அரிய விஷயங்கள் “புல்லட்டின்” சஞ்சிகையில் தொடர்ந்து வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன. இவை யாவும் ஸ்ரீ அன்னை அளித்துவரும் அற்புதமான ஆத்மீக இலக்கியங்களாகும். வாழ்க்கையின் அற்புதங்கள், கலை, ஆத்மீகக் கலை, ஆத்ம ஞானம், சூட்சும லோகம், கல்வி, விஞ்ஞானம், உலக நிலை, அதிமானுஷம், “விஞ்ஞானம்”, (சூப்பர்மைண்ட்) முதலிய பல விஷயங்களைப்பற்றி அருமையான கட்டுரைகள், சம்பாஷணைகள், கேள்விக்குப் பதில்கள் ஆகிய வாழ்க்கைத் துறைகள் பலவற்றைச் சார்ந்த இவை அன்னையின் ஞானக்கோவையாகும். சில பொறுக்குமணிகள் தருவோம் :

அருளின் தலையீடு

பிரபஞ்ச நிதியின் போக்கில் குறுக்கிட்டு அதை மாற்றும் சக்தி இறைவனது அருள் ஒன்றுக்கே உண்டு.

இப்புளியில் வந்து இறைவனின் அருளை வெளிப்படுத்துவதே அவதார புருஷனின் மகத்தான வேலையாகும். அவதார புருஷனின் சீடனாயிருப்பதெனில் இறைவன் அருளின் ஒரு சாதனமாக ஆவதேயாம். இறைவனது அருளுடன் ஐக்கியப்பட்டவரையும், பிரபஞ்ச சக்தியின் முழு வேலை முறையையும் தன்னுடன் ஐக்கியப்படுத்துவதனால் சம்பூரணமாக அறிந்தவரையும் உள்ள பேரன்னை இவ்வருளைப் பகிர்ந்து வழங்குவார்.

அவரது இடையிட்டினால் இறைவன்பால் எழும்பும் நேர்மையும் நம்பிக்கைபுங்கொண்ட ஆர்வத்தின் ஒவ்வொரு இயக்கத்திற்கும், இறைவனருள் தலையிட்டு விடையளிக்கிறது.

“ஐயனே, எவன்தான் உம் முன்னிலையில் நின்றுகொண்டு “நான் எப்போதும் தவறு செய்ததே கிடையாது” என்று முழு வாய்மைபுடன் சொல்லமுடியும்? ஒரு நாளைக்குள் எத்தனையோ தடவைகள் உமது பணிக்கு இடையூறாக இருக்கும் பிழைகளைச் செய்துங்கூட உமது அருள் எப்போதும் வந்து அப்பிழைகளைப் போக்கியிருக்கிறது !

உமது அருளின் தலையீட்டின்றி, கடுமையான பிரபஞ்ச நிதியின் வாளுக்குப் பன்முறை பலியாகாமல் தப்பக்கூடியவன் எவன் ?

இங்குள்ள ஒவ்வொருவனும், சாதிக்கப்படவேண்டிய ஒரு அசாத்தியத்திற்கு அடையாளமாக விளங்குகிறான். ஆனால் உமது தெய்வ அருளால் முடியாதது எதுவுமே இல்லையாதலால், கூடாத காரியங்களைப்பெல்லாம் கைகூடும்படிச் செய்து, தெய்விக நிறைவேற்றங்களாக அவைகளை மாற்றுவது, மொத்தத்திலும் தனித்தனியாகவும் உமது வேலையல்லவா ?”

தெய்வ அருள்

தெய்வ அருள் ஒன்றையே நம்பியிருக்கவும், எந்நிலையிலும் அதன் உதவியை அழைக்கவும் நாம் பயிற்சி செய்து கொள்ளவேண்டும். பிறகே, அது அற்புதங்கள்மேல் அற்புதங்களாகச் செய்யும்.

நம் இச்சாசக்தியை, திடசித்தத்தை, தெய்வ அருளுக்கே அர்ப்பணம் செய்வோமாக. தெய்வ அருளே எல்லாவற்றையும் செய்து முடிக்கிறது.

நாம் எவ்வளவு தூரம் கடவுளினிடத்தில் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறோமோ, அவ்வளவு தூரமே கடவுளது அருள் நமக்காகத் தொழில் புரிந்து உதவும்.

தெய்வ அருளின்முன் தகுதியுள்ளவன் யார்? தகுதியற்றவன் யார்?

எல்லோரும் ஒரே தாயின் குழந்தைகள்.

அவளது அன்பு அவர்கள் எல்லோரின்மீதும் சமமாகப் பரவியிருக்கிறது.

ஆனால், ஒவ்வொன்றுக்கும் அதனதன் இயல்பு, கிரகிக்கும் சக்திகளுக்கு ஏற்றாப்போல் அவள் தருகிறாள்.

ராதையின் பிரார்த்தனை

ஐயனே, நான் உம்மை முதன்முதலாகக் கண்டவுடனேயே, நீர் எனது பிராணநாதர் எனவும், எனது தெய்வம் எனவும் உணர்ந்தேன். எனது நிவேதனத்தை ஏற்றுக்கொள்வீராக.

என் சிந்தனைகள் எல்லாவற்றையும், என் உள்ள நெகிழ்சிகள் யாவற்றையும், என் இதய உணர்ச்சிகள் யாவற்றையும், என் உயிரின் இயக்கங்கள் யாவற்றையும், என் உடலின் அனுக்கள் ஒவ்வொன்றையும், என் உதிரத்தின் துளிகள் ஒவ்வொன்றையும், உமக்கே சமர்ப்பணம் செய்கிறேன். நான்

முற்றிலும் உம்முடையவளே ; சம்பூரணமாக உமது உடைமையே ; யாதொரு ஒளிவு மறைவுமின்றி உம்முடையவளே. நான் எவ்வண்ணம் இருத்தல் வேண்டும் என்பது உமது திருவுள்ளமோ, அவ்வண்ணமாகவே இருப்பேன். எனது வாழ்வையோ, சாவையோ, எனது சுகத்தையோ துக்கத்தையோ, எனது இன்பத்தையோ துன்பத்தையோ, நீர் எனக்கு எதை அளிக்கத் திருவுள்ளம் கொண்டபோதிலும், உம்மிடமிருந்து வருவது யாதாயிருப்பினும், எல்லாவற்றையும் நான் வரவேற்கிறேன். நீர் எனக்கு அளிக்கும் ஒவ்வொன்றும், எனக்கு என்றும் இறைவனின் பேரின்பத்தைக் கூடவே கொண்டுவரும் தெய்வப்பிரசாதமாக விளங்கும்.

மோன நிலையில் செயல் புரி

கலக்கம், அவசரம், சஞ்சலம் இவை நம்மை ஒருவித நன்மைக்கும் இட்டுச்செல்வதில்லை. பொங்கும் நுரையானது வியர்த்ததாகப் பெருஞ் சத்தம் போட்டுவிட்டுச் சிறிது நேரத்திற்குள் அப்படியே அடக்கிவிடுவதைப்போல இருப்பவை இவை. சாதாரண மனிதர்கள் சதாகாலமும் அங்குமிங்கும் ஓடிக்கொண்டு இசிப்பு நோய் கண்டவர்களைப்போலத் தெறிக்கத் தெறிக்க வேலை செய்தாலொழிய, தாங்கள் வேலை செய்வதாகவே அவர்களுக்குத் தோன்றுவதில்லை. பெயரளவில் மட்டுமே வேலையாயுள்ள இவர்களின் இயக்கங்கள் எதையாகிலும் மாற்றுகின்றது என்று எண்ணுவது ஒரு மதிமயக்கமே பாகும். ஒரு கோப்பைத் தண்ணீரை எடுத்துக்கொண்டு அதைக் கலக்குவதைப் போலத்தான் இது. தண்ணீர் அசைகிறதுதான் ; ஆனால் அதை நீ என்னதான் கலக்கினாலும் அது கிஞ்சித்தும் மாறுதல் அடைவதில்லை. வேலை சம்பந்தமாயுள்ள இம்மயக்கம் மானிட சபாவத்தின் பெருமயக்கங்களில் ஒன்று. இது அபிவிருத்திக்குத் தடையாயிருக்கிறது. ஏனெனில் இது எப்போதும் ஏதாவதொரு பரபரப்பான இயக்கத்தில் விரைந்து செல்லும் அவசியத்தை உனக்கு உணர்த்துகின்றது. இதெல்

லாம் மதிமயக்கமென்றும், வியர்த்தமென்றும், எதையும் மாற்றக்கூடியதல்லவென்றும், நீ கண்டறிவாயானால் எவ்வளவு நன்றாயிருக்கும் ! இதனால் எங்கேயாகிலும் எதையேனும் சாதிக்க இயலாது. இவ்வண்ணம் அவசரத்துடனும் இரைச்சலுடனும் வேலை செய்கிறவர்கள், தங்களது களிப்புக்களை இஷ்டப்படிச் கூத்தாடச் செய்யும் சக்திகளின் கருவிகளே யாவர். இச்சக்திகளுங்கூட உயர்ந்த ரகமானவையல்ல.

உலகில் சாதிக்கப்பட்டுள்ள யாவும் செயலுக்குப் புறம்பான மோனத்தில் நிற்கக்கூடிய வெகு சிலராலேயே சாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களே தெய்வ சக்தியின் சாதனங்கள். அவர்களே அதிகாரம் பெற்ற தீவிர வினையாளர்களும் உணர்வு பெற்ற சாதனங்களும் ஆவர் ; அவர்களே உலகை மாற்றும் சக்திகளைக் கீழிறங்கும்படிச் செய்கின்றனர். அவ்வண்ணமாகத் தான் காரியங்களைச் சாதிக்கக்கூடும் ; அமைதியற்ற கருமத்தினால்ல. உலகம் அமைதியிலும் மோனத்திலும் அடக்கத்திலுமே அமைக்கப்பட்டது ; ஏதாவதொன்றை உண்மையாக அமைக்கவேண்டியிருக்கும் ஒவ்வொரு சமயமும், அதை அமைதியிலும் மோனத்திலும் அடக்கத்திலும் நின்று செய்ய வேண்டும். உலகத்திற்காக ஏதாகிலும் ஒன்றைச் செய்வதின் பொருட்டுக் காலை முதல் மாலைவரை ஓடித்திரிந்து பலவிதமான பயனற்ற வேலைகளில் ஈடுபட்டு உழைக்கவேண்டும் என்று எண்ணுவது மடமையேயாகும்.

பத்து நிமிடங்கள் பயனுறப் பேசுவதற்கு நீ பத்துநாட்கள் மௌனமா யிருக்கவேண்டுமென ஒரு தடவை சொன்னேன். ஒரு நாள் பயனுற வினையாற்றுவதற்கு, நீ ஒரு வருஷ முழுமையும் அமைதியாயிருக்கவேண்டுமென நான் மேலும் சொல்லுகிறேன் ! அப்படிச் சொல்லும்போது, பொதுவான புறவாழ்க்கைக்கு உரிய அன்றாட வேலையைக் குறித்து நான் பேசவில்லை; உலகத்தின்பொருட்டு தாங்கள் ஏதோ செய்ய வேண்டியவர்கள் எனக் கருதுபவர்களைப் பற்றியே பேசுகிறேன். நான் குறிப்பிடும் மோனம் உள்ளத்தில் ஆழ்ந்துள்ள ஒரு அமைதியாகும். தங்கள் செயலுடன் ஐக்கியப்பட்டு அதிலேயே

அமிழ்ந்துவிடாமலும் தங்கள் இயக்கத்தின் இரைச்சலினாலும், உருவ அமைப்புபிணாலும் பார்வை இழந்துவிடாமலும், காது செவிடாய்ப் போகாமலும் செயலாற்றக்கூடியவர்களே இந்த உள்ளவமைதியைப் பெற்றிருப்பர். உன் செயலினின்று விலகி நில் ; தாற்காலிக இயக்கங்களுக்கு மேலே உள்ள ஒரு திருஷ்டிக்கு உயர்ந்து செல் ; 'அகண்ட உணர்வினுள் நுழை. அப்பொழுதே, எது உண்மையான செயல் என்பதை நீ அறிந்துகொள்வாய்.

யோகமும் கலையும் ¹

“ கலைஞன் யோகம் பயிலுவதனால், அவனது கலைத்திறன் விருத்தியடையுமா ? ”

கலைப்பயிற்சியின் மூல தத்துவமும் யோகப் பயிற்சியின் மூலத்தத்துவமும் ஒன்றே. இவை இரண்டும் உணர்வை மேன்மேலும் விரிவுபடுத்துவதையே கருத்தாகக் கொண்டுள்ளன. இவை இரண்டிலுமே, நீ சாதாரண விழிக்கும் உணர்ச்சிக்கும் அப்பாலுள்ள ஒன்றைக் காணவும், உணரவும், உள் முகமாகச் சென்று அங்குள்ள ஆழ்ந்த பொருளை வெளியே கொண்டுவரவும் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். ஓவியர்கள் தங்கள் விழியின் உணர்வு விரிவடைவதன் பொருட்டு, அநேகமாக யோகத்தைப் போன்றதொரு பயிற்சி முறையை மேற்கொள்ள வேண்டியதாயிருக்கிறது. அவர்கள் உண்மையான கலைஞர்களாக இருந்தும், அப்பாலுள்ளவைகளை நோக்கியும் அகவுலகைப் புறத்திலே விளக்கத் தங்களது கலைத்திறனை உபயோகித்தும் வருவார்களானால், இந்த மனவொருமைப்பாட்டினால் அவர்களின் உணர்வு விரிவடைகிறது. இவ்வுணர்வின் விரிவு யோகத்தினால் அடையப்பெறும் உணர்வைத் தவிர வேறென்ன ? கலைச்சிருஷ்டிக்கு யோக உணர்வு ஏன் ஓர் உதவிபாக இருத்தலாகாது ?

¹ Words of the Mother.

வெகு சொற்பப் பயிற்சியும் திறமையும் உடையவராயினும் யோகத்தின் மூலமாக எழுத்திலும் ஒவியம் வரைவதிலும் நுண்மையான திறமையை அடைந்துள்ள ஒருசிலரை நான் அறிந்திருக்கிறேன். என்னால் இரண்டு உதாரணங்கள் காட்ட முடியும். மேன்மேலும் கல்வியறிவு படைத்திராத ஒரு சிறுமியின் உதாரணம் ஒன்று. அவள் ஒரு நடிகை; சற்றேறக் குறைய நன்றாகவே நடனம் செய்தாள். அவள் யோகத்தை மேற்கொண்டபின் தன் நண்பர்களின் முன்பு மட்டுமே நடித்தாள். ஆனால் அவளது நாட்டியம் முன் காணப்படாத ஓர் அழகையும் ஆழ்ந்த மெய்ப்பாட்டையும் அடைந்திருந்தது. அவள் கல்வியற்றவளாக இருந்தும், அற்புதமாக எழுத ஆரம்பித்தாள்; தன் உள்விழியில் கண்டவற்றை மிகவும் அழகான மொழியில் வெளியிட்டாள். ஆனால் யோகத்தில் ஏற்றமும் தாழ்வும் உண்டல்லவா? அவள் நல்ல நிலைமையிலிருந்தபோது அழகுபெற எழுதினாள். அந்நிலைமையிலிருந்து வீழ்ந்து சாதாரண உணர்வு நிலையை அடைந்தபோது, அவளது சொந்த அறிவு பழையபடியே ஒளிமங்கியதாயும், மதியற்றதாயும், சிருஷ்டிக்கும் சக்தி கொஞ்சமும் இல்லாததாயும் ஆகிவிட்டது.

கலையைச் சிறிதளவு பயின்ற ஒரு வாலிபனின் உதாரணம் மற்றொன்று. ஒரு தானபதியின் மகனான அச்சிறுவன் தானாபத்தியத்திற்காகப் பயிற்சி பெற்றிருந்தான். ஆனால் அவன் சுகவாழ்க்கையையில் உழன்றுவந்ததால், கலைப்பயிற்சியில் ஆழ்ந்து மனத்தைச் செலுத்தவில்லை. ஆயினும், அவன் யோகத்தை மேற்கொண்ட உடனேயே ஆவேசம் பெற்ற சித்திரங்கள் வரைய ஆரம்பித்தான். இச்சித்திரங்கள் ஆழ்ந்த பொருளைச் சூசகமாகக் குறிக்கும் தன்மையை உடையனவாயும் உண்முக ஞானத்தைப் புறத்தே காட்டுவனவாயும் இருந்தன. கடைசியாக அவன் ஒரு பெரிய கலைஞன் ஆனான்.

யோகிகளாக இருந்த பெரும்புலவர்கள் *

“ஒருவன் யோகம் செய்தால் ஷேக்ஸ்பியர் அல்லது

* Words of the Mother.

ஷெல்லி அடைந்ததைப் போன்ற உயர்வை அடையமுடியுமா? அவ்வித உதாரணம் ஒன்றும் இல்லையே.”

ஏன் இல்லை ? மகாபாரதமும் ராமாயணமும் ஷேக்ஸ்பியரோ அல்லது வேறெந்தக் கவியோ சிருஷ்டித்த எவைக்கும் மட்டமானவையல்ல. அவை இருபுகளாயிருந்து யோகம் புரிந்தவர்களால் ஆக்கப்பெற்றவை என்று கூறுகிறார்கள். உபநிடதங்களைப் போன்று ஏககாலத்தில் மிகச் சிறந்த இலக்கியங்களாகவும் அத்தியாத்ம நூல்களாகவும் விளங்குபவை களுள் ஒன்றான மதிக்கப்படும் கீதையானது யோகப்பயிற்சி யற்ற ஒருவனால் எழுதப்படவில்லையே ! இந்தியாவிலோ பாரதீயத்திலோ அல்லது வேறெங்கோ முனிவர்கள், சூபிக்கள், பக்தர்கள் என விளங்கும் பெரியோர்கள் புனைந்த புகழ்பெற்ற கவிதைகள் மீட்டனுக்கும் ஷெல்லிக்கும் எவ்விதத்தில் தாழ்ந்தவையாகும் ?

மேலும், யோகிகள் எல்லோரையும், அவர்கள் ஆக்கியுள்ள நூல்கள் எல்லாவற்றையும் நீ அறிவாயா ? கவிகள், சிருஷ்டிகர்த்தர்களுக்குள்ளே இன்னவரே உணர்வோடு கடவுளுடன் தொடர்பு வைத்துக்கொண்டிருந்தனர், இன்னவர் வைத்துக் கொண்டிருக்கவில்லை எனக் கருதப்படாத சிலர் இருக்கின்றனர் ; அவர்கள் குருபீடத்தில் இல்லை ; சீடர்களும் அவர்களுக்கு இல் ; அவர்கள் யாது செய்கின்றனர் என்பதை உலகம் அறிபாது ; அவர்கள் புகழை விரும்புவதுமில்லை ; மக்களின் கவனத்தைத் தங்கன்பால் ஆகர்ஷிப்பதுமில்லை. ஆனால் அவர்கள் உபர்ந்த உணர்வும் கடவுளது சக்தியுடன் தொடர்பும் உடைபடவர்களாக இருக்கின்றனர். அவர்கள் சிருஷ்டிக்கும்போது அச்சிருஷ்டிகள் அவ்வுயிர்நிலையிலிருந்தே வருகின்றன. பாரதநாட்டின் மிகச் சிறந்த ஓவியங்களும் சிற்பங்களும், கட்டிட வேலைப்பாடுகளும் அத்தியாத்ம தியானத்திலும் பயிற்சியிலுமே தங்கள் வாழ்நாட்களைக் கழித்த பௌத்தத் துறவிகளால் ஆக்கப்பட்டவையாகும். அவர்கள் மிகவும் மேன்மைபான கலை நுட்பங்கள் கொண்ட வேலைகளைச் செய்தனராயினும், பின்வரும் தலைமுறைகளுக்குத் தங்கள் பெயர்

ரை அறிவிக்கவேண்டும் என்றும் கருத்துக் கொள்ளவில்லை.

யோகிகள் கலைபின் மூலமாகத் தங்களை வெளிப்படுத்திக் கொள்வதே தங்கள் வாழ்க்கையின் முக்கியமான அம்ச மெனக் கருதவில்லை. வெறும் கலைஞனாக மட்டும் காலத்தையும் ஆற்றலையும் அவர்கள் செலவு செய்யவில்லை. அவர்களது கலைக்காக அவர்களின் பெயர் முன்னுக்கு வராமலிருப்பதற்கு இவையே முக்கிய காரணங்களாகும். மேலும் அவர்கள் செய்வதும் பொதுமக்களின் கவனத்திற்கு வருவதில்லை. பெரிய காரியங்களைச் செய்தும் அவைகளை உலகிற்குப் பறையறைவிக்காமலே இருந்துவிட்டவர்கள் எத்தனை பேர் !

ஆனந்தமே படைக்கிறது*

சிலரிடம் மன அறிவைவிட உள்ளத்து எழுச்சியின் வேகமே ஆற்றல் வாய்ந்ததாக இருக்கிறது. தங்களை அறியாமலேயே அவர்களுக்கு இறைவனிடம் வெல்லமுடியாததொரு கவர்ச்சி ஏற்படுகிறது. அது என்ன, அது எதைக் குறிக்கிறது என்பதை பற்றி அவர்கள் ஒன்றும் அறியார். ஒருவித வேகம், ஒருவித கவர்ச்சி, இன்றியமையாததொரு தேவை—இவையே காண்கின்றன. அத்தகையோர் மனக் கலவரம் அடைவதில்லை ; அவர்கள் சந்தேகப்படுவதில்லை ; வாதம் செய்வதில்லை. ஆண்டவன் அருளின் பயனே இவையாவும். அவர்கள் விரைவில் முன்னேறுகின்றனர்.

அவர்கள் தம் சைத்திய புருஷன் மூலம் இறைவன் சாந் நித்தியத்துடன் ஒன்றுபடுகின்றனர். அவர்களுடைய சமர்ப்பணம் அவ்வளவு சிறந்து விளங்குகிறது. பிறகு இதற்குமுன் காணாததொரு சக்தி திடுமெனத் தோன்றுகிறது. அவர்கள் தம்மை நன்கு வெளிப்படுத்திக்கொள்கின்றனர்.

நான் வெகுகாலத்திற்குமுன் ஒரு பெண்ணை அறிவேன்.

* Bulletin de Sri Aurobindo International Centre of Education, Feb. 1960 Pp. 51-77

அவளுக்கு கல்வியோ பயிற்சியோ சிறிதும் கிடையாது. இசை நாடகத்தில் நன்றாக ஆடினால் அவள். எட்டு வயது சிறுமியாக இருந்தபோதே அதில் புகுந்தாள். சரித்திரமோ பூ. கோளமோ, விஞ்ஞானமோ பயிலுவதற்குப் பதிலாக நாட்டியம் பயின்றாள். தன்னை வெளிப்படுத்திக்கொள்ளும் கலையை அறிபாள். புத்திசாலிதான், ஆனால் பயிற்சி கிடையாது. அந்த நிலையில் இறைவன்பால் அவளுக்கு ஒரு கவர்ச்சி, இன்றிபமைபாத தேவை ஏற்பட்டது. அவள் ஆத்ம சமர்ப்பணம் செய்தாள்.

ஆண்டவன் பொருட்டே அவள் ஆட ஆரம்பித்தாள். உண்மையாகவே அற்புதமாக ஆடினால். பிறகு, திடுமென, தன் உணர்ச்சிகளை வெளியிடக் கடிதங்கள் எழுத ஆரம்பித்தாள். அக்கடிதங்களில் அற்புதக் கவிதாசக்தி தென்பட்டது. அற்புதமான கருத்துக்களை அற்புதமாக வெளியிட்டாள். அனாபாசமாக பக்கங்கள்மேல் பக்கமாக எழுதினாள்.

ஆனால் ஏதோ ஒன்று அவளைப் பின்னுக்கு இழுத்தது. பவரய இயல் திரும்பியது. சாமானிய உணர்வு திரும்பி வந்தது. அதன்பின் ஒரு வரிகூடப் பிழையின்றி அவள் எழுத முடியவில்லை.

உண்மையான உணர்வுநிலையில் இதுபோன்ற பிரச்சனைகளுக்கு இடமில்லை. அந்த நிலையில் எது செய்வது, ஆவப் போவது எது என்பனவெல்லாம் தெளிவாகும்.

அவளைப் பின்னுக்கு இழுத்தது அப்பாலிருந்த ஒன்று. அவளுக்குப் பொறுப்புக்கள் இருந்தன. அவற்றைத் தட்டிக் கழிக்க முடியவில்லை.

சிலருக்கு இந்த உள்ளத்தெழுச்சி உண்டு. பிறருக்கு மெய்ஞ்ஞான, சமயஞான அறிவுண்டு. சமயம், மெய்ஞ்ஞானம் இவைபற்றி ஓயாமல் பேசுவர். ஆனால் துணிந்து ஒரு அடி முன்னெடுத்து வையார்.

தலையில், மூளையில் பல விஷயங்கள் நடக்கின்றன. தலை அல்லது மூளை பொதுவிடம். எல்லாவிதப் பொருள்களும் அதில் நுழைகின்றன. கருத்துக்களுடன் விளையாடுவோர்.

முன்னே ஒரு அடி எடுத்துவைக்கமாட்டார்கள்.

இதயத்திற்கு இறக்கைகள் உண்டு. மூளைக்குக் கிடையாது. ஆயினும் அவை தேவை. வேறு எவையாலும் அவ்வளவு பயன் இல்லை.

கஷ்டங்கள், தடைகளை நோக்கி நகைத்துவிடு. அவை செய்கூடியது எல்லாம் அவ்வளவு பிரமாதமாகாது. காலத்தையும் நீ பொருட்படுத்தாதலாகாது. பாதை நீண்டிருந்தால் என்ன? ஆர்வம், அர்ப்பணம், ஆத்ம சமர்ப்பணம் ஆகிய வற்றிலிருந்து வரும் ஆனந்தம் மேலும் நீண்டிருக்கும்.

அது ஒன்றே உண்மையான ஆனந்தம்.

இந்த ஆனந்தம் தேய்ந்துவிடுமானால், உன் அர்ப்பணத்தில் அகந்தையுற்ற ஏதோ ஒன்று கலந்துவிட்டது என்றுதான் அர்த்தமாகும். அப்படியில்லாவிடில் ஆனந்தம் என்றும் போவதில்லை.

நீ பெறும் முதற்பொருள் அதுவே ; நீ சுவாஸூதியாக இறுதியில் பெறுவதும் அஃதே. அது வெற்றியின் சின்னம்.

நீ ஆனந்தத்தை இடைவிடாமலும், அமைதியாயும், ஒளி திகழவும், மாறுதலற்றும் உடைமைப்படுத்தமுடியாமல் இருக்கலாம். நீ இன்னும் உன்னைத் தூய்மைப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். சில சமயம் கடினமாகவும் உழைக்கவேண்டும். அதுவே அர்த்தம்.

பிரிவினை உணர்ச்சியினுல்தான் நோவும் துயரமும் துன்பமும் அறியாமையும், திறமையின்மையும் வருகின்றன. எப்போது ஆத்ம சமர்ப்பணமும், தான் என்பதன் மறதியும், பூரண அர்ப்பணமும் அமைகின்றனவோ, அப்போதே துயரம் போம் ; எப்போதும் மங்காத ஆனந்தம் வரும்.

இவ்வுலகில் இவ்வானந்தம் அமையும்போதே, இவ்வுலகம் உண்மையில் உருமாறுதல் அடையக்கூடும் ; அப்போதே புது வாழ்வும், புது சிருஷ்டியும் புது அனுபூதியும் உண்டாம். முதலில் ஆனந்தம் நிறுவப்படவேண்டும். பிறகே, அதன் முன் அல்ல, சட, பௌதிக உருமாறுதலும் நடக்கும்.

ஆனந்தம் எனும்போது சிற்றின்ப சுகங்களையும் மறதியை

பும் அலட்சியத்தையும் பற்றிப் பேசவில்லை. பூரண அமைதி, நிழலற்ற ஒளி, இசைவு, முழு அழகு, வெல்லமுடியாத சக்தி, தன் சாராம்சத்திலும், சித்தத்திலும், அனுபூதியிலும் தெய்வ சாந்தித்தியமே ஆன ஆனந்தம்—இதைப்பற்றியே பேசுகிறேன்.

எதிர்ப்பாளனாலேயே இவ்வுலகில் துயரம் வந்தது. ஆனந்தம் ஒன்றே அவனை வெல்லும். வேறொன்றும் அவனைத் திட்டமாகவும் இறுதியாகவும் வெல்லமுடியாது.

ஆனந்தமே படைப்பது, அதுவே நிறைவேற்றுவது.

இறைவன் வெளிப்பாடு*

ஓரே குழப்பமாயுள்ள இவ்வுலகில் இறைவன் வெளிப்பட விரும்புவதேன்? (சிறுவர் கேள்வி)

ஏனெனில், அதன் பொருட்டே இவ்வுலகை அவன் சிருஷ்டித்திருக்கிறான்; வேறு யாதொரு காரணத்திற்காகவும் அல்ல.

இப்புவிபானது அவனிடமிருந்து தனித்து நிற்பதன்று; அவனுக்கு அன்னியமானது அன்று. அது அவனேயாம். ஆனால் அது அவனது விருபம். அது மீண்டும் தன் உண்மையில் திருத்தியமைக்கப்படவேண்டும்; தன் சாராம்சத்தில் எதுவோ, அதுவேயாகவேண்டும்; அதாவது இறைவனாக வேண்டும்.

இறைவன் நமக்கு அன்னியமாயிருப்பதேன்? (சிறுவர் கேள்வி)

அன்னியமா? குழந்தாய், அவன் நமக்கு அன்னியமானவன் அல்லன். அவன் அன்னியமானவன் என்று நீ எண்ணுகிறாய். கொஞ்சங்கூட அவன் அப்படியல்லன்; அவன் உன் ஜீவனின் சாராம்சமேயாம். இறைவன் இன்றி நீ இருக்கமாட்டாய்; ஒரு விநாடியின் கோடி அம்ச நேரங்கூட இருக்கமாட்டாய்.

நீ ஒருவித மதிமயக்கத்திலும் உருவமழிவிலும் வாழ்வ

* The Golden Book of the Mother. p.219.

தால் உணர்வதில்லை. நீ உன்னை உணரவில்லை. நீயல்லாத ஒன்றை நீ எனக் கொண்டு வேறு ஏதோ ஒன்றையே உணர்கிறாய்.

அப்படியானால் நான் யார் ? (கேள்வி)

இறைவன்.

ஆனால் அதை அனுபூதியாக அறிய, உண்மையான உணர்வில் நீ நுழையவேண்டும். அது ஒரு புரட்சியாகும். ஆனால் அப்புரட்சியை அரைவினாடியில் செய்துவிடலாம். அது பல லாண்டுகளும் பிடிக்கலாம் ; ஏன் ? பல நூற்றாண்டுகளும் பிடிக்கலாம் ; பல ஜன்மங்கள் பிடிக்கலாம்.

சத்தியாரோகணம் (நாடகம்) *

களம்-7. சிகரம்.

சோதனைகள் யாவற்றையும் கடந்த தீரர்களான அச்சாதகர் இருவரும் பெருமுயற்சி செய்து ஒளிமயமான சிகரத்தின் மீது ஏறிவிடுகின்றனர். அவர்கள் ஏறி நின்ற கற்பாறைத் துண்டில் அவர்களின் நான்கு பாதங்கள் ஊன்றி நிற்கத் தான் இடமிருந்தது. சுற்றி யாவுமே ஒளிமயம்.

சாதகன் : அப்பா ! கடைசியாகச் சிகரத்தை அடைந்து விட்டோம். பளபளப்பதும் கண்ணைச் சிதறச் செய்வதுமான உண்மையைத் தவிர வேறொன்றும் காணவில்லை.

சாதகி : மற்ற யாவுமே மறைந்துவிட்டன. நாம் சிரமப்பட்டு ஏறின படிகள்கூடத் தெரியவில்லை.

சாதகன் : முன்னும், பின்னும், எங்கும் ஒரே சூன்னியம். கால் வைப்பதற்கே இடமிருக்கிறது. வேறொன்றும் இல்லையே.

சாதகி : இப்போது எங்கே போவது ? என்ன செய்வது ?

சாதகன் : அதோ உண்மை தனித்துள்ளது ; சுற்றிலும் உள்ளது ; எங்குமே உள்ளது.

சாதகி : ஆயினும் அதை அடைய முன்னேறிச் செல்ல

* The Golden Book of the Mother. p.99-101.

வேண்டும். அதற்கு மற்றொரு ரகசியத்தைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும்.

சாதகன் : சொந்தமுயற்சியால் இனியொன்றும் சாத்தியமில்லை. வேறு சக்தி குறுக்கிடவேண்டும்.

சாதகி : திருவருளொன்றே செயல்புரியக்கூடும்; அது ஒன்றே வழிதிறந்து அற்புதம் செய்யும்.

சாதகன் : (அடிவானத்தை நோக்கிக் கரங்கள் நீட்டி) அதோ பார் ! அங்கே, தொலைவிலே, அந்த அகாதமான பாதாளத்திற்கு அந்தப் பக்கத்திலே பளீரிட்டுப் பிரகாசிக்கும் சிகரத்தையும், பரிபக்குவமடைந்த உருவங்களையும், அந்த அற்புத இசைவையும், உடைய புத்துலகைப் பார் !

சாதகி : ஆம், அதோ இருக்கிறது ; ஆனால் அதை அடைவதெப்படி ?

சாதகன் : நாம் போகவேண்டிய இடம் அது. ஆகவே அதை அடைவதற்கான வழியும் நமக்கு அளிக்கப்படும்.

சாதகி : ஆம், தெய்வ அருளில் நமக்கு முழு நம்பிக்கையும் சிரத்தையும் இருக்கவேண்டும் ; நாம் ஆண்டவனிடம் முற்றும் சரணடைதல் வேண்டும்.

சாதகன் : ஆம், இறைவனின் திருவுள்ளத்திற்கு நாம் முற்றும் ஆத்மசமர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். வழியொன்றும் கண்ணுக்குப் புலப்படவில்லை. ஆகவே, அஞ்சாமல், தயங்காமல், முழு நம்பிக்கையுடன் குதிக்கவேண்டும்.

சாதகி : நாம் போகவேண்டிய இடத்திற்கு எப்படியேனும் அழைத்துச் செல்லப்படுவோம்.

(அவர்கள் எழும்பிக் குதிக்கின்றனர்)

கனவு *

எந்த நாடும் தன் சொந்த சொத்து என உரிமை பாராட்ட முடியாத ஓரிடம் உலகில் எங்கேனும் இருக்கவேண்டும். அந்த

* The Golden Book of the Mother, p.159.

இடத்தில் நல்லெண்ணமும், தம் மெய்ஞ்ஞான ஆர்வத்தில் நேர்மையும் உடைய மானிடர் உலகப் பிரஜைகளாகச் சுதந்திரமாக வாழமுடிய வேண்டும். பரமாம் உண்மை என்னும் ஒரே அதிகாரிக்குக் கட்டுப்பட்டவர்களாக இருக்கவேண்டும். அமைதியும் ஒருமனப்பாடும் சமரசமும் வாய்ந்த அந்த இடத்தில் மானிடனின் போர்க்குண இயல்புகள் யாவும், துயரம் துன்பங்களின் காரணங்களை வெல்லுவதற்கு மட்டுமே பிரயோகிக்கப்படவேண்டும். அங்கே விருப்பங்கள் காமவெறிகள் அல்ல, பொருளின்புறமும் போகமும் அல்ல, ஆத்மீகத் தேவைகளே, அபிவிருத்திக்கான கவலையே முதலிடம் பெறும். அந்த இடத்திலே, குழந்தைகள் தம் ஆத்மாவுடன் தொடர்பு இழக்காமல் முழு வளர்ச்சி அடையமுடியும். கல்வியானது, பரிட்சைகளில் தேறி நற்சாட்சிப்பத்திரங்கள் பெறுவதற்காக அன்று, உள்ள மனத் திறமைகளை வளப்படுத்தவும் புதிய திறங்களைத்தோற்று விக்கவும் அளிக்கப்படும். அங்கே பதவிகளுக்கும் பட்டங்களுக்கும் பதிலாக சேவை செய்யவும் ஸ்தாபனங்களை ஒழுங்கு செய்யவும் வாய்ப்புகள் அளிக்கப்படும். ஒவ்வொருவருக்கும் உடலுக்குத் தேவையானவை பட்சபாதமின்றி அளிக்கப்படும். பொது அமைப்பில் ஆத்மீக விழுப்பம் கடமையும் பொறுப்பும் அதிகரிப்பதன் மூலம் வெளிப்படும். ஓவியம், சிற்பம், இசை, இலக்கியம் ஆகிய எல்லா உருவங்களிலும் கலையழகு அனைவருக்கும் கிட்டும். இந்த லட்சிய இடத்தில், பணம் சர்வாதிகாரம் செலுத்தாது ; செல்வத்திற்கும் சமூக அந்தஸ்துக்கும் அல்ல, தனிமனிதனின் மதிப்புக்கே முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படும். வேலையானது அங்கே வயிற்றுப்பிழைப்புக்குரியதொரு வழியாயிராது ; ஒருவன் அதன்மூலம் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளவும் தன் திறமைகளையும் சாத்தியங்களையும் அபிவிருத்தி செய்துகொள்ளவும் ஒரு வாய்ப்பாகும். சுருங்கக் கூறின், அது போட்டி போராட்டம் என்னும் அடிப்படையில் மானிட உறவுகள் ஏற்படும் இடமாயிராமல், கூட்டுறவு, சகோதரத்துவம் என்னும் அடிப்படை கொண்டதாகவே இருக்கும்.

உலகம் அத்தகைய லட்சியத்தை அடையத் தயாராக இல்லை. அதை அறிந்து ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தேவையான ஞானம் அதனிடம் இன்னும் இல்லை. அதை நிறைவேற்று வதற்கான உணர்வுள்ள சக்தியும் அதற்கில்லை. அதனால்தான் அதைக் கனவு என்றேன்.

ஆயினும், கனவு நனவாய்க் கொண்டுவருகிறது. ஸ்ரீ அரவிந்த ஆசிரமத்தில் அதைத்தான் நாம் சிறிதளவேனும் செய்நாடுகிறோம். இன்னும் பூரண சித்தி பெறவில்லை. ஆனால் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக முன்னேறிவருகிறோம். ஒரு நாள் இப்போதுள்ள குழப்பத்திலிருந்து வெளிவந்து மேலும் உண்மையான, மேலும் இசைவானதொரு புத்துலகம் பிறப்பதற்கான அனுபவசாத்திய முறையை உலகின்முன் வைப்போம்.

புத்துலகம் பிறக்குது பாரீர்!

ஸ்ரீஅரவிந்தர் 1926 லிருந்து 1950-ல் தாம் மகாசமாதி யடைந்தவரையில் ஒதுக்கத்திலிருந்துவந்தார். இக்காலத்தில், “ விஞ்ஞான ” சக்தியைக் கீழே இறங்கச்செய்து அது இப்புலியையே உருமாற்றி இம்மண்ணில் விண்ணரசை நிலைக்கச் செய்வதே அவரது பெரும் பணியாக இருந்தது. இப்பணி நிறைவேற அவர் கோரமான தவம் செய்துவந்தார். பரம்பொருளின் மிகமிக உயர்ந்த சிகரங்கள் யாவற்றையும், அந்தரங்க ஆழங்கள் எல்லாவற்றையும் கண்டு களித்ததோடு அவர் நின்றுவிடவில்லை. சிருஷ்டி தன் இறுதியான பரிணாமத்தை அடையச் செய்யவேண்டும். அப்பரிணாமத்திற்கு ஆக்கமளிக்கவும் ஆவன செய்யவுமே அவர் விசேஷ அவதாரம் எடுத்தார். மேலிருந்து கீழிறங்கிவரும் தெய்வ “ விஞ்ஞான ” (சூப்ராமெண்டல்) சக்தியினால் மட்டுமே மக்கட்குலம் மாறுதலடையமுடியும் என்றறிந்த அவர் அதற்கான வழியைத் தேடவேண்டியிருந்தது. இவ்வழியைத் தேடிக்கொண்டிருக்கையிலேயே, தம்முடன் பல்லாழி காலமாக இத்துறையில் பணியாற்றிவந்தவரும், இப்போதும் தம் பணியில் உதவிசெய்ய அவதரித்தவருமான ஸ்ரீஅன்னையிடம் ஆசிரம சாதகர்களுக்குப் பயிற்சியளித்து அவர்களை வரவிருக்கும் மகத்தான வேலைக்குத் தயார்ப்படுத்தும் வேலையை அளித்து, அப்பணியில் தாமும் உரிய பங்கெடுத்துவந்தார். ஒன்பதாவது அத்தியாயத்தில், ஆசிரம ஸ்தாபன வேலையிலும், ஆசிரம சாதகர்களை ஒழுங்கு செய்யும் வேலையிலும் அவர் எவ்வளவு தூரம் ஸ்ரீ அன்னையுடன் தோளுக்குதோள் நின்று அரும்

பணிகள் ஆற்றிவந்தார் என்பதைக் கண்டோம். ஸ்ரீஅரவிந்தர் ஒதுக்கத்திலிருந்துகொண்டே ஆற்றிவந்த இப்பணிகளை வெளி புலகம் எப்படி அறியும்? வெளியேயிருந்த நண்பர்கள் அவர் ஏகாந்தத்தைவிட்டு நாட்டுக்கு உழைக்கவேண்டுமெனக் கேட்டனர். அதற்கு ஸ்ரீஅரவிந்தர் தம் ஏகாந்தத்தின் உட்கருத்தை அவ்வப்போது விளக்கிவந்தார். ஸ்ரீ சித்தரஞ்சனதாஸருக்கு அவர் எழுதிப் கடிதமொன்று இவ்வுட்கருத்தைப் பின்வருமாறு விளக்குகிறது :

“செயலுக்கும் வாழ்க்கைக்கும் உண்மையான ஆதாரமாக விளங்குவது அத்தியாத்மமே, அதாவது யோகத்தினால் வளர்க்கப்பெறும் புத்துணர்வே, என்பது முன்பு அவ்வளவு தெளிவாகவும் தீவிரமாகவும் எனக்குப் புலப்படவில்லை. இப்போதுதான் அது எனக்கு மேன்மேலும் பிரத்யட்சமாகியும் உறுதிப்படுத்தும் வருகின்றது. மனிதன் இப்புதிய அஸ்திவாரத்தின்மீது நின்று உயர்ந்தால் அல்லது, மக்களினம் இது காரும் உழன்றுவரும் பயனற்ற வட்டத்திலிருந்து வெளியேறப்போவதில்லை என்பதை மேன்மேலும் தெளிவாகக் காண்கிறேன். உலகிற்கு இப்பேரும் வெற்றியைத் தேடிக் கொடுப்பதே பாரதநாட்டிற்குரிய தனிப் பணியாகும் என நான் நம்புகிறேன். இப்பேருணர்வின் தீவிர சக்தியின்¹ இயல்புதான் என்ன? இதன் உண்மை பலிதமாவதற்குரிய நிபந்தனையாது? இதை எவ்விதம் கீழே கொண்டுவந்து, ஆயத்தம் செய்து சீர்படுத்தி வாழ்க்கையுடன் பொருந்தச்செய்வது? நமக்கு இப்போதுள்ள கரணங்களாகிய புத்தி, மனம், உயிர், உடல் ஆகியவற்றை இம்மகத்தான உருமாறுதலுக்கு உரிய உண்மையான, பரிபக்குவமான சாதனங்களாகச் செய்வது எவ்வளம்? என் சொந்த அனுபவத்திலேயே இப்பிரச்னைகளுக் வழிதேட முயன்றுவந்திருக்கிறேன். இப்போது இவற்றின் ரகசியத்திற்குரிய நிச்சயமான ஆதாரத்தைக் கண்டுபிடித்துள்ளேன். இந்த ரகசியத்தைப்பற்றிய விரிவான அறிவையும்,

¹ “விஞ்ஞான (சூப்ராமெண்டல்) சக்தி

இதன்மீது ஓரளவு ஆட்சியையும் பெற்றுள்ளேன். ஆயினும், இவையெல்லாம் இன்னும் பரிபூரணமடையவில்லை. ஆகவே தான், நான் இன்னும் ஒதுக்கத்தில் இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. செயலுக்குரிய இந்த நவசக்தியை உறுதியாகவும் பூரணமாகவும் பெறும்வரையில் புறத்துறைகளில் வேலை செய்வதில்லை எனவும், பரிபூரண அடிப்படையின்றி மேல் கட்டிடம் எழுப்புவதில்லை எனவும் தீர்மானித்துள்ளேன். ஆயினும், முன்னையவிடப் பெரிய அளவில் ஒரு பணியை மேற்கொள்வதில் நான் இன்று வெகுதூரம் முனைந்துள்ளேன். சாதனத்தை மேற்கொள்வதற்கும் என்னைப்போன்று தயாராக்குவதற்குமாக மற்றவர்களைப் பழக்குவதே இப்பணியாகும். இது இன்றி என்னுடைய வருங்கால வேலையைத் துவக்கவும் இயலாது.¹

ஸ்ரீஅரவிந்தர் ஒதுக்கம் சென்ற பிறகும், ஒதுக்கத்திலிருது கொண்டே ஸ்ரீ அன்னைக்குத் துணையாக நின்று ஆசிரம நிர்வாக விஷயங்களில் எங்ஙனம் பங்கெடுத்து வந்தாரோ, அதே மாதிரி ஸ்ரீ அன்னையும் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் கோரமான தவத்தில் உரிய பங்கு செலுத்திவந்தார். போதிய ஒழிவு ஏற்பட்டபோது எல்லாம் ஸ்ரீ அன்னை ஸ்ரீஅரவிந்தருடன் தவத்தில் ஆழ்வார். ஸ்ரீ அன்னைக்கு ஓய்வுநேரங்களில் ஒதுங்கியிருக்கத் தனியறை யோ படுக்கை முதலிய வசதிகளோ கிடையாது. ஸ்ரீ அன்னைக்குப் பகலெல்லாம் சாதகர்களுடன் வேலை. இரவில் ஸ்ரீஅரவிந்தருடன் சோபாவில் அமர்ந்து தியானப்பரவசத்தில் ஆழ்ந்து சென்றுவிடுவார். அச்சமயங்களில் அவர் உடல் பெற்ற ஓய்வு தான் உண்மையில் ஓய்வு. ஸ்ரீஅரவிந்தர் விடியற் காலை சிறிது உறங்கச்செல்வார். ஸ்ரீ அன்னையோ தம் தினசரி ஆசிரமப் பணியில் இறங்கச் சென்றுவிடுவார்.²

¹ பி. கோதண்டராமன் எழுதிய ஸ்ரீ அரவிந்தர் என்னும் நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது.

² ஸ்ரீ அரவிந்தர் மகாசமாதி அடைந்தபின், சமீபத்தில்தான் ஸ்ரீ அன்னைக்குத் தனியறை ஒன்று கட்டித்தரப்பட்டுள்ளது.

1938-ல் மகத்தான சம்பவம்

இங்ஙனம் இருந்துவருகையில் 1938-ல் மகத்தானதொரு சம்பவம் ஏற்பட்டது. “ விஞ்ஞான ” சக்தி மெல்லமெல்ல கீழே இறங்கிவர ஆரம்பித்தது. “ விஞ்ஞான ” சக்தி ஸ்ரீ அரவிந்தரிடம் இறங்கிக்கொண்டுவந்ததைத் தாம் பார்த்துவந்ததாக அன்னையே கூறியிருக்கிறார். 1926-ல் அதிமனம் (ஓவர்மைண்ட்) ஸ்ரீஅரவிந்தரின் பூதவுடலில் இறங்கிவந்தது. அதைத் தான் ஸ்ரீ அரவிந்தரிடம் கண்ணன் இறங்கினான் அல்லது அவதரித்தான் என்று கூறினோம். அதிமனம் “ விஞ்ஞான ” (சூப்பர்மைண்ட்) த்தைவிடத் தாழ்ந்த சக்தி. அதிமனம் தேவர்களின் லோகம். “ விஞ்ஞானம் ” அல்லது, சூப்பர்மைண்ட்தான் இறைவன் சிற்சக்தி முழு ஆட்சி புரியும் இடம். அந்த உலகைச் சார்ந்த சக்தி இப்புவிமீயில், இம்மானிட உடலில் இறங்கிவந்தால்தான் இப்புவிநிலை மாறும். விஞ்ஞான சக்தி கடத்தில்கூட இப்புவிமீயிலும் உள்ளடங்கியிருக்குகிறது. அது இல்லாத பொருளே யில்லை. ஆனால் அது வெளிப்பட வேண்டும். விஞ்ஞான சக்தியின் இறக்கத்தினால் இவ்வெளிப்பாடு ஏற்படுகிறது. 1938-ல்தான் இவ்விஞ்ஞான சக்தி இக்கீழ் லோகத்தில் (சுட உலகில்) வெளிப்பட ஆரம்பித்தது. இங்கே வெளிப்படும் பொருட்டு ஸ்ரீ அரவிந்தர் இந்த இறக்கத்தைத் தடுக்கும் துஷ்டசக்திகளுடன் கடும்போர் புரிய நேர்ந்தது. ஆத்மிக உலகில் நடந்த இக்கடும்போரில்தான் ஸ்ரீ அரவிந்தருக்கு விபத்தொன்று ஏற்பட்டது. 1938-ம் ஆண்டு நவம்பர் 24-ந்தேதி ஸ்ரீஅரவிந்தரின் வெற்றித்திருநாள். ஆனால் இத் துஷ்டசக்திகள் அதற்கு முந்திய நாள், அதாவது நவம்பர் 23-ந்தேதி, ஸ்ரீஅரவிந்தர் தம் பூத உடலில் விஞ்ஞான சக்தி இறங்கி நிலப்பதைத் தடைசெய்தன. அத்தடையே ஸ்ரீஅரவிந்தருக்கு விபத்தொன்று ஏற்படச் செய்தது. அன்றைய தினம் இரவு 2-மணிக்கு ஸ்ரீஅரவிந்தர் தரையில் ஏதோஒன்று தடுக்கிவிழ, அவர் துடையில் எலும்பு முறிந்தது. அடுத்த நாள் தரிசனம் நின்றது. துஷ்டசக்திகள் விஞ்ஞான சக்தி

இறங்கிவந்ததைத் தடுக்கமுடியவில்லை. அது ஸ்ரீ அரவிந்தர் உடலில் நிலைத்து நிற்காதபடித் தடுத்தன. அவ்வளவே.

விபத்து ஏற்பட்ட அந்நாள் இரவு சாதகர் பலர் துர்ச்சொப்பனம் கண்டனர். எங்கும் குழப்பமும் கலவரமுமாயிருந்தது. அடுத்த நாள் காலைமீல்தான் காரணம் தெரிந்தது. துஷ்ட சக்திகள் தடை செய்யலாம் ; ஆனால் ஆண்டவன் திருவுள்ளக்கருத்து நிறைவேறுவதை என்றும் தடுக்கமுடியாது. நிறைவேறும் நாளை எதிர்பார்த்து நிற்போம்.

உலக மகாயுத்தத்தின்போது குறுக்கீடு

அடுத்த ஆண்டே உலக மகாயுத்தம் மூண்டது. மிகக்கோரமாக நடந்த அம்மகாயுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்டதா நாடோ, மக்களோ, உயிரினமோ கிடையாது. முற்றும் துறந்த முனிவரும் இக்கோர அழிவைக் கண்டு வாளாவிருக்க இயலவில்லை. ஸ்ரீஅரவிந்தரும் ஸ்ரீ அன்னையும் இவ்வுலக யுத்த விஷயமாகக் கொண்ட மனப்பான்மை யாது ? இந்த யுத்தத்தின் உட்பொருளைப்பற்றி அவர்கள் கூறியதென்ன ?

உலகமானது மானிட சுதந்திரம், மானிட ஒற்றுமை, ஆத்மஞானம், தெய்விக வாழ்க்கை, இவற்றை நோக்கி முன்னேறிச் செல்கின்றது. இம்முன்னேற்றம் தெய்வ சம்மதமானது என்பதில் யாதொரு ஐயமுமில்லை. ஆயினும், உலகிலும் மக்கட்குலத்திலும் முன்னேற்றத்திற்கான இம்முயற்சிகள் நிறைவேறுவண்ணம் சில துஷ்டசக்திகள் தடுத்துவருவது கண்கூடு. இவற்றை நம் முன்னோர்கள் அசுரசக்திகள் என்றழைத்தனர். தெய்வசக்திகளைப்போலவே, இச்சக்திகளும் மக்கட்குலத்தில் ஊடுருவியுள்ளன. இவை ஒருங்கே திரண்டு அச்ச வல்லரசுகளாக வடிவெடுத்தன. இவ்வசுரசக்திகளுக்கும் மேலே சொன்ன தெய்வசக்திகளுக்கும் கடும்போர் நிகழ்ந்தது. உலகில் ஆத்மிக சுதந்திரமும் ஆத்மிக வாழ்க்கையும் நிலைபெற, இவ்வசுரசக்திகள் நிர்மூலமாக அழிக்கப்படுவது இன்றியமையாததாக இருந்தது. ஏனெனில், இவ்வசுரசக்தி

கள் உலகில் ஒங்கினால், சிந்தனைக்கும் ஆத்மீக சுதந்திரங்களுக்கும் இவ்வுலகில் இடமே மிராது. உலகில் எது ஆக்கம் பெறவேண்டும் ? அசுரசக்தியா ? தெய்வசக்தியா ? ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை இவர்களின் கருத்துப்படி இதுவே இம்மகாபுத்தத்தின் உட்பொருளாகும்.

நேசதேசக் கட்சியினரிடம் பல குறைகள் இருந்தன. ஆயினும், ஆண்டவன் அவர்களைக் கருவியாகக் கொண்டே அசுரசக்திகளின் பிரதிநிதிகளான அச்ச வல்லரசுகளின்மீது புத்தத்தை நடத்தினான். ஆதலால் இறைவனின் வெற்றியை நாடினவர் நேசக்கட்சியினரை ஆதரித்து அவர்கள் வெற்றியையே கோரினர். மகாபுத்தத்தின் இம்மகத்தான உட்பொருளை அறியாதவர்களே அச்ச வல்லரசுகளின் வெற்றியை விரும்பினர்.

இதுவே ஸ்ரீஅரவிந்தரும் ஸ்ரீ அன்னையும் புத்த சம்பந்தமாகக் கொண்ட மனப்பான்மை. இதன் காரணமாகவே அவர்கள் நேச தேசத்தவரின் வெற்றியை ஆதரித்தும் புத்தநிதிகளுக்குப் பண உதவியளித்தும் வந்தனர்.

ஸ்ரீஅரவிந்தர் ஒதுக்கத்திலிருந்துகொண்டே பிரபஞ்ச விவகாரங்களை நோக்கிவந்தார். விஞ்ஞான சக்தியின் இறக்கத்திற்காக மிக மும்முரமாகச் செய்துவந்த சாதனைக்கு இடையே புறவிஷயங்களில் தம் செல்வாக்கைச் செலுத்திவந்தார். ஆத்மீக சக்தியினாலேயே, மௌனமான ஆத்மீகச்செயலினாலேயே புத்த சம்பந்தமான விஷயங்களிலும் குறுக்கிட்டார். புத்தத்தை வெல்வதற்குப் பிரிட்டிஷ் பிரதம மந்திரி சர்ச்சில் இன்றியமையாததொரு கருவியாக இருந்தார். சர்ச்சில் நோயுற்றிருந்தபோது ஸ்ரீ அரவிந்தர் மிகவும் கவலையுடன் அவர் உடல்நிலை சம்பந்தமான அறிக்கைகளைக் கவனித்துக்கொண்டே வந்தார். ஒரு சமயம் ஹிட்லர் வென்றுவிடுவான்போலிருந்தது. 1940-ல் பிரான்ஸ் வீழ்ச்சியுற்றது. பிரிட்டிஷ் படைகள் டன் கிர்க்கிலிருந்து வாபசுபெற்றன. அந்த சமயத்தில் ஹிட்லர் பிரிட்டனை ஆகாப்பப்படைகள் மூலம் வென்றிருக்கக்கூடும். அத்தருணத்தில் ஸ்ரீஅரவிந்தர் தம் சக்தியையெல்லாம் பிரயோ

கித்துப் பிரிட்டனைக் காப்பாற்றினார். அக்காலத்தில் அவர் ஆழ்ந்த தியானத்தில் இருந்ததை அனைவரும் அறிந்தனர். இதைப்பற்றி 13-3-1944-ல் அவர் கூறினது கவனிக்கத்தக்கது.¹

“என் சக்தியின் பிரயோகம் ஆசிரம எல்லையோடு நின்று விடவில்லை. புத்தகாலத்தில் புத்தம் சரியான போக்கில் செல்வதற்கு உதவியாகவும் மற்றும் மானிட உலகில் மாறுதல் ஏற்படவும் என் சக்தியைப் பெருவாரியாகப் பிரயோகித்திருக்கிறேன். ஆசிரமத்திற்குப் புறம்பான தனிவிஷயங்களிலும் அதை உபயோகித்திருக்கிறேன்.”

இக்காரியங்களிலெல்லாம் ஸ்ரீ அன்னை தாமும் ஸ்ரீ அரவிந்தருக்குத் துணையாக நின்றார்.

ஸ்ரீ அரவிந்தரும் கிரீப்ஸ் தூதும்

புத்தநெருக்கடியின்போது மக்களின் வாழ்விலும் சிந்தனையிலும் புரட்சிகரமான மாறுதல்கள் பல ஏற்பட்டன. அடிமைப்பட்ட நாடுகளும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களும், இந்நெருக்கடி தீர்ந்து உலகில் உண்மையான சுதந்திரமும் ஒரு புது சமூக அமைப்பும் உலகமும் ஏற்படப்போவதை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்தனர். புத்தம் நின்று சமாதானம் நிலவுகையில் உலக வாழ்க்கையின் அடிப்படைகளில் மேலும் பல மாறுதல்கள் ஏற்படுவது திண்ணம். தீர்க்கதரிசனம் வாய்ந்த உலகச் சிந்தனையாளர்கள் இவ்விஷயங்களில் கவனஞ் செலுத்த வாரம்பித்தனர். இம்மாறுதல்களிலும், புது உலகிற்குரிய இத்திட்டங்களிலும் இந்தியாவின் நிலைமை என்ன? துரதிருஷ்டவசமாக, இந்திய மக்கள் தமக்குள் பிளவுபட்டிருந்தனர். வருங்கால வாழ்க்கையைப் பற்றித் தம் அபிலாஷைகளையும் கருத்துக்களையும் ஒருமுகமாக அவர்கள் உலகிற்குத் தெளிவுபடுத்தவில்லை.

அந்த நிலையில் ஐப்பான் நெருக்கடி ஏற்பட்டது. பிரிட்டிஷ்

¹ Sri Aurobindo on Himself and on the Mother p. 276-277

சர்க்கார் நாட்டின் அரசியலைப்பற்றியும் இடைக்கால ஏற்பாட்டைப்பற்றியும் ஒரு அறிக்கை தயாரித்து இந்தியத் தலைவர்களையும் கட்சிகளையும் சந்தித்துப்பேச சர்.ஸ்டாம்போர்டு கிரிப்ஸைத் தூதராக அனுப்பினார்கள். ஐப்பான் நெருக்கடியினாலேற்பட்ட இந்த நிலைமையில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் இறைவன் அருளாக கண்டார். அவர் இந்திய நாட்டின் விடுதலைக்காக அரும் பாடுபட்டவர். இந்தியா விரைவில் விடுதலை படையப்போவதில் உறுதி கொண்டவர். இப்போது இறங்கிவந்த தெய்வ அருளை அசட்டை செய்து ஓர் அரிப சந்தர்ப்பத்தைக் கைநழுவவிடக்கூடாதென அவருக்குப் புலப்பட்டது. நாட்டின் நிலையை நன்குணர்த்துந்தவரும் இறைவன் அருட்செயல்களை நன்கறிந்தவருமான அவர் கிரிப்ஸின் அறிக்கையில் பல குறைகளும் சிக்கல்களும் இருப்பினும், அதை ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டால் நாளைவில் அவை இறையருளால் தாமாக மறைந்துவிடுமெனக் கருதினார். அரசியலிலிருந்து பலகாலமாக ஒதுங்கிப் பிருப்பவராக இருந்தும், இவ்விஷயத்தில் தம் முழுப்பொறுப்பையும் உணர்ந்து, கிரிப்ஸின் திட்டத்தைத் தலைவர்கள் தைரியமாக ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமென வற்புறுத்தினார். அவர் 1942, மார்ச், 31-ந்தேதி கிரிப்ஸுக்குச் செய்தியொன்றை அனுப்பினார். அது உண்மையில் இந்திய மக்களுக்கு அனுப்பிய செப்தியேயாகும். அது வருமாறு :

“ நான் தங்கள் ரேடியோ பிரசங்கத்தைக் கேட்டேன். இது சமயம் அரசியல் துறையிலிருந்து விலகி ஆத்மீகத் துறையில் ஈடுபட்டிருப்பினும், நான் ஒரு சமயம் தேசியத்தலைவராகவும் தொண்டனாகவும் இருந்திருக்கிறேன். அந்த உரிமையில், இந்தத்திட்டம் உருப்படியாவதற்குத் தாங்கள் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் பாவற்றிற்கும் என் பாராட்டுதலைத் தங்களுக்குத் தெரிப்படுத்த விரும்புகிறேன். இத்திட்டமானது, பாரத நாடு தன் சுதந்திரத்தையும் ஒற்றுமையையும் தன்னிச்சைப்படித் தானே நிர்ணயித்துக்கொள்ளவும், உலகில் சுதந்திர நாடுகளுக்கிடையே தனக்குரிய ஸ்தானத்தைப் பெறவும் வாய்ப்பு அளிப்பதால், இதை நான் வரவேற்கிறேன். பிணக்குகளையும்

யிரிவுகளையும் சற்றே ஒதுக்கிவைத்து நாடு இதை ஏற்றுப் பயன் படுத்திக்கொள்ளுமென எண்ணுகிறேன். பழைய போராட்டங்களுக்குப் பதிலாக, பிரிட்டனுக்கும் இந்தியாவுக்கும் நல்லுறவு ஏற்படுமென நான் எதிர்பார்க்கிறேன். அவ்விதமே ஏற்படுமாயின், அது விரிவானதோர் உலக ஐக்கியத்திற்கு இட்டுச்செல்லும் ஒரு முக்கியமான படியாகும். அவ் ஐக்கிய உலகில் இந்தியாவின் ஆத்ம சக்தியானது மக்களினம் ஒரு விழுமிய இன்ப வாழ்வை எய்துவதற்குத் துணையாக நிற்கும். இந்த நோக்கில், தங்கள் திட்டத்திற்கு நான் அளிக்கும் ஆதரவு எவ்வகையிலாவது பயன்படுமாயின், அதை நான் இதன்மூலமாகப் பகிர்ங்கப்படுத்துகிறேன்.”

இப்பகிரங்க அறிக்கையுடன் நின்றுவிடாமல் ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஒரு பிரமுகரைக் காங்கிரசுக்கு அனுப்பினார் தூதராக. ராஜ்ய விவகாரங்களிலும் நுட்பங்களிலும் மூழ்கிப்போன காங்கிரஸ் தலைவர்கள், ஸ்ரீ அரவிந்தரின் முதிர்ந்த ஞானத்தையும் தீர்க்கதரிசனத்தையும் உணராதது அவரை அசட்டை செய்து அவரது ஆலோசனையைப் புறக்கணித்தனர். அரசியல் விவகாரங்களிலிருந்து பலகாலமாக ஒதுங்கியிருக்கும் துறவியொருவருக்கு இந்த நெருக்கடியான நிலைமையில் ஆலோசனை கூற உரிமை ஏது? என்று கேட்டனர். ராஜ்ய வாதிடிகள் தங்களுக்குத் தோன்றியதைச் செய்தனர். ஆதலால், அவர்களைக் குறை கூறுவதிலும் பயனில்லை. கிரிப்ஸ் தூது என்னவோ தோல்வியுற்றது. அவரது திட்டத்தை இந்திய ராஜ்ய கட்சிகள் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. பிறகு இந்தியா பிளக்கப்பட்டது. இரு ராச்சியங்கள் ஏற்பட்டன. பாகிஸ்தானால் ஏற்படும் தொல்லைகளை அறிவோம். கிரிப்ஸின் திட்டம் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருந்தால் இந்தியா பிளவுபடாமல் ஐக்கியப்பட்டிருந்திருக்கக்கூடும்.

ஸ்ரீ அரவிந்தரும் ஸ்ரீ அன்னையும் தீவிர யோகத்தில் ஈடுபட்டிருந்த காலத்திலும், உலக நன்மையைப் பெரிதும் பாதித்த பெரும் பிரச்சனைகளில் இவ்விதம் தலையிட்டுத் தம் சக்தியையும் செல்வாக்கையும் பிரயோகித்தும் வந்துள்ளனர்.

ஸ்ரீ அரவிந்தரின் மகத்தான தியாகம்

ஸ்ரீ அரவிந்தரும் ஸ்ரீ அன்னையும் தம் அலுவல்களுக்கிடையே, “ விஞ்ஞான ” (சூப்ராமெண்டல்) சக்தி இச்சடவியற் கையில் இறங்கி உறுமாறுதல் செய்வதற்காக மிக மும்முரமாகப் பாடுபட்டுவந்தனர். போராட்டம் கடுமையாயிருந்தது. 1938-ம் ஆண்டிலேயே ஸ்ரீ அரவிந்தரிடம் “ விஞ்ஞான ” சக்தி இறங்கிவந்துகொண்டிருந்ததாக ஸ்ரீ அன்னை கூறினர். ஸ்ரீ அரவிந்தரைப் பொறுத்தமட்டில் அவர் “ விஞ்ஞான ” ததை (சூப் பர்மைண்டை) எட்டிவிட்டார். சடத்தைத்தவிர மற்றெல்லா நிலைகளிலும் அதை வெளிப்படுத்திவிட்டார். சடத்தில்தான் போர் கடுமையாயிருந்தது. ஸ்ரீ அன்னையும் இத் துறையில் கடுமைபான போர் நடத்தவேண்டியிருந்தது. ஸ்ரீ அன்னை சடத்தின் அஞ்ஞான இருளிலும் மூழ்கினார். சாதகர்களின் உணர்வின்மையும், மந்தமும், அஞ்ஞான இருளும் அவரைத் தாக்கின. அதனால் அவர் பலதடவை நோயுற நேர்ந்தது. உணர்வின்மையையும் அஞ்ஞான இருளையும் வெல்ல, சாதகர்களுக்கும் வென்று தர, அவர் மகத்தான தியாகங்களுக்கு உட்படவேண்டியிருந்தது. தம் பெரும்பணியின் பொருட்டு அவர் மகிழ்வுடன் இத்தியாகங்களை ஏற்றுவந்தார்.

பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் கடந்தன. “ விஞ்ஞான ” சக்தி தம் உடலில் இறங்கி நிலைக்கும் பொருட்டுத் தம் உயிரையே பலியிடத் தீர்மானித்தார் குருநாதர். உலகம் தயாராகவில்லை. தம் மட்டில் பூரண திவ்விய சீரம் பெற்றுவிட்டார். ஆனால் விஞ்ஞான சக்தி இப்புவிபில் இறங்கவேண்டுமே. தம் உயிரைப் பலியிடுவதன் மூலம் அச்சக்தி இப்புவிபில் இச்சட உடலில் இறங்குமாறு செய்ப உளங்கொண்டார். அது ஒரு தந்திரம் எனக் கொண்டார். தம் உடலைப்பற்றி அவர் அக்கறைகொள்ள வில்லை. 1950-ம் ஆண்டு புசம்பர் மாதம் 5-ந்தேதி மகரிஷி அரவிந்தர் மகாசமாதி அடைந்தார். அவரது பொன்னுடல் நான்கு நாட்கள்வரையில் சிதையாமல் “ விஞ்ஞான ” (சூப்ரா

மெண்டல்) ஜோதிமயமாகப் பிரகாசித்தது. “விஞ்ஞான” சக்தி அவர் உடலில் நிலைகொண்டது என்பதே அதன் பொருள். பல்லாண்டுகள் ஆகக் கூடிய காரியத்தை அவர் இவ்விதமாகத் தம் தியாகத்தின் மூலம் சாதித்தார். அவர் பூதவுடல் மறைந்தபின் “விஞ்ஞான” ஓளி ஸ்ரீ அன்னையின் திவ்விய சரீரத்தைத் தன் நிலையான தளமாகக் கொள்ள வாரம்பித்தது.¹

ஸ்ரீ அன்னை இவ்விஷயமாகக் குறிப்பிட்டதாவது : “ஸ்ரீஅர விந்தர் உலகின்பொருட்டு எவ்வளவு மகத்தான தியாகம் செய்தார் என்பதை மக்கள் அறியார். ஒரு வருஷத்திற்கு முன்தான், இதைப்பற்றி விவாதித்துக்கொண்டிருந்தபோது, நான் என் உடலை விட்டுவிடவேண்டும் போலிருந்தது என்றேன். அதற்கு அவர் “கூடாது, அது ஒருகாலும் முடியாது. இவ்வுருமாறுதலுக்குத் தேவையிருப்பின், நான் செல்வேன்; நீ இருந்து “விஞ்ஞான” இறக்கமும் உருமாறுதலும் லட்சணமாகக் கொண்ட நம் யோகத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும்” என்று உறுதியாகச் சொன்னார்.”

“மகா சமாதி அடைந்தபின், அவர் மீண்டும் உயிர்பெற்றெழவேண்டும் எனக் கேட்டபோது, “நான் இவ்வுடலை வேண்டுமென்றே விட்டேன். அதை மீண்டும் எடுத்துக்கொள்ள மாட்டேன். “விஞ்ஞான” முறையில் அமைந்த முதல் “விஞ்ஞான” (சூப்பிராமெண்டல்) சரீரத்தில் நான் மீண்டும் வெளிப்படுவேன்” என்று தெளிவாகச் சொன்னார்.”²

1950-1956

ஸ்ரீஅரவிந்தர் தம் தியாகத்தால் உலக சரித்திரத்திற்கே புதியதொரு திருப்பம் தந்தார். ஸ்ரீ அரவிந்தரும் ஸ்ரீ அன்னையும் பல்லாண்டுகளாக உழைத்துவந்த காரியம் கடைசியாக

¹ Mother India, Feb. 21, 1958.

² ibid Feb. 21, 1960

முற்றுப்பெறும் நிலையை அடைந்துவிட்டது. “ விஞ்ஞான ” சக்தி கீழிறங்குவது உறுதியெனப் பல்லாண்டுகளாகக் கூறி வந்த ஸ்ரீஅரவிந்தர் அதை விவகார உலகில் சாத்தியமாகச் செய்துவிட்டார். இனி அது பயனுறும் முறையில் இவ்வுலகிலும் இவ்வாழ்விலும் நிலைபெறவேண்டும். ஸ்ரீ அன்னை ஸ்ரீஅரவிந்தர் தமக்கு விட்டுச்சென்ற பணியை மேற்கொண்டு அதன் பொருட்டு அல்லும் பகலும் உழைக்கலானார். தம்மைப் பொறுத்தவரையில் “ விஞ்ஞான ” சக்தி தம்மிடம் நிலைபெறச் செய்வது எளிதான காரியம். ஆனால் ஸ்ரீ அன்னை அதற்காக இவ் அவதாரத்தை எடுக்கவில்லையே. மக்களினத்தின் பொருட்டன்றோ அவர் இங்கே வந்திருப்பது ? ஆகவே, மக்களின் பலவீனங்களையும் அஞ்ஞான இருளையும் தாழும் மேற்கொண்டு, மெல்ல மெல்ல மக்களைக் கைதூக்கிவிடவேண்டுமல்லவா ?

நிற்க, ஸ்ரீ அரவிந்தரின் மறைவால், சாதகர்களிடையேயும் மக்களிடையேயும் சிறிது தளர்ச்சி ஏற்பட்டது. ஸ்ரீ அன்னை உடனே அவர்கள் மனத்தில் உறுதி ஏற்படச்செய்தார். அவரது சக்திபால் ஆசிரமம் மேன்மேலும் வலுவடைந்து ஆசிரமவாசிகளின் தொகை பெருகிவருகிறது. தனமுடையோர் பொருளுதவி செய்தனர். “ ஸ்ரீஅரவிந்தர் “ சர்வதேச சர்வகலாசாலை ” அமைக்கப்பட்டது. புத்துலக வேலைக்கு மக்களைத் தயார்ப்படுத்த இச்சர்வகலாசாலை இன்றியமையாததாயிற்று. ஏற்கெனவே இருந்த பள்ளிக்கூடமே சர்வகலாசாலையாகப் பெருகியது. ஆசிரம ஆதரவில் பலவகைத் தொழில்களும் பெருகின. ஆசிரமம் மேன்மேலும் ஒழுங்கும் கட்டுப்பாடும் உடைபடொரு சமுதாயமாக மாறியது. சமுதாயமாக மாறியதால் ஆத்மீக ஆர்வமோ, பயிற்சியோ, அனுபவமோ ஓரளவு மங்கியதுபோலத் தோற்றினும், அவ்விதம் ஆகவேண்டிய தில்லையென்றும், நாளைடவில் யாவும் சரிப்பட்டுவிடும் என்றும் ஸ்ரீ அன்னை உறுதி கூறினார். மக்களின் புறவாழ்க்கை மாறுவதே ஸ்ரீஅரவிந்தரின் பூரண யோக மார்க்கத்தின் பிரதான அம்சமாகும். அது விரைவில் மாறுவது கடினம்தான்.

ஆயினும் அதைச் சாதிக்கவே நாம் இங்கே இருக்கிறோம் என்று ஸ்ரீ அன்னை விடாது கூறிவருகின்றார். சாதகர்களும் மெல்ல மெல்ல மாறிவருகின்றனர். வாழ்க்கையில் ஊன்றிக் கொண்டே, இவ்விஞ்ஞான உலகில் அனுக்குண்டு சகாப்தத்தில் நிலைத்துக்கொண்டே, நம் புறவியற்றை மாறி நாம் தெய்வ மனிதர்கள் ஆகக்கூடும் என்ற உணர்ச்சி சாதகர்களிடையே மேலிட்டுவருகின்றது. தெய்வ அருளால் ஆகாத காரியமென்ன ? பல தடைகள் ஏற்படலாம். ஆனால் சமயம் நேரும்போது இவை யாவும் உறுதியற்றவைபோலச் சிதைந்து புத்துலகுக்கு வழிவிட வேண்டியவையேயாம்.

ஸ்ரீ அன்னை 1953-ம் ஆண்டு முதல் 1956 வரையில் “ விஞ்ஞான ” சக்தியின் இறக்கத்தைப்பற்றி அவ்வப்போது கூறிவந்த மொழிகளை “ மதர் இந்தியா ” பத்திரிகை தன் 1960 பிப்ரவரி 29-ந்தேதி இதழில் திரட்டித் தந்திருக்கிறது. அவற்றில் சிலவற்றைச் சுருக்கமாகக் கூறுவோம் :

“ விஞ்ஞான ” உடல்

“ விஞ்ஞானம் ” (சூப்பர்மைண்ட்) வெகுகாலத்திற்கு முன்பே மனோநிலையில் மட்டுமல்ல, பிராணநிலையிலும் இறங்கிவிட்டது. அது உடல் நிலையிலும் மனம் பிராணத்தின் மூலமாக வேலை செய்துவந்தது. ஆனால், சூப்பர்மைண்ட், அதாவது விஞ்ஞான உணர்வுநிலையின் சக்தி, உடல் அல்லது சுடநிலையிலும் நேராகச் செயல்புரிவதே பிரச்சனையாயிருந்தது. தூலமனம் “ விஞ்ஞான ” ஒளியைப் பெற்றால்தான் இது சாத்தியம் என ஸ்ரீ அரவிந்தர் சொன்னார். மிகவும் சுடத் தன்மை வாய்ந்த பொருளின்மீது நேராகச் செயலாற்ற, தூல மனமே உற்ற கருவி அல்லது வழியாகும். “ விஞ்ஞான ” ஒளி பெறும் இந்த தூல மனத்தை ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஒளிபெற்ற மனம் என்றார்.

சுட உடலின் உருமாறுதல் வேலையை முற்காலத்தில் எவரும் செய்யவில்லை. அதைப்பற்றிய முயற்சிகூட நடைபெற

வில்லை. ஆயுள் நீண்டால்தான் அதைச் செய்யமுடியும். நியாக-இஷ்டப்படுகிறவரையில் உடலை விடக்கூடாது. அப்போதே அதில் உருமாறுதல் செய்ய உனக்குப் போதிய நேரம் இருக்கும். அதைச் செய்ய 300 ஆண்டுகள் பிடிக்கும் என்று ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஒரு தடவை சொன்னார். உடலின் உருமாற்றம் என்றால் என்ன? உன் உணர்வின் குறுக்கீடின்றி உடலின் உறுப்புக்கள் பாவும் தாமாக வேலைசெய்யவேண்டும். கால்விநாடிக்கூட உன் இதயம் நின்றுவிடுமானால், உன் உடல் விழும். உன் உடலின் உறுப்புக்கள் பாவும், ஒன்றுக்கூடத் தவறாமல், சரியாக வேலைசெய்யாவிடின் ஒன்றும் முடியாது. இந்த ஏற்பாட்டுக்குப் பதிலாக சக்திகள் ஓரிடத்தில் திரட்டப்படுவதன்மூலம் உருமாறுதல் ஏற்படவேண்டும். உருவம் குணங்கள்மூலம் அமையும். நீ காற்றில் எழும்பலாம். சுவரின்மூலம் செல்லவும் நீ ஆற்றல் பெறுவாய். உருமாறுதலடையும் உடல் இலேசாகவும், ஒளிமயமாகவும் மீள்சக்தியுடையதாகவும் இருக்கும். இத்தகைய உடலைத் தயாரிக்க 300 வருஷம் மட்டுமா, ஆயிரம் ஆண்டுகளும் வேண்டும். உடல் பரிபக்குவம் அடைந்து கொண்டே செல்லுமானால் நீ நீண்டகாலம் இருக்கலாம்; நீ அமரனாகலாம்.

அதிமானுடனும் மானுடனும்

“ விஞ்ஞான ” சக்தி இறங்கினால், அதன் தடுக்கமுடியாத வெருவேகத்தால், விரும்பினாலும் சரி, விரும்பாவிடினும் சரி, மக்கட்குலம் பாவுமே உடனே மாறிவிடும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இது சோம்பேறிகளின் சித்தாந்தம். இது மந்தத்திற்கும் செயலின்மைக்குமே ஆக்கமளிக்கும். சாதாரண மக்கட்குலம் முற்றும் மறைந்து எல்லோரும் அதிமானுடராகத் தேவையில்லை. மக்கட்குலம் பழைய பூதாக்கார மிருகங்களைப்போல பூண்டோடு அழியத் தேவையில்லை. அதிமானுடன் தன் புதிய வாழ்க்கை நியதியுடன் வாழலாம்; மனிதனும் தன் மானிட தருமத்துடன் தொடர்ந்து வாழ்க்கை.

நடத்தலாம். இருவகுப்பினருக்கும் இடையே பரஸ்பர பரிவர்த்தனையும் நடக்கலாம். அதிமானுடன் வந்தபின் உலகில் இசையும் இணக்கமும் அமைதியும் இன்பமும் நல்லெண்ணமும் இயல்பாக வரும். அதனால் மானுடனும் பலன்டைவான். மானிட வாழ்க்கையும் மாறுதலடையும். இம்மாறுதல் தாவர லோகத்தையும் விலங்கின் உலகையும் தொடும். உதாரணமாகச் செடி மேலும் பசுமையும் ஒளிநிறைந்தும் வளரும். பிராணி லோகமும் இன்புறும். புனியில் பஞ்சம் வராது. விபத்துக்கள் நேரிடா.

உலக வரலாறில் ஒரு புது திருப்பம்

உலக வரலாற்றில் சில இடைக்காலங்களில் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக இருந்தவை வெளிப்படவிருக்கும் பொருள் களுக்கு இடமளிக்க நேரிடும். உலக உணர்வு ஒருமுனைப்படும் ; முயற்சி மிகத் தீவிரமாகும். உலக வரலாற்றின் அத்தகைய தொரு திருப்பத்தில் நாம் இருக்கிறோம். இயற்கை ஏற்கெனவே உலகில் மனோமய ஜீவனைச் சிருஷ்டித்துவிட்டது. இப்போது “ விஞ்ஞான ” (சூப்ராமெண்டல்) மயமானதோர் உணர்வையும் தனிவியக்தியையும் இம்மனோமய ஜீவனில் கொண்டுவர ஒருமுனைப்பட்ட முயற்சியொன்று நடக்கிறது.

தேவரகசியம் அறிந்தோரின் அவதாரம்

தேவரகசியங்களை அறிந்த ஜீவர் சிலர் உலக வாழ்க்கையில் இத்தருணத்தின் முக்கியத்துவம் பற்றி அறிவிக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் தங்களால் கூடிய பங்கைச் செலுத்த உலகில் அவதரித்துள்ளனர். உலகின்மீது ஒரு மகத்தான ஒளி மயமான சேதன உணர்வு எழும்பி ஒருவித சுழலை உண்டாக்கி வருகிறது. உள்ளம் திறந்திருப்போர் அனைவரும் இச்சுழலிலிருந்து ஓர் அலையை, இவ்வொளியிலிருந்து ஒரு கதிரைப்

பெறுவர். அவரவர் தம் திறமைக்கு ஒப்ப அதற்கோர் உருவம் தர நாவார். நாம் இங்கே பரவும் ஒளியின் மத்தியிலேயே இருக்கும் ஒப்பற்ற பாக்கியம் பெற்றுள்ளோம். ஸ்ரீ அரவிந்தர் “விஞ்ஞான” (சூப்ராமெண்டல்) பேருணர்வு ஒரு மானிட உடலில் அவதரிக்கச் செய்தார். அவர் நாம் பின்பற்றவேண்டிய மார்க்கத்தின் இயல்பை மட்டுமன்றி குறியை அடைவதற்குரிய வழிமுறையையும் நமக்குக் காட்டியிருக்கிறார். தாமே அடைந்த அனுபூதியினால் ஓர் உதாரணமும் அளித்திருக்கிறார். அதைச் சாதிக்கமுடியும் என்பதையும், அதற்குரிய காலம் இப்போதே என்பதையும் நமக்குக்கூட சான்றுகளும் அளித்துள்ளார்.

1953.

விஞ்ஞான (சூப்ராமெண்டல்) ஒளியின் வெளிப்பாடு*

மகத்தான சம்பவங்கள், உண்மையில் மகத்தான நிகழ்ச்சிகள், டமுக்கு டமாரம் போன்ற முழுவின் பேரொலியுடன் தோன்றுவதில்லை ; அவை சந்தடி செய்யாமல் நடக்கின்றன. ஸ்ரீ அன்னை 1956-ம் ஆண்டு சாதகர்களுக்கு வழங்கிய புத்தாண்டுச் செப்தி வருமாறு : “பெரிய வெற்றிகள் சந்தடி செய்யாமல் வருகின்றன. புத்துலக வெளிப்பாடு முழுவின் ஒலியால் பறைபடிக்கப்படுவதில்லை.” பிப்ரவரி மாதம் 29-ந்தேதியன்று அத்தகைய மகத்தான வெற்றியொன்று சந்தடியில்லாமல் கிடைத்தது ஸ்ரீ அன்னைக்கு. அதைப்பற்றி ஸ்ரீ அன்னை அந்தரங்கமான பக்தர்கள் ஓரிருவரிடம் மட்டுமே தெரிவித்தார். பிப்ரவரி மாதம் 29-ந்தேதி அடுத்தபடி நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகே வந்தது. 1960-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி 29-ந்தேதியன்றே அன்னை நான்காண்டுகளுக்கு முன் நிகழ்ந்ததை ஒரு ஸ்ரீமுகத்தின் மூலம் தெரிவித்தார். அவர் அளித்த செப்தியாவது :

* Supramental Manifestation

1956-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 29-ந் தேதியன்று (விளையாட்டு மைதானத்தில்) நடந்த பொது தியானத்தின்போது நிகழ்ந்ததாவது :

“ இன்று மாலை, உங்களிடையே தெய்வ சாந்தித்தியம் உருப்படியாகவும் கனிசமாகவும் இருந்தது. இப்பிரபஞ்சத்தை விடப் பெரிதான, ஜீவனுள்ள பொன்னுருவம் ஒன்றை நான் பெற்றிருந்தேன். இறைவனிடமிருந்து இவ்வுலகைப் பிரித்த பிரமாண்டமான, பருமனான பொற்கதவு ஒன்று என் எதிரே நின்றது.

கதவை நோக்கினபோதே, “ தருணம் வந்துவிட்டது ” என அறிந்தேன் ; திடசித்தம் கொண்டேன். இரண்டும் உணர்வின் ஒரே இயக்கமாக இருந்தன. ஒரு பெரிய பொற்சம்மட்டியை என் இரு கரங்களாலும் தூக்கிக் கதவின்மீது ஒங்கி ஒரு அடி அடித்தேன். கதவு சுக்குச்சுக்காக உடைந்தது.

பிறகு “ விஞ்ஞான ” ஒளியும் சக்தியும் பேருணர்வும் இப்புவியின்மீது இடையறாது வெள்ளமாகப் பாய்ந்தன.”

வெளிப்பாடு பற்றி அன்னையின் விளக்கம்

இந்த “ விஞ்ஞான ” (சூப்ராமெண்டல்) வெளிப்பாட்டைப் பற்றி ஸ்ரீ அன்னை மேலும் விளக்கமாக இரண்டு சாதகர்களுக்குக் கூறியதை “ மதர் இந்தியா ”, 1960, மார்ச் இதழில் வெளியிட்டிருக்கிறது. அதன் சாரம் வருமாறு :

1956, பிப்ரவரி 29-ந்தேதியன்று நிகழ்ந்தது ஒரு அகக் காட்சியோ அனுபவமோ அன்று. அன்று ஏதோ ஒன்று செய்யப்பட்டது. விளையாட்டு மைதானத்தில் மாலை தியானத்தின்போது நான் மேலே “ விஞ்ஞான ” (சூப்ராமெண்டல்) லோகத்துக்குச் சென்றேன். அங்கே ஏதேனுமொன்று செய்யவது இன்றியமையாததெனக் கண்டேன். உடனே அதைச் செய்தேன்.

“ தருணம் வந்துவிட்டது ” என்ற சொற்களை பிரஞ்சு மொழியிலின்று, ஆங்கிலத்திலேயே கேட்டேன். அவற்றை

ஸ்ரீஅரவிந்தர் பேசினது போலவே இருந்தது.

ஒளிவெள்ளம் பிரபஞ்ச முழுதும் பாய்ந்துப் பரவியபின் நான் “ விஞ்ஞான ” லோகத்திலிருந்து கீழிறங்கிவந்தபோது, ஒளிப்பொழிவு பிரமாண்டமாயிருந்ததால் விளையாட்டு மைதானத்தில் என்முன் உட்கார்ந்திருந்தவர்கள் அனைவரும் தட்டையாகப் படுத்திருப்பர் என்று எண்ணினேன். ஆனால் என் கண்களைத் திறந்து பார்த்தபோது அனைவரும் அமைதியாக உட்கார்ந்திருக்கக் கண்டேன். நடந்தது இன்னது என்பதை அவர்கள் கொஞ்சங்கூட உணரவில்லை போலும்.

1950 டிசம்பரிலிருந்தே “ விஞ்ஞானம் ” (சூப்பர்மைனாட்) தனிபுருவில் தொழிற்பட்டு வந்திருக்கிறது. 1956, ஜனவரியில் ஸ்ரீஅரவிந்தர் என்முன் இரண்டு மூன்று தடவை தோன்றி பொதுவெளிப்பாடு வந்துகொண்டிருந்தது என்று தெரிவித்தார். ஆனால் அது நேர்ந்தபோது திடீமெனவே வந்தது.

அன்றையதினம் அது கொஞ்சங்கூட எதிர்பார்க்கப்படவில்லை. ஆனால் என் மிகப் பெரிய அனுபவங்களெல்லாம் இதைப்போலவே நேர்ந்துள்ளன. நான் சகஜமான உணர்வில் இருக்கையில், தம் உண்மையை உயிர்ப்புடன் தெரிவிப்பது போல அவை திடீமென வருகின்றன. அனுபவத்தை இவ்விதமாகப் பெறும்போதே அதன் முழு மதிப்பையும் நாம் பெறுகிறோம். முன்னதாக அறிவிக்கப்பட்டால் மனம் தன்பங்கைச் செலுத்த ஆரம்பித்துவிடுகிறது. இந்த விஷயத்தில், மனம் வேலைசெய்யுமுன்பே பொற்கதவின் இந்தப் பக்கம் வந்துவிட்டேன். எங்கும் திவ்வியமான ஒளி காணப்பட்டது. மனத்தில் வதிவோரைவிட உள்ளத்தில் வதிவோர் இவ் வெளிப்பாட்டின் பொருளை நன்குணர்வர்.

ஒளி இருபது நிமிஷங்கள் பாய்ந்துகொண்டே இருந்தது. சரிபாகச் சொல்லப்போனால், நான் தியானத்தில் அதை இருபது நிமிஷங்கள் கண்டேன். பிறகு என் தியானம் நின்றது. காலவரையின்றி நான் தியானம் செய்துகொண்டே இருக்க முடியவில்லை. என் புற தனித்தன்மைக்குத் திரும்பிவர விசேஷ முயற்சி செய்யவேண்டியிருந்தது.

ஆசிரமத்தில் இருவரும் வெளியாருள் மூன்று சீடருமே நடந்ததை உணர்ந்தனர். அது “ விஞ்ஞான ” (சூப்ராமெண்டல்) வெளிப்பாடு என்பதை அவர்கள் அறியவில்லை. ஆனால் அதனால் அசாதாரணமான அனுபவமொன்றை அவர்கள் பெற்றனர்.

ஒளி இடைவிடாமல் பாய்ந்துகொண்டிருக்கிறது. பால்கனி தரிசனத்தின்போது அது திரண்டு ஒருமுனைப்படுகிறது. இப்போது முயற்சியின்றி விஷயங்கள் எளிதில் சாதிக்கப்படுகின்றன ; கடினமாகத் தோன்றியவை இப்போது எளிதாகக் காண்கின்றன ; சாதிக்க முடியாதவை இப்போது சாதிக்கக் கூடியவைகளாக உள்ளன.

யாவும் அடியோடு உருமாறிவிட்டன. முன்பு ஒளி மனத்தின் அழுத்தத்தினால் தொழிற்பட்டுவந்தது. ஸ்ரீஅரவிந்தர் அந்த வெற்றியை நமக்குச் சம்பாதித்துத் தந்துவிட்டார். இப்போது “ விஞ்ஞானமே ” (சூப்ரமைண்டே) நேராக ஆண்டு வழிகாட்டுகிறது. இதற்கும் ஸ்ரீ அரவிந்தரே காரணகர்த்தர். அவருடைய சாந்நித்தியம் என்னிடம் எப்போதும் உள்ளது.”

ஸ்ரீ அன்னை “ விஞ்ஞான ” (சூப்ராமெண்டல்) வெளிப்பாட்டைப்பற்றிச் சமயம் நேர்ந்தபோதெல்லாம் விளக்கம் செய்துகொண்டேபோனார். 1960, பிப்ரவரி 29-ந்தேதி “ விஞ்ஞான ” (சூப்ராமெண்டல்) திருநாள் வருகிறவரையில் அவ்வப்போது செய்துவந்த விளக்கங்களின் சாராம்சத்தைக் கூறுவோம் :¹

1956, மார்ச்சு, 29-ந்தேதியன்று சாதகர்களுக்கு அன்னை வழங்கிய செய்தி வருமாறு :

“ ஐயனே. நீங்கள் திருவுளங்கொண்டீர்கள் ; நான் அதை நிறைவேற்றுகிறேன்.

புத்தொளியொன்று உலகில் பாயுது.

புத்துலகொன்று பிறக்கிறது.

வாக்களிக்கப்பட்டவை நிறைவேற்றப்பட்டுவருகின்றன.

¹ Mother India, Feb- 21, 1960

1956, ஏப்ரல் 24-ந்தேதிபன்று அன்னை விடுத்த செய்தி : உலகில் “ விஞ்ஞான ” (சூப்ராமெண்டல்) வெளிப்பாடு இனியும் வெற்று வாக்குறுதியாக இல்லை ; அது இப்போது உயிருள்ளதோர் உண்மை, நடைமுறையில் உள்ள உண்மை. அது இங்கே வேலைசெய்கிறது. கண் பார்வையை முற்றும் இழந்தவரும், உணர்வு என்பதே அற்றவரும், இஷ்டமென்பதே சிறிதும் இல்லாதவரும் அதை உணர்ந்தாகவேண்டிய நாள் ஒன்று கட்டாயம் வரும்.

“ விஞ்ஞான ” (சூப்ராமெண்டல்) ஒளியும், உணர்வும், சக்தியும் வெளிப்பாடு அடைந்துவிட்டன. “ விஞ்ஞான ” (சூப்ராமெண்டல்) ஆனந்தம் இன்னும் வரவில்லை. “ இறக்கம் ” என்று சொல்லாமல் “ வெளிப்பாடு ” என்றே சொல்லும்போது, ஐடத்தினுள் உணர்வற்ற நிலையினுள் உள்ளடக்க மாபுள்ள “ விஞ்ஞானம் ”. (சூப்பர்மைண்ட்) வெளிப்பட்டுவிட்டது எனக் கொள்ளவில்லை. அந்த வெளிக்கிளம்புதல் பிற்காலத்தைச் சார்ந்தது. காலம் பற்றிய பிரச்சனையே அது. அது இப்போது வெளிக்கிளம்பும். அது வந்தே தீரும். “ வெளிப்பாடு ” என்பது நம் உலகின் சூட்சுமமான தூல மண்டலத்தில் “ விஞ்ஞான ” (சூப்ராமெண்டல்) லோகம் தோன்றுவதேயாம்.

புத்துலக வெளிப்பாடு

1956, மே, 2-ந்தேதி சொன்னதாவது ::

ஒருவன் உயர் உணர்நிலைகளில் ஏறிச்சென்று “ விஞ்ஞான ”த்தை எட்டிப்பிடித்து அத்துடன் கீழே இறங்கினால் “ இறக்கம் ” என்பது ஏற்படுகின்றது. இது தனிமனிதனைப் பற்றியதொரு நிகழ்ச்சி. ஆனால் இத்தகைய நிகழ்ச்சி ஒரு பொதுவான சாத்தியத்தை உண்டாக்குவதற்குப் பொதுமானதாக இருக்குமானால், நடப்பது ஒரு இறக்கம் அன்று, அது வெளிப்பாடேயாகும்.

இறக்கம், தனி உணர்வில் ஒரு தனி இயக்கம். பழைய

உலகில் புத்துலகமொன்று வெளிப்படுமானால் அதை ஒரு வெளிப்பாடு என்பேன்.

ஏற்றம் இறக்கம் என்பது ஒருவகையாகப் பேசுவதே. யொழிய வேறில்லை. நாம் ஏதோ ஒன்றை நோக்கி நம்மை உயர்த்திக்கொள்வதாக எண்ணும்போது அதை ஏற்றம் என்கிறோம். அப்பொருளைப் பற்றியபின் நம்முள்ளே அதை இறங்கச் செய்கையில் இறக்கம் என்கிறோம்.

கதவுகள் திறக்கப்பட்டு ஒளிவெள்ளம் பாய்ந்தால் அதை இறக்கம் என்று சொல்லமாட்டோம். அது தன்னைப் பரப்பிக் கொள்ளும் ஒரு சக்தியேயாம்.

உள்ளம் திறந்தவர்கள், உயரிய சக்திகளுடன் தொடர்பு புடையவர்கள், விஞ்ஞான ஒளி, உணர்வு இவற்றுடன் தொடர்புகொண்டவர்கள் உலக மண்டலத்தில் வித்தியாசத்தை உணரும் ஆற்றலுள்ளவர்கள். ஆனால், தம் அந்தரங்க ஜீவனைக் கொஞ்சங்கூட உணராதவர்கள் உலக மண்டலத்தில் உள்ள வித்தியாசத்தைக் காணத் தயாராக இருக்கமாட்டார்கள். அவர்களுடைய உணர்வு பெரும்பாலும் புற ஜீவனில், அதாவது, மனம், உயிர், உடலிலேயே நிற்கின்றன.

புத்துலகம் பிறக்குது*

1957 ஜூலை 10-ந்தேதியன்று அன்னை சொன்னதாவது :

சென்ற ஆண்டு விஞ்ஞான (சூப்ப்ராமெண்டல்) உணர்வு, ஒளி, சக்தி இவற்றின் வெளிப்பாட்டைப்பற்றி உங்களுக்கு அறிவித்தபோது அந்நிகழ்ச்சி புத்துலகின் பிறப்புக்கும் முன்னோடியாக விளங்குகிறது என்று சொல்லியிருக்கவேண்டும். அச்சமயம் புத்துலகம் பழைய உலகில் மிகவும் அமிழ்ந்திருந்தது. அதனால் இப்போதுங்கூட மிகச் சொற்பமான பேரே புத்துலகின் பிறப்பையும் அது இவ்வுலகிற்குள் கொண்டுவரும் வித்தியாசத்தையும் அறிவர். ஆயினும் புது சக்திகள் தொடர்ந்து

* Towards Feb. 29, 1960. Some Statements by the Mother. p.15

பயன்தரத்தக்க முறையில் தொடர்ந்து வேலை செய்துவருகின்றன. பலனைச் சுருக்கமாகச் கூறலாம். முதலில் அது ஆத்மீக வாய்வு, தெய்விக உண்மை இவைபற்றிய ஒரு புதுநோக்கு என்பது மட்டும் அல்ல. ஸ்ரீ அரவிந்தரின் தெளிவான கருத்தை இங்ஙனம் வெளிப்படுத்தலாம்.

பழைய ஆத்மீக மார்க்கம் மெய்ப்பொருளை நோக்கிச்செல்ல வாழ்க்கையினின்று விலகிவிடுவது இன்றியமையாததென வற்புறுத்தியது. அது உலகை அது இருந்தவிடத்திலேயே விட்டுவிட்டது. இதற்கு நேர்மாறாக, நம் புதிய வழியானது வாழ்க்கையை தெய்விகமாக்கவேண்டுமென்றும் இச்சுட உலகைத் தெய்விக உலகாக உருமாற்றவேண்டுமென்றும் வலி புறுத்துகிறது. நாம் செய்ய விரும்புவதன் அடிப்படைக் கருத்து இதுவேயாம். ஆனால் இவ்வேலையும் முன்னிருந்த பழைய உலகின் ஒரு தொடர்ச்சியாகவோ, விரிவாகவோ அல்லது சீர்திருத்தமாகவோ இருக்கக்கூடும். கருத்து எவ்வளவு புதுமை வாய்ந்ததாயும் உண்மையானதாயும் இருந்தாலும், அது குடிய கருத்தாகவே நின்றுவிடுமாயின், புதுச்சிருஷ்டியும் எப்போதோ வரக்கூடியதொன்றாகவே இருந்துவிடும். ஆனால் உண்மைபாகவே நடந்திருப்பது என்ன? புதிய உலகமொன்றே பிறந்துவிட்டது. இது உருமாறுதலடைந்த பழைய உலகமன்று; இது முற்றும் புத்தம்புதியதோர் உலகம். புதிதாகவும் உருப்படியாகவும் உண்மையாகவும் பிறந்திருப்பது. இப்போதுஇந்த இடைக்காலத்தில் இவையிரண்டு ஒன்றோடொன்று பிணைந்துள்ளன. பழையது நீடித்துவருகிறது; இன்னும் சர்வவல்லமை வாய்ந்ததாக இருக்கிறது; நம் சாதாரண உணர்வில் அது இன்னும் ஆதிக்கம் செலுத்திவருகிறது. அதே சமயத்தில் புதியது மெல்ல நழுவிவருகின்றது; எவரும் அறியாமல் வருகின்றது. அது தற்சமயம் புறவாழ்க்கையில் குழப்பம் பாதொன்றையும் செய்யவில்லை. பலபேர்களின் உணர்வில் அது இன்னும் புலப்படாமல் இருக்கிறது. ஆயினும் அது செயல் புரிகிறது. வலுவடைந்ததும் அது எல்லோருக்கும் புலப்பட்டு ஆதிக்கம் செலுத்தும்.

பழைய உலகம் ஸ்ரீஅரவிந்தர் கூறும் அதிமானச (ஓவர்மைண்ட்) த்தால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது. அது தேவர்களின் சமயங்களின் காலத்தைச் சார்ந்தது. இந்தச் சிருஷ்டியிலிருந்து பின்வாங்கிவிடவேண்டும். ஆனால் அதற்கு “ விஞ்ஞான ” (சூப்ராமெண்டல்) சிருஷ்டி ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும். பழைய பொருள்கள் யாவும் மிகப் பழமையாகிவிட்டன ; எதேச்சை செலுத்துவனவாகிவிட்டன ; உண்மையின் பரிமாசமாகிவிட்டன !

“ விஞ்ஞான ” (சூப்ராமெண்டல்) சிருஷ்டியில் இனி சமயங்கள் இருக்கா. வாழ்க்கை யாவும் உலகில் வெளிப்பாடு அடையும் தெய்விக ஒற்றுமையின் தோற்றமாகவும் மலர்ச்சியாகவும் இருக்கும். இனியும் மக்கள் இப்போது கூறும் தேவர்கள் இரார். இத்தேவர்கள் புது சிருஷ்டியில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் அதற்கு இப்புவி “ விஞ்ஞான ” (சூப்ராமெண்டல்) மயமாகவேண்டும். பௌதிகப் பொருள்களும் “ விஞ்ஞான ” மயமாகும். ஆனால் இவையெல்லாம் எதிர் காலத்தைச் சார்ந்தன. அவை நிறைவேறக் காலமாகும்.

நாம் இப்போது புத்துலகின் பிறப்பைக் கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அது எல்லாராலும் உணரப்படவில்லை. அதைப் பலர் மறுக்கவும் செய்கின்றனர். ஆனால் அது இருக்கிறது ; வளர்ச்சியுற முயலுகின்றது. இதுவரையில் எவரும் அந்த பாதையில் செல்லவில்லை. எதிர்பாராமல் வந்தது அது.

அன்னியின் அழைப்பு

துணிந்து வீரதீரச் செயல்களில் இறங்குவோர் உளர். அவர்களுக்கு நான் அழைப்பு விடுக்கிறேன். இம்மகத்தான காரியத்திற்கு அவர்களை அழைக்கிறேன். இதுவரையில் சாதிக்கப்பட்டவற்றைத் திருப்பிச் செய்வதல்ல நம் மகத்தான வேலை. நம் வேலை அதைத் தாண்டிவிட்டது. நாம் முற்றும் புதிய தொரு சிருஷ்டியில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். நாம் எதிர்பாராத

196

பராசக்தி

கஷ்டங்கள் அதில் வரும். தற்செயலாக நேரிடக்கூடிய அபாயங்கள் பல உண்டு. நாம் சாகசம் காட்டவேண்டும். தெரியாத பாதையில் அடியெடுத்து வைக்கவேண்டும். ஆயினும் வெற்றி நிச்சயம். இதுவரையில் இப்பிரபஞ்சத்தில் எவரும் செய்யாத தொன்றைச் செய்வோம். அதில் உங்களுக்கு அக்கறை உண்டானால், புறப்படுங்கள். நாளைக்கு என்ன நேரிடுமோ நான் அறியேன்.

நீங்கள் ஏற்கெனவே எதிர்பார்த்ததை, ஏற்கெனவே திட்டம் போட்டதை, ஏற்கெனவே அமைக்கப்பட்டதை மின்னால விட்டுவிட்டு அறியாததொன்றை நோக்கி நடங்கள். என்ன வந்தாலும் வரட்டும், வாருங்கள் !

1957, அக்டோபர், 20-ந்தேதி அன்னை மீண்டும் கூறினார் :

சிருஷ்டி முதல் மிக அற்புதமானதொரு விஷயம் நடந்தது. புத்துலகு ஒன்று, முற்றும் புத்துலகு பிறந்து இதோ இருக்கிறது. அதைவிட முக்கியமான விஷயம் வேறு கிடையாது. அதை நீ உணருகின்றாயா ? தூல அதிர்ச்சி ஏற்படும் வரையில் நீ எதையும் நம்பமாட்டாய். நீ அகந்தையால் கட்டுண்டு கிடப்பவன்.

1957 நவம்பரில் :

“ விஞ்ஞானம் ” (சூப்ராமெண்டல்) பற்றி உன் கருத்து என்ன ? அனைவரும் ஒரேவிதமாக ஒரே ஒரு பொருளைச் செய்யும் சுவர்க்கமே அதுவா ? ஒவ்வொருவரும் யாழ் வாசித்துக் கொண்டு உல்லாசமாயிருக்கும் பழைய தேவலோகந்தானா அது ? அப்படியல்ல. அங்கே வித்தியாசங்கள் இருக்கும் ; பல வகையான கருமங்கள் காணப்படும். ஆனால் அக்கருமங்கள் மானிட அறியாமையில் அன்று, ஞானத்துடனே ஆற்றப்படும்.. அதுவே முக்கியமான வித்தியாசம்.

இயற்கையும் “ விஞ்ஞானமும் ”

1958, ஜனவரியில் அன்னை சொன்னதாவது :

“நான் இயற்கையுடன் முற்றும் ஒன்றுபட்டேன். அவளுடைய திருவிளையாடலில் நுழைந்தேன். இந்த ஐக்கியம் அவளுக்கும் எனக்கும் ஒரு புதிய அந்தரங்க உறவை ஏற்படுத்தியது. திடீமென இயற்கைக்கு யாவும் விளங்கிவிட்டது. பிறப்பெடுத்தாள்ள இப்புதிய உணர்வு தன்னைத் தள்ளிவிடாது என்பதையும், தன்னை முற்றும் தழுவி நிற்கும் என்பதையும் அவள் உணர்ந்துவிட்டாள். இப்புதிய ஆத்மீகம் வாழ்க்கையிமினின்று பின்வாங்கவில்லை என்பதையும் அதற்கு நேர்மாதிரிக, வாழ்க்கையின் அம்சங்கள் யாவற்றையும் ஒன்றோடொன்று இணைத்துப் பொருத்தித் தொகுக்கவே விரும்பியது என்பதையும் அவள் அறிந்துகொண்டாள். “விஞ்ஞான” (சூப்ராமெண்டல்) உணர்வு, தன்னைக் குறைத்துவிட அன்று, நிறைவு செய்யவே வந்துள்ளது என்பது அவளுக்கு விளங்கிவிட்டது.

பிறகு பரமாம் மெய்ப்பொருளினின்று, “ஓ இயற்கையன்னும், விழித்தெழு ; இன்புடன் உடன் உழைக்க வா” என்றும் ஆணை எழுந்தது. இயற்கை யாவும் இன்பக்களிகொண்டு தள்ளிஎழுந்து, “நான் சம்மதிக்கிறேன், நான் உடன் உழைக்கிறேன்” என்றாள். அவள் தன்முன் அனந்தத்தையெல்லாம் நோக்கினாள். விஞ்ஞான (சூப்ராமெண்டல்) உணர்வு தன்னை மேலும் பரிபூரணமாக நிறைவேற்றப்போவதையும் தன் திருவிளையாடலுக்கு மேலும் விரிவான சாத்தியங்களை அளிக்கப்போவதையும் கண்டாள்.

நான்கு திசைகளினின்றும் இசை வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து நல்லிசை வழங்கியது. பின், “இயற்கையன்னும், சடத்தின் தாயே, நீ உடன் சேர்ந்து உழைப்பதாகச் சொன்னாயல்லவா, இந்த உடனுழைப்பின் சிறப்புக்கு எல்லையும் உண்டோ?” என்ற சொற்கள் கேட்டன.

விஞ்ஞான (சூப்ராமெண்டல்) வெளிப்பாடும் உடலும்

1958 பிப்ரவரியில் அன்னை தெரிவித்ததாவது :

உடலுக்கு முன் எப்போதும் இருந்திராத ஒரு சுதந்திரமும் சுயேச்சையும் ஏற்பட்டதே “ விஞ்ஞான ” (சூப்ராமெண்டல்) வெளிப்பாட்டின் முதற் பலன். உடலில், உடலின் அனுபவங்களில் புதியதொரு அதிசயம் காணப்படலாயிற்று. அனுபவங்களும் தாம் சுதந்திரமானவை, தமக்கும் தீர்மானிக்கவும் சக்தி ஒன்றுண்டு என்னும் உணர்ச்சியைப் பெறலாயின. புதியதோர் உலகம் பிறந்துவந்ததற்கு இதுவும் ஓர் அத்தாட்சி.

உடல் தன் விட்டில் தான் எஜமானன் என்ற உணர்ச்சியை எப்போதுமே பெற்றிருந்தது கிடையாது. நோய் வருவதை அது தடுக்கமுடிவதில்லை. “ விஞ்ஞானம் ” (சூப்ரமைண்ட்) வெளிப்பட்டபின், உடலில் புதிய ஏதோ ஒன்று நிகழலாயிற்று. தன் விட்டில் தான் எஜமானன்போல அது எண்ண ஆரம்பித்திருக்கிறது.

எப்போதும் நம் தோள்மீது ஏதோ ஒரு சுமை அழுத்துகிறது. நாம் தலை குளிகிறோம். புறச் சக்திகள் நம்மை இழுத்துச் செல்கின்றன. விதி, தலைவிதி நம்மை ஆளுகிறது. யோகம் செய்பும்போது, நம் உணர்வு எழுகிறது. கடினமான ஓட்டையும் உடைத்து தலையின் சிகரத்திற்குச் செல்கிறது. நாம் கடைசிபாக ஒளிபை அடைகிறோம். இந்த அனுபவத்தை குண்டலினி அனுபவம் என்றும் கூறுவர். பிறகு ஒருவன் தானே அறிகிறான், தானே தீர்மானிக்கிறான், தானே அனுபவமடைகிறான். கஷ்டங்கள் வரலாம். ஆனால் தலை நிமிர்ந்து நிற்கிறான். உடலும் தலை தூக்குகிறது, தன் சுதந்திரத்தை உணருகிறது.

இன்புருபன்ஸா தொத்துநோய் மும்முரமாகப் பரவிய போது, நோய்க் கிருமிகளைப் பரப்பிய மக்களிடையே தினந்தோறும் வாழ்ந்தேன். என் உடல் தொத்து நோயை ஏற்க மறுத்ததை உணர்ந்தேன். அது சுயேச்சை பெற்றது. உடல் பெற்ற இந்த சக்தி விஞ்ஞான வெளிப்பாட்டின் முதற்பலன்களில் ஒன்று.

1958 ஏப்ரல் 16-ந்தேதி அன்னை சொன்னதாவது :

இப்புதிய பேரனுபவம் போகிற போக்கைப் பார்த்தால் ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. “ விஞ்ஞான ” வெளிப்பாடு ஏற்பட்டு இரண்டு வருஷங்களே ஆகின்றன. அதற்குள் உலகின் மண்டலத்தில் மாறுதல் ஏற்பட்டுவருகிறது. இதே வேகத்தில் செல்லுமானால், ஸ்ரீ அரவிந்தர் சொன்னபடி “ விஞ்ஞான ” (சூப்ரா மெண்டல்) உணர்வு 1967-ல் தன் அனுபூதி சக்தியைப் பெறும்.

1958 நவம்பர் 5 ந்தேதி அனுபவம்

உர்ணவற்ற அசேதன நிலை ஒன்றுண்டு. அது மாறுதலை எதிர்ப்பது, மறுப்பது. ஸ்ரீ அன்னை அத்தகைய உணர்வற்ற நிலையின் மிக ஆழ்ந்த பாதாளத்திலும் இருக்க நேர்ந்தது. அங்கே அடிமட்டத்தில் சர்வவல்லமை வாய்ந்த விசை ஒன்றன்மீது அடி வைத்தார். உடனே அவ்விசை மேலே தூக்கி உருவமோ, எல்லையோ இல்லாததொரு பரப்பில் சேர்த்தது. எத்தகைய பரப்பு அது ? புத்துலக விதைகளுடன் துடிதுடித்த பரப்பு அது. இதுவே அன்னை நவம்பர் 5-ந்தேதி பெற்ற அனுபவம். இவ்வனுபவத்திற்கு விளக்கம் கூறுகையில் அன்னை சொன்னதாவது : அந்த உணர்வற்ற ஆழத்திலும் பரமாம் விசையொன்று இருந்தது. அதுவே பரமனைத்தொடும் சக்தியை நமக்கு அளித்தது. ஏனெனில் அந்த உணர்வற்ற படுபாதாளத்திலும் பரமன் உள்ளான். அந்த பரமனே பரமனைத் தொடும் வசதியையும் தந்தான். அந்த வசதிதான் விசை. பரநிலையிலுள்ளவன் தானே பாதாளத்தையும் தொடுகிறான் ; மிகமிக உணர்வற்ற சடத்தையும் தொடுகிறான். அவனுக்கு நடுவன் வேண்டுமெனில்.

அன்னை சென்ற பரப்பு வெறும் பரநிலையன்று. அது “ விஞ்ஞான ” (சூப்ரா மெண்டல்) சிருஷ்டிக்கான பரமனின் நிலை.

ஸ்ரீ அன்னை இவ்விதமாக, 1956, பிப்ரவரி 29-ந்தேதி நடந்த “ விஞ்ஞான ” (சூப்ரா மெண்டல்) வெளிப்பாடு விஷய

மாகத் தம் விளக்கங்களைக் கூறிவந்தார். 1956 பிப்ரவரி 29 ந்தேதியாகிய திருநாளைக் கொண்டாட நான்கு ஆண்டுகள் காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது. பிப்ரவரி 29-ந்தேதி நான்கு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு தரமே வருகின்றதல்லவா? 1960-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி 29-ந்தேதி வந்தது.

எம்பெருமான் திருநாள்

1960, பிப்ரவரி, 29-ந்தேதி மாலை 4-மணிக்கு ஆசிரமத்தில் தியானம் செய்யும் வராந்தாவில் சாதகர் உட்பட 2500 பேருக்கு அன்னை ஆசியும் அருளும் வழங்கினார். “விஞ்ஞான” (சூப்ராமெண்டல்) வெளிப்பாட்டின் திருநாளாகிய அந்நாளை, ஸ்ரீஅரவிந்தரின் ஞாபகார்த்தமாக “எம்பெருமான் திருநாள்” என இனி அழைப்பதென முடிவுசெய்தார். அன்றைய தினம் தியான வராந்தா ஒரே பொன்மயமாகத் திகழ்ந்தது. எங்கும் பொன் ஐமக்காளம். பொன் திரைகள். ஸ்ரீ அன்னை உட்கார்ந்த இடத்தில் விமானம் யாவும் பொன்மயமாகத் திகழ்ந்தது. அன்னை உடுத்தியிருந்த ஆடையும் பொன்மயம். அன்னை பொற் சம்மட்டியால் இவ்வுலகையும் “விஞ்ஞான” (சூப்ராமெண்டல்) உலகையும் பிரித்த பொற்கதவை உடைத்து அப்பாலிருந்த “விஞ்ஞான” ஒளி உலகமெல்லாம் பாய்ந்து பரவ வழிசெய்த நாளல்லவா அது? ஆசிரமத்தில் எங்கும் ஒரே நிசப்தம், எங்கும் சக்தியின் வெள்ளம். உள்ளம் திறந்தவர்கள் அச்சக்தியைத் தம் உள்ளத்தில் நுழையவிட்டனர். அன்னைபின் அருள் அனைவருள்ளத்திலும் ஊடுருவியது.

ஆண்டவன் வரும் நேரம் இது!

நாம் அசாதாரணமான காலத்தில் வாழ்ந்துவருகிறோம். ஆண்டவன் நம்மிடையே இறங்கிவருகிறான். மகான் அரவிந்தரும் அன்னை மீராவும்¹ தாம் அவதரித்து மேற்கொண்ட பணி

¹ பக்த மீராவின் திருநாமத்தை ஸ்ரீ அன்னை தாழும் வெகு காலமாகக் கொண்டிருக்கிறார்.

யை நிறைவேற்றிவருகின்றனர். அவர்கள் பல்லாண்டுகள் செய்துவந்த முயற்சிகளின் பயனாக இன்று புத்துலகமொன்று உதயமாகிவருகிறது. மிக உயரிய உணர்வு நிலையைச் சார்ந்த சக்தி இன்று இச்சட உலகத்திலும் வெளிப்பட்டுவிட்டது. இனி சித்தமும் சடமும், விண்ணும் மண்ணும், அனந்த நித்தியமும் காலமும் ஒன்றையொன்று தழுவும். பன்மையும் ஒருமையும் ஒன்றுபடும். ஆண்டவன் படைத்தது இக்குறியின் பொருட்டே யாம். ஆண்டவன் தன் பூரண சாந்நித்தியத்துடன் தன் சிருஷ்டியில் பிரகாசிக்க வேண்டிய தருணம் இது. மக்கள் விழிப்புற்று எச்சரிக்கையாயிருக்க வேண்டிய காலம் இது. ஸ்ரீஅரவிந்தர் கூறுவதைக்² கவனிப்போம் :

“சில நேரங்கள் வருகின்றன ; அப்போது பரமனின் சைதன்னியம் மானிடரிடையே பரவி இயங்குகின்றது ; அவன் உணர்வும் சக்தியும் நம் ஜீவனில் ஊடுருவி நம்மை உருமாற்றுகின்றன. இதர நேரங்களில் பரமனின் சைதன்னியம் ஒதுக்கிவிடுகிறது ; அவனது சக்தி வேலை செய்வதில்லை ; மானிடர் தம் அகந்தையின் ஆற்றலுக்கும் பலவினங்களுக்கும் விட்டுவிடப்படுகின்றனர். முதல் சொன்ன காலங்களில் சொற்ப முயற்சியும் பெரும் பயன் அளித்து நம் விதியை மாற்றிவிடுகின்றது. இரண்டாவதாகச் சொன்ன காலங்களில், மானிடன் எவ்வளவு முயன்றாலும் சொற்ப பலனையே அடைகின்றான். பின் சொன்ன காலங்கள் முன் சொன்னவற்றிற்கு அடி கோலி ஆயத்தப்படுத்தலாம். மானிடனின் சிறு வேள்வியும் வாளை எட்டி ஆண்டவன் அருள் மழை பொழியச் செய்கிறது.

“ஆண்டவன் வரும் தருணத்தில் மனிதனே நாடோ உறங்கிவிடலாம், அல்லது அத்தருணத்தைப் பயன்படுத்தத் தயாராயிராமல் இருந்துவிடலாம் ; ஆண்டவனை வரவேற்ப தன் பொருட்டு விளக்கேற்றி அதைத் தூண்டி பிரகாசமாக எரியச் செய்யாமல் இருந்துவிடலாம் ; அழைப்பையும் கேட்காமல் காதை அடைத்துக்கொண்டுவிடலாம். அவ்விதம் செய்

² The Hour of God by Sri Aurobindo.

பும் மனிதன் அபாக்கியன். அவ்விதம் செய்யும் நாடு அபாக்கியம் செய்த நாடாகும். ஆற்றலுடையோராக இருக்கலாம் ; தயாராகவும் இருக்கலாம். ஆனால் அத்தகையோர் தம் ஆற்றலைப் வீணாக்குவர் ; தருணத்தை துர்விநியோகம் செய்வர். அந்தோ ! அவர்கள் மும்மடங்கு கேடுறுவர். அவர்கள் அடையும் மகத்தான நஷ்டமும் அழிவும் ஈடுசெய்யமுடியாதன.

“ ஆண்டவன் வரும் தருணத்தில், ஆத்மவஞ்சனை, கபடம், தற்பெருமை ஆகியவற்றினின்றெல்லாம் உன் ஆத்மாவைத் தூய்மை செய். உன்னுள் உள்ள சைதன்னியத்தை நேராக நோக்கவும் உன்னை அழைக்கும் குரலைக் கேட்கவுமே அவ்விதம் செய். உன் இயற்கையின் இரண்டகம் ஒரு காலத்தில் கர்த்தவின் விழியினின்றும் லட்சியத்தின் ஒளியினின்றும் உன்னைப் பாதுகாத்தது. இப்போது உன் கவசத்தில் பிளவேற்படுத்தித் தாக்குதலுக்கு உரியதாகிவிட்டது. அந்த நேரத்தில் நீ வென்றாலும், அது உன் ஆபத்துக்கேயாம். ஏனெனில், அடி மீண்டும் திரும்பிவந்து உன் வெற்றிக்கு இடையில் உன்னை விழ்த்திவிடும். ஆனால் தூய்மையாயிருந்து பயம்பாவற்றையும் ஒழி. ஏனெனில் இது பயங்கரமான நேரம் ; தீபும் சுழற்காற்றும் புயலும் அடிக்கும் நேரம் ; செக்கில் வைத்து ஆடுவது போன்ற நேரம் ; ஆண்டவன் சினம் பொங்கும் நேரம். தன் உண்மையில் தீரமாக நிற்பவன் எவனோ அவன் மீளுவான் ; விழ்ந்தாலும் மீண்டும் எழுவான் ; காற்றில் அடித்துக்கொண்டு போகப்படுவது போலத் தோற்றினாலும், அவன் திரும்பிவருவான். உலக விவேகம் உன் செவிமில் எதையேனும் அந்தரங்கமாகக் கூறவிடாதே. ஏனெனில் எதிர்பாராதது நிகழும் நேரம்து.”

எதிர்பாராமல் 1958, பிப்ரவரி 29-ல் “ விஞ்ஞானம் ” (சூப்ராமெண்டல்) வெளிப்பாடு அடைந்தது. ஸ்ரீ அன்னை மகத்தான ரகசியத்தை நமக்கு வெளியிட்டிருக்கிறார். ஆண்டவன் வரும் நேரம் இது. நம்மைத் தூய்மை செய்து அவனைத்

தயாராக வரவேற்கும் நேரம் இது. நம் அன்னையின் மொழியைக் கேட்போம். தருணத்தைக் கைநழுவிவிடோம்.

ஸ்ரீ அன்னை தம் பேரனுபவத்தை அடைந்த போது 80 ஆண்டுகள் நிரம்பப்பெற்றுவிட்டார்.. இப்போது அவருக்கு 85 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அவர் புதுவையில் மக்களின் மேன்மைக்காக நாற்பது ஆண்டுகள் பணியாற்றிவந்திருக்கிறார். ஆண்டவனின் விசேஷ தூதியாக அவதரித்து ஸ்ரீ அரவிந்தருடன் முப்பது ஆண்டுகள் பணியாற்றி, அவரது அருளால் 1958-ல் மகத்தான காரியமொன்றைச் சாதித்தார். அக்காரியம் மேலும் பூரணமடைய ஓயாமல் உழைத்துவருகிறார்.

அன்னையின் பேருழைப்பு

அவருடைய கடுந்தவமும் உழைப்பும் இம்மட்டோடு நின்று விடவில்லை. ஆசிரம நிருவாகத்திற்குரிய அன்றாட வேலையிலும் அவர் பெரிதும் கவனஞ் செலுத்தி வருகின்றார். பல விதப் பழக்கங்களும் மனப்போக்குகளும் கொண்ட ஆயிரம் சாதகர்களைக் கடுமையான கட்டுப்பாட்டுக்களுக்கு உட்படுத்தாமல் சுதந்திர முறையில் வழிநடத்துவது எளிய காரியமன்று. ஆயினும், அவர்களுடைய பலவிதமான பலவினங்களுக்கும் வெற்றி தோல்விகளுக்கும் தாமே பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு அவர்களை வழிநடத்தி வருகின்றார். அறியாமையினால் அவருடைய வழிமுறைகளைக் கிரகிக்க முடியாத சாதகர்களிற் சிலர் கலக எழுச்சி செய்வர் ; சிலர் துரோகமும் செய்வர். ஸ்ரீ அரவிந்தரே இதைப் பற்றிச் சிலவிடங்களில் கூறியிருக்கிறார். அந்த நிலையிலும் பொறுமையே அவதாரமான அன்னை அத்தகையோரின் தெய்விக உருமாறுதலுக்காக ஆத்மீக வழியில் மிகவும் பிரயாசைப்படுவார். அதற்கும் அவர்கள் உள்ளம் திறக்காவிடில், தாமே ஆசிரமத்தை விட்டுப் போய்விடுமாறு செய்வார். அங்ஙனம் போய்விடுவோர் சிறிது காலத்தில் மனத்திருந்தித் திரும்பிவிடுவதும், அன்னை அவர்களை மகிழ்வுடன் திரும்ப ஏற்றுக்கொள்வதும் உண்டு.

ஸ்ரீஅரவிந்தரின் பூரணயோக மார்க்கத்தில் பயிற்சி பெற விரும்புவோர் உலகின் பலநாடுகளிலிருந்தும் வருகின்றனர். இவர்கள் அனைவருக்கும் ஆசிரமம் ஒரு சர்வதேச ஸ்தாபனமாக விளங்குவதும் அதன் பொருட்டு அது நீடித்து நடக்க ஏற்பாடுகள் செய்வதும் இன்றியமையாதனவாகின்றன. இவற்றின் பொருட்டு அவருடைய ஆதரவில் உலகெங்கும் செயலாற்றவல்ல ஸ்ரீஅரவிந்த மத்திய சங்கம் உன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. உலகம் ஒன்றுபட ஆத்மீகமே சிறந்த மார்க்கம் என்றுணர்ந்து “உலக யூனியன்” என்றொரு ஸ்தாபனமும் நடந்துவருகின்றது. ஆசிரமத்தை நீடித்து நடத்துவதற்குத் தேவையான நிதி நிரந்தரமாகக் கிடைப்பதன் பொருட்டு அவருடைய ஆதரவில் தொழிற் பிரமுகர் சிலர் சில தொழில்களையும் வியாபாரஸ்தலங்களையும் நடத்திவருகின்றனர். இவைபாவும் இனிது நடைபெற ஸ்ரீ அன்னை ஆத்மீக வழியில் ஆவன் செய்துவருகிறார்.

இவ்வகையில் ஏற்பட்ட பேருழைப்பினால் ஸ்ரீ அன்னையின் உடல் நிலை மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு சென்ற இரண்டாண்டுகளாக அவர் மேன்மேலும் ஒதுக்கத்தில் இருந்துவருகிறார். ஆசிரமத்தினுடையவும் ஆசிரம சாதகர்களுடையவும் ஜீவநாடிபான அவர் முற்றும் ஒதுக்கத்தில் இருந்துவிடமுடியுமா? உள்ளிருந்துகொண்டே ஆசிரம விவகாரங்களையும் மற்றுமிதர விவகாரங்களையும் கூர்ந்து கவனித்துக்கொண்டுதான் வருகின்றார். அவரிடத்தில் நம்பிக்கை வைத்து அவரிடம் சம்பூரணமாகச் சரணடைந்து அவரை அழைப்போருக்கு உரிய உதவியை ஒரு நாள் தவறாமல் அளித்துத்தான் வருகிறார் என்பது பிரத்யட்சமாகத் தெரிகிறது.

அன்னையின் பேரனுபவம் (13-4-1962)

ஸ்ரீ அன்னையின் உடல்நலம் பேருழைப்பினால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது என்றோம். 1962, மார்ச் மத்தியிலிருந்து

அவருடைய உடல் நலிவுற்று வேதனைப்படலானார். சில நாட்களுக்குப்பின் ஒரு நாள் தவறாமல் நடந்துவந்த பால்கனி தரிசனம் நின்றது. ஸ்ரீஅரவிந்தர், சாதகர்களின் குறைகள் தவறுதல்களினாலும் யோக மார்க்கத்தில் தீவிரமாக முன்னேறும் மகாபுருஷர்களைத் தடுப்பதையே தம் தொழிலாகக் கொண்ட பகைவன்மங்களின்¹ தாக்குதல்களினாலும் விபத்துக்களோ நோய்களோ வருவதுண்டு எனப் பலவிடங்களில் கூறியுள்ளார். 1938, நவம்பரில் அவருக்கேற்பட்ட விபத்து இத்தாக்குதலின் காரணமாகவேயாம். “ விஞ்ஞான ” (சூப்ராமெண்டல்) வெளிப்பாட்டு வேலையில் மும்முரமாக முனைந்த அன்னை ஒரு மாதகாலம் உடல் வேதனையுற்று மிகவும் நலிந்தது இத்தகையதொரு தாக்குதலின் விளைவேயாம் என்பது தெளிவு. அன்னையின் அன்பர்கள் கவலைப்பட்டனர். அவர்கள் அன்னையின் போராட்டத்தின் ரகசியத்தைச் சரியாக உணரவில்லை. வெகு சிலரே இந்த ரகசியத்தை ஓரளவு கண்டு தெளிந்தனர். இறுதியில் ஸ்ரீ அன்னை முழு வெற்றியடைந்தார். தடைகள் தவிடுபொடியாயின. அவ்வுடல் வேதனையிலும், வேதனையல்ல, தெய்விக இன்பத்தையே, தெய்விக அன்பையே உணர்ந்தார். “ விஞ்ஞான ” வெளிப்பாட்டின் மார்க்கத்தில் இத்தகைய அனுபவம் ஏற்படவே இத்துன்பம் வந்தது. துன்பம் என்பது சாதகராகிய நாம் சொல்லும் சொல். பராசக்தியாகிய அன்னைக்கு அது துன்பமன்று இன்பமேயாம். அன்னை அவர்களே ஏப்ரல் 13-ந்தேதியன்று தாம் பெற்ற அனுபவத்தைச் சூசகமாக நமக்கு அறிவித்திருக்கிறார். அது வருமாறு :

ஏப்ரல் 12-ந்தேதி முடிந்து 13-ந்தேதி ஆரம்பித்தது. இரவு நேரம்.

இரவில் திடுமென விழிப்புற்றேன். விசுவயோக உணர்வு முற்றும் இருந்தது. இதயம் துடிதுடித்தது. அத்துடிப்புக்களின் மூலம் பரமாம்

¹ Hostile Forces

அன்பு வெளிப்பாடு அடைந்துகொண்டிருந்தது. ஒவ்வொரு துடிப்பும் உலகில் “ விஞ்ஞான ” சக்தியின் வெளிப்பாடு மேன்மேலும் ஏற்படுமாறு செய்துவந்தது. இறுதியற்றதும் மிக்க வலிமையும் பெருமையும் வாய்ந்ததுமான அன்பின் உக்கிரமான துடிப்புக்கள் அவை. அவ் அன்பின் ஒவ்வொரு துடிப்பும் இப் பிரபஞ்சத்தைத் தன் வெளிப்பாட்டு வேலையில் உந்திக்கொண்டிருந்தது. எது செய்யப்பட வேண்டுமோ அது செய்து முடிந்தாய்விட்டது ; “ விஞ்ஞான ” த்தின் வெளிப்பாடு சாட்சாத்காரம் ஆகிவிட்டது என்னும் உறுதி ஏற்பட்டுவிட்டது.

இதில் எதுவும் தனி மானிட அனுபவமாக இல்லை. யாவும் ஒரே தெய்வத் திருவுருவின் அனுபவமேயாம்.

இவ்வனுபவம் நடந்துகொண்டே இருந்தது.

ஆகவேண்டிய காரியம் ஆகிவிட்டது என்ற உறுதி ஏற்பட்டது.

பொய், அபத்தம் ஆகியவற்றினின்று விளைந்த பாவும் மறைந்துவிட்டன. மரணம் ஒரு மதிமயக்கம் ; நோவும் வேதனையும் மதிமயக்கமே ; அஞ்ஞானம் ஒரு மதிமயக்கம். அவற்றிற்கு உண்மை அல்லது உள்ளமை கிடையாது. அன்பு ஒன்றே உள்ளது. அன்பு ஒன்றே, பரந்ததும் உக்கிரமானதும் வலிமையும் பெருமையும் வாய்ந்ததும், பாவற்றையும் உந்துவதுமான அன்பொன்றே உள்ளது.

உலகில் அதை வெளிப்படுத்துவது எங்ஙனம்? ஒவ்வாமை காரணமாக அது முடியாத காரியம் போலவே இருந்தது. ஆனால், குரல் ஒன்று கேட்டது. “ விஞ்ஞான ” உண்மையை இவ்வுலகம் அறிபவேண்டும் என்பதை நீ ஏற்றுக்கொண்டிருக்க

கிறும். அது சம்பூரணமாக, சமக்கிரமாக வெளிப்பாடு அடையும்.” ஆம், ஆம்.

அது நடந்துவிட்டது, வெளிப்பாடு ஆகிவிட்டது.
(நீண்ட மோனம்)

தனியுணர்வு திரும்பிவந்தது. வரம்புடைய இதற்கு உரிய வரம்புணர்ச்சியும் நோவின் உணர்ச்சியும் ஒரு சிறிது வந்தது. அது இன்றி தனி ஜீவன் ஏது ?

வெற்றியின் திட நிச்சயத்துடன் நம் நம் பாதையில் திரும்புகிறோம். வின் சுமந்த வெற்றி கீதம் இன்னொலி செங்கிறது.

உண்மையொன்றே உள்ளது. அது ஒன்றே வெளிப்பாடு அடையும். முன்னேறுவோம் ! முன்னேறுவோம் !

எம்பெருமானே, பரமாம் வெற்றியாளா ! உன் புகழ் ஒங்குக.
(மோனம்)

இப்போது பணியாற்றச் செல்வோம்.

பொறுமை, பொறுக்குத்தன்மை, சம்பூரண சமதை, முழு நம்பிக்கை.
(மோனம்)

நான் மொழிவதொன்றும் பெரிதல்ல. அனுபவத்துடன் ஒப்பிடும்போது அவை வெற்றுச் சொற்களே.

நம் உணர்வும் எம்பிரானின் உணர்வும் ஒன்றே. ஒருவித வித்தியாசமுமில்லை.

நாம் அதுவே, அதுவே, அதுவே.

(மோனம்)

மின்னொரு சமயம் நான் மேலும் விளக்க
மாகக் கூறுவேன். கருவி இன்னும் தயாராக
வில்லை. இது ஆரம்ப நிலையே.

பிறகு அன்னை சொன்னதாவது :

அனுபவம் குறைந்தது நான்கு மணி நேரம்
நடந்தது. சொல்லவேண்டியது இன்னும் எவ்வ
ளவோ உள்ளது. பின்னர் கூறுவேன்.

பராசக்தியாம் அன்னை மீண்டும் தம் பணிகளை மேற்
கொண்டு இடைவிடாமல் உழைத்துவருகின்றார். ஸ்ரீ அன்னை
வெல்க !

மேலும் பல பணிகள் செய்யவும் “ விஞ்ஞான ” (சூப்ரா
மெண்டல்) வெளிப்பாடு முழுச் சித்தியடையவும் சாதகர்
குலம் திருந்தி தெய்விக உருமாறுதல் அடையவும் அவர்
பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழ இறைவனைப் பிரார்த்திப்போம்.
வாழி அன்னை ! வாழி தெய்விக அன்னை ! வாழி பராசக்தி !

பா தேவி சர்வ பூதேஷு மாத்ரு ரூபேண சம்ஸ்திதா
பா தேவி சர்வ பூதேஷு சக்தி ரூபேண சம்ஸ்திதா
பா தேவி சர்வ பூதேஷு சாந்தி ரூபேண சம்ஸ்திதா
நமஸ்தஸ்யை, நமஸ்தஸ்யை நமோன்னம:

ஓம் நமோ பகவதி ஸ்ரீ மீராம்பிகாயை
ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீ அரவிந்தாய
ஓம் ஸ்ரீ அரவிந்த: சரணம் மம

பொருளகராதி

அகண்டன், 1.

அகந்தை, 97, 150.

அசுரர், அரக்கர், 21 ; அசுர சக்திகள், 177, 178 ; அசுரசக்தி
களும் தெய்வ சக்திகளுக்கும் கடும்போர், 177.

அஞ்ஞான இருள், 47, 48, 115 ; இருள் செறிந்த அஞ்
ஞானம், 94.

அணுக்குண்டு சகாப்தம், 185.

அத்தியாத்ம வாழ்வு, 124 ; அத்தியாத்ம தியானம், 164.

அதிதி, 10.

அதிமானுடன், 70, 186, 187 ; அதிமானுடனும் மானுட
னும், 186-187.

அந்தர்ஞானம், 27, 30.

அமரானந்தம், 38.

அமுத மொழிகள், 157.

அமைதி, உன் அமைதி உலகை ஆள்க !, 83.

அர்ப்பணம், 119.

அரவிந்தர் (ஸ்ரீ) 1, 4, 6, 7, 8, 9, 13, 14, 15, 16, 19, 39,
42, 100 ; அரவிந்தரின் அத்தியாத்ம வேலை, 119 ; அரவிந்
தர் அருளிய அன்னை , 16 ; ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஏகாந்தத்
தின் உட்கருத்து, 174 ஸ்ரீ அரவிந்த ஆசிரமம், 118, 124,
125, ; ஸ்ரீ அரவிந்தர் தரிசனம், 123 ; ஸ்ரீ அரவிந்தர் பிறந்த
நாள், 123 ; ஸ்ரீ அரவிந்தரும் கிரிபீஸ் தூதும், 179-181 ;
ஸ்ரீ அரவிந்தர் சக்தியின் பிரயோகம், 179 ; ஸ்ரீ அரவிந்தர் சர்வ
தேச சர்வகலாசாலை, 184 ; ஸ்ரீ அரவிந்தர் மத்திய சங்கம் 204
அரவிந்தரின் மகத்தான தியாகம், 182-183 ; அரவிந்தர்

மகாசமாதி அடைதல், 182 ; அரவிந்த யோகம், 15, 125 ; அரவிந்த யோக சாதனை, 32 ; அரவிந்தர் பூதவுடலில் விஞ்ஞான சக்தி இறக்கம், 176 ; அரவிந்தருக்கு ஏற்பட்ட விபத்து, 176 ; அரவிந்தர் வெற்றித் திருநாள், 176. அருள் ,தெய்வ அருள், 41, 159, 185 ; அருள் சக்தி, 69 ; அருட்செயல், 180 ; அருட் செய்தி, 87 ; அருளின் தலைபீடு, 158.

அலிபூர் சிறை, 8.

அவ்வியக்த நிலை, 117.

அவதாரம், 6, 12, 39 ; அவதார புகுஷன், 104, 158 ; அவதார சகியம், 5 ; இரண்டு அவதாரங்கள், 106 ; விசேஷ அவதாரம், 6, 7, 100.

அன்பு, தெய்விக அன்பு, 75, 82-84, அன்பின் உக்கிரமான துடிப்புக்கள், அன்பு ஒன்றே உள்ளது, 206

அன்னை (ஸ்ரீ), 7, 8, 9, 16, 35, 39, 42, 43, 44 ; அன்னை (நூல்), 9, 39 ; கீதையில் அன்னை, 11 ; தெய்விக அன்னை 42, 130 ; பேரன்னை, 24 ; அன்னை வழிபாடு, 10-15 ; அன்னையே அதிகாரி, 140-141 ; அன்னையும் அரவிந்தரும், 100 ; அன்னையின் அருமை பெருமைகள், 129 ; அன்னையின் திரு அவதாரம், அன்னையின் அவதார மகிமை, 39 ; அன்னையும் அழகும், 145-146 ; அன்னையை அழை, 150, 152 ; அன்னையின் உடல் நலம், 204 அன்னை யின் உணர்வும் என் உணர்வும் ஒன்று , 129 ; அன்னை யின் எழுத்துக்கள் 156-172 அன்னையும் ஆசிரமமும், 118-155 ; அன்னையின்றி ஆசிரமமில்லை, 127 ; அன்னையும் ஆசிரம நிருவாகப் பொறுப்பும், 116-117 ; அன்னையின் ஒளியும் சக்தியும், 131 ; அன்னையின் சக்தி, 37, 155 ; அன்னையின் நித்திய சக்திகள், 20 ; அன்னையும் சாதகர்களும், 121-123 ; அன்னைக்கும் சாதகர்களுக்கும் இடையே யுள்ள உறவு, 132 ; அன்னையின் செயல்முறை, 136 ; அன்னையின் ஞானக் கோவை, 157 ; அன்னையின் தரிசனம், 123 ; அன்னையின் திவ்விய சரீரம், 183 ; அன்னையின் பணி,

120, 143 ; அரவிந்தரின் சிற்சக்தியான அன்னை, 118 ;
 ஃராசக்தியாம் அன்னை, 9 ; பாரிஸ் நகரில் அன்னை, 44 ;
 அன்னை பிறந்தநாள், 39, 123 ; அன்னை இறுதியாகப்
 புதுவை வந்தநாள், 123 ; அன்னையும் பொருள்களும், 141 ;
 அன்னையின் வேள்வி, 147, அன்னையின் பேரனுபவம், 204-
 208 அன்னையின் பேருழைப்பு, 203-204

-ஆசாரியன், தெய்விக ஆசாரியன், 88 ; ஆசாரியர்கள், 113.
 -ஆசிரமம், ஆசிரம நிருவாகம், 42, 142, 175 ; ஆசிரமம் ஒரு
 பயிற்சிக்கூடம், 124-127 ; ஆசிவரமாசிகள், 155 ; ஆசிரம
 விடுதி, 113, 121 ; ஆசிரம வாழ்க்கை, 144 ; ஆசிரம விவ
 காரம், 39 ; ஆசிரமத்தில் ஜாதி மத வித்தியாசங்கள், 121.
 -ஆசிரமம் ஒரு சர்வதேச ஸ்தாபனம். 204

-ஆட்சி, உன் ஆட்சி வருக ! , 83 ; தெய்விக ஆட்சி, 27.

-ஆண்டவன், 18, 101.

-ஆத்ம சக்தி, இந்தியாவின் ஆத்ம சக்தி, 181.

-ஆத்ம சமர்ப்பணம், 15, 125.

-ஆத்மஞானம், 71

-ஆத்மானுபவம், 71, 112.

-ஆத்மானுபூதி, 12.

-ஆத்மீக அனுபவங்கள், 43, 103, 112 ; ஆத்மீகத் துறை, 118;

ஆத்மீக நிலையம், 118 ; ஆத்மீகத் தொடர்பு, 155 ; ஆத்

மீகச் சுதந்திரம், 117-178 ; ஆத்மீகப் பயிற்சி, 39 ; ஆத்

மீகப் பேரனுபவம், 8 ; ஆத்மீக மனிதன், 13 ; ஆத்மீக

வாழ்க்கை, 107, 177 ; ஆத்மீக விழுப்பம், 171.

-ஆதி சிற்சக்தி, ஆதி சக்தி, 117.

-ஆதிமூலம், 53.

-ஆர்வம், 13, 15, 37, 63, 65, 89 ; வானோக்கிக் கொழுந்து
 விட்டெரியும் ஆர்வம், 23.

-ஆரியா , 103.

-ஆனந்தம், 85.

-ஆனந்த வாரிதி, 26.

இச்சாசக்தி, 159.

இயல்புக்கங்கள், 63.

இயற்கை, 54 ; இயற்கையன்னை, 125.

இலக்கியம், ஆத்மீக இலக்கியம், 157.

இறைபணி, 42.

இறையரசு, இறையாசம் மானிட ஒற்றுமையும், 65-68.

இறையருள், 180.

இறையுணர்வு, 95.

இறைவன், 3, 5, 21, 54, 64 ; இறைவன் திருவிளையாடல், 4 ; இறைவன் யார் ? 1, 2 ; இறைவன் வெளிப்பாடு, 168-169.

இன்பம், இன்பமே ரகசியம், 3 ; இன்பமே மானிடனின் பிறப்புரிமை, 62.

உண்மை, உண்மை ஒன்றே உளது, 207

உணவுச்சாலை, 121.

உணர்வு, உணர்வின்மை, 98, 115. உணர்வு நிலை, 18 ; உயரிய உணர்வு நிலை, 99, 115, 116 ; கீழ்த்தர உணர்வு நிலை, 152 ; தெய்விக உணர்வின் இறக்கம், 115 ; 'விஞ்ஞான' உணர்வு, உபநிடதங்கள் கூறும் 'விஞ்ஞான' உணர்வு, 124.

உமை, பொன்னிற உமை, 11.

உயிர், 54 ; உயிரணு, 57.

உருமாறுதல், 18, 32, 38, 66, 78, 97, 114, 115, 124, 137, 182 உருமாற்றும் காலம், 7 ; சடவுடலின் உருமாறுதல், 185 ; மகத்தான உருமாறுதல், 174. தெய்விக உருமாறுதல், உறையாடல், ஸ்ரீஅண்ணையின் உரையாடல், 115.

உலக ஐக்கியம், 181, உலக யூனியன், 204

உலக சரித்திரம், உலக சரித்திரத்திற்குப் புதிய திருப்பம், 183 ; உலக மகாயுத்தம், 177 ; உலக மகாயுத்தத்தின்போது குறுக்கிடு, 177-179 ; ஸ்ரீஅரவிந்தரும் ஸ்ரீ அண்ணையும் உலக யுத்த விஷயமாகக் கொண்ட மனப்பான்மை, 177, 178.

உலக வரலாறு, உலக வரலாற்றில் ஒரு திருப்பம், 187.

உள்ளுறுதி, 89.

உள்ளொளி, 105.

உள் ஜீவனின் வளர்ச்சி, 124.

எகிப்து, 10

எம்பிரான், 75

எம்பெருமான், 96.

எம்மான், 76, 943 .

ஒதுக்கம், 128, 173, 175-178

ஒருமையுணர்வு, 70.

ஒளிக்கதிர்கள், 18.

ஓம், 61.

கண்ணன், 8, 11.

கரணங்கள், 174.

கருணைவெள்ளம், 47.

கருவி, 75, 80 ; இந்த உடல் உன் கருவி , 79.

கல்வி, 157.

கலைச் சிருஷ்டி, கலைச் சிருஷ்டிக்கு யோக உணர்வு உதவுதல்,
162.

கலைஞானச் செல்வங்கள், 100.

கலைப்பயிற்சியின் மூல தத்துவம், 162.

கனவு, 170-172.

காகாமாரு, 101.

காங்கிரஸ், 181.

கிமோனோ, 108.

கிரிபஸ், சர். ஸ்டாப் போர்டு கிரிபஸ், 180 ; கிரிபஸ் அறிக்கை,
180 ; கிரிபஸ் திட்டம், 180. கிரிபஸ் சூது, 181.

கிரீஸ், 10.

கிருஷ்ணர், 113, 130.

கிதை, 8, 12, 43 ; ஸ்ரீஅரவிந்தர் கிதைக் கட்டுரைகள், 157.

கீழியற்கை, 15 ; கீழியற்கையின் கட்டுக்கள், 5 ; கீழியற்கை
யின் பிடி, 78.

கீழுணர்வு, 33.

குருநாதன், 77, 82.

குருமார்கள், 124.

கேனோபநிடதம், 111.

சக்தி, சக்தி வழிபாடு, தாந்திரிகத்தில் சக்தி வழிபாடு, 12 ;
இறங்கிவரும் உயரிய சக்தி, 115 ; தெய்வ சக்தி, 13, 14,
17, 25, 126, 177, 178 ; சிருஷ்டி சக்தி, 101 ; சிற்சக்தி,
16, 18 ; பெருணர்வின் தவிர சக்தி, 174 ; குண்டலினி
சக்தி, 14 ; சூப்ராமெண்டல் சக்தி, 14 ; சொல்லின் சக்தி,
60, 61 ; துஷ்ட சக்தி, 176, 177.

சகாப்தம், உலக வரலாற்றில் புதிய சகாப்தம், 102.

சங்கரர், 5.

சன்ஷி வழிபாடு, 11.

சத்-சித்-ஆனந்தம், 17-20.

சத்திய லோகம், 20, 37.

சத்தியாரோகணம், 157, 169-170.

சந்திரநாகர், 112.

சநாதனம், 92 ; சநாதன மொழி, 66.

சம்பவம், 1938-ல் மகத்தான சம்பவம், 176.

சமதை, சம்பூரண சமதை, 207

சமயம், 43 ; இந்திய சமயங்கள், 113 ; வேதாந்த சமயம், 11

சமர்ப்பணம், 51, 123.

சமன்வயம், 66.

சமுதாயம், புத்தலுக்கு ஏற்ற சமுதாயம், 118 ; தெய்விக
சமுதாயம், 68.

சர்ச்சில், பிரிட்டிஷ் பிரதம மந்திரி, 178.

சர்வ சமரசம், 66.

சர்வஞானம், 35.

சர்வவல்லமை, 35.

சரண், 16, 86, 124, 150.

சரீரம், திவ்விய சரீரம், 41, 182.

சாக்கிய முனிவன், சாக்கிய முனிவனின் செய்தி, 85-87.

சாட்சாத்காரம், 206

சாதகர், 11 ; சாதகர்களுடன் தொடர்பு, 152-154.

சாதனை, 139 ; ஆத்மீக சாதனை, 13 ; புவிக்காக அன்னை
யின் சாதனை, 95-97.

சாந்நித்தியம், 37, 76, 77, 109, 151, 191 ; தெய்விக சாந்
நித்தியம், 50, 66.

சித்தம், இறைவன் சித்தம், 49 ; திட சித்தம், 19 ; இந்தத்
திடசித்தம் உன் பணியானான், 79.

சித்தராஞ்சன தாசர், 174.

சித்தி, பூரண சித்தி, 172.

சித்ரூபிணி, 12.

சிந்தனை, சிந்தனையின்மீது ஆதிக்கம், 59-60 ; சிந்தனையின்
செவ்வை, 45-48 ; சிந்துவெளி நாகரிகம், 10.

சிருஷ்டிகர்த்தன், 10.

சிவன், 12.

சிற்பி, 29.

சிற்பி, 29.

சீடர், 78, 111, 112, 113, 114, 118.

சீனா, 10.

சுவாஹூபுதி, 90.

சூத்திரங்கள், 157.

சூப், 121 ; சூப்பின் உட்பொருள், 147.

சூப்பர்மைண்ட் (விஞ்ஞான உணர்வு நிலை), உணர்வு நிலை
களுக்கெல்லாம் சிகரமான சூப்பர்மைண்ட், 6.

செர்ரி மரம், 109-110 ; செர்ரி மரங்களின் ஆன்மாவுடன்
ஒன்றுல், 110.

சேதனன், 12 ; சேதனப் பொருள், 18.

சைத்திய புருஷன், 35, 126, 132, 134, 165 ; சைத்தியாத்மா
35.

சைதன்னியர், 6.

சோதனை, 152.

ஞான விளக்கு, 47.

தரிசனம், 123-124, 155 ; தீர்க்கதரிசனம், 184 ; பால்கனி
தரிசனம், 154-155.

தவம், 175 ; ஸ்ரீஅரவிந்தரின் கோரமான தவம், 173 ; நால்
லகைத் தவம் , 157.

தனியுனர்வு, 207

தாந்திரிகம், 12, 13 ; தாந்திரிக சமயம், 12 ; தாந்திரிக
யோகம், 12-15 ; தாந்திரிகத்தின் மூலக் கருத்து, 13.
தாவோ, 61.

தியானம், 47 ; கூட்டுத்தியானம், 114, 147 ; தியானமும்
பணியும், 148-150 ; தியானம் பிரார்த்தனையுடன் சம்பந்
தப்பட்டது, 69 ; அன்னையின் முன் தியானம், 122 ;
மாலைத்தியானம், 147.

திருக்குறள், 43.

திருவருள், 15.

திருவுருவம், 17, 18, 19, 34, 35, 40, 41.

திருவுள்ளம், 36, 106 ; திருவுள்ளக் கருத்து, 84.

தினசரிக் குறிப்புப் புத்தகம், 71.

துதிபாடல், 69.

தூதி, 87 ; உன் தூதி நான் , 87 ; ஆண்டவனின் விசேஷ

தூதி, 97 ; பணிக்கென நியமிக்கப்பட்ட தூதி, 99.

தூல உணர்வு, 41.

தெய்வ நிலை, தெய்வ நிலைக்கு எழும்புதல், 148.

நம்பிக்கை, 89.

நாதன், தெய்விக நாதன், 77.

நான் , தனி வியக்தியாகிய நான் , அகிலமாகிய நான்

49 ; 'நான் வருகிறேன்' , 98.

நிசப்தம், தெய்விக நிசப்தம், 110.

நித்தியத்துவம், 97.

நிர்வாண வழி, 53.

நிவேதனம், 77 .

நீதிக்கதைகள், 43.

நூல்கள், ஸ்ரீ அரவிந்தரின் நூல்கள், 154.

நேசதேசக் கட்சியினர், 178.

பகைவன்மங்கள், 16, பகை வன்மங்களின் தாக்குதல்; 205

படைப்பு, 1 ; படைப்பு அவன் திருவிளையாடல், 17 ; படைப்
பின் நோக்கம், 1-5 ; படைப்பின் ரகசியங்கள், 1.

பணி, திருப்பணி, 111 ; திருப்பணி தொடங்குகிறது, 111-117 ;
தெய்விகப் பணி, 7 ; பாரதநாட்டுக்குரிய தனிப்பணி, 174 ;
பற்றற்ற பணி, 55, 56.

பாஞ்சோதி, 11, 20, 47.

பாநாதன், 12.

பாநிலை, 18.

பரம்பரன் காட்சி, 48-54, 157.

பரம்பொருள், 7, 17.

பரம பரிபூரணம், 30.

பரமன், 12, 17, 67 ; அவ்வியக்த பரமன், 11, பரமாம் வெற்றி
யாளன்; 207

பரமாத்மா, 13.

பரமானந்தம், 25.

பரவச நிலை, 108.

பராசக்தி, 9, 34 ; ஆதி பராசக்தி, 43, 70 ; ஆதி பராசக்தி
யின் திருவுருவையான அன்னை, 43 ; உடலெடுத்த பரா
சக்தி அன்னை, 48.

பராபரை, 17.

பரிணாமம், 1, 5 ; பரிணாமமும் அவதார ரகசியமும், 5 ;
மானிடப் பரிணாமப் பாதை, 6 ; மனிதனின் பரிணாமம், 6,
37 ; சிருஷ்டியின் பரிணாமம், 6 ; மகத்தான் பரிணாமம், 6 ;
பரிணாம அபிவிருத்தி, 63 ; மக்கட்குலத்தில் உயரிய பரி
பரிணாமம், 68, 115 ; உலகுணர்வின் பரிணாமம், 37.

பள்ளிக்கூடம், 153 ; பள்ளி மாணவர், 154.

பாஷிஸ்தான், 181.

பாதை, அன்னையின் பாதைக்கும் என் பாதைக்கும் வித்தி
யாசமில்லை , 131.

பாரசீகக் கதைகள், 43.

பிசாசர், 21.

- பிரகிருதி, 13 ; பரபிரகிருதி, 12.
 பிரசாதம், தெய்வப் பிரசாதம், 160.
 பிரணாம், 122, 152, 153.
 பிரதிநிதி, 'உலகில் உன் பிரதிநிதி' , 91.
 பிரபஞ்சம், பிரபஞ்ச உணர்வு, 125 ; பிரபஞ்ச ஜீவன், 67 ;
 பிரபஞ்ச நீதி, 158.
 பிரம்மன், 11.
 பிராண ஜீவன், 33, 35.
 பிரார்த்தனை, 9, 96, 98 ; பிரார்த்தனைகளும் தியானங்களும்
 40, 69-98, 99, 104, 107.
 பிரான்சுவா மர்த்தேன் வீதி, 102, 111-113.
 பிரான்ஸ், 103, 104 ; பிரெஞ்சு மொழி, 71, 103, 156, 157.
 புத்தகாலயம், 120.
 புத்துணர்வு, 7, யோகத்தால் வளர்க்கப்படும் புத்துணர்வு, 174
 புத்துலகம், புத்துலக வேலை, 184 ; புத்துலக வெளிப்பாடு,
 188, 192 ; புத்துலகம் பிறக்குது பாரீர் !, 173.
 புதுவை, 8, 71, 101, 103, 104, 107, 111, 113.
 புரட்சிக்காரனுக்குப் புத்திமதி, 44-45.
 புருஷோத்தமன், 42.
 புலியுணர்வு, 6.
 புறவாழ்க்கை மாறுதல், 184.
 புறவியற்கை மாறுதல், 185.
 புறவுணர்வு, 95.
 புற ஜீவன், 33.
 பூரணயோகம், 12, 13, 16, 102, 157, ; பூரண யோக மார்க்-
 கம், 184.
 பெனீஷியா, 10.
 பெண்ணுதை, 17.
 பேரன்பு, 34.

பேரனுபவம் பெற்ற நான், 123 .

பேரானந்தம், 34.

பேரின்பம், 81 ; இறைவன் பேரின்பம், 160.

மக்கட்குலம், 115.

மக்களினம், புதிய மக்களினம், 105.

மகரி ஒட்டல், 111.

மகாகாணி, 19, 22-24 ; மகாகாணியின் முறை, 145, 146 ;

மகாகாணியின் உக்கிர முறை, 145.

மகாசக்தி, 15, 19 ; மகாசக்தி அன்னையின் கிரியா சக்தி, 20 ;

மகா சமாதி, 173, 183.

மகாசரசுவதி, 17, 19, 28-32.

மகாபாரதம், 164.

மகாபுருஷன், 42, 113.

மகாலட்சுமி, 19, 24-28.

மகேசுவரி, 19-22, 28.

மண்ணுலகு, மண்ணுலகில் விண்ணரசு, 102 ; மண்ணில்
வானுலக அரசு, 114.

மண்ணுசை, 17.

மரீன் வீதி, 113.

மந்திரம், 125 ; மாந்திரிக சக்தி, 25, 28.

மனம், 6 ; உயர் மனம், 6 ; ஒளி மனம், 6 ; அந்தர்ஞான
மனம், 6 ; அதிமனம், 6 ; மனநிலை, 6 ; மனவுணர்வு
நிலை, 37 ; மனத்தின்மீது ஆட்சி, 47 ; மனோமய ஜீவன்,
187.

மனிதன் யார் ? 2 ; மானுடர், தெய்விக மானுடர், 70.

மாத்திரிகை, 11.

மானிடக் கோலம் ; இறைவன் மானிடக் கோலம் தாங்கு
கிறான், 40.

மெய்ஞ்ஞானம், 43 ; மெய்ஞ்ஞான தத்துவம், 103 ; ஸ்ரீ அர
விந்தரின் மெய்ஞ்ஞான தத்துவ தரிசனம், 17 ; மெய்ஞ்

ஞான தரிசனங்கள், 113 ; மெய்ஞ்ஞான நாட்டம், 43, 69, 71 ; மெய்ஞ்ஞான நாட்டமுடையோர் சங்கம், 44, 54.

மோனம், 69, 76, 81, 95, 108, 116 ; மோனக்குரல், 52 ; மோன நிலையில் செயல் புரி, 160-162 ; அமைதியும் மோனமும், 81.

யோகம், 114 ; யோக மார்க்கம், 150 ; யோக முயற்சி, 114 ; யோக முறை, 13, 124 ; யோகமும் கலையும், 162-163 ; யோக சாதகன், 132 ; யோக சாதனை, 43, 71, 100, 114, 139, 140 ; யோகாசிசமம், 124 , யோகாப்பியாரம், 8 ; யோகிகளாயிருந்த பெரும்புலவர்கள், 163-165 ; யோகத்தினால் வளர்க்கப்படும் புத்துணர்வு, 174 ; யோகிகள் கலையின் மூலம் வெளிப்படுத்திக்கொள்ளுதல், 165.

ரகசியம், தேவரகசியம், 187 ; தேவரகசியம் அறிந்தோர் அவதாரம், 187, 188 ; மகத்தான ரகசியம், 157.

ராஜை, ராஜையின் பிரார்த்தனை, 159-160.

ராமகிருஷ்ணர், 6.

ராமாயணம், 164.

ரிக்வேதம், 10.

ரிஷார் (போல்), 103, 104.

ரோஜா, நாட்டு ரோஜாவின் உட்பொருள், 123

ரோம், 10.

ஸட்சியம், 171 ; ஸட்சியக் குழந்தை, 157.

வருகிறேன், 'இதோ வருகிறேன்' , 93, 95.

வல்லரசுகள், 177.

வாழ்வு (வாழ்க்கை), ஆத்மீக வாழ்வு, 105 ; தெய்விக வாழ்க்கை, 6, 38, 113, 157 ; புதுவாழ்வு, 105 ; 105 ; வாழ்க்கை ஒரு விழுமிய கலை, 127.

விசுவத்தாய், 18.

‘விஞ்ஞானம்’ (சுப்பர்மைண்ட்), 6, 19, 36, 41, 157-176 ; விஞ்ஞான ஆனந்தம், 192 ; ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறும் விஞ்ஞானம், 6, 19 ; விஞ்ஞான அறிவு, 28 ; விஞ்ஞான அனந்தங்கள், 19 ; விஞ்ஞான ஆட்சி, 18 ; விஞ்ஞான இறக்கம், 183 ; விஞ்ஞான உடல், 185 ; விஞ்ஞான உண்மை, 119 ; விஞ்ஞான உணர்வின் இறக்கம், 116 ; விஞ்ஞான உணர்வு நிலை, 6 ; விஞ்ஞான நிலை, 18 ; விஞ்ஞான ஒளி, 183, 185 ; விஞ்ஞான ஒளியின் வெளிப்பாடு, 188-189 ; விஞ்ஞான சக்தி, 7, 8, 13, 41, 42, 114, 173, 176 ; விஞ்ஞான சக்தி இறங்குதல், 70, 114, 176 ; விஞ்ஞான சக்தி உடலில் இறங்கி நிலைத்தல், 182 ; விஞ்ஞானத் திருநாள், 191 ; விஞ்ஞானத்தின் பிரதிநிதி, 42 ; விஞ்ஞானப் பேருணர்வு, 33, 188 ; விஞ்ஞான மார்க்கம், 100 ; விஞ்ஞான மாறுதல், 37 ; விஞ்ஞான யோகம், 114 ; விஞ்ஞான லோகம், 6, 37, 100, 189, 190, 192 , விஞ்ஞான லோகத்தின் அதிதேவதை, 37 ; விஞ்ஞான வெளிப்பாடு, 189 ; விஞ்ஞான வெளிப்பாடு பற்றி அன்னை விளக்கம், 189-192 ; விஞ்ஞான ஜோதி, 182; 183.

விண்ணரசு, 102.

விதிவினைத் திருநாள், 99, 110.

விபுதி, 5, 18.

வியக்தி, 18, 58, 90 ; வியக்தி உலகம், 96 ; மனித வியக்தி, 18 ; தனி வியக்தி, 41.

விலங்கு யாது ?, 2.

விவேகானந்தர், 5.

வினாயாப்டுக் கூடம், 153.

வெளிப்பாடு, 88, 92, 105, 168 ; பணியும் வெளிப்பாடும்,
88-93 ; இறைவனை வெளிப்படுத்தும் வேலை, 99.
வெற்றித் திருநாள், 115-117

வேதாந்த வழி, 14.
வேள்வி, 106.

ஐகத்-ஜீவ-பரம், 18.

ஐகன்மாதா, 21.

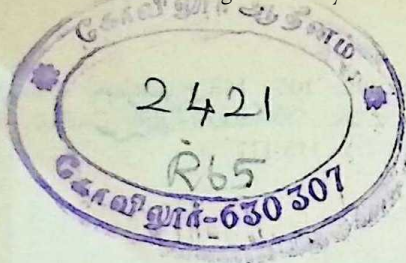
ஐப்பான், 108, 109 ; ஐப்பானில் கண்ட காட்சிகள், 108-110 ;
ஐப்பான் நெருக்கடி, 178, 180.

ஜீவன், 14, 17 ; ஜீவாத்மா, 12 ; ஜீவாத்ம நிலை, 40 ;
ஜீவாத்ம சொரூபம், 41.

ஜோதி, திவ்விய ஜோதி, 34 ; இறைவன் ஜோதி, 18 ,
ஜோதி வெள்ளம், 18. ஜோதி பிரவாகம், 19.

ஷேக்ஸ்பியர், 163.

ஸ்ரீமுகம், 188.

பிழை திருத்தம்

பக்கம். வரி	பிழை,	திருத்தம்.
14.	11. குண்டலனி	குண்டலினி
20.	30. யோகம்	லோகம்
-	31. யோகம்	லோகம்
51.	8. அனைத்துமே	அனைவருமே
54.	9. எவருமே	எதுவுமே
73.	8. சார்தனவாக	சார்ந்தனவாக